

E L JAMES

ÖZGÜRLÜĞÜN ELLİ TONU

İngilizceden Çeviren:
SEVİNÇ SEYLA TEZCAN

11.12.2012

Anne! Anne! Annem yerde uyuyordu. Uzun zamandır uykudaydı. Saçlarını fırçaladım; çünkü bunu severdi. Uyanmadı. Sarstım. Anne! Karnım ağrıyordu. Açlık yüzündendi. Adam yoktu. Susamıştım. Mutfakta, lavaboya bir sandalye çekip su aldım. Su, mavi kazağıma sıçradı. Annem hâlâ uyuyordu. Anne uyan! Hareketsiz yatıyordu. Soğuktu. Battaniyemi getirip annemin üstünü örttüm ve yanına, yapış yapış yeşil halıya uzandım. Annem hâlâ uyuyordu. İki oyuncak arabam vardı. Annem uyurken onları yerde yarıştırdım. Annemin hasta olduğunu düşündüm. Yiyecek bir şey aradım. Buzlukta bezelye buldum. Soğuktular. Yavaş yavaş yedim. Karnımı acıttılar. Annemin yanına uzandım. Bezelyeler bitti. Buzlukta bir şey vardı. Acayip kokuyordu. Yaladım, dilim yapıştı. Yavaş yavaş yedim. Pis bir tadı vardı. Biraz su içtim. Arabalarımıyla oynadım ve annemin yanında uyudum. Annem çok soğuktu ve uyanmıyordu. Kapı hızla açıldı. Annemi battaniyeyle örttüm. O gelmişti. *Siktir. Burada ne oldu böyle? Ah, rezil kaltak. Kahretsin. Siktir. Yolumdan çekil seni küçük pislik.* Beni tekmeleyince başımı yere vurdum. Başım acıdı. Adam birini aradı ve gitti. Kapıyı kilitledi. Annemin yanına uzandım. Başım acıyordu. Polis memuresi geldi. Hayır. Hayır. Hayır. Bana dokunma. Bana dokunma. Annemin yanında kaldım. Hayır. Benden uzak durun. Polis memuresi battaniyemi aldı ve beni kucakladı. Çığlık attım. Anne! Anne! Annemi istiyorum. Kelimeler gitti. Kelimeleri söyleyemiyordum. Annem beni duyamıyordu. Hiç kelimem kalmamıştı.

hında üzerine eğilmişti. Onu omuzlarından tutup sarsarken
diye doluydu; mavi gözleri gözyaşlarıyla parlıyordu.

na." Adamın sesi nefes nefese bir fısıltıyı andırıyordu. Korku
metal tadı bırakmıştı. "Buradasın."

bette, buradayım."

e rüya gördüm."

ıyorum. Buradayım. Yanındayım."

na." Adım soludu. O ad vücudunu kuşatan siyah, boğucu paniğe
bir tilsimden farksızdı.

ıştı. Buradayım." Kadın ona arkadan sarıldı ve uzuvlarıyla
tr koza gibi sarıp gölgeleri ve korkuyu savuşturarak, sıcaklığını
sine akıttı. O güneş ısıydı, ışıktı. Onundu.

Lütfen kavga etmeyelim." Kollarını ona dolarken, adamın sesi
aktı.

"Tamam."

"Evlencim. İtaat yok. Bunu yapabilirim. Bir yolunu buluruz."
kelimeler ağzından bir duygu, karmaşa ve kaygı yumağı halinde
küllüvermişti.

"Evet. Buluruz. Her zaman bir yolunu bulacağız," diye fısıldadı
adın ve dudakları Christian'ın dudaklarının üstüne kapanıp onu
osturdu ve şimdiki zamana döndürdü.

BÖLÜM BİR

S az şemsiyenin aralıklarından göklerin en mavisine, yaz mavisine,
Akdeniz mavisine hoşnut bir şekilde iç geçirerek baktım. Christian
yanımdaki bir şezlonga uzanmıştı. Kocam –tişörsüz ve paçaları kesik
kot pantolonu içinde seksi, güzel kocam– Batılı bankacılık sisteminin
çöküşünü öngören bir kitap okuyordu. Kitabın sürükleyici olduğuna
hiç şüphe yoktu. Christian'ı hiç bu kadar hareketsiz otururken gör-
memiştim. Amerika'nın önde gelen özel şirketlerinden birinin seksü-
CEO'sundan çok bir öğrenciye benziyordu.

Balayımızın son ayağında, orada kalmasak da, Monaco'daki Beach
Plaza Monte Carlo Otel'i'nin kumsalında öğleden sonra tembelliği
yapıyorduk. Gözlerimi açtım ve koya demir atmış durumdaki *Fair
Lady*'ye baktım. Elbette lüks bir yatta kahyorduk. 1928'de inşa edilen
ve limandaki bütün yatların kraliçesi olan *Fair Lady*, suda bütün
heybetiyle süzülüyordu. Bir çocuğun kumandayla çalışan oyuncakına
benziyordu. Christian yata aşık olmuştu ve satın almak için can
attığından emindim. Bu erkekler ve oyuncakları yok mu?

Arkama yaslanmış, yeni iPod'umdan Christian Grey'in hazırla-
dığı listeyi dinleyerek öğleden sonra güneşinde şekerleme yaparken,
evlenme teklifini hatırladım. Ah, kayıkhanedeki rüya gibi teklifini...
Çayır çiçeklerinin kokusunu yeniden duyar gibiydim.

11.12.2012

Christian kulağına usulca, "Yarın evlenebilir miyiz?" diye fısıldadı. Kayıkhane'nin çiçekli çardağında, tutkulu sevişmemizle doyuma ulaşmış halde, göğsünde yatıyordum.

"Humm."

"Bu bir evet mi?" Umud dolu şaşkınlığını duydum.

"Humm."

"Hayır mı?"

"Humm."

Sırttağın hissettim. "Bayan Steele, yoksa siz tutarsız bir insan mısınız?"

Sırtım. "Humm."

Güldü ve bana sıkıca sarılıp kafamı öptü.

"O zaman yarın, Vegas'ta."

Uyku mahmuru, başımı kaldırdım. "Annemle babamın çok mutlu olacaklarını sanmam."

Parmak uçlarını sırtımda bir aşağı bir yukarı dolastırarak beni usul usul okşadı.

"Ne istersin, Ana? Vegas mı? Bütün ıvır zıvrıyla büyük bir düğün mü? Söyle bana."

"Büyük olmasın. Sadece dostlar ve aile." Kafamı kaldırıncı parlayan gri gözlerindeki sessiz yakarıyla karşılaştım. *O ne istiyordu?*

"Tamam." Başıyla onayladı. "Nerede?"

Omuz silktim.

Çekinererek, "Burada yapabilir miyiz?" diye sordu.

"Annelerinin evinde mi? Onlar için bir sakıncası olmaz mı?"

Bir homurtu çıkardı. "Annem havalara uçar."

"Tamam, o zaman burada olsun. Annem ve babamın da bunu tercih edeceklerinden eminim."

Saçlarını okşadı. Daha mutlu olabilir miydim?

"O zaman nerede olacağına karar verdik. Sadece ne zaman olacağına karar vermek kaldı."

"Herhalde annene sorsan daha iyi olur."

"Humm." Christian'ın dudakları sarktı. "En çok bir ay verebilirim. O kadar. Seni daha fazla bekleyemeyecek kadar çok istiyorum."

"Christian, zaten seninin. Bir süredir seninin. Ama tamam, bir ay olabilir." Göğsüne, yumuşacık, masum bir öpücük kondurdum ve ona gülümsedim.

Christian kulağına, "Yanacaksın," diye mırıldanarak beni şekerlememden sıçrattı.

"Sadece senin için yanarım ben." Ona en tatlı gülümsememle baktım. Akşamüstü güneşi yer değiştirmişti; tam üzerinde dikiliyordu. Sırtta ve peşlongumu tek bir hamleyle şemsiyenin gölgesine çekti.

"Sizi Akdeniz güneşinden çıkaralım, Bayan Grey."

"İyilikseverliğiniz için teşekkürler, Bay Grey."

"Benim için zevk, Bayan Grey ve iyilik ettiğim falan yok. Yanarsan sana dokunamam." Tek kaşım kaldırdı; gözleri neşeyle parlarken yüreğim şişip kocaman oldu. "Ama senin bunu zaten bildiğinden ve benimle dalga geçtiğinden şüpheleniyorum."

Masum rolü yaparak, "Yapar mıyım hiç?" dedim.

"Evet, yaparsın ve yapıyorsun da. Sık sık. Sende sevdiğim pek çok şeyden biri de bu." Eğildi ve beni alt dudağına ısırarak öptü.

Dudaklarımı dudaklarından uzaklaştırmadan, "Bana biraz güneş kremi sürersen diye umuyordum," dedim.

"Bayan Grey, bu pis bir iş ama reddedemeyeceğim bir teklif. Dik otur," diye emrederken, sesi boğuktu. İsteğini yerine getirdim.

Güçlü fakat esnek parmaklarının ağır ve titiz darbeleriyle, beni güneş kremiyle kapladı.

Parmakları loyoyu ynyarak göğüslerimi sıyrıp geçtiğinde, "Gerçekten çok güzelsin. Ben şanslı bir adamım," diye mırıldandı.

"Evet, öylesiniz, Bay Grey." Kirpiklerimin arasından ona nazlı nazlı baktım.

"Mütevazılık size çok yakışıyor, Bayan Grey. Yüz üstü dön. Arkana da sürmek istiyorum."

Ben gülümseyerek dönünce, acayip pahalı bikini üstümün arkasını açtı.

"Kumsaldaki diğer kadınlar gibi üstsüz güneşlensem ne hissederdin?" diye sordum.

"Hoşuma gitmezdi," dedi tereddütsüz. "Zaten şu anda üstünde bu kadar az şey olması konusunda da pek mutlu olduğum söylenemez." Eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Şansını zorlama."

"Bu bir meydan okuma mı, Bay Grey?"

"Hayır, bu gerçeğin ortaya konulması, Bayan Grey."

İç geçirerek kafamı salladım. Ah, Christian... Benim sahiplenici, kakaş, kontrol manyağı Christian'ım.

İşi bitince popoma bir şaplak indirdi.

"Tamamsın, eksik etek."

Yanımdan hiç ayrılmadığı ve hiç susmayan BlackBerry'si çaldı. Ben kollarımı çatınca, Christian sırttı.

"Görüm üzerinizde Bayan Grey." Şakadan bir uyarıyla popoma bir kez daha vurdu ve telefonu açmak için peşlongunda arkasına yaslandı.

İçindeki tanrıça mrladı. Belki bu akşam, Bay Grey'in gözlerini özel bir gösteri sunabilirdik. İçindeki tanrıça tek kaşını kaldırarak, bünmiş bünmiş sırıttı. Bu düşünceyle sırtıttım ve siesta'ma geri döndüm.

"Mam'selle? Un Perrier pour moi, un Coca Cola light pour ma femme, s'il vous plait. Et quelque chose à manger... laissez-moi voir la carte."

Humm. Uykumdan bu gibi Fransızca konuşan bir Christian'la uyandım. Kirpiklerimi güneşin göz aher parlaklığında karıştırarak açınca, Christian'ı beni izlerken buldum. Uniformalı genç bir kadın, elinde tuttuğu tepsi ve kışkırtıcı bir şekilde salınan atkuyruğuyla uzaklaşıyordu.

"Susadın mı?" diye sordu Christian.

Uykulu bir sesle, "Evet," diye mırıldandım.

"Seni gün boyu seyredebilirim. Yorgun musun?"

Kızardım. "Dün gece çok fazla uyuyamadım."

"Ben de öyle." Sırttı, BlackBerry'sini bırakıp ayağa kalktı. Kalsından düşecek gibi duran şortu, içindeki mayosunu gösterecek şekilde aşağı sarkıyordu. Şortunu çıkarıp terliklerinden kurtuldu. Düşüncelerim bir anda allak bulak oldu.

"Benimle yüzmeye gel." Ben büyülenmiş gözlerle ona bakarken, elini uzattı. Başını yana yatırarak, keyifli bir ifadeyle bir kez daha, "Yüzelim," dedi. Ben karşılık vermeyince kafasını salladı.

"Bence senin uyandırılmaya ihtiyacın var." Birden üzerime atıldı ve ben telaştan çok şaşkınlık çığlıkları atarken beni kucaklayıp kaldırdı.

"Christian! Beni yere bırak!" diye haykırdım.

Kıkırdadı. "Denize atacacağım, bebeğim."

Christian beni kakhahalar starak denize taşıırken ve bütün enerjisiyle suya girerken, kumsalda güneş banyosu yapan pek çok kişi, artık Fransızlara has olduğunu bildiğim şaşkın bir kayıtsızlıkla bizi izliyordu.

Kollarımı boynuna doladım. Nefes nefese, "Bunu yapamazsın," derken kıkırtımı bastırmaya çalışıyordum.

1 (Fr) Hanımefendi? Benim için bir Perrier, eşim için de bir Coca Cola light, lütfen. Ve yiyecek bir şeyler istiyorum. Menüye bir bakayım. İçin.

Sarıttı. "Ah, Ana, birbirimizi tanıdığımız şu kısacık zamanda hiç mi bir şey öğrenmedin?" Beni öptü ve ben de fırsattan istifade, parmaklarını arasından geçirip saçlarını sıkıca kavradım ve onu, dilimle ağzını istila ederek öptüm. Derin bir nefes alıp geri çekildiğinde gözleri dumanlı ama temkinliydi.

"Ne yapmaya çalıştığını biliyorum," diye fısıldadı ve dudakları dudaklarını bir kez daha bulurken, beni de yanında götürerek ağır ağır serin, berrak suya girdi. Akdeniz'in serinliğine, vücudumu kocama samsıkı sarıdığım için kısa sürede alışmıştım.

Ağzımı ağzından ayırmadan, "Yüzmek istediğini sanıyordum," diye mırıldandım.

"Çok dikkat dağıtıcısın." Christian dışlerini alt dudağına sürttü. "Ama Monte Carlo'nun iyi insanların karımı tutkudan kıvrandırken görmelerini istemem."

Monte Carlo'nun iyi insanların zerre almadan, dışlerini çenesine sürerken, sakallarının dilimi gıdıkladığını hissettim.

"Ana," diye inledi. Atkıyruğumu bileğine dolayıp yavaşça çekerek başını arkaya yatırdı. Kulağımdan boynuma bir dizi öpücük kondurdu.

"Denizde sevişelim mi?" diye sordu.

"Evet," diye fısıldadım.

Christian geri çekildi ve bana arzu ve keyifle aydınlanmış gözlerle baktı. "Bayan Grey, doymak nedir bilmiyorsunuz ve arsızsınız. Ben nasıl bir canavar yarattım?"

"Sana uygun bir canavar. Başka türlü olmamı ister miydin?"

"Seni mümkün olan her şekilde isteyeceğimi biliyorsun. Ama şu anda olmaz. İzleyicilerimiz var." Başıyla sahili işaret etti.

Ne?

Gerçekten de kumsalda güneş banyosu yapan pek çok kişi kayıt-sızlıklarından ayrılmış, ilgiyle bizi izliyordu. Christian beni bileğimden yakalayıp havaya fırlattı ve dalgaların altındaki yumuşacık kuma

çarpmana neden oldu. Öksürerek, su püskürterek ve kıkırdayarak geri çıktım.

Onu azarladım. "Christian! Denizde sevişeceğimizi ve bir ilki daha yaşayacağımızı sanmıştım. Ne kadar eğlendiğini gizlemek için alt dudağına dişliyordun. Ona su attım, o da beni su içinde bıraktı."

Bir aptal gibi sırtarak, "Bütün gece bizim," dedi. "Kaçtım, bebek." Suyun dibine daldı ve bir metre öteden çıktı. Ardından zarif kulaçlarla kıyıdan ve benden uzağa yüzdü.

Bak sen! Oyuncu, baştan çıkarıcı Elli! Gidişini izlerken, elimi gözümüne siper ettim. Tam bir baş belası! İntikam almak için ne yapabilirdim? Kıyya yüzerken seçeneklerimi değerlendirdim. İçeceklerimiz gelmişti. Kolamdan hızlı bir yudum aldım. Christian uzakta cılız bir noktaya dönmüştü.

Hımm... Yüzüstü uzandım ve bükiminin üstünü el yordamıyla açıp rahat bir tavırla Christian'ın şezlonguna attım. İşte... Ne kadar arsız olabileceğimi bilmiyorsunuz, Bay Grey. Alın size arsızlık. Gözlerimi yumdum ve güneşin tenimi yıkamasına... kemiklerimi ısıtmasına izin verdim. Sıcaklık altında ağır ağır uykuya dalariken, düşün günümüne geri döndüm.

Peder Walsh, "Gelini öpebilirsin," dedi.

Kocama mutlulukla gülümsedim.

"Sonunda benimsin," diye fısıldadı ve beni kollarının arasına çekip dudaklarına masum bir öpücük kondurdu.

Evlenmişim. Bayan Christian Grey'dim artık. Sevinçten başım dönüyordu.

"Çok güzel görünüyorsun, Ana," diye mırıldanarak gülümserken, gözleri aşılla ve daha karanlık, daha ateşli bir şeyle parlıyordu. "O

elbiseyi benden başkasının çıkarmasına izin vermeyeceksin, anladıldı mı?" Parmak uçları yanağımda dolayıp kanımı tutuşturmuş, gülümsemesi de kanımı kaynatmıştı.

Lanet olsun... Burada, bu kadar insan bize bakarken bile nasıl başarıyordu?

Ses çıkarmadan, başımı salladım. Tanrım, bizi kimsenin duymadığını umdum. Neyse ki Peder Walsh sessizce geri çekilmişti. Düşünüşüğüne bürünmüş kalabalığa baktım. Annem, Ray, Bob ve Greyler alkışlıyorlardı. Christian'ın sağdıcı ve kardeşi Elliot'un yanında, uçuk pembeler içinde göz kamaştıran baş nedimem Kate de elbette. Elliot'un bu kadar şık giyineceği kimin aklına gelirdi? Beyaz enfes bir mendile zarif gözyaşları döken Grace dışında, hepsinin yüzünde, kocaman, neşeli gülümsemeler vardı.

Christian utangaç bir gülümseme eşliğinde, "Kutlamaya hazır mısınız, Bayan Grey?" diye mırıldandı. Eridim. Gümüş rengi yelek ve kravatla tamamlanmış sade siyah smokini içinde muhteşem bir görüntüsü vardı. O kadar... *havalıydı* ki.

"Daha fazla hazır olamam." Tamamen aptalca bir gülümsemeyle sırtım.

Bir süre sonra, düğün eğlencenin zirvesine ulaşmıştı... Carrick ve Grace çok çalışmışlardı. Yanları açık çadarı yine körfeze karşı kurdurmış, pembe, gümüş ve fildişi renklerle süsletmişlerdi. Hava bizden yanaydı ve akşamüstü güneşi suda parlıyordu. Çadının bir ucunda bir dans pisti, diğer ucunda ırafa kaçan bir açık büfe vardı.

Ray ve annem dans ederken birlikte güliyordu. Onları buruk bir mutlulukla izledim. Christian ve benim daha uzun ömürlü olacağımızı umdum. Beni terk etse ne yapardım, bilmiyordum. *Acele haliken pişmanlıkta oturur.* Bu söz akıldan çıkmıyordu.

Kate yanımdaydı ve uzun, ipek tuvaleti içinde çok güzel görünüyordu. Bana kaşlarını çatarak baktı. "Hey, bunun hayatının en güzel günü olması gerekiyor," diye çıkıştı.

"Öyle," diye fışıldadım.

"Ah, Ana, sorun ne? Yoksa annen ve Ray'ı mı izliyorsun?"

Hüzünle başımı salladım.

"Muthular."

"Ayrıken daha muthular."

Kate telaşlanmıştı. "Yoksa şüpheye mi düştün?"

"Hayır, alakası yok. Sadece... onu çok seviyorum." Korkularımı söze dökemeyerek ve dökmeyi istemeyerek sustum.

"Ana, sana taptığı her halinden belli. İlişkinize sıra dışı bir başlangıç yaptığınızı biliyorum ama son bir aydır ne kadar mutlu olduğunuzu görebiliyorum." Ellerimi tutup sıktı. Sırtarak, "Ayrıc, artık çok geç," diye ekledi.

Kıkırdadım. Zaten bariz olanı işaret etmek tam Kate'lik işti. Bana Katherine Kavanagh Özel Kucaklamasıyla sarıldı. "Ana, her şey yolunda gidecek. Ayrıc saçının tek bir teline zarar verirse bana hesap vermesi gerekecek." Beni bırakırken, arkamda duran birine gülümsedi.

"Merhaba, bebeğim." Christian arkadan sarılarak beni şaşırttı ve şakağımı öptü. "Kate," dedi. Aradan geçen altı haftaya rağmen, ona karşı hâlâ mesafeliydi.

"Merhaba, Christian. Sağdıcını bulmaya gidiyorum." İkimize de gülümsedikten sonra, erkek kardeşi Ethan ve dostumuz Jos'eyle içki içmekte olan Elliott'a doğru yürüdü.

Christian, "Gitme zamanı," diye mırıldandı.

"Bu kadar çabuk mu? Bu, katıldığım ve ilgi odağı olmaktan hiç rahatsız olmadığım ilk parti." Kollarının arasında dönüp yüzüne baktım.

"Tüm ilgiyi hak ediyorsun. Göz kamaştırıyorsun, Anastasia."

"Sen de öyle."

Gülümserken, ifadesi ısınmaya başlamıştı. "Bu güzel elbise sana o kadar yakıştı ki."

Kate'in annesinin benim için tasarladığı sade ve vücuda oturan gelinliğin ince dantel süslemesini çekerek, mahcup bir tavırla, "Bu eski şey mi?" dedim.

Eğilip beni öptü. "Haydi gidelim. Seni bütün bu insanlarla daha fazla paylaşmak istemiyorum."

"Kendi düşüncümüzü bırakıp gidebilir miyiz?"

"Bebeğim, parti bizim. Canımız ne isterse yapabiliriz. Ve şu anda, seni alıp götürmeyi ve sadece bana kalmanı istiyorum."

Kıkradım. "Bir ömür boyu sizinim, Bay Grey."

"Bunu duyduğuma çok memnun oldum, Bayan Grey."

"Ah, demek buradasınız. Sizi aşk kuşları."

Grace'in annesi bizi bulmuştu.

"Christian, hayatım. Büyükannele bir dans daha eder misin?"

Christian dudaklarını büzdü. "Elbette, büyükanne."

"Ve sen, güzel Anastasia. Git, yaşlı bir adamı sevindir. Theo'yla dans et."

"Theo mu, Bayan Trevelyan?"

"Büyükbaba Trevelyan. Ve sanırım artık bana büyükanne diyebilirsin. Siz ikiniz çocuk yapmak için acele etmeniz iyi olur. Çok uzun süre buralarda olmayacağım." İkimize bir gülümseme gönderdi.

Christian dehşet içinde gözlerini kırptırdı. "Gel, büyükanne," dedi ve onu elinden tutup dans pistine çekti. Arkasına dönüp bana baktığında suratını asmıştı. Gözlerini devirdi. "Kaçtım, bebek."

Büyükbaba Trevelyan'a doğru ilerlerken, José yoluma çıktı.

"Senden bir dans daha istemeyeceğim. Sanırım bana fazlasıyla zaman ayırdın bu gece. Seni mutlu gördüğüm için seviniyorum, ama ciddiyim, Ana. Burada olacağım... bana ihtiyacın olursa."

"José, teşekkürler. Sen iyi bir dostsun."

"Ben ciddiyim," derken, gözleri samimiyetle parlıyordu.

"Öyle olduğumu biliyorum. Teşekkürler, José. Şimdi izin verirken, yaşlı bir adamla randevum var."

Akh karışmış gibi kaşlarını çatı.

"Christian'ın büyükbabası," diye açıkladım.

Sarıttı. "İyi şanslar, Annie. Her konuda iyi şanslar."

"Teşekkürler, José."

Christian'ın her zaman büyüleyici olan büyükbabasıyla dansının ardından, Fransız kapılarının yanında durdum ve güneşin, körfeze parlak turuncu ve camgöbeği gölgeler yansıtarak batmasını izledim.

Christian, "Haydi gidelim," diye ısrar etti.

"Üstümü değiştirmem gerek." Onu Fransız kapılardan dışarı, üst kata sürüklemek niyetiyle elimi uzattım. Anlamayarak kaşlarını çatı ve elimi yavaşça çekerek beni durdurdu.

"Bu elbiseyi çıkaracak kişi olmak istediğini sanıyordum," diye açıkladım. Gözleri aydınlandı.

"Doğru." Bana şehvet dolu bir gülümsemeyle baktı. "Ama seni burada soymayacağım. Yoksa buradan... Bilmiyorum." Cümlesini yarıda bırakarak uzun parmaklı elini havada salladı ama ne demek istediği ortadaydı.

Kızarak elini bıraktım.

Gizemli bir sesle, "Ve saçlarını da açma," diye mırıldandı.

"Ama..."

"Aması yok, Anastasia. Çok güzel görünüyorsunuz ve seni kendi ellerimle soymak istiyorum."

Ah. Kaşlarını çatı.

"Kıyafetlerini de yanına al," diye talimat verdi. "Onlara ihtiyacın olacak. Asıl valizin Taylor'da."

"Tanım." Ne planlamıştı? Nereye gideceğimizi bana söylemişti. Aslında nereye gideceğimizi kimsenin bildiğini sanmıyordum. Ne Mia ne de Kate bu bilgiyi ondan koparmayı başaramamışlardı. Annem ve Kate'in durdukları yere doğru yürüdüm.

"Üstümü değiştirmeyeceğim."

"Ne?" dedi annem.

"Christian istemiyor." Her şeyi açıklamaya yetmesi gerekirmiş gibi omuş siktim. Annemin kaşları çatıldı.

Annem öpülmüş bir tavırla, "İtaat sözü vermedin," dedi. Kate öfkeli bir şekilde gözlerime baktı. Gözlerimi kıstım. Ne onun ne de annemin bu konuda ettiğimiz kavgadan haberleri yoktu. *Ve o tartışmaları tekrar yaşamak istemiyordum. Tanrım, Elli Ton'un izniletilir... ve habuslar görülebilir. Hatırlaması bile tatsızdı.*

"Büyüyorum, anne ama gelinliğini sevdi ve onu memnun etmek istiyorum."

Annemin ifadesi yumuşadı. Kate gözlerini devirdi ve bizi baş başa bırakmak için, belli etmeden uzaklaştı.

"Çok hoş görünüyorsun, hayatım." Carla yüzüme düşen bukleleri yavaşça çekti ve çenemi okşadı. "Seninle o kadar çok gurur duyuyorum ki, tatlı. Christian'ı çok mutlu edeceksin." Beni sıkı sıkı kucakladı.

Ah, anne!

"Şu anda ne kadar büyümüş görüldüğüne inanamıyorum. Yeni bir hayata başlıyorsun... Erkeklerin farklı bir gezegenden geldiğini unutmasana her şey yolunda gider."

Kükürdüm. Christian'ın bambaşka bir gezegenden geldiğini bir bilirdi.

"Teşekkürler, anne."

Ray anneme ve bana tatlı tatlı gülümseyerek bize katıldı.

"Çok güzel bir kız bebek büyüttün, Carla," derken gözleri gu-narla parlıyordu. Siyah smokini ve uçuk pembe yeleği içinde çok sık

görünyordu. Gözlerimde yaşların biriktiğini hissettim. Ah, hayır... Şu ana kadar ağlamamayı başarmıştım.

"Ve sen de bana yardım ettin, Ray." Carla'nın sesi hüzünlüydü.

"Ve her anından keyif aldım. Muhteşem bir gelin oldun, Annie." Ray serbest kalan bir saç tutamını kulağının arkasına itti.

"Ah, baba..." Hıçkırığını bastırmaya çalışırken, Ray beni kısa ve tuhaf bir şekilde kucakladı.

"Harika bir eş olacaksın," diye fısıldarken sesi boğuktu.

Ray beni bıraktığında, Christian yeniden yanımdaydı.

Ray sevecen bir tavırla elini sıktı. "Kızma iyi bak, Christian."

"Benim niyetim de bu, Ray." Christian üvey babamı başıyla selamladı, annemi öpti.

Davetlilerinin geri kalan kısmı bizi uğurlamak için evin ön tarafına uzanan, uzun bir insan tüneli oluşturmuşlardı.

Christian, "Hazır mısın?" dedi.

"Evet."

Elimi tuttu ve beni misafirlerimizin uzattıkları ellerin, mutluluk dileklerinin, tebriklerinin ve piring yağmurunun arasından geçirdi. Tünelin diğer ucunda Grace ve Carrick bekliyordu. İkimizi sırayla kucaklayıp öptüler. Kısa vedamızı ederken, Grace yeniden duygusallaşmıştı.

Taylor bizi Audi SUV'yle alıp götürmek üzere hazır bekliyordu. Christian araba kapısını benim için açarken döndüm, beyaz ve pembe güllerden oluşan buketimi bir araya toplanan genç bayanlara fırlattım. Mia bir kulağından diğerine kadar uzanan bir sırtış ve muzaffer bir odayla buketi havaya kaldırdı.

Mia'nın yakalayışına gülerek arabaya binerken, Christian gelinliğimin etek uçlarını toplamak üzere eğildi. Ben yerleşince el sallamak için kalabalığa döndü.

Taylor arabanın kapağını açık tutuyordu. "Tebrikler."

Christian yanındaki yerini alırken, "Teşekkürler, Taylor," dedi.

Taylor harekete geçerken, düğün konuklarımız arabayı piring yağmuruna tuttular. Christian elini tutup parmak boğumlarını öpü.

"Şu ana kadar her şey yolundaydı, değil mi, Bayan Grey?"

"Şu ana kadar her şey harikaydı, Bay Grey. Nereye gidiyoruz?"

Gizemli bir gülümseme eşliğinde, "Sea-Tac," demekle yetindi.

Hans... Ne planlıyordu acaba?

Taylor, beklediğimin aksine, gidiş terminali yerine bir güvenlik kapısından geçip doğrudan piste girdi. Nef'Ve sonra onu gördüm: Christian'ın özel jetini. Gövdesinde, büyük mavi harflerle, boydan boya Grey Şirketler Topluluğu yazıyordu.

"Lütfen yine şirket malını kötüye kullanacağımızı söyleme!"

Christian sırtta, "Umarım öyle olur, Anastasia."

Taylor, Audi'yi uçağa çıkan basamakların önünde durdurdu ve Christian'ın kapağını açmak üzere dışarı fırladı. Kısa bir konuşma yaptılar. Ardından Christian benim kapımı açtı ve geri çekilmek yerine, eğilip beni kucakladı.

Vay canına! "Ne yapıyorsun?" diye cırladım.

"Seni eşikten geçiriyorum," dedi.

"Ah!" Bunun eve girerken yapılması gerekmez miydi?

Beni basamaklardan yukarı hiç zorlanmadan taşıdı ve Taylor da küçük valizimi taşıyarak arkamızdan geldi. Audi'ye dönmeyen önce, valizi eşik bıraktı. Kabinde bekleyen Stephan'ı görür görmez tanıdım. Christian'ın pilotu bu kez üniformahydı.

"Uçağa hoş geldiniz, Bayan Grey." Sırıyordu.

Christian beni yere bırakıp Stephan'ın elini sıkı. Stephan'ın yanında koyu renk saç, yine üniformalı bir kadın duruyordu? Kaç yaşlardaydı? Otuz herhalde. O da üniforma giyiyordu.

Stephan sözlerini, "İkinizi de tebrik ederim," diye sürdürdü.

"Teşekkürler, Stephan. Anastasia, Stephan'ı tanıyorsun. Bugün kaptanımız o olacak. Bu bayan da Yardımcı Pilot Beighley."

Kadın, Christian onu takdim ederken kızardı ve gözlerini kırpaştırdı. Gözlerimi devirme isteğiyle doldum. Gereğinden fazla yakışıklı kocamın etkisine kapılan bir dişi daha.

Beighley coşkuya, "Tanıştığımıza memnun oldum," dedi. Ona kibarca gülümsedim. Ne de olsa Christian tamamen benimdi.

Ben kabinde etrafıma bakınırken, Christian onlara, "Bütün hazırlıklar tamamlandı mı?" diye sordu. Uçağın içi baştan aşağı açık renk akçaşaaç ve soluk krem rengi deriyle kaplıydı. Çok hoştu. Kabinin ucunda, üniformalı genç bir kadın daha duruyordu. Çok hoş bir esmer.

"Her şey ayarlandı. Buradan Boston'a kadar hava da çok iyi."

Boston mu?

"Türbülans?"

"Boston'dan önce yok. Shannon'un üzerinde, yolculuğumuzu biraz zorlayabilecek bir hava cephesi mevcut."

Shannon? İrlanda mı?

Christian aldırmaz bir tavırla, "Anlıyorum. Pekilâ, ben yol boyunca uyumayı planlıyorum," dedi.

Uyumak mı?

"Yola koyulalım, efendim," dedi Stephan. "Sizi, hostesiniz Natalia'nın becerikli ellerine emanet ediyoruz." Christian kızdın yana kollarını çatarak baktı ama Stephan'a döndüğünde gülümsüyordu.

"Mükemmel," dedi. Elimi tutup beni şaşaalı deri koltuklardan birine götürdü. Toplamda on iki taneydiler sanırım.

Ceketini çıkarıp broker yeleğinin düğmelerini çözerken, "Otur," dedi. Birbirine bakan, aralarında küçük ve hayli cılız bir sehpanın durduğu iki koltuğa yerleştik.

"Uçağa hoş geldiniz, efendim, hanımefendi ve tebrikler." Natalia yanmadı ve ikimize birer kadeh pembe şampanya ikram ediyordu.

Christian, "Teşekkürler," dedi. Natalia nazik bir gülümsemenin ardından uçağın mutfak kısmına çekildi.

"Mutlu bir evlilik hayatına içiyorum, Anastasia." Christian kaldrığı kadehi benimkine değdirdi. Şampanya enfesti.

"Bollinger mi?" diye sordum.

"Ta kendisi."

"İlk Bollinger'imi çay fincanından içmiştim." Sırıttım.

"O günü iyi hatırlıyorum. Mezuniyet gündüdü."

Merakımı daha fazla dizginleyemedim. "Nereye gidiyoruz?"

Christian, göleri küçük bir oğlan çocuğununki gibi parlayarak, "Shannon," dedi.

"İrlanda'daki Shannon mı? İrlanda'ya gidiyorduk!"

Alay eder gibi, "Yakıt ikmali için," diye ekledi.

"Sonra?" diye ısrar ettim.

Gülümsemesi bütün yüzüne yayılırken kafasını salladı.

"Christian!"

Tepkimi ölçmek için bana dikkatle bakarak, "Londra," dedi.

İç geçirdim. *Aman Tanrım*. Belki New York'a, Aspen'e ya da Karsiyipler'e gideriz sanıyordum. İnanamıyordum. İngiltere'ye gitmek her zaman hayatta en çok istediğim şeylerden biri olmuştu. Muthulaktan parlamaya başlamıştım.

"Sonra da Paris'e."

Ne?

"Ardından da Güney Fransa'ya."

Vay canıma!

"Avrupa'ya gitmenin hayalini kurduğuna biliyorum," dedi usulca. "Rüyalarını gerçekleştirmek istiyorum, Anastasia."

"Sen benim gerçekleşen rüyamsın, Christian."

"Siz de benim, Bayan Grey," diye fısıldadı.

Ah Tanrım...

"Kemerini bağla."

Talimatını sırtarak yerine getirdim.

Uçak piste doğru yol alırken, birbirimize anlamsızca sırtarak şampanyamızı yudumladık. Buna inanamıyordum. Yirmi iki yaşında, nihayet Amerika Birleşik Devletleri'nden çıkıyor ve Avrupa'ya, hem de Londra'ya gidiyordum.

Havalanınca, Natalia bize biraz daha şampanya ikram etti ve düğün ziyafetimizi hazırladı. Ne ziyafetti ama... Somon füme, ardından yeşil fasulye salatası ve fırında pısmış kremalı patatesle servis edilmiş kızarmış keklik. Hepsisi becerikli Natalia tarafından pişirilip sunulmuştu.

"Tatlı alır mısınız, Bay Grey?" diye sordu.

Christian kafasını salladı ve yüzünde karanlık ve okunaksız bir ifade ve soran gözlerle bana bakarken, parmağını alt dudagında do-laştırdı.

Onunla göz temasını bir türlü kesemeyerek, "Hayır, teşekkürler," diye mırıldandım. Christian'ın dudakları küçük, gizli bir gülümse-meyle bükülürken, Natalia, çekildi.

"İyi," diye mırıldandı. "Tatlı niyetine seninle sevmeyi tercih ederim."

Ah... Burada mı?

Yerinden kalktı ve bana elini uzatırken, "Gel," dedi. Beni kabinin arka tarafına götürdü.

"Burada bir banyo var." Küçük bir kapıyı işaret ettikten sonra, beni kısa bir koridordan geçirip koridorun sonundaki kapıya götürdü.

Tanırım... Bir yatak odası. Kabin baştan aşağı krem rengi duvar ve akçağaç kaplıydı ve çift kişilik küçük yatak altın ve bordo rengi yastıklarla süslüyüdü. Çok rahat görünüyordu.

Christian döndü ve gözlerime bakarak beni kollarının arasına çekti.

"Duğün gecemizi yerden otuz beş bin fit yüksekte geçirmek istedim. Daha önce hiç yapmadığım bir şey."

Bir ilk daha. Ona ağzım açık, kalbim gümbür gümbür çarparak baktım... Mile High Kulübü.² Bunu daha önce de duymuştum.

"Ama önce seni şu muhteşem elbiseden kurtarmam gerek." Gözleri açık ve daha kararlık bir şeyle parlıyordu. Sevdiğim ve içindeki tanrıçayı heyecanlandıran bir şeyle. Nefesimi kesiyordu.

"Arkanı dön. Sesi alçak, otoriter ve müthiş seksiydi. Bu iki kelimeye bu kadar çok vaat katmayı nasıl başarıyordun? İstekle itaat ettim. Elleri saçlarıma kaydı. Kafamdaki firketeleri tek tek, usta parmaklarıyla hiç zorluk yaşamadan çıkardı. Saçlarım, dalgalar halinde omuzlarıma dökülerek ağırttı ve göğüslerimi örttü. Kıpırdamadan durmaya ve kıvrınamamaya gayret ediyordum ama bana dokunması için ölüyordum. Uzun, yorucu ama heyecan verici günümüzün ardından, onu... her şeyini istiyordum..."

"Saçların o kadar güzel ki, Ana," Ağzı kulağıma yakındı; dudakları bana hiç değmese de nefesini hissedebiliyordum. Tokaları çıkarınca, nazik hareketlerle kafa derime masaj yapmaya başladı. *Ah Tanırım...* Gözlerimi yumdum ve kendimi bu hissin tadına çıkarmaya bıraktım. Parmakları aşağı doğru kaydı ve saçlarımla çekerek başımı, boynumu açıkta bırakacak şekilde arkaya yatırdı.

"Benimsin," diye soluyarak dişleriyle kulak mememi çekti. İnledim.

2 Uçakta cinsel ilişki yapanlar için kullanılan bir tabir. (Ç. N.)

"Şaşıt," diye azarladı. Saçlarımla omzuma topladı ve parmağımı, elbisemin dantel kenarı boyunca bir omzumdan diğerine kaydırdı. Beklentiyi kıpırdandım. Elbisemin ilk düğmesinin hemen üstüne bir öpücük kondurdu.

İlk düğmeyi maharetle çözerken, "O kadar güzelsin ki," dedi. "Bugün beni yaşayan en mutlu erkek yaptın." Düğmeleri, muazzam bir aşırılıkla, tek tek açarak aşağı kadar indirdi. "Seni çok seviyorum." Ensemden omzuma kadar, öpücüklerden yol çizerek ilerledi. Her öpüşün arasında, "Seni... o... kadar... çok... istiyorum... ki... içinde... olmak... istiyorum... Sen... benimsin," diye mırıldandı.

Her kelimesi baş döndürücüydü. Gözlerimi yumdum, başımı arkaya yatırarak boynuma daha kolay ulaşmasını sağladım ve kendimi Christian Grey'in, kocamın, sihrine teslim ettim.

Bir kez daha, "Benim," diye fısıldadı. Elbisemi kollarımdan sıyrıp fildişi bir ipek ve dantel bulutu halinde ayaklarımla dibine yığılmasını sağladı.

"Arkanı dön," diye fısıldarken, sesi birden boğuklaşmıştı. İstedikini yerine getirince, inledi.

Üzerimde uçuk pembe satenden korse jartiyer, aynı renk dantel bir külot ve beyaz ipek çoraplar vardı. Christian'ın gözleri büyük bir açıklıkla bedenimde dolaştı ama hiçbir şey demedi. Sadece arzıyla irilemiş gözlerle bana bakıyordu.

Mahcup bir kızarıklıkla yanaklarıma yayıldığının bilinciyle, "Beğendin mi?" diye fısıldadım.

"Beğenmek ne kelime, bebeğim. Muhteşem görünüyorsun. Gel." Uzattığı eli tutup elbisemin içinden çıktım.

"Kıpırdama," diye mırıldandı ve koyu gözlerini benden ayırmadan, orta parmağını korsemin üst sınırına takip ederek memelerimin üstünde dolaştırdı. Nefesim sıklaştıkça, baştan çıkarıcı parmaklarının göğüslerimin üstündeki yolculuğu bel kemiğime ürpertiler göndererek

bir kez daha tekrar etti. Durdu, işaret parmağını havada çevirerek dönmemi işaret etti.

Şu anda, onun için her şeyi yaptım.

"Dur," dedi. Sırtını ona, yüzünü yatağa döndüktü. Kolumu belime delayıp beni kendine çekti ve burnunu boynuma gömsü. Memelerini ucuca avuçlayarak oynamaya başladı. Başparmaklarıyla daireler çirdiği meme uçlarını, korsemin kumaşını zorluyordu.

"Benim," diye fısıldadı.

"Senin," diye soludum.

Memelerini yoksun bırakarak ellerini önce karnıma, göbeğime, orndan da cinsel organının üstünden kaydırarak bacaklarına indirdi. İstememi bastırdım. Parmakları her iki jartiyerin üstünden kaydı ve her zamanki el çabukluğuyla iki kancayı çoraplarımdan aynı anda çıkardı. Eli arkama kaydı.

Avuçlarını popomun üstüne, parmak uçları cinsel organıma sürünecek şekilde sparken, "Benim," diye fısıldadı.

"Ah."

"Şuşı." Elleri bacaklarımdan arka tarafına indi ve bu kez jartiyerlerinin arka kancalarını açtı.

Eğilip yatak örtüsünü açtı. "Otur."

Emaretine kapılarak isteğini yerine getirdim. Ayaklarımdan dibinde diz çikti ve beyaz Jimmy Choo'larını sırayla çıkardı. Sol çorabımın üst kenarına kavrayıp başparmaklarını bacağıma sürterek ağır ağır soydu. Aynı işlemi diğer çorabında da tekrarladı.

"Noel hediyesi açmak gibi." Uzun koyu renk kırpıklarının arasından gülümseyerek bakıyordu.

"Çoktan senin olan bir hediye..."

Azıcık gibi kaşlarını çatı. "Ah, hayır, bebek. Bu kez gerçekten benim oldu."

"Christian, ben evet dediğim andan beri seninim." Öne uzandım ve güzel yüzünü ellerimin arasına aldım. "Seninim. Her zaman senin olacağım, kocacım. Şimdi, bence fazla giyiniksin." Onu öpmek için eğildim. Aniden yukarı doğru uzandı ve başını elleriyle sıkıca kavrayarak, parmaklarını saçlarının arasına gömerek, arzuyla dudaklarını öptü.

"Ana," diye soludu. "Benim Ana'm." Dudakları dudaklarını esir alırken, dili gerçekten de ikna ediciydi.

"Kıyafetlerin," diye fısıldadım. Nefeslerimiz birbirine karışırken, arkaya doğru ittiğim yeleğinden beni sadece bir an için bırakarak sıyrıldı. Duraksadı ve iri iri açılmış, arzulayan gözlerle bana baktı.

"İzin ver ben yapayım, lütfen," derken sesim yumuşacak ve ikna ediciydi. Kocam, Elli'mi kendi ellerimle soyamak istiyordum.

Dizlerinin üstünde oturuyordu ve ben gümüş grisi kravatını –en sevdiğim– kavrayıp ağır ağır çözerken, bana doğru eğildi. Kravatı boynundan kurtarmamın ardından, gömleğinin üst düğmesini açılmem için çenesini yukarı kaldırdı. Gömleğinin manşetlerine uzandım. Birbirine dolanmış A ve C harflerinin süslediği, benim düğün hediyem olan platin kol düğmelerini takmıştı. Düğmeleri elimden aldı, yumruğunun içinde sıkı. Sonra yumruğunu öptü ve düğmeleri cebine attı.

"Bay Grey, çok romantiksiniz."

"Sizin için, Bayan Grey. Kalpler ve çiçekler. Her zaman."

Elini tuttum ve kırpıklarımın arasından ona bakarak, platin alınsını öptüm. İnceleyerek gözlerini yumdu.

"Ana." Adım dilinde bir duaya dönüşmüştü sanki.

Gömleğinin ikinci düğmesine uzandım ve Christian'ın biraz önceki hareketini taklit ederek, çözdüğüm her düğmenin ardından göğsüne yumuşacak bir öpücük kondurdum ve her öpücüğün arasına bir kelime serpiştirdim. "Sen... beni... çok... mutlu... ediyorsun."

İnledi ve seri bir hareketle belini kavrayıp beni yatağın üstüne kaldırdı ve kendisi de ardından geldi. Dudakları dudaklarımı buharlen, ellerini başımın iki yanına yerleştirdi ve dillerimiz birbirine tapanırken, beni olduğun yere sabitledi. Burden doğruldu ve beni nefes nefese ve daha fazlasını arzular halinde bıraktı.

"Çok güzelsin... Karım benim..." Ellerini bacaklarımdan aşağı kaydırıp sol ayağımı kavradı. "O kadar güzel bacakların var ki. Her saatini görmek istiyorum. Buradan başlayarak." Dudaklarını ayak başparmağıma bastırdı ve dişlerini tabanımda dolastırdı. Belimden aşağıda ne varsa sarıldı. Dili, ayak çıkurumdan yukarı kaydı, dişleri topuğuma sürünüp bögüne tımandı. Baldırımın iç kısmına yumuşak, ıslak öpücüklerden bir yol çizdi. Altında âdeti kıvranıyordum.

"Kıvrınamayın, Bayan Grey," diye uyardı ve beklemediğim bir anda beni yüzüme çevirip dudaklarının telâşsız yolculuğunu bacağımın arkasında sürdürdü. Bacaklarımdan üst kısmına ve popoma tımandı ve âdeti. İnledi.

"Lütfen..."

"Çokl olmama istiyorum," diye mırıldandı ve korsemim kopçaları tek tek, hiç sesle etmeden açmaya başladı. Korse dümdüz bir halde iki yanına uzandı, dilini bel kemiğinden yukarı kaydırıldı.

"Christian, lütfen..."

"Ne istiyorsunuz, Bayan Grey?" Kelimeler yumuşacak ve kulakların dibindeydi. Neredeyse üzerimde yatıyordu... Ereksiyonunu kalçamda hissediyordum.

"Seni"

"Ben de seni, aşkım, hayatım," diye fısıldadı ve daha ben ne dediğimi anlamadan beni sırtıstı çeviriverdi. Hızla ayağa kalktı ve öpüldüğü, ıslanmış ve bakırın becerikli bir hareketle çıkıp muhteşem aile güzellik, ıslanmış ve hamr haliyle karına düdüldü. Küçük kabin göz kıldırması ayırtırken bana baktı.

Dudaklarını, "Benim," der gibi oynattı.

"Lütfen," diye yalvardım. Sırttı. Şehvetli, ahlaksız, ayartıcı, tam bir Elli sırtışı.

Yatağa çıktı ve bu kez sağ bacağıma öpücüklerden bir yol çizdi. Bacak arıma ulaşana kadar... Bacaklarımı iki yına ayırdı.

"Ah, karım benim..." diye mırıldandı ve sonra ağzını üzerime örttü. Gözlerini yumdum ve kendimi hünarlı diline teslim ettim. Kalçalarım, onun ritmine köle olarak sallandı ve küçük yataktan havalandı; saçlarına sıkı sıkı yapıştım. Beni sabitlemek için kalçalarımı sıkıca tuttu ama enfes işkencesine ara vermedi. Yaklaşmıştım, çok yaklaşmıştım.

"Christian," diye inledim.

"Henüz değil," diye soludu ve üzerimde yukarı kayarak dilini göbekte deliğime bastırdı.

"Hayır! Lanet olsun! Yukarı doğru yolculuğunu sürdürürken, göbeğimin üstünde gülümsemediğini hissedebiliyordum.

"Çok sabırsızsınız, Bayan Grey. Zümrüt Ada'ya inene kadar bol bol vaktimiz var." Memelerimi taparcasına öptükten sonra, sol meme ucumu dudaklarının arasına alıp çekti. Bana baktı, gözleri tropik bir fırtına gibi kopkoyuydu.

Ah, Tanrım... Unutmuşum. Avrupa.

"Kocacığım, seni istiyorum. Lütfen."

Ağrılığım dirseklerine vererek üzerime abandı. Burnunu burnuma sürüttü. Ellerimi güçlü ve esnek sırtından, güzel, çok güzel poposuna indirdim.

"Bayan Grey... Karım benim... Amacım size hizmet etmek." Dudaklarını dudaklarıma sürüttü. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Gözlerini aç. Seni görmek istiyorum."

Yavaşça içime gömülürken, "Christian... Ah..." diye inledim. "Ana, ah..." diye soluğu ve hareket etmeye başladı.

"Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?" Christian'ın bağırışıyla hoş rüyamdan uyandım. Şezlongumun ayakucunda ıslak halde durmuş, bana bakıyordu.

Ne yapmıştım ki? Ah, hayır... *Sürtüstü yatıyordum.* Kahretsin, kahretsin, kahretsin ve deliye dönmüştü. Lanet olsun. Gerçekten çok kızıştı.

BÖLÜM İKİ

Birden fazlasıyla uyanmıştım; erotik rüyam unutulmuştu bile. Kendimi savunmak için, cılız bir sesle, "Yüzüstü yatıyordum. Uykumda dönmüş olmalıyım," diye fısıldadım.

Gözleri öfkeyle yanıyordu. Eğildi, kendi şezlongundan bikini üstümü alıp bana fırlattı.

"Giy şunu!" diye tısladı.

"Christian, kimse bakmıyor."

"Bana güven. Bakıyorlar. Taylor'ın ve güvenlik ekibinin, gösterinin tadını çıkardıklarından eminim!" diye hırladı.

Lanet olsun! Varlıklarını neden sürekli unutup duruyordum ki? Panik içinde elimi memelerime örttüm. *Charlie Tango'nun* sabote edilerek kullanılmaz hale gelmesinden bu yana, lanet olası güvenlik her an peşimizdeydi.

Christian, "Evet," diye hırladı. "Ayrıca lanet olası bir paparazzi de fotoğrafını çekebilir. *Star* dergisine kapak olmak ister misin? Bu kez çıplak olarak?"

Lanet olsun! Paparazziler. Siktir! Bikini üstümü telaş, beceriksiz hareketlerle üzerime geçirirken, yüzümün rengi atmıştı. Ürpeldim. Nişan haberimizin sızdırılmasının ardından, Seattle Bağmsız

tataz anısı aklıma davetsizce süzülür. Hepsi Christian Grey paketi-
nin parçasıydı.

"L'addition!" Christian geçen garsona çıkışır gibi seslendi. Bana
dönüp, "Gidiyoruz," dedi.

"Şimdi mi?"

"Evet. Şimdi."

Ah, kahretsin. Tartışılacak durumda değildi.

Mayosundan suların damlamasına aldırmadan önce şortunu,
sonra gri tişörtünü giydi. Garson bir iki saniye içinde kredi kartı ve
hesapla geri gelmişti.

Turkuaz rengi elbisemi ve parmak arası terliklerimi hiç istemeyerek
giydim. Garson uzaklaşırken, Christian kitabını ve BlackBerry'sini
kaptı ve öksesi aynı pilot gözlüklerinin arkasına gizledi. Gerilim
ve ökseden tüyerim diken diken olmuştu. Yüreğime bir ağırlık çöktü.
Kumsaldaki bütün kadınlar üstüsdü. Bu o kadar büyük bir suç
değildi. Aslında, bikini üstümle tuhaf görünen bendim. Bütün tadım
kaçmıştı. Belli etmeden iç geçirdim. Christian'ın için komik yanına
görebileceğini sanmışım... Belki yüz üstü kalsaydım öyle olurdu
ama mizah anlayışı buharlaşmıştı sanki.

Kitabım ve BlackBerry'sini elinden alıp çantama koyarken, "Lüt-
fen bana kızma," diye fısıldadım.

"Bunun için çok geç," dedi yavaşça. Fazla yavaşça. "Gel." Elimi
tuttu ve Taylor'a ve iki yardımcısına, Fransız güvenlik memurları
Philippe ve Gaston'a işaret etti. İşin tuhaf yanı, ikizdiler. Verandadan
sahile bizi ve kumsaldaki herkesi izliyorlardı. Onları neden unutup
durdüğümü bilmiyordum. Nasıl? Taylor'ın koyu renk gözlüklerinin
arkasında taş gibi bir ifadesi vardı. Lanet olsun, o da bana kızmıştı.
Onu böyle rahat bir kılık içinde, sert ve siyah polo tişörtle görmeye
hâlâ alışamamıştım.

Christian beni otele soktu ve lobiden geçirip sokağa çıkardı. Ses-
siz, asık suratlı ve öfkeli hali sürüyordu ve hepsi benim suçumdu.
Taylor ve ekibi hemen arkamızıdaydılar.

Çekinerek ve Christian'a bakarak, "Nereye gidiyoruz," diye sordum.
"Tekneye." Benden tarafa bakmadı bile.

Saatin kaç olduğu konusunda hiçbir fikrim yoktu. Öğleden sonra
dört ya da beş olsa gerek. Marinaya varınca, Christian beni *Fair
Lady*'ye ait botun ve *Jet Ski*'nin durduğu iskeleyle yönlendirdi. Chris-
tian *Jet Ski*'yi çözerken, sırt çantamı Taylor'a verdim. Ona gergin bir
bakaş attım ama tıpkı Christian gibi, onun ifadesi de düşüncelerini
ele vermiyordu. Kumsalda gördüklerini düşününce kapırmızı oldum.

"Alın, Bayan Grey." Taylor bana bittan aldığı can yeleğini uzattı.
Yeleği itaatkâr bir tavırla giydim. Neden bir tek ben can yeleği giy-
mek zorundaydım? Christian ve Taylor birbirlerine baktılar. Tanırım!
Christian, Taylor'a da mı kızmıştı yoksa? Sonra Christian can yele-
ğimin kemerlerini kontrol etti ve ortadakini iyice sıkı.

Asık bir suratla, "İdare eder," derken bana hâlâ bakmıyordu.
Kahretsin.

Zarif hareketlerle *Jet Ski*'ye bindi ve ona katılmam için bana elini
uzattı. Taylor ve ikizler bota binerlerken, elini sıkıca tutarak, suya
düşmeden bacağımı arkasındaki oturma yerinin üstünden atmayı
başardım. Christian, *Jet Ski*'yi ayağıyla iterek iskeleden uzaklaşır-
dı ve marinada usulca süzölmeye başladı.

"Sıkı tutun," diye emredince, kollarımı ona doladım. *Jet Ski*'yle
dolaşmanın en sevdiğim yanı buydu. Ona sıkıca, burnumu sirtına
ölstererek sarılırken, bu şekilde dokunmama izin vermediği bir dönem
olmasına hayret ettim. Çok hoş kokuyordu... Christian ve deniz gibi.
Affet beni Christian, lütfen.

Kasıldı. "Kıpırdama," derken, ses tonu biraz yumuşamıştı. Sırtına
öptüm ve çenemi ona yaslayarak birkaç tatilcinin gösteriyi izlemek
için toplandıkları rihama baktım.

Christian kondağı çevirince, motor kükreyerek çalışmaya başladı. Gaz kolunu tek bir çevirişle, *Jet Ski* öne atıldı ve serin karasuda hızla yol almaya başladı. Marinadan çıkıp limanın merkezine *Fair Lady*'ye doğru yöneldi. Ona daha da sıkı sarıldım. Buna hayli yordum; o kadar heyecan vericiydi ki. Ona sıkı sıkı tutunduğunda, Christian'ın sırtı gibi cüssesindeki her kası hissedebiliyordum.

Taylor sürat motoruyla yanımdaydı. Christian ona baktıktan sonra yeniden hızlandı ve suyun üstünde, ustalıkla fırlatılmış çakı taşları gibi sekerek ileri atıldık. Taylor yenilgiyi kabul etmiş bir kızgınlıkla kafasını salladı ve Christian, *Fair Lady*'yi pas geçip açıl denize doğru yönelirken, o istikametini yata çevirdi.

Denizden püsküren sular üzerimize sıçırıyor, sıcak rüzgâr tenimi yalıyor ve at kuyruğumun deli gibi savrulmasına neden oluyordu. Çok eğlenceliydi. Belki bu yolculuğun mutluluğu Christian'ın kötü ruh halini alıp götürtü. Yüzünü göremesem de keyif aldığını biliyordum; tasassuz ve her zamankinin aksine, yaşına göre davranıyordu.

Christian kocaman bir yarım daire çizerken, kıyıyı inceledim. Marinadaki tekneleri, ofislerin ve dairelerin oluşturduğu sarı, beyaz ve kum rengi mozaigi ve arkadaki sarp dağları. O kadar düzenli görünüyorlardı ki -ahşak olduğum belli bir düzen içindeki bina bloklarından çok farklı- tablo gibiydiler. Christian omzunun üstünden bana baktı ve işte, belli belirsiz gülümseme dudaklarında dans ediyordu.

Motorun gürültüsünü bastırmak için, "Bir daha?" diye bağırdı. Hevesle başımı salladım. Bana cevaben sırtı göz kamaştırıcıydı. Gazı kökledi ve *Fair Lady*'nin etrafından dolaşıp bir kez daha denizi açıldı... Sanırım affedilmiştim.

Christian can yeleğini çıkarırken, "Yanmışsın," dedi. Kaygıyla ruh halini değerlendirmeye çalıştım. Yatın güvertesindeydik ve kamarotlardan biri can yeleğini almak için yanımda bekliyordu. Christian yeleği ona uzattı.

Genç adam, "Başka bir arzunuz, efendim?" diye sordu. Fransız aksanına baylıyordum. Christian bana baktı, gözüklerini çıkarıp tişörtünün yakasına tutturdu.

"İçecek bir şey ister misin?" diye sordu.

"İhtiyacım var mı?"

Kafasını yana yatırdı. "Neden böyle dedin?" Sesi yumuşaktı.

"Nedenini biliyorsun."

Zihninde bir şeyi tartar gibi kaşlarını çatı.

Ah, aklımdan neler geçiyordu?

"İki cin tonik, lütfen. Ve biraz çerez ve zeytin." Kamarot onu başıyla selamladı ve hızla gözden kayboldu.

"Seni cezalandıracağımı mı düşünüyorsun?" Christian'ın sesi ipeksişti.

"Cezalandırmak istiyor musun?"

"Evet."

"Nasıl?"

"Bir şey düşünürüm. Belki içkini içtikten sonra." Bu, şehvetli bir tehditti. Yutkundum. İçimdeki tanrıça güneşlenmekte olduğu sezlongda kıpırdandı.

Christian'ın kaşları bir kez daha çatıldı.

"Cezalandırılmak istiyor musun?"

Nasıl anlıyordu? Yanaklarım kızarak, "Duruma bağlı," dedim.

"Hangi duruma?" Gülümsemesini gizledi.

"Canımı yakmak isteyip istemediğine."

Ağız düz bir çizgi halini alırken, keyfi kaçmıştı. Öne eğilip alımsı öptü.

"Anastasia, sen benim itaatkârım değil, karımın. Canına yakmay asla istemiyorum. Bunu artık anlamış olman gerekirdi. Sadece... sadece insanların arasında kıyafetlerini çıkarma. Gazetelerde boy

boy çıplak fotoğrafların olsun istemiyorum. Bunu sen de istemezsin. Annenin ve Ray'in de istemeyeceklerinden eminim."

Ah! Ray! Lanet olsun. Kalp krizi geçirirdi. Aklım neredeydi acaba? Kendime için için kızdım.

Kamarot içkilerimiz ve çerezlerimizle geri geldi ve hepsini tük masaya bıraktı.

Christian, "Otur," diye emretti. Söylediğini yaptım ve yönetmen koltuklarından birine yerleştim. Christian da yanıma oturdu ve bana bir cin tonik uzattı.

"Şerefe, Bayan Grey."

"Şerefe, Ray Grey." İçkimden keyifli bir yudum aldım. Ferahlatıcı, soğuk ve lezzetliydi. Christian'a bakınca onu anlaşılmaz bir ruh haliyle beni izlerken buldum. Çok bunaltıcıydı... Bana hâlâ kızgın mıydı, bilmiyordum. Patentli dikkat dağıtma tekniğimi devreye soktum.

"Bu yat kimin?" diye sordum.

"Bir İngiliz şövalyesinin. Sör Bilmem Kim. Büyük büyükbabası bir market kurmuş. Kız Avrupa'nın veliath prenslerinden biriyle evli."

Ah. "Süper zengin yani?"

Christian birden temkinli bir hale bürünmüştü. "Evet."

"Senin gibi," diye mırıldandım."

"Evet."

Ah.

Christian, "Ve senin gibi," diye mırıldandı ve ağzına bir zeytin etti. Hala gözlerimi kırıştırdım. Gözümün önünde smokinli ve gülmüş rengi yeleklili hali belirdi... Düşün törenimizde bana bakarken gödesi samimiyle parlıyordu.

Yeminlerimizi ederken, "Benim olan her şey senin," demişti; sesi tüm kulaklarımda çınlıyordu.

Her şey benim mi? "Çok tuhaf. Hiçbir şeyden..." Gösterişli ortamımızı işaret etmek için elimi salladım. "Her şeye geçmek."

"Alışırısın."

"Alışacağımı hiç sanmıyorum."

Taylor güvertede belirdi. "Efendim, bir telefonunuz var." Christian kaşlarını çatırsa da Taylor'ın uzattığı BlackBerry'yi aldı.

Sert bir sesle, "Grey," diyerek koltuğundan kalktı ve yatın baş kısmında durdu.

Ros'la -sağ koluyla- yaptığını tahmin ettiğim konuşmaya kulaklarımı kapatarak denize baktım. Zengindim... İnanılmaz zengin. Bu parayı kazanmak için hiçbir şey yapmamıştım... Tek yaptığım, zengin bir adamla evlenmekti. Evlilik öncesi anlaşılmazlıkla ilgili yaptığımız konuşmayı hatırlayarak ürperdim. Doğum gününden sonraki pazardır ve mutfak masasında telaşsız bir kahvaltının keyfini sürüyorduk... Hep birlikte... Elliot, Kate, Grace ve ben jambon mu yoksa sosis mi daha lezzetlidir diye tartışırken, Carrick ve Christian pazar gazeteslerini okuyorlardı...

Mia netbook'unu mutfak masasına koyarken, "Şuna bir bakın," diye haykırdı. "Seattle Nooze Web'de nişanlanmanızla ilgili bir dedikodu var, Christian."

Grace şaşkınlık içinde, "Bu kadar çabuk mu?" dedi. Sonra, akıldan nahos bir düşünce geçmiş gibi dudaklarını büzdü. Christian kaşlarını çatı.

Mia köşe yazısını yüksek sesle okumaya başladı. "Kulağıma gözde bekâr Christian Grey'in sonunda kafalandığı ve düşün çanlarının yakın olduğuna dair bir haber çıldı. Ama kim bu şaşı, çok

şanslı hanımefendi? Nooız iz peşinde. Her iddiasına gireriz, aday şu anda korkunç bir evlilik öncesi anlaşmasını okumakla meşguldür."

Mia kıkırdadı ama Christian'ın dik dik bakmasıyla bir anda sustu. Masaya derin bir sessizlik çökerken, Grey'lerin mutfağındaki sıcaklık sıfırın altına düşüvermişti.

Ah hayır! Evlilik öncesi anlaşma mı? Hiç aklıma gelmemişti. Yüzündeki bütün kanın çekildiğini hissederek yutkundum. *Lütfen, hemen yer yarılın ve beni içine çeksin.* Ben endişeyle ona bakarken, Christian sandalyesinde kıpırdandı.

Bana doğru, "Hayır," der gibi dudaklarını kıpırdattı.

Carrick kibarcı, "Christian," dedi.

Christian, "Bunu bir daha tartışmayacağım," diye çıkışınca, Carrick bana gergin bir bakış attı ve bir şey söylemek üzere ağzını açtı.

"Anlaşma falan yok" Christian neredeyse bağırdı ve masadaki diğer herkesi yok sayarak, asık bir suratla gazetesine döndü. Herkes önce ona, sonra bana ve sonra da ikimiz dışında her yere baktı.

"Christian," diye mırıldandım, "sen ve Bay Grey'in istediğiniz her şeyi imzalarım." Tanrım, bu bana imzalatığı ilk şey olmayacaktı. Christian kafasını kaldırıp bana baktı.

"Hayır," diye çıktı. Rengim biraz daha attı.

"Seni korumak için."

Grace, "Christian, Ana, bence bunu baş başayken konuşmalısınız," diye azarladı. Carrick ve Mia'ya dik dik baktı. Ah, Tanrım. Onların da başı belada gibi görünüyordu.

Carrick güven vermek ister gibi, "Ana, bunun seninle ilgisi yok," diye mırıldandı. "Ve lütfen bana Carrick de."

Christian babasına soğuk gözlerini kısarak bakınca, yüreğime bir ağırlık çıktı. Tanrım... Gerçekten kızıştı.

Herkes hararetle bir sohbe tutuşurken, Mia ile Kate masayı toplamak için ayağa fırladılar.

Elliot, "Ben kesinlikle sosisi tercih ediyorum," dedi.

Bense birbirine kenetlediğim parmaklarıma bakıyordum. Kahretsin. Bay ve Bayan Grey'in bir tür servet avcısı olduğumu düşünmediklerini umdum. Christian uzandı ve tek eliyle iki elimi birden tuttu.

"Kes şunu."

Ne düşündüğümü nereden biliyordu?

Sadece benim duyabileceğim bir sesle, "Babamın söylediklerini boş ver," dedi. "Elena konusunda gerçekten öfkeli. Az önceki hedefi sadece bendim. Keşke annem çenesini tutabilseydi."

Christian'ın dün gece Carrick'le yaptığı Elena "konuşması" yüzünden hâlâ acı çektiğini biliyordum.

"Haklılık payı var, Christian. Sen çok varlıksın ve ben evliliğimize öğrenci kredisi borçlarımdan başka bir şey getirmiyorum."

Christian bana kasvetli gözlerle baktı. "Anastasia, beni terk edersen her şeyimi yanında götürebilirsin. Beni bir kez bıraktın ve ben bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum."

Lanet olsun. Yoğunluğundan etkilenecek, "O farklıydı," dedim. "Ama... sen de beni bırakmak isteyebilirsin." Düşüncesi bile beni hasta etmek için yeterliydi.

Bir homurtu çıkardı ve yapmacık bir tiksintiyle kafasını salladı.

"Christian, benim olağanüstü aptalca bir şey yapabileceğimi biliyorsun ve sen..." Bakışlarını birbirine doladığım parmaklarıma indirirken, içimi yakan acı yüzünden cümlemi tamamlayamadım. Christian'ı kaybetmek... *siktir.*

"Kes. Hemen şimdi. Konu kapandı, Ana. Bunu daha fazla tartışmayacağız. Anlaşma olmayacak. Ne şimdi ne de daha sonra." Bana susmama neden olan, keskin bir unut-gitsin bakışı attı. Ardından Grace'e döndü. "Anne," dedi, "düğünü burada yapabilir miyiz?"

Ve konuyu bir daha açmadı. Aslında beni her fırsatta serveti ve o servetin benim de olduğu konusunda rahatlatmaya çalışıyordu. Christian'ın balayına hazırlık olarak Caroline Acton'la -Nieman Marcus'taki özel alışveriş görevlisi- birlikte yapmamda ısrar ettiği alışverişi düşündükçe ürperiyordum. Sadece bikiğim beş yüz kırk dolardı. Demek istediğim, evet, hoş bir bikiyidi ama dört üçen kumaş parçası için saçma bir miktardı.

"Alışacaksın." Christian masadaki yerine dönerken, beni daldığım düşüncelerden uyandırdı.

"Alışmak derken?"

"Paraya," dedi gözlerini çevirerek.

Ah, Elli, belki zamanla. Tuzlu badem ve kaju tabağını ona doğru ittim.

Karanlık düşüncelerimin ve bikiini gafımanın ardından sohbetimize biraz mizah katmak için, elimden geldiğince ifadesiz bir yüzle, "Çerezleriniz, efendim," dedim.

Pis pis sırıttı. "Benim çerezim sensin." Bir badem aldı. Küçük esprimin tadını çıkarırken, gözlerinde haylaz bir ışıltı vardı. Dudakların yaladı. "İçkini bitir. Yatağa gidiyoruz."

Ne?

Gözleri gittikçe koyulaşırken dudaklarını oynattı. "İç."

Ah, Tanrım. Bana bakışı öyle ateşliydi ki, küresel ısınmanın tek sorumlusu o olabilirdi. Cinimi dudaklarıma götürüp bir seferde içerken, gözlerimi ondan ayırmadım. Ağza aralandı ve bir an, dişlerinin arasında dünün ucunu gördüm. Bana çapkın çapkın gülmüseddi. Rahat bir hareketle ayağa kalktı ve ellerini sandalyemin iki koluna dayayarak üzerime eğildi.

Kulağıma, "Seni ibret için cezalandıracağım. Gel. Sakin içme," diye fısıldadı.

İç geçirdim. İçme mi? Ne kadar kaba. Bilinçaltım kafasını kitabandan -Charles Dickens'ın *Bütün Eserleri, Cilt I*- telaşla kaldırdı.

Christian elini uzatırken, sırtarak, "Düşündüğün gibi değil," dedi. "Bana güven." Çok seksi ve samimi görünüyordu. Nasıl karşı koyabilirdim ki?

"Tamam." Elimi avucuna koydum çünkü en basit ifadeyle, ona her şeyimi emanet edebildim. Ne planlamıştı? Heyecandan kalp atışlarım hızlandı.

Beni güverteden geçirip gösterişli ve güzel döşenmiş ana salona soktu. Dar bir koridor boyunca yürüyüp yemek salonunu geçtik ve merdivenlerden ana kamaraya indik.

Kamara bu sabah temizlenmiş, yatak toplanmıştı. Hoş bir odaydı. Sancak tarafında ve iskele tarafında iki lomboz vardı. Koyu renk ceviz mobilyalar, krem rengi duvarlar altın rengi ve kırmızı kumaşlarla dekore edilmişti.

Christian elimi bıraktı, tişörtünü kafasından çıkarıp bir sandalyeye attı. Parmakarası terliklerini çıkardı, şortunu ve mayosunu tek bir hareketle sıyırdı. Ah, Tanrım, onu çıplak görmekten bir gün bıkacak mıydım acaba? Kelimenin tam anlamıyla muhteşemdi ve benimdi. Teni parlıyordu; o da yanmıştı ve uzayan saçları alnına dökülüyordu. Ben şanslı, çok şanslı bir kızdım.

Çenemi tuttu ve alt dudağımı ısırmaı bırakmam için hafifçe çekip parmağını dudağımda dolaştırdı.

"Böylesi daha iyi." Dönüp kıyafetlerinin durduğu heybetti gardroba yürüdü. En alttaki çekmecedan iki çift metal kelepçe ve uçaklarda kullanılan cinsten bir göz bandı çıkardı.

Kelepçeler. Daha önce hiç kelepçe kullanmamıştık. Yatağa gergin ve hızlı bir bakış attım. Onları nereye takacaktı ki? Döndü ve bana karanlık ve ışıltılı gözlerini bir an ayırmadan baktı.

"Bunlar biraz acı verici olabilirler. Çok sert çekersen bileklerini sakabilirler." Bir çift havaya kaldırdı. "Ama şu anda onları sende kullanmayı gerçekten istiyorum."

Loret olsa. Dilim damağım kurudu.

"Gel." Ayrı adımlar ve büyük bir zarafetle bana doğru yaklaştı ve kelepçelerden birini uzattı. "Önce denemek ister misin?"

Sağlam görünüyorlardı; metal soğuktu. Bunları gerçek hayatta takmak zorunda kalmayacağımı umdum.

Christian beni dikkatle izliyordu.

"Anahtarlar nerede?" Sesim titredi.

Avucumu açarak küçük metal anahtarları gösterdi. "Bu iki kelepçeye de uyuyor. Aslında, bütün kelepçelere uygun."

Kaç kelepçesi vardı acaba? Oyun odasındaki şifonyerde kelepçe girdiğimi hiç sanmıyordum.

Çenemi okşadığı işaret parmağım ağzımdan aşağı kaydırdı. Beni öpmek ister gibi öne eğildi.

Alçak sesle, "Oynamak istiyor musun?" diye sorunca arzu karının derinliklerine yayıldı ve vücudumdaki tüm sinirler uyanıldı.

"Evet," diye soludum.

Gülümsemi. "İyi." Alnıma kuş tüyü kadar hafif bir öpücük kondu. "Bir parolaya ihtiyacınız olacak."

Ne?

"Dar" büyük olasılıkla yetmeyecek çünkü muhtemelen söyleyecek ama ciddi olmayacağım. Burnumu burnuma sürttü. Aramızdaki tek temas buydu.

Kalbin gümbürdemeye başladı. Kahretsin. Sadece kelimelerle bunu nasıl hissediyordun?

"Çenem atmıyacak. Yoğun olacak. Çok yoğun. Çünkü kıvrımda -

Ah Tanrım. Kulağa çok seksi geliyordu. Nefes alıp verişim fazla gürültülüydü. Siktir. Daha şimdiden nefes nefeseydim. Tanrıya şükür, bu adamla evliydim yoksa utanç verici olurdu. Gözlerim tahrik olmuş organına kaydı.

"Tamam." Sesim güçlülkle duyuluyordu.

"Bir kelime seç, Ana."

Ah.

"Parola," dedi usulca.

"Lolipop," dedim, nefes nefese.

"Lolipop mu?" Keyiflenmişti.

"Evet."

Bana bakmak için arkaya doğru kaykılırken sırtıyordu. "İğinc bir seçim. Kollarını kaldır."

Kaldırdım. Christian elbisemin etek uçlarını tutup başımdan çekti ve yere attı. Elini uzatınca, kelepçeyi geri verdim. Onu ve elindeki diğer kelepçeyi başucu komodininin üstüne, göz bandının yanına koydu ve yatak örtüsünü hazla çekti.

"Arkam dön."

Döndüm. Bikini üstümü çözüp yere düşmesini sağlad.

"Yarın, bu şeyi üstüne zimbalayacağım," diye mırıldanarak saç tokamı çekti ve saçlarını özgür bıraktı. Saçlarımdan tamamını tek eline toplayıp beni geri çekince, arkaya doğru bir adım atmak zorunda kaldım. Sertleşmiş organına yaslanmışım. Başımı yana yatırp boynumu öperken, zevkle inledim.

Kulağıma, "Çok asisin," diye mırıldanış içime enfes ürpertiler saldı.

"Evet," diye fışıldadım.

"Himm... Bu konuda ne yapacağız?"

"Asiliğimle yaşamayı mı öğreneceğiz," diye soludum. Aheste öpücükleri beni delirtiyordu. Boynuma doğru sırttı.

"Ah, Bayan Grey. Her zaman iyimlersiniz."
Doğrudur. Saçlarını alıp üç tutama ayırdı ve ağır ağır ördükten sonra, ucuna tokamı taktı. Saç örgümün yavaşça çekerek kulağıma eğildi. "Sana bir ders vereceğim," diye mırıldandı.

Anı bir hareketle, beni bileğimden yakaladı, yatağa oturdu ve beni, ereksiyonumu karnımda hissedebileceğim şekilde, dizlerine uzattı. Popoma bir kez sertçe vurdu. İç geçirdim ve hemen ardından, kendimi yeniden sırt üstü halde buldum. Christian gri gözleriyle bana bakıyordu. Tutuşacak kıvamdaydım.

"Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun?" Parmak ucunu bacağımın üst kısmında dolaştırırken, her tarafım... karıncağılanmaya başladı. Yataktan gözlerini benden ayırmadan kalkıp kelepçeleri aldı. Sol bacağımı tutup kelepçelerden birini ayak bileğime geçirdi.

Ah!

Sağ bacağımı kaldırarak aynı işlemi tekrarladı. Böylece her iki ayak bileğime birer kelepçe takılmış oldu. Kelepçeleri nereye tuttu-racağı konusunda hala hiçbir fikrim yoktu.

"Dik otur," diye emredince, derhal itaat ettim.

"Şimdi dizlerine sarıl."

Ona gözlerimi karşıtarak baktıktan sonra, bacaklarımı kendime çekip tam önüme baktım ve kollarımı dizlerime sardım. Uzanıp çenemi kavradı ve bantı gözlerime geçirmedi önce, dudaklarıma yumuşak, ıslak bir öpücük kondurdu. Hiçbir şey göremez oldum. Tek duyabildiğim, kendi hızlanmış nefesim ve suyun üstünde usul usul sallanan yataın yanlarına vuran suyun sesi idi.

Ah, Tanrım. Öylesine tahrik olmuşum ki... Şimdiden.

"Parla neydi, Ana?"

"Lolipop."

"İyi." Sol elimi tuttu ve kelepçelerden birini bileğime geçirdi. Aynı işlemi sağ elimde tekrar etti. Sol elim sol ayak bileğime, sağ elim

de sağ ayak bileğime bağlanmıştı. Bacaklarımı düzletemiyordum. Lanet olsun.

"Şimdi," diye soludu. "Seni çıtlık atana kadar becereceğim."

Ne? Vücudumdaki bütün hava beni terk etti.

İki topuğumu tutup beni arkaya devirince, geriye doğru sırt üstü düştüm. Bacaklarımı kıvrık tutmaktan başka seçeneğim yoktu. Zorladığım zaman, kelepçeler sıkıyordu. Hakhyda; etime, neredeyse acı verecek şekilde oturuyorlardı. Çok tuhaf bir duyguydu. Bir teknede, bağlı ve çaresiz durumda olmak. Ayak bileklerini iki yana açınca, inledim.

Bacağımın iç kısmını öpünce, altında kıvrınmak istedim ama yapamadım. Kalçalarını oynatma imkânım yoktu. Ayaklarım havadaydı. Hareket edemiyordum.

Bikini altımın kenarlarını öperek, vücudumdan yukarı doğru tırmanırken, "Bütün zevki emmen गरेको, Anastasia. Kıpırdamak yok," diye mırıldandı. Bikinimin iki yanındaki ipleri çözdü ve kumaşın açılıp düşmesini sağladı. Artık çıplak ve Christian'ın insafına terk edilmiş durumdaydım. Göbeğimi öptü ve göbek deliğimi hafif hafif ısırdı.

"Ah," diye iç çektim. Zor olacaktı... Hiç tahmin etmemiştim. Öpücükler ve küçük ısırıklardan göğüşlerime doğru çıkan yumuşacık bir yol çizdi.

Beni sakinleştirmek için, "Şışşt," dedi. "O kadar güzelsin ki, Ana."

Yaşadığım yoğunluğun etkisiyle, inledim. Normalde, kalçalarını sürter ve dokunuşuna kendi ritimle karşılık verirdim ama kıpırdıyamadım. İnleyerek, bileklerimdeki bağlara asıldım. Metal tenime battı.

"Ahh," diye haykırdım. Ana aslında umurumda değildi.

"Beni delirtiyorsun," diye fısıldadı. "Bu yüzden ben de seni delirticeğim." Şimdi artık, ağrılığım bileklerine vererek üzerime uzan-

mişti. Dikkatini memelerime çevirdi. Uçlarını ısırarak, emerek ve parmaklarının arasında yuvarlayarak beni delirtiyordu. Durmuyordu. Delirtiyordu. Ah. Lütfen. Ereksiyonu etime saplanıyordu.

"Christian," diye yalvardım ve zafer gülümsemesini tenimde hissettim.

"Seni böyle boşaltayım mı?" Meme ucuma doğru mırıldanarak daha fazla sertleşmesine neden olmuştu. "Biliyorsun, yapabilirim." Beni sertçe emince, göğsümden mızrak gibi, dosdoğru kasıklarına fırlayan bir hazla haykırdım. Tamamen duyumsadıklarımız esaretinde, çaresizlikle kelepeçeleri çekiştirdim.

"Evet," diye sızlandım.

"Ah, bebeğim, bu çok kolay olurdu."

"Ah... lütfen."

"Şışt." Dudaklarını ağızma kaydırarak dişlerime ve çeneme sürttü; inledim. Beni öptü. Hünerli ağza benimkini tadarak, keşfederek, hükmederek âdeta istila ediyordu ama dilim bu meydan okumaya kıvrınarak cevap veriyordu. Ağzında cin ve Christian Grey tadı vardı ve deniz kokuyordu. Çenemi sıkıca tutup başımı sabitledi.

Yine ağzının içine, "Kırpırdama bebek. Hareketsiz durmanı istiyorum," diye fısıldadı.

"Seni görmek istiyorum."

"Ah, hayır, Ana. Bu şekilde beni daha çok hissedeceksin." Ve acı verecek bir yavaşlıkla, kalçasını kasti ve kendini kısmen içime itti. Normalde onu karşılamak için kalçamı kaldırırdım ama kırpırdamıyordum. Geri çekildi.

"Ah! Christian, lütfen!"

"Bir kez daha?" diye takılırken, sesi boğuktu.

"Christian!"

Kendini bir kez daha kısmen içime itti ve bir yandan beni öperek, bir yandan meme ucumla oynayarak geri çekildi. Bunun adı aşırı zevk yüklemesiydi.

"Hayır!"

"Beni istiyor musun, Anastasia?"

"Evet," diye yalvardım.

"Söyle bana," diye mırıldanırken, soluğu sertleşmişti. Ve bir kez daha beni yokladı. Bir içimde, bir dışarıdaydı.

"Seni istiyorum," diye sızlandım. "Lütfen."

Yumuşak iç çekişini kulağımda duydum.

"Ve beni alacaksın, Anastasia."

Geri çekilip kendini içime çarptı. En tatlı noktama isabet ederken, başımı arkaya atarak ve kelepeçelerimi zorlayarak haykırdım. Artık sadece histen ibarettim, tatlı, çok tatlı bir eziyetti bu ve ben kırpırdamıyordum. Hareketsizleşti. Kalçasıyla bir daire çizdi ve hareketinin yankısını içimde, derinlerde duydum.

"Bana neden kafa tutuyorsun, Ana?"

"Christian, dur..."

Yakarışımı duymazdan gelerek içimde bir daire daha çizdi. Ağır ağır geri çekildi ve sonra kendini bir kez daha içime vurdu.

"Söylesene. Neden?" diye tıslarken, sıkılı dişlerinin arasından konuştüğünü fark ettim.

Anlaşılmaz bir haykırış koyverdim... Bu kadarı çok fazlaydı.

"Söyle."

"Christian."

"Ana, bilmem gerek."

Kendini bir kez daha içime, bu kez çok daha derine itti ve artık tirmanışa geçmiştim. Bu öyle yoğun bir histi ki... Beni içine çekiyor,

karnımın derinliklerinden belezonlar çizerek tek tek bütün uzuvlarımın, canımı acıtan metal bağlara kadar ulaşıyordu.

"Bilmiyorum!" diye haykırdım. "Çünkü tutabiliyorum. Çünkü seni seviyorum. Lütfen, Christian."

Gürültülü bir inlemeyle kendini tekrar tekrar derinliklerime itti. Bense hissettiğim zevkle baş etmeye çalışırken, kaybolmuştum. Aklim uçmuştu... Ve bedenim... Bacaklarımı uzatmak, yaklaşan orgazmumu kontrol edebilmek istiyordum ama yapamıyordum... Çaresizdim. Onundan, sadece onun. Onun isteklerini yerine getirmekle yükümlüyümdü... Gözlerim yaşlarla doldu. Bu fazla yoğundu. Onu durduramıyordum. Onu durdurmak istemiyordum. İstediyim... İstediyim... ah, hayır, ah hayır... bu çok fazla...

Christian, "İşte bu," diye gürledi. "Hisset bebeğim."

Orgazmum beni paramparça ederken, içimi bir orman yangını gibi, her şeyi tüketerek dağlarken, Christian'ın erkekliğinin etrafında tekrar tekrar infilak ettim. Tamamen altüst olmuştum. Gözyaşlarım yanaklarımdan akarken vücudum zonkluyordu ve titriyordu.

Christian'ın dizlerinin üstünde ve hâlâ içimde olduğunun farkındaydım; beni çekip kucığına kaldırdı. Bir eliyle başımı, diğeriyle kalçama sıkıca kavradı ve içim, artçı şokların etkisiyle sarsılmaya devam ederken, içimde şiddetle boşaldı. Tüketici, bitirici bir şeydi... Cebennemdi. Cennetti. Kontrolден çıkmış hedonizimdi.

Christian göz bandını hızla çekip çıkardı ve beni öptü. Gözlerimi, burnumu, yanaklarımı öptü. Yüzümü ellerinin arasında tutarak, gözyaşlarımı öpücükleriyle sildi.

"Seni seviyorum, Bayan Grey," diye soludu. "Beni delirtsen de seniele yaşadığını hissediyorum." Ne gözlerimi ne de ağzımı açacak enerjim kalmıştı. Beni çok yavaşça yatağa yatırıp içimden çıktı.

Sözüz bir ıtırz koyverdim. Yataktan inip kelepçeleri çözdü. Örgüt kalınca, el ve ayak bileklerini ovaladı. Sonra yanıma uzandı, beni kollarının arasına çekti. Bacaklarımı uzatıp,...

kadar iyi gelmişti ki. Kendimi harika hissediyordum. Bu, hiç şüphesiz, yaşadığım en yoğun orgazm olmuştu. Himm... bir Christian Grey Elli Ton ceza sikişmesi.

Gerçekten daha sık yaramazlık yapmalıydım.

İdrar kesemde bir baskıyla uyandım. Gözlerimi açınca nerede olduğumu çıkaramadım. Dışarısı karanlıktı. *Neredeydim? Londra? Paris.* Ah, yat. Sallandığımı hissediyor, motor homurtusunu duyuyordum. Hareket halindeydik. *Ne tuhaf,* Christian yanımdaydı. Üstünde beyaz keten gömleği, bej keten pantolonu ve çıplak ayaklarıyla, dizüstü bilgisayarının başında çalışıyordu. Saçları hâlâ ıslaktı ve Christian kokusuna karışmış, duştan kalma vücut şampuanının kokusunu alabiliyordum. Himm...

Bana sıcak gözleriyle bakarak, "Merhaba," diye mırıldandı.

Birden utanarak, "Merhaba," dedim. "Ne zamandır uyuyorum?"

"Sadece bir saat kadar oldu."

"Hareket ediyoruz."

"Dün gece yemeği dışarıda yedikimiz, bale ve casinoya gittiğimiz için, bu gece teknede yeriz diye düşündüm. Baş başa, sakın bir akşam yemeği."

Sırıttım. "Nereye gidiyoruz?"

"Cannes'a."

"Tamam." Kaslarımı açmak için gerindim. Claude bana ne kadar antrenman yaptırırsa yaptırılsın, bu öğleden sonraya hazırlayamazdı.

Banyoya gitme ihtiyacıyla dikkatle kalktım. İpek sabahlığımla alıp aceleyle giyindim. Neden bu kadar utanıyordum ki? Christian'ın gözlerini üstümde hissettim. Ona bakınca, saçları çatık halde dizüstü bilgisayarına döndü.

Tuvalette, dalgın dalgın casinodaki akşamı düşünerek ellerimi yıkarken, sabahlığımın önü açıldı. Şoka uğrayarak aynadaki görüntüme baktım.

Lanet olsun! Bana ne yapmıştı böyle?

BÖLÜM ÜÇ

Göğsümü kaplayan kırmızı izlere dehşetle baktım. Morluklar! Morluklarım vardı. Amerika'nın en saygın iş adamlarından biriyle evlenmişim ve her yanıma lanet olası morluklar içinde bırakmıştı. Bana bunu yaptığını nasıl hissedememiştim. Kızardım. İşin aslı, nedenini tam olarak biliyordum. Bay Orgazmik, motor gibi seks becerilerini üzerimde kullanmıştı.

Bilinçaltım yarım ay biçimindeki gözlüklerinin üstünden bakıp onaylamayarak kafasını sallarken, içimdeki tanrıça yağlıdağ sezonunda derin uykudaydı. Aynadaki yansıma baktım. Bileklerimde kelepçelerin neden olduğu kırmızı izler vardı. Moraracaklarına hiç şüphe yoktu. Ayak bileklerime baktım; onlar da morluklar içindeydi. Tanrı aşkına, kaza geçirmiş gibi görünüyordum. Görüntümü sindirmeye çalışarak kendime baktım. Bugünlerde vücudum o kadar farklıydı ki. Onu tanıdığımdan beri farkında olmadan bir değişiklikten geçmişim. Daha ince ve daha fit görünüyordum. Saçım parlıyordu ve kesimi hoştu. Ellerim manikürlü, ayaklarım pedikürlüydü; kaşlarım alınmış ve güzel bir biçim verilmişti. Hayatımda ilk kez -şu korkunç aşk ısınkırları dışında- bakımlıydım.

Şu anda bakımı düşünmek istemiyordum. Çok kızmışım. Hangi cüretle, beni böyle bir yeni yetme gibi iz içinde bırakırdı? Birbirimizi tanıdığımız kısa süre içinde daha önce bir yerimi morartmış olmamıştı. Berbat görünüyordum. Bunu neden yaptığını biliyordum. Lanet olası

kontrol manyağı. Pekâlâ! Bilinçaltım kollarını küçük göğüslerimin altında birleştirdi. Christian bu kez fazla ileri gitmişti. Ondan tarafı bakmamaya özen göstererek, banyodan çıkıp küçük dolaba geçtim. Sabahlığı çıkarp bir eşofman alta ve askılı bir tişört giydim. Örgünü çözdüm ve küçük tuvalet masasından bir fırça alıp saçımı fırçaladım.

Christian, "Anastasia!" diye seslendi. Endişesi sesine yansımıştı. "İyi misin?"

Onu duymazdan geldim. İyi miydim? Hayır, iyi değildim. Bana yaptığın şeyden sonra, balayımızın kalanında, acayip pahalılıklı bikiniyerimi bırakın, mayo giyebileceğimden bile şüpheliydim. Bu düşünce birden çıldırtıcı geldi. Hangi cüretle bunu yapardı? Ona iyi misin'i gösterecektim. Öfkeden köpürüyordum. Ben de ergen gibi davranabiliyordum. Yatak odasına girip saç fırçasını ona fırlattım ve dönüp çıktım. Gerçi çıkmadan önce çok olmuş ifadesini ve ışık hızında bir tepkiyle yüzünü korumak için elini kaldırdığını ve fırçanın etkisi bir şekilde kolundan sekip yatağa düştüğünü görecektim zamanım oldu.

Kamaramızdan hisnila çıkıp üst kata, güverteye fırladım ve provaya yürüdüm. Sakinleşmek için yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Dışarı karanlık, hava mis gihydi. İlk rüzgâr Akdeniz'in, kıyıda ki yasemin ve begonyaların kokusunu taşıyordu. *Fair Lady* suyun sakiz kobalt yüzeyinde zelmanmadan süzülürken, kollarımı ahşap tirabozna yasladım ve usukta göz kırpan minik ışıklara baktım. Derin, şifalı dolu bir nefes aldım ve ağır ağır sakinleşmeye başladım. Arkamda olduğumu daha sesini duymadan fark etmiştim.

"Bana kızın," diye fışıldadı.

"Senden hiçbir şey kaçmıyor, Sherlock."

"Ne kadar kızın?"

"Birden ona kadar bir değer verecek olursak, ellideyim. Uygun mu?"

"O kadar kızın demek." Aynı anda hem şaşırmış hem de etkilenmişti.

Ben yavaşça ve suratımı asarak dönerken, sessiz kalda ve beni iri iri açılmış, ihtiyath gözlerle süzdü. Yüz ifadesinden ve bana dokunmak için hamle yapmamasından, boyunu aşan sulara olduğunu anladım.

"Christian beni hizaya sokmaya çalışmaktan vazgeçmelisin. Kumsalda mesajını verdin. Hem de hatırladığım kadarıyla çok etkin biçimde."

Düşünür gibi omuz siltti. "Pekâlâ, bikini üstünü bir daha çıkarmazsın."

Bu bana yaptığın şeyi mazur mu gösteriyordu? Ona dik dik baktım. "Üzerimde iz bırakmaktan hoşlanmıyorum. En azından bu kadar çok. Bu sınırlarımdan biri!" diye tsıldam.

"Ben de herkesin gözü önünde kıyafetlerini çıkarmadan hoşlanmıyorum. O da benim için bir sınır," diye homurdandı.

Dişlerimin arasından, "Bence bu konuda anlaşmıştık," diye tsıldam. "Şu halime bir bak!" Göğüslerimin üst kısmını açığa çıkarmak için tişörtümü aşağı çektim. Christian bana gözlerini bir an ayırmadan, temkinli ve şüpheli bir ifadeyle baktı. Beni bu kadar kızgın görmeye alışık değildi. Ne yaptığını göremiyor muydu? Ne kadar saçmaladığını? Ona bağırarak istiyor ama kendini tutuyordum. Onu çok fazla zorlamak istemiyordum. Ne yapacağımı Tanrı bilirdi. Bir süre sonra iç geçirdi ve ellerini kaldırdı.

"Tamam," derken sesi sakinleştiriciydi. "Anladım."

Çok şükür!

"İyi!"

Parmaklarını saçlarının arasından kaydırdı. "Üzgünüm. Lütfen bana kızma." Benim sözcüklerimi bana karşı kullanırken, sonunda pişman olmuşa benziyordu.

İnatçı bir tavırla, "Bazen tam bir ergen gibi davranıyorsun," diye söyledim ama sesimdeki kavgacılık gitmişti ve o da bunun farkındaydı. Bir adım yaklaştı ve çekinerek, saçımı kulağımın arkasına itti.

"Biliyorum," dedi yavaşça. "Öğrenecek çok şeyim var."

Dr. Flynn'in sözlerini hatırladım. Duygusal anlamda, Christian'in ergen, Ana Hayatının o safhasını tamamen atlamış. Bütün enerjisini dünyasında başarılı olmaya atamış ve beklentilerin çok ötesinde bir başarı elde etmiş. Duygusal anlamda bu yüzden geriden geliyor.

Kalbim biraz eridi.

"Benimin de," dedim ve elimi dikkatle kaldırıp kalbinin üstüne yerleştirdim. Eskisi gibi irkilmedi ama kasıldı. Ellini benimkinin üstüne yerleştirip mahcup gülümsemesini takındı.

"Güçlü bir kolunuz olduğunu ve hedefi şaşırtmadığınızı öğrendim, Bayan Grey. Bunu asla tahmin etmezdim ama zaten sizi sürüklemeye alışkınım. Beni her zaman şaşırtıyorsun."

Tek kaşımı kaldırdım. "Ray'le atış talimi yaptım. Atışların da vuruşların da isabetlidir, Bay Grey ve bunu hatırlarsanız iyi olur."

"Hatırlamaya gayret edeceğim, Bayan Grey. Ya da potansiyel olarak atılabilir bütün nesnelerin çivilendiğinden ve sizin bir silah kullanmadığınızdan emin olacağım." Sırıttı.

Ben de gözlerimi kısarak sırttım. "Becerikliyimdir."

"Öyle olduğunuza hiç şüphe yok," diye fısıldadı ve elimi buradaki kollarıyla beni sarı. Beni kendine doğru çekerek, burnunu saçlarının arasına gömdü. Ben de ona sınıksı sarıldım ve burnu boynuma dokunurken, gövdelimin vücudunu terk ettiğini hissettim.

"Affedildim mi?"

"Ben edildim mi?"

Gülümsemediğini hissettim. "Evet," diye yanıtladı. "Al benden de o kadar."

Birbirimize sarılımsı halde dururken, dargınlığımı unuttum. Ergen ya da değil, çok güzel kokuyordu. Ona nasıl karşı koyabildim ki?

Bir süre sonra, "Aç mısın?" diye sordu. Gözlerim kapalı, başım göğsüne dayalıydı.

"Evet. Açlıktan ölüyorum. Bütün o... hareketlilik... iştahımı açtı. Ama akşam yemeğine uygun bir kılıkta değilim." Eşofmanımın ve askılı tişörtümün yemek salonunda hoş görülmeceğinden emindim.

"Bana gayet hoş görünüyorsun, Anastasia. Hem yat bu hafta boyunca bizim. İstedikimiz gibi giyinebiliriz. Cote d'Azur'da serbest kıyafet günü olduğunu düşün. Ayrıca, yemeği güvertede yeriz diye düşünmüştüm."

"Evet, çok hoşuma gider."

Beni özür dilercesine öptü ve el ele *gaspacho*'muzun beklediği pruvaya doğru yürüdük.

Kamarot *crème brûlée*'mizin servisini yaptıktan sonra, sessizce çekildi.

Merakımı gidermek için, "Neden saçımı hep örüyorsun?" diye sordum. Masada, benim bacağımın alt kısmı Christian'inkine dolanmış halde, yan yana oturuyorduk. Tatlı kaşımın almak üzereyken kaşlarımı çatarak duraksadı.

Usluca, "Saçlarının bir şeye takılmasını istemiyorum," dedi ve bir an için bana, derin bir düşünceye dalmış gibi geldi. "Alışkanlık sanırım," diye mırıldandı. Birden kaşları çatıldı, gözleri irileşti ve gözbebekleri telaşla büyüdü.

Ne hatırlamıştı? Acı verici bir şey olsa gerekti, ilk çocukluk yıllarından kalma bir anıydı sanırım. Ona bunu hatırlatmak istememiştim. İşaret parmağını dudaklarına bastırdım.

"Hayır, önemli değil. Bilmek istemiyorum. Sadece merak etmişim." Ona sıcak, güven veren bir gülümsemeyle baktım. Bakışı temkinliydi.

4 Soğuk servis edilen, domates ağırlıklı, sebze ile bir İspanyol çorbası (ç. n.)

5 Soğuk servis edilen, yumuşak bir muhallebi ve sert bir karamel tabakasından oluşan bir tatlı (ç. n.)

ama bir an sonra, göze görülür biçimde gevşedi. Rahatladığı belli oluyordu. Ağzının köşesini öpmek için eğildim.

"Seni seviyorum," diye mırıldandım. Bana kalbimi acıtacak kadar utanç bir gülümsemeyle baktı. "Seni her zaman seveceğim Christian."

"Ben de seni," dedi yavaşça.

"İtaatsizliğime rağmen mi?" Kaşımı kaldırdım.

"İtaatsizliğin yüzünden, Anastasia." Sırıttı.

Kaşığımla tatlının yüzeyindeki yanık şeker tabakasını çatlatım. Bu adamı bir gün anlayabilecek miydim acaba? Humm... *Crisin bruléé enfesti.*

Kamarot tatlı tabaklarımızı toplayınca, Christian roze şişesini alıp kadehini tazeledi. Yalnız olduğumuzdan emin olunca, "Tuvalete gitmeme olayı neydi?" diye sordum.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Gözlerinde şehvetli bir ışıltıyla gülümsüyordu.

"Hem de nasıl." Şarabından bir yudum alırken, kirpiklerimiz arasından ona baktım.

"Mesanen ne kadar dolu olursa orgazmın da o kadar yoğun olur. Ana."

Kızdım. "Ah, anladım." Tanrı aşkına, bu çok şeyi açıklıyordu. Çok bilmiş bir tavırla, sırıttı. Bay Seks Uzmanı'nın yanında her zaman bir adım geride mi kalacaktım?

"Evet. Şey..." Çaresizlik içinde konuyu değiştirmenin yolunu aradım. Christian halime acıdı.

"Ağzının kalan kısmında ne yapmak istersin?" diye sordu. Yüzünde çarpık bir gülümsemeyle, kafasını yana yatırıyordu.

Sen ne istersen, Christian. Teorini bir testten daha geçirmeye ne dersin? Omuz silktim.

"Ne yapmak istediğimi biliyorum," diye fısıldadı. Şarap kadehini aldı ve ayağa kalkarken, elini bana uzattı. "Gel."

Elini tuttum. Beni ana salona götürdü.

iPod'u konsolun üstündeki yuvasında duruyordu. Bir düğmeye basıp bir şarkı seçti.

"Dans et benimle." Beni kollarının arasına çekti.

"Madem ısrar ediyorsun."

"Ediyorum, Bayan Grey."

Hareketli ve basit bir melodi başladı. Bir Latin ritmi miydi? Christian sırıttı ve ayaklarını yerden kesip salonun içinde kendi etrafında döndürerek hareket etmeye başladı.

Şarkıyı sesi sıcak, erimiş karamela benzeyen bir adam söylüyordu. Bildiğim ama çıkaramadığım bir şarkıydı. Christian beni arkaya yatırınca, şaşkınlıkla iç geçirip kıkırdadım. Gözlerinde keyifli ışıltılar vardı ve gülümsüyordu. Beni doğrultup kolunun altından geçirerek çevirdi.

"Çok güzel dans ediyorsun," dedim. "Kendimi dans edebiliyormuşum gibi hissediyorum."

Bana gizemli bir gülümsemeyle baktı ama hiçbir şey söylemedi. Acaba onu düşündüğü için mi, diye merak ettim. Onu, ona dans etmeyi ve sevişmeyi öğreten Bayan Robinson'u. Bir süredir hiç aklıma gelmemişti. Christian doğum gününden bu yana ondan hiç bahsetmemişti; iş ilişkileri de son bulmuştu. Yine de, istemeyerek de olsa, iyi bir öğretmen olduğunu itiraf etmeliydim.

Beni bir kez daha arkaya doğru yatırdı ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu.

Şarkının sözlerini tekrar ederek, "Aşkını özerdim," dedim.

"Ben aşkını özlemenin ötesine geçerdim," dedi ve beni bir kez daha çevirdi. Sonra şarkıyı kulağıma fısıldayarak başımı döndürdü.

Şarkı hatti ve müziğinin kaybolduğu ıslıtlı gözleriyle bana baktı ve birden, nefesim kesildi.

"Benimle yatağa gelmeye ne dersin?" diye fısıldadı. Bu, kalbimin yerinden oynatan, içten bir yakarıydı.

Christian, beni iki buçuk hafta önce, "Evet," dediğimde elde etmişti zaten. Ama bunun bir özer dileme ve kavgamızdan sonra, aramızda her şeyin yolunda olduğundan emin olma şekli olduğunu biliyordum.

Uyandığımda, güneş koltukların arasından parlıyor, su, kamaranın tavanına ıslıtlı desenler yansıtıyordu. Christian ortalıkta görünmüyordu. Gülümseyerek gerindim. Hmm... Barışma seksinin takip edeceği ceza bacerilmesini her gün isteyebilirdim. İki farklı erkekle yatağa girmek böyle bir şey olsa gerek. Kızgın Christian ve tatlı, sin-ver-hatam-elinden-gölen-her-şekilde-telef-edeyim Christian. Hangisinden daha çok hoşlandığıma karar vermek zor işti.

Kalpim banyoya yöneldi. Kapıyı açınca, Christian'ın belinde sadece bir beşli sarılı halde tıraş olarkın buldum. Dönüp neşeyle gülümserken, pat diye girmemden hiç etkilenmemişe benziyordu. Christian'ın odada tek başına olduğu zaman, kapıyı asla kilitlemediğini keşfetmişim. Nedeni sarıyordu ve kuşalamak isteyeceğim türden değildi. İyi ruh halini buram buram yayarak, "Günaydın, Bayan Grey," dedi.

"Siz de günaydın." Tıraş olmasını sırtarak izledim. Onu tıraş olurken seyretmeye baylıyordum. Çenesini kaldırdı, incelikli hareketlerle çenesinin altına tıraş etti. Kendimi hiç farkında olmadan bilmek için yaptığını gördüm. Onun, dudak üstünü tıraş ederken bilmek için yaptığını gördüm. Üst dudaklarını aşağı çekerken. Dönüp bana gülümserken yüzünün yarım halini tıraş sabunuyla kaplıydı.

"Gösteri hoşuna gidiyor mu?" diye sordu.

Ah, Christian, seni saatlerce seyredebilirdim. "Gelmiş geçmiş en sevdiğim gösterilerden biri," diye mırıldanırken eğildi ve yüzüme tıraş köpüğü buluşturarak beni çabucak öptü.

Tıraş köpüğünü havaya kaldırarak muzip bir sesle, "Yine yapmamı ister misin?" diye fısıldadı.

Dudaklarımı büzdüm ve suratımı asar gibi yaparak, "Hayır," diye mırıldandım. "Bir dahaki sefere ağıda yapacağım." Londra'da, Christian bir toplantıya katıldığı sırada, meraktan kasık kıllarımı tıraş etmişim; bunu keşfedince yaşadığı sevinci hatırladım. Elbette, Bay Heyecan Verici'nin yüksek standartlarını karşılayacak şekilde yapmamıştım.

"Sen ne yaptın böyle?" diye çığlık attı. Dehşetli neşesini kendine saklayamıyordu. Piccadilly yakınındaki Brown Hotel'deki süitimizde yatakta doğruldu, başucu lambasını yaktı ve bana şaşkınlıktan "O" biçimini almış bir ağızla baktı. Yüzüm oyun odasındaki çarşafların rengini alırken, göremesin diye saten geceliğimi aşağı çektim. Beni durdurmak için elimi yakaladı.

"Ann!"

"Ben... şey... tıraş ettim..."

"Bunu görebiliyorum. Neden?" Ağız kulaklarına varıyordu.

Yüzümü ellerimle örttüm. Neden bu kadar utanmışım ki?

Yumuşacık bir sesle, "Hey," dedi ve elimi çekti. "Saklanma." Gülmemek için dudaklarını ısıırıyordu. "Söylesene. Neden?" Gözleri neşeyle ışılıyordu. Neden bu kadar komik bulmuştum?

"Bana gülmeyi bırak."

"Sana gülmüyorum. Ben... hoşuma gitti," dedi.

"Ah..."

"Söyle haydi. Neden yaptın?"

Derin bir nefes aldım. "Bu sabah, sen toplantına katılmak için çıktıktan sonra, dışarıyordum ve kurallarını hatırladım."

Gözlerini kırıştırdı. Yüzündeki eğlenceli ifade kaybolmuştu bana ihtiyatla bakıyordu.

"Kuralları ve bana hissettirdiklerini bir bir tekrar düşünürken aklıma güzellik salonu maddesi geldi. Düşündüm ki... Bunun hoşuna gideceğini düşündüm. Ağda yaptırarak kadar cesur değildim." Sesin fısıltıya dönüştü.

Bana gözleri bu kez çılgınlığının neden olduğu sevinçle değil sevgiyle parlayarak baktı.

"Ah, Ana," diye soludu. Eğildi ve beni şefkatle öptü. Dudaklarına, "Beni büyülüyorsun," diye fısıldadı ve elleriyle yüzümü sımsıkı kavrayarak beni bir kez daha öptü.

Nefessiz bir anın sonunda geri çekildi ve tek dirseğine yaslandı.

Muzipliği geri gelmişti.

"Sanırım el işçiliğini kapsamlı olarak denetlemeliyim, Boyaz Grey?"

"Ne? Hayır." Şaka yapıyor olmalıydı! Yakın zamanda kırpalas alanımı korumak için üzerimi örttüm.

"Ah, hayır, sakın, Anastasia." Ellerimi tutup yukarı kaldırdı ve çovik bir baroktelle bacaklarının arasına yerleşip ellerimi iki yanına sabitledi. Bana kuru alışkanlıkta durduğu yerde tutuşturacak kadar yakın bir bakış attıktan sonra eğilip dudaklarını göbeğimden, dosdoğru cinsel organıma kaydırdı. Kaderime razı olarak altında kıvrandım.

"Bakalım burada ne varmış." Christian bu sabaha kadar, kask kollarının olduğu yere bir öpücük kondurduktan sonra sakallı çenesini tenime sıırttı.

"Ah," diye inledim. Vay canına... Çok hassastı

Christian'ın şehvetli bir özelemler dolu gözleri bana çevrildi. "Sanırım bir kısmını atlamışsın," diye mırıldandı ve tam altını, yavaşça çekti.

Bunun sarnasık incelemesine son vereceğini umarak, "Ah, lanet olsun..." diye mırıldandım.

"Bir fikrim var." Çıplak halde yataktan fırlayıp banyoya yöneldi.

Tanrı aşkına, ne yapıyordu? Birkaç saniye sonra, bir bardak su, bir fincan, benim tıraş bıçağım, onun tıraş fırçası, sabun ve bir havluyla geri geldi. Suyu, fırçayı, sabunu ve tıraş bıçağını başucu komodinine bıraktı ve elinde havluyla bana baktı.

Ah, hayır! Bilinçaltım Charles Dickens'ın Bütün Eserleri'nin kapağını çarparak kapattı ve koltuğundan fırlayıp ellerini kalçasına yerleştirdi.

"Hayır, hayır, hayır," diye ciyakladım.

"Bayan Grey, bir işi yapacaksak tam yapmalıyız. Kalçalarını kaldır." Gözleri bir yaz fırtınasının griliğini saçıyordu.

"Christian! Beni tıraş etmeyeceksin."

Başını yana yatırdı. "İyi de neden?"

Kızardım... Zaten belli değil miydi? "Çünkü... bu çok fazla..."

"Mahrem mi?" diye fısıldadı. "Ana, seninle her tür mahremiyeti yaşamak için kıvrandığımı biliyorsun. Ayrıca, yaptığımız onca şeyden sonra şimdi böyle hassas davranma. Ve vücudunun bu kısmını senden daha iyi tanıyorum."

Ağzım açık kalmıştı. Söylenebilecek onca küstah şey arasında... tamam, tanırıyordu ama yine de. "Bu yanlış bir şey?" Sesim fazla ifteli ve ağırlıklı çıkmıştı.

"Yanlış değil. Seksi."

Seksi mi? Gerçekten mi? "Bu seni tahrik mi ediyor?" Hayretimin sesime yansımaya engel olamamıştım.

Bir homurtu çıkardı. "Belli olmuyor mu?" Uyanmış organına belki. "Seni tıraş etmek istiyorum," diye fısıldadı.

Ah, hadi bakalım. Arkama uzandım ve izlemek zorunda kalmak için kolumu gözlerimin üstüne attım.

Kalpçalarını kaldırıp havluyu altına kaydırmasına izin verirken, "Seni mutlu edecekse durma, Christian. Çok acayipsin," diye mırıldandım. Bacağımın iç kısmını öptü.

"Ah, bebeğim, ne kadar haklısın."

Tıraş fırçasını su bardağına daldırırken önce suyun şırıltısını, ardından da fırçanın fincanın içinde döndüğünü duydum. Sol ayak bileğimi tutup bacaklarımı araladı ve bacaklarımız arasında açılan boşluğa oturduğunda yatak çıktı. "Şu anda seni bağlamayı gerçekten isterdim," diye mırıldandım.

"Kıpırdamadan duracağıma söz veriyorum."

"İyi."

Köpürmüş fırçayı kasık kemiğimin üstünde dolaştırırken iç geçirdim. Ilaktı. Bardaktaki su sıcak olmalıydı. Biraz kıpırdandım. Gökliyordu... ama hoş bir gökklanmaydı.

Christian, "Kıpırdama," diye azarladı ve fırçayı tekrar sürüttü. "Yoksa seni bağlarım," diye ekledi ve belkemiğinden aşağı narın bir ürperti indirdi.

Tıraş bıçağına uzanırken, çekinerek, "Bunu daha önce yaptın mı?" diye sordum.

"Hayır."

"Ah, iyi." Sırttım.

"Bir ilik daha, Bayan Grey."

"Hımm... ilikleri severim."

"Ben de. Başlıyoruz." Ve beni şaşırtan bir kibarlıkla, tıraş bıçağına, hassas tenimde kaydırdı. Dalgın bir sesle, "Kıpırdama," deyince, iyice konsantre olduğunu anladım.

Havluyu alıp üzerimdeki köpük kalıntılarına temizlemesi sadece birkaç dakika sürdü.

"İşte, şimdi daha iyi oldu," diye mırıldandı ve Christian eserine hayranlıkla bakmak için geri çekilince, nihayet kolumu gözlerimden çektim.

Boğuk bir sesle, "Mutlu musun?" diye sordum.

"Hem de çok," diye sırttı ve bir parmağını usulca içime kaydırdı.

"Ama eğlenceliydi," dedi gözlerinde inceden bir alayla.

"Senin için belki." Surat asmaya çalıştım ama haklıydı... tahrik ediciydi.

"Sonrasının çok tatmin edici olduğuna hatırlar gibiyim." Christian tıraşını tamamlamak için döndü. Hızla parmaklarına baktım. Evet, öyleydi. Kasık kıllarının olmamasının bu kadar fark yaratacağını bilmezdim.

"Hey, sadece takılıyorum. Eşlerine umutsuzca aşık kocalar böyle yapmazlar mı?" Christian çenemi kaldırıp yüzüme baktı. İfademi okumaya çalışırken gözleri aniden kaygıyla doldu.

Hımm... intikam zamanıydı.

"Otur," diye mırıldandım.

Anlamayarak baktı. Onu yavaşça geri itip banyodaki beyaz tabureye oturttum. Kafası karışmış bir halde oturuncu tıraş bıçağını elinden aldım.

Niyetimi fark edince, "Ana," diye uyardı. Eğilip onu öptüm.

"Baş arkaya," diye fışıldadım.

Tereddüt etti.

"Kısa kısa, Bay Grey."

Bana temkinle ve keyifle karışık bir hayretle bakıyordu. Alpak sesle, "Ne yaptığını biliyor musun?" diye sordu. Olabildiğince ciddi görünmeye çalışarak, başımı kasten ağır ağır salladım. Gözlerimi yumup önce kafasını salladı ve sonra da teslim olarak arkaya yatırdı.

Lanet olsun, onu tıraş etmeme izin verecekti. Çekinerek elimi alındaki nemli saçların arasına geçirdim ve onu yerine sabitlemek için sıkıca tuttum. Gözlerini sımsıkı yumdu ve derin bir nefes alarak dudaklarını araladı. Çok yavaş bir şekilde tıraş bıçağını boynundan çenesine kaydırıp ve köpüğün üzerinde bir yol açtım. Christian nefesini tuttu.

"Canını yakacağımı mı sandın?"

"Ne yapacağımı asla bilemiyorum, Ana ama hayır, kasten canımı yakmazsın."

Bıçağı bir kez daha boynundan yukarı kaydırıp köpükte daha geniş bir yol açtım.

"Canımı hiçbir zaman isteyerek yakmam, Christian."

Gözlerini açtı ve ben bıçağı favorisinin altından yanağına doğru çok nazik bir hareketle çekerken, kollarını bana sardı.

Yanağının geri kalan kısmını tıraş edebilmek için başını yatırırdı. "Biliyorum," dedi. Aynı hareketi iki sefer daha tekrarladım ve iğim bitti.

"Hepsi tamam ve bir damla bile kan dökülmedi," dedim gururla.

Elimi bacağımdan yukarı kaydırarak geceliğimi sıyırdı ve beni bacaklarım iki yana açık halde kucığına oturttu. Ellerimi kolumun üst kısmına yerleştirip dengemi sağladım. Gerçekten çok kaslıydı.

"Bugün seni bir yere götürebilir miyim?"

"Güneşlenmek yok mu?" Kaşımı iğneleyici bir ifadeyle kaldırdım.

Gergin bir tavırla dudaklarını yaladı. "Hayır. Bugün güneşlenmek yok. Başka bir şeyi tercih edebilirsin diye düşündüm."

"Şey, vücudumu morluklarla kaplayıp o planı bozduğuna göre tabii, neden olmasın?"

Akıllılık ederek sesimdeki iğnelemeyi duymazdan geldi. "Arabayla gitmemiz gerekecek ama duyduğuma göre yolu çekmeye değermiş. Babam ziyaret etmemizi önerdi. Saint-Paul-de-Vence adında bir dağ köyü. Orada bir takım galeriler var. Hoşumuza gidecek bir şeyler bulursak, yeni ev için birkaç tablo ve heykel seçeriz diye düşündüm."

Geri çekilip ona baktım. Sanat... Sanat eseri almak istiyordu. *Ben nasıl olur da sanat eseri alabilirdim ki?*

"Ne?" diye sordu.

"Ben sanattan anlamam, Christian."

Omuz silkti ve bana anlayışla gülümsedi. "Sadece hoşumuza giden şeyleri alacağız. Amacımız yatırım yapmak değil."

Yatırım mı? Tanırım.

"Ne?" dedi bir kez daha.

Kafamı salladım.

"Bak, mimarın çizimlerini daha geçen gün aldığımız biliyorum ama bakmaktan zarar gelmez. Hem eski, ortaçağdan kalma bir kasabaymış."

Ah, mimar. Bana o kadını hatırlatması şarttı sanki... Elliot'un bir arkadaşı olan ve Christian'ın Aspen'deki evinin yapımında da birlikte çalıştıkları Gia Matteo. Toplantılarımız sırasında, Christian'ın ağızının içine düşmediği kalmıştı.

"Şimdi ne oldu?" diye çıkıştı. Başımı salladım. "Haydi, söyle," diye üsteledi.

Ona Gid'dan hoşlanmadığımı nasıl söyleyebilirdim? Tepkim ma-
taksızdı. Kıskaç bir eş görüntüsü çizmek istemiyordum.

"Dün yaptığım şey için hâlâ kızgın değilsin ya?" İç geçirerek
yüzünü memelerimin arasına sürttü.

Dikkatini dağıtacak şeyin bu olduğunu iyi bildiğim için, "Hayır.
Acıktım," diye mırıldandım.

"Neden söylemedin?" Beni kucağından indirdi ve ayağa kalktı.

Saint-Paul-de-Vence ortaçağdan kalma, kalesi olan bir dağ köyü ve
gördüğüm en görülsü yerlerden biriydi. Parke taşlı daracık sokak-
larda, Christian'la kol kola, elim şortunun arka cebinde yürüyordum.
Taylor ve Gaston ya da Philippe -ikisini ayırt edemiyordum- bizi
takip ediyorlardı. Sıcığa rağmen geleneksel bereler takmış üç yaşlı
adaman "boules" oynadıkları, ağaçlık bir meydanın ortasında. Turistler
sayesinde hayli kalabalıktı ama Christian'ın kolları altında kendimi
rahat hissediyordum. Görülecek o kadar çok şey vardı ki. Daracık
sokak araları ve oymalı taş çeşmeler, eski ve modern heykellerin
olduğu avlulara çıkan geçitler, büyüleyici butikler ve dükkânlar.

İlk galeride, Christian, pilot gözlüğünün sapını emerek, dalgın
gözlerle önümüzdeki erotik fotoğrafları süzdü. Florence D'elle'in çıplak
kadınları çeşitli pozlarda görüntülediği eserlerdi.

Hoşnutsuz bir sesle, "Aklımdan geçen tam olarak bu değildi,"
diye mırıldandım. Bana dolabında, bizim dolabımızda bulduğum fo-
toğraf kutusunu hatırlatmışlardı. Onları yok edip etmediğini merak
ediyordum.

Christian bana sırtarak, "Benim de," dedi. Elimi tuttu ve birlikte
bir sonraki resme geçtik. Acaba benim fotoğraflarımı çekmesinin
için vermiştii miyim, diye düşündüm.

Sıradaki sergi, natürlmort konusunda uzmanlaşmış bir kadın
ressama aitti. Çok yakından ve zengin, göz alıcı renklerle çizilmiş
meyve ve sebze resimleri.

"Bunlar hoşuma gitti." Üç biber resmini işaret ettim. "Benim evde
sebze doğrayışını hatırlattı." Kıkırdadım. Christian keyiflendiğini boş
yere gizlemeye çalışarak ağzını büktü.

"Bana sorarsan gayet iyi iş çıkarmıştım," diye mırıldandı. "Sadece
biraz yavaştım ve her neyse..." Beni kollarının arasına çekti. "Sen
dikkatimi dağıtıyordun. Bunları nereye koyardın?"

"Ne?"

Christian burnunu kulağıma sürttü. "Bu tabloları nereye ko-
yardın?" Kulak mememi ısırınca etkisini ta kasıklarımnda hissettim.

"Mutfağa," diye mırıldandım.

"Hımm... İyi fikir, Bayan Grey."

Fiyat karşısında kaslarımı çattım. Her biri beş bin avroydu. Tanrı
aşkına!

"Gerçekten pahalılar!" diye iç geçirdim.

"Yani?" Burnunu bir kez daha sürttü. "Alış artık, Ana." Beni
bıraktı ve baştan ayağa beyazlar içindeki bir kadının onu ağzı bir
karış açık izlediği tezgâha yürüdü. Gözlerimi devirmek istedim ama
dikkatim tekrar tablolara çevrildi. Beş bin avro... Tanırım.

Öğle yemeğimizi yemiştik ve Hotel Le Saint Paul'de kahve eşliğinde
dinleniyorduk. Etrafımızı çevreleyen kırık alanın görüntüsü göz al-
cıydı. Küçük ve düzgün Fransız çiftlik evlerinin aralara serpştirildiği
üzüm bağları ve ayçiçeği tarlaları ovada yamalı bobça görüntüsü
yaratıyordu. Öylesine aydınlık ve güzel bir gündü ki ufukta belli
belirsiz parıldayan denize kadar her şeyi görebiliyorduk. Christian
beni daldığım derin düşüncelerden sıyrıldı.

"Bana neden saçlarına ördüğümü sormuştun," diye mırıldandı. Ses tonu beni endişelendirmişti. Suçlu görünüyordu.

"Evet." Ah, Tanrım.

"Üstürücü bağmlıst fahişe, saçlarıyla oynamama izin veriyordun sanırım. Bu bir anı mı yoksa rüya mı emin değilim."

Vay canına! Biyolojik annesi.

Bana, anlaşılmas bir ifadeyle baktı. Yüreğim ağzıma gelmiş. Bana böyle şeyler söylediğinde ne cevap vermeliydim?

"Saçlarımla oynaman hoşuma gidiyor." Sesim tereddütlüydü.

Bana şüphyle baktı. "Öyle mi?"

"Evet." Gerçek buydu. Elini tuttum. "Bence sen biyolojik anneni seviyormuşsun, Christian." Gözleri iri açıldı ve bana tek kelime etmeden, ifadesiz bir yüzle baktı.

Kahretsin. Çok ıza ileri gitmişim? Bir şeyler söyle, Elli, lütfen. Ama aramızdaki sessizlik uzayıp giderken, bana anlaşılmas gri gözleriyle bakarak, kararlı suskunluğunu korudu. Kafası karışık görünüyordu.

Elinin üstüne yerleştirdiğim elimi kollarını çatarak baktı.

"Bir şey söyle," diye fışıldadım; çünkü sessizliğe daha fazla dayanamayacaktım.

Kafasını sallayarak nefesini bıraktı.

"Haydi gidelim." Elini bırakıp ayağa kalkarken ifadesi belirsizdi. Sınırı aşmıştım sanırım. Nasıl davranmam gerektiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Yüreğime bir ağırlık çıktı. Başka bir şey söylesem mi, yoksa duruma mı bıraksam, bilmiyordum. Tercihimi ikinciden yana kıldandım ve itaatkâr bir tavırla peşinden giderek restorandan çıktım.

Şirin, dar sokakta elimi tuttu.

"Neese gitmek istersin?"

Konuşmuştu! Ve bana kızgın değildi, Tanrıya şükür. Rahatlıkla nefesimi bıraktım ve omuz silktim. "Benimle hâlâ konuşuyor olman yeterli."

"Bütün o zıvalıklardan bahsetmeyi sevmediğimi biliyorsun. Oldu, bitti," dedi usulca.

Hayır, Christian, olup bitmedi. Bu düşünce beni hüzünlendirmişti ve ilk kez, bir gün gerçekten tüm bunlar gerimizde kalacak mı diye merak ettim. Her zaman Elli Ton kalacaktı... benim Elli Ton'um. Değişmesini istiyor muydum? Hayır, istemiyordum. Sadece sevildiğini hissedebileceği kadar değişmesini istiyordum. Ona kaçamak bir bakış attım ve büyüleyici güzelliğini hayranlıkla süzdüm... ve benimdi. Akhını başımdan alan, sadece hoş, çok hoş yüzü ve vücudu değildi. Beni asıl çeken, bana asıl hitap eden, o kusursuzluğun arkasında yatan şeydi. Kurılan, yaralı ruhu.

Bana burnunun üstünden, o yarı keyifli yarı temkinli ve tamamen seksi bakışımı attıktan sonra, beni koltuğunun altına kısırdı ve turistlerin arasından, Philippe/Gaston'un büyük Mercedes'i park ettiği noktaya yürüdük. Kızgın olmamasına şükrederek, elimi tekrar Christian'ın cebine attım. Ama dürüst olmak gerekirse, dört yaşındaki hangi çocuk, annesini sevmezdi ki? İç geçirdim ve ona daha da sıkı sarıldım. Güvenlik ekibinin arkamızda olduğunu biliyordum ve bir an için bir şeyler yiyip yemediklerini merak ettim.

Christian şık mücevherler satan bir dükkânın önünde durdu ve önce vitrine, sonra bana baktı. Boşta kalan elimi tuttu ve başparmağını kelepçeden arta kalan soluk kırmızı çizgide dolaştırarak, dikkatle baktı.

Onu rahatlatmak için, "Acımıyor," dedim. Diğer elimi tutup cebinden çıkardı. O elimi de tuttu ve bileğimi incelemek için yavaşça çevirdi. Londra'daki ilk kahvaltımızda bana hediye ettiği platin Omega saat, kırmızı çizgiyi kapatıyordu. Saatin arkasındaki yazı hâlâ başımı döndürüyordu.

Anastasia

Benim İçin Daha Fazlasının

Aştımsın, Hayatımsın

Christian

Her şeye, bütün Elli'liğine rağmen, kocam romantik olabiliyordu. Bileğimdiki cıvız izlere baktım. Zaman zaman vahşi de olabiliyordu. Sol elimi bıraktı, parmaklarıyla çenemi kaldırıp sıkkin bir bakışla ifademi inceledi.

"Acııyorlar," diye tekrar ettim. Elimi dudaklarına götürdü ve bileğimin iç tarafına bir özur öpücüğü kondurdu.

"Gel," dedi ve beni dükkândan içeri soktu.

"Al bakalım." Christian biraz önce satın aldığı platin bilekliği tutuyordu. Mahtuşandı; o kadar narin bir şekilde işlenmişti ki, ortalarındaki küçük pruntaların durduğu minik çiçek filigranlarından oluşuyordu. Bileğime taktı. Kalın bir bilekliği ve kırmızı izleri gizliyordu. Her ne kadar satış asistanıyla Fransızca sürdürdüğü konuşmayı tam olarak takip edememiş olsam da, *Ayrıca otuz bin avro değerinde* diye düşündüm. Hiç bu kadar pahalı bir şey takmamıştım.

"İşte, böyle daha iyi," diye mırıldandı.

Çıta gibi incecik satış asistanının bizi kaskañç ve onaylamayan bir bakışla izlediğinin bilinciyle, Christian'ın ışıltı saçan gri gözlerine baktım. "Daha mı iyi?"

"Nedenini biliyorsun," dedi şüphyle.

"Buna ihtiyacım yok." Bileğimi sallayınca bileklik kıpırdadı. Bu tığın penceresinden süzülen öğleden sonra ışıltı bileklikten yansıyan ve dükkânın duvarlarında boydan boya küçük ışıltılı gökkuşakları dans etmeye başladı.

Mutlak bir samimiyetle, "Benim var," dedi.

Neden? Buna neden ihtiyacı vardı? Suçlu mu hissediyordu? Ne için? İzler için mi? Biyolojik annesi için mi? Bana açılmadığı için mi? Ah, Elli.

"Hayır, Christian, yok. Bana zaten o kadar çok şey verdin ki? Sihirli bir balayı, Londra, Paris, Cote d'Azur... ve kendini. Ben çok şanslı bir kıyam," diye fısıldayınca, gözleri parladı.

"Hayır, Anastasia. Şanslı olan benim."

"Teşekkürler." Parmak uçlarımda yükselerek kollarımı boynuna sardım ve onu öptüm. Bana bilekliği aldığı için değil, benim olduğu için.

Arabada giderken içine kapanmıştı sanki. Gözlerini öğleden sonra güneşini takip ederek başlarını eğen parlak ayçiçeği tarlalarına dikmişti. İkizlerden biri -sarımsı Gaston'du- direksiyonda, Taylor da yanındaki koltukta idi. Christian derin düşüncelere dalmıştı. Elini tuttum ve güven vermek ister gibi sıkıttım. Elimi bırakıp dizimi okşamadan önce bana baktı. Belden bollaşan, kısa, mavili beyazlı bir etek ve üzerine oturan, mavi, kolsuz bir gömlek giymiştim. Christian tereddüt etti; elini bacağımdan yukarı mı yoksa aşağı mı kaydıracağını bilemedim. Parmaklarının narin dokunuşunun yarattığı heyecanla gerilince, nefesim kesildi. Ne yapacaktı? Aşağıyı seçti ve ani bir hareketle bileğimi yakalayıp ayağımı kucığına yerleştirdi. Sırtımı yüz yüze bakacağımız şekilde çevirdim.

"Diğerini de istiyorum."

Gözlerini yola dikmiş olan Taylor ve Gaston'dan tarafa gergin bir bakış attıktan sonra diğer ayağımı da kucığına yerleştirdim. Serinkanlı bakışlarla, uzanıp kapısındaki bir düğmeye bastı. Önümüzdeki panelden hafifçe renklendirilmiş cam bir paravan yükseldi ve on saniye sonra, tamamen baş başa kalmıştık. Vay canına. Bu arabanın arkasındaki bu kadar geniş olmasına şaşmamalıydı.

Christian sakın bir tavırla açıkladı. "Ayak bileklerine bakmam istiyorum." Bakış kaygılıydı. Keleçe izleri mi? *Tavurum...* Bu mesne hallettüğimizi sanıyordum. İzler varsa da sandaletlerimin kayışları altında görünmüyordu. Bu sabah bir şey gördüğümü hatırlamıyordum. Başparmağımı sağ ayağımın girintisinde dolaştırarak gördüklerime neden oldu. Dudaklarında bir gülümseme belirirken kayış bükme parmaklarla çözdü ama daha koyu renkli kırmızı izler ortaya çıkmıştı. Gülüşü soldu.

"Acımıyor," diye mırıldandım. Bana bakarken ifadesi hüznü ağız düz bir çizgi halindeydi. Ben yere düşmesi için sandaleti sallarken, sözüme güvenmiş gibi başını bir kez eğdi ama onu kaybettiğini biliyordum. Dikkati dağılmış ve tekrar derin düşüncelere dalmıştı. Gözlerini bir kez daha pencereden dışarı çevirirken, ayağımı mekân hareketlerle okşuyordu.

"Hey, ne bekliyordun?" diye sordum. Bana bakıp omuz sükûti.

"Bu izlere bakarken hissettiklerimi hissetmeyi beklemiyordum dedi.

Ah. Bir an içe dönük, bir sonrakinde dobra... *Nasıl da...* El Ona nasıl ayak uydurabiliyordun ki?

"Nasıl hissediyorsun?"

Hüznü gözleri bana çevrildi. "Rahatsız," diye mırıldandı.

Ah hayır. Emniyet kemerimi çözdüm ve ayaklarımı kucaklarımdan çekmeden ona iyice sokuldu. Kucaklarına kıvrılmak ve sarılmak istiyordum ve önde sadece Taylor olsa, yapardım da. Ama Gaston orada olduğuna bilemek, aradaki bölmeye rağmen, havamı bozuyordu. Biraz daha karanlık olsaydı. Ellerini tuttum.

"Ben morluklardan hoşlanmıyorum," diye fısıldadım. "Onun da içindeki her şey... Keleçelerle..." sesimi daha da alçalttım. "Yapabileceğinden çok keyif aldım. Aslında keyif almaktan da fazlası. Akşamdan gitti. İstedğin zaman yine yapabilirsin."

Koltuğunda kıpırdandı. "Adımı başından mı aldı?" İçindeki tane tane, irkilerek Jackie Collins kitabından doğrulmuştu.

"Evet," diye sırttım. Ayak parmaklarını sertleşen kasiğine bastırdım ve keskin nefesini duydum ve dudaklarının aralandığını gördüm."

"Gerçekten emniyet kemerinizi takıyor olmanız gerek, Bayan Grey." Sesi iyice alçalmıştı. Bir sesli nefes daha aldı. Gözleri kararırken, uyarı olarak ayak bileğimi kavradı. Durmamı mı istiyordu yoksa devam etmemi mi? Duraksadı, yüzünü buruşturdu ve saatine göz atarak, hiç eksik olmayan BlackBerry'sini cebinden çıkartıp cevapladı. Kaş çatışa daha da derinleşmişti.

"Barney," dedi sertçe.

Lanet olsun. İş yine araya girmişti. Ayağımı çekmeye yeltendim ama parmaklarını bileğime daha sıkı sardı.

"Sunucu odasında mı?" dedi şaşırarak. "Yangın söndürme sistemi devreye girdi mi?"

Yangın! Ayağımı kucaklarımdan çekmeme bu kez izin verdi. Koltuğumda arkama yaslandım, emniyet kemerimi bağladım ve gergin bir tavırla otuz bin avroluk bileklikle oynamaya başladım. Christian kapının kolçağındaki düğmeye bir kez daha basınca, aradaki paravan aşağı kaydı.

"Yaralanan oldu mu? Hasar? Anlıyorum... Ne zaman?" Christian saatine bir kez daha baktı ve parmaklarını saçlarının arasından kayırdı. "Hayır. Ne itfaiyeye ne de polise. En azından henüz değil."

Yangın mı? Christian'ın ofisinde mi? Ona ağızım açık bakarken, zihnim son hızla çalışıyordu. Taylor, Christian'ın konuşmasını duyabilmek için hafifçe yan döndü.

"Öyle mi? İyi... Tamam. Detaylı bir rapor istiyorum. Ve son beş günde, temizlik personeli de dâhil olmak üzere, içeri ulaşma imkânı olan herkesin eksiksiz listesini... Andrea'ya ulaş ve beni ara-

masını sağla... Evet, argon yeterince etkili olmuş; altın değerinde olmasına şaşmamak gerek."

Hasar raporu mu? Argon mu? Uzaklardan, kimya dersinden hasar anılar canlanmaya başlamıştı.

"Erken olduğunu farkındayım... Bana iki saat içinde e-posta atarsın... Hayır, bilmem gerek. Aradığın için sağ ol." Christian telefonu kapattı ve derhal bir numara tuşladı.

"Welch... İyi... Ne zaman?" Christian saatine bir kez daha baktı. "O zaman bir saat sonra. Evet... Dışarıdaki veri deposunda yedi gün yirmi dört saat... İyi." Telefonu kapattı.

"Philippe, bir saat içinde teknede olmam gerekiyor."

"Monsieur."

Kahretsin, Gaston değil, Philippe'miş. Araba öne doğru sarsıldı.

Christian anlaşılmasa bile ifadeyle bana baktı.

Usulca, "Kimseye bir şey olmuş mu?" diye sordum.

Christian kafasını salladı. "Çok az hasar var." Uzanıp elimi tuttu ve güven vermek ister gibi saktı. "Bunun için endişelenme. Ekibin üstünde çalışıyor." Ve işte, yine her şeyi kontrol altında tutan CEO haline bürünmüştü ve en ufak bir telaşı yoktu.

"Yangın neredeymiş?"

"Sumcu odasında."

"Grey Ev'inde mi?"

"Evet."

Cevapları kısıydı; bu yüzden konuşmak istemediğini anladım.

"Neden çok az hasar var?"

"Sumcu odası son teknoloji bir yangın söndürme sistemiyle donatıldı."

Tabii ki.

"Ana, lütfen endişelenme..."

"Endişelenmiyorum," diye yalan söyledim.

"Kundaklama olduğundan kesin olarak emin değiliz," dedi. Elim korkuyla boğazıma gitti. Önce *Charlie Tango*, şimdi de bu.

Surada ne vardı?

BÖLÜM DÖRT

H uzarsundum. Christian bir saatten uzun süredir teknedeki çalışma odasıydı. Bir şeyler okumayı, TV seyretmeyi, güneşlenmeyi -tamamen giyinik halde- denedim ama bir türlü gevşeyemiyordum. Kendimi bu gerginlik hissinde kurtaramıyordum. Üzerime bir gölge ve tişört geçirdikten ve saçmalık derecesinde pahalı bilekliği çıkardıktan sonra, Taylor'ı bulmaya gittim.

"Bayan Grey." Anthony Burgess romanından ilkilerek doğruldu. Christian'ın çalışma odasının önündeki küçük salonda oturuyordu.

"Alışverişe gitmek istiyorum."

"Evet, efendim." Ayağa kalktı.

"Jet Ski'yi almak istiyorum."

Ağzı açık kaldı. "Ben..." Ne diyeceğini bilemeyerek kaşlarını çatı.

"Bunun için Christian'ı rahatsız etmek istemiyorum."

İç geçirmesini bastırda. "Bayan Grey... şey... Bay Grey'in bu konuda çok rahat olabileceğini sanmıyorum ve işimi kaybetmek istemem."

Ah, Tanrı aşkına! Gözlerimi devirmek istedim ama kısmakla yetindim, derin bir iç çekerek, kendi kaderimin efendisi olamamak zaten, Christian'ın Taylor'a ya da bana kızmasını istemezdim. Hem, venli edimlerle yanından geçip çalışma odasının kapısını tıklattım ve içeri girdim.

Christian, BlackBerry'sindeydi ve maun masasına yaslanmıştı. Kafasına kaldırıp bana baktı. Ciddi bir ifadeyle, "Andrea, bekle lütfen," diye mırıldandı. Bakışı kibar bir beklentiyle doluydu. Lanet olsun. Neden kendimi okul müdürünün odasına girmiş gibi hissediyordum? Bu adam dün beni kelepçelemişti. Sinirimi bozmasına izin vermeyi reddettim. Tanrı aşkına, bu adam benim kocamdı. Omuzlarımı dikleştirirdim ve kocaman bir gülümseme takındım.

"Alışverişe gidiyorum. Güvenliği de yanıma alacağım."

"Elbette. İkizlerden birini ve Taylor'ı da al," dedi ve o zaman, her ne oluyorsa ciddi olduğunu anladım çünkü bana daha fazla soru sormamıştı. Ona, bir yardımım olabilir mi acaba diye düşünerek dik dik baktım.

"Başka?" diye sordu. Gitmemi istiyordu.

"Sana bir şey getirebilir miyim?" diye sordum. Tatlı, mahcup gülümsemesiyle baktı.

"Hayır, bebeğim, ben iyiyim," dedi. "Mürettebat bana bakar."

"Tamam." Onu öpenek istiyordum. Tanrım öpebilirdim de, o benim kocamdı. Kararlı adımlarla ona yaklaştım ve dudaklarına bir öpücük kondurarak onu şaşırttım.

"Andrea, seni daha sonra arayacağım," diye mırıldandı. BlackBerry'yi arkasına, masanın üstüne bıraktı, beni kollarının arasına çekip tutkuyla öptü. Bıraktığında nefessiz kalmıştım. Gözleri koyu ve ihtiyaç doluydu.

"Dikkatimi dağıtıyorsun. Balayıma dönebilmem için bu meseleyi çözmem gerek." İşaret parmağını yüzümde dolaştırdı ve çenemi okşayıp yüzümü havaya kaldırdı.

"Tamam. Özür dilerim."

"Lütfen özür dilemeyin, Bayan Grey. Dikkatimi dağıtmanızı sevmiyorum." Dudaklarının kenarına bir öpücük kondurdu.

"Git biraz para harca." Kollarımı çözdü.

"Öyle yapacağım." Çalışma odasından çıkarken sırıtiyordum. Bilinçaltım dudaklarını büzmüş, kafasını sallıyordu. Beni menote sesiyle, *Ona Jet Ski'yle gideceğini söylemedin*, diye azarlardı. Day mazdan geldim... *Acasızsa kadın*.

Taylor sabırla bekliyordu.

Alaycılığımın sesime yansımaya engel olmaya çalışarak, "Kumas danla her şeyi hallettim... Gidebilir miyiz?" dedim. Taylor hayranlı dolu gülümsemesini gizlemedi.

"Önden buyurun, Bayan Grey."

Taylor, *Jet Ski* üzerindeki kontrol düğmelerini ve nasıl kullanacağımı bana büyük bir sabırla anlattı. Sakin ve nazik bir otoritesi vardı ve iyi bir öğretmendi. Lakelede, *Fair Lady*'nin yanında, sakin sulara salınan motorbottaydık. Gaston, ifadesini gizleyen güneş gözlüğünün arkasından bizi izliyordu ve *Fair Lady* mürettebatından biri de motorbotun başındaydı. Tanrım, sırf alışverişe gitmek istiyorum diye, üç kişi birden yanımdaydı. Saçmahlık.

Can yeleğimin fermuarını çekerken, Taylor'a neşeyle gülümseydim. *Jet Ski'ye binmeme yardım etmek için elini uzattı*.

"Kontak anahtarının bandını bileğinize tutturun, Bayan Grey. Düşerseniz, motor otomatik olarak kapanır," diye açıkladı.

"Tamam."

"Hazır mısınız?"

Hevesle başımı salladım.

"Tekneden bir buçuk metre kadar uzağa sürüklenince, kontak düğmesine basın. Biz arkamızda olacağız."

"Tamam."

İlerik bittan uzaklaştırdık *Jet Ski*, ana limana doğru süzülmeye başladı. Bana tamamı işaretini verince kontak düğmesine bastım ve motor çalışmaya başladı.

"Tamam, Bayan Grey, acele etmeyin!" diye seslendi. Vitesi sıktım. *Jet Ski* ileri doğru atıldı, sonra duraksadı. *Lanet olsun! Christian o kadar kolay görünmesini nasıl sağlıyordu? Bir kez daha denedim ve yine takıldı. Hay ben...*

Taylor, "Bayan Grey, gaze sabit ayarda basmanız yeterli," diye seslendi.

"Evet, evet, evet," diye mırıldandım. Bir kez daha, levreyi çok yavaş akarak tekrar denedim. *Evet! Biraz daha gitti. Ha ha! Hâld gitmeye devam ediyordu! Heyecan içinde bağırarak ve çığlık atmak istiyordum ama karşı koydum. Yattan ana limana doğru yavaşça yol almaya başladım. Arkamdan gelen motorbotun homurtusunu duyabiliyordum. Gazı biraz daha sıkınca, Jet Ski öne atılıp suyun üstünde süzülmeğe başladı. Saçlarımdaki ılık esinti ve her iki yanımdan püsküren suyla kendimi özgür hissettim. Müthiş bir şeydi! Christian'ın bana hiç kullandırmasınaya şaşmamak gerekirdi.*

Kıyıya yönelmek yerine, eğlenceyi uzatmak için heybetli *Fair Lady*'nin etrafında bir tur atmaya karar verdim. Vay canına, çok eğlenceliydi. Arkamdaki Taylor ve mürettebatı yok sayarak bir tur daha attım. Turu tamamlarken, güverte üzerindeki Christian'ı fark ettim. Ayırt etmesi zor olsa da, sanırım bana ağzı açık bakıyordu. Büyük bir cesaretle, direksiyondaki ellerinden birini kaldırıp heyecanla el salladım. Taştan yapılmış gibi duruyordu ama sonunda kaskatı bir el sallamayı andıran bir hareket yaptı. İfadesini çözemiordum ve içimden bir ses, çözmek istemeyeceğimi söylüyordu. Böylece, Akdeniz'in akşamüstü güneşinde ıslıdayan mavi sularım yararak, marinaya doğru hızla ilerledim.

Ruhtmda Taylor'ın önüne geçmesini bekledim. İfadesinin donukluğu keyfimi kaçırdı ama Gaston eğlenir gibiydi. Kısa bir an için aralarında Fransız-Amerikan ilişkilerini soğutacak bir şey geçmiş olabilir mi diye merak ettim ama için için sorunun benden kaynaklandığını biliyordum. Gaston atlayıp motorbotu palamallara bağlarken,

Taylor bana yanına yanaşmamı işaret etti. Çok yavaşça, *Jet Ski* botun hizasına çektim. İfadesi biraz olsun yumuşamıştı.

Jet Ski'nin direksiyonunu tutup motorbota geçmeme yardım etmek için elini uzatırken, sakın bir sesle, "Motoru kapatın, Bayan Grey," dedi. Düşmememe şaşırarak çevik bir hareketle bota geçtim.

"Bayan Grey," derken, sesi gergin, yanakları bir kez daha pembeydi. "Bay Grey *Jet Ski*'yi kullanmanız konusunda rahat değil." Neredeyse mahcupiyetten kıvranıyordu ve o zaman, Christian'dan casus gibi bir telefon aldığını anladım. Ah, zavallı ve hastalık derecesinde aşırı korumacı kocam, ben seninle ne yapacağım?

Taylor'a sakın bir gülümsemeyle baktım. "Anlıyorum. Pekâlâ. Taylor, Bay Grey burada değil ve eğer rahat değilse, bunu tekneye döndüğümde bana bizzat söyleme nezaketini gösterecektir."

Taylor yüzünü buruşturdu. Çantamı bana uzatırken, "Elbette, Bayan Grey," dedi usulca.

Bottan inerken, isteksiz gülümsemesini gördüm ve bende de gülümseme isteği uyandı. Taylor'ı çok seviyordum ama onun tarafından azarlanmak gerçekten hiç hoşuma gitmiyordu. Ne babam ne de kocamdu.

İç geçirdim. Christian kızmıştı. Üstelik şu anda endişelenmesini gerektiren yeterince şey vardı. Ne düşünüyordum ki? Ruhtamda Taylor'ın çıkardım. *Sade'in Your Love Is King* şarkısı Christian'a özel zil sesimdi.

"Merhaba," diye mırıldandım.

"Merhaba," dedi.

"Botla döndüğüüm. Kızma."

Kısa bir şaşkınlık iç çekişi duyudum. "Hımm..."

"Ama çok eğleniyordun," diye fısıldadım.

İç geçirdi. "Tadının kaçamak istemiyorum, Bayan Grey. Sadece dikkatli olun. Lütfen."

Ah Tanrım! *Eğlence izni çıkmıştı!* "Olacağım. Kasabadan bir şey istiyor musun?"

"Sadece tek parça halinde geri dönmeni."

"İtaat etmek için elimden geleni yapacağım, Bay Grey."

"Bunu duyduğuma sevindim, Bayan Grey."

"Amacımız size zevk vermek." Bir kıkırtıyla karşılık verdim.

Gülümsemesini sesinde duyar gibiydim. "Biri arıyor. Kaçtım, bebek."

"Görüşürüz, Christian."

Telefonu kapattı. *Jet Ski krizi aşıldı*, diye düşündüm. Araba bekliyor, Taylor benim için kapıyı açık tutuyordu. Binerken ona göz kırptım. Keyifle başına salladı.

Arabaya girince, BlackBerry'min e-postasını açtım.

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Teşekkürler

Tarih: 17 Ağustos 2011 16:55

Kime: Christian Grey

Çok huysuzluk etmediğin için.

Seni seven kann.

xxx

Kimden: Christian Grey

Konu: Sükunetimi Korumaya Çalışıyorum

Tarih: 17 Ağustos 2011 16:59

Kime: Anastasia Grey

Rica ederim.

Tek parça halinde dön.

Bu bir rica değil...

x

Christian Grey

CEO&Aşın Korumacı Koca, Grey Şirketler Topluluğu

Cevabı beni gülümsetti. Kontrol manyağım benim.

Alışverişi çıkmayı neden istemiştin? Alışverişten nefret ederdim. Ama için için nedenimi biliyordum; Chanel, Gucci, Dior ve diğer tasarımların butiklerinin önünden kararlı adımlarla geçtim ve sonunda beni rahatsız eden şeyin panzehirini, küçük, tıksız tıksız bir turistik eşya dükkânında buldum. Bu, üzerinde küçük kalpler ve küçük çanlar olan gümüş bir bileklikti. Tatlı tatlı şıngırdıyordu ve sadece beş avroydu. Satın alır almaz taktım. Bu bendim, sevdiğim şey buydu. Kendimi bir anda daha rahat hissetmişim. Bunları seven kızla bağımı asla koparmak istemiyordum. İçin için Christian'ın sadece kendisinden değil, servetinden de etkilendiğimi biliyordum. Bir gün alışacak mıydım acaba?

Taylor ve Gaston sorumluluk bilinciyle, akşamüstü kalabalığında beni takip ediyorlardı ve kısa süre içinde orada olduklarını unutmaya başlamıştım. Christian için, aklımla Seattle'da olanlardan uzaklaştıracak bir şey almak istiyordum. Ama her şeyi olan bir adama ne alabiliriz ki? Mağazaların çevrili, küçük modern meydanlarda durdum ve sırayla tüm vitrinlere baktım. Bir elektronik mağazasına bakarken, aklıma bugün uğradığımız galeri ve Louvre müzesi ziyaretimiz geldi. Mü-

Venüsti'ne bakıyorduk. Christian'ın sözleri zihnimde yankılandı. "Herkes kadın bedenine hayranlık duyar. Mermer, yağlı boya, alçı ya da film formunda olması fark etmez, ona bakmayı severiz."

Aklıma bir fikir gelmişti; cüretkâr bir fikir. Sadece doğru olanı seçmek için yardıma ihtiyacım vardı ve bana yardım edebilecek tek bir kişi vardı. BlackBerry'mi çantamdan bulup José'yi aradım.

Uyku mahmuru, "Kimsiniz?" diye mırıldandı.

"José, benim Ana."

"Ana, selam! Neredesin? İyi misin?" Şimdi sesi daha telaşlı ve kaygılı çıkıyordu.

"Güney Fransa'da, Cannes'dayım ve iyiyim."

"Güney Fransa ha? Şık bir otelde misiniz?"

"Şey... hayır. Teknede kalıyoruz."

"Teknede mi?"

İç geçirerek, "Büyük bir tekne," diye açıkladım.

"Anladım." Sesi birden soğudu... Kahretsin, onu aramamalıydim.

Şu anda buna ihtiyacım yoktu.

"José, tavsiyene ihtiyacım var."

"Tavsiyeme mi?" Şaşırmaş gibiydi. "Elbette," dedi ve bu kez daha sevecen bir sesle konuşmuştu. Ona planımı anlattım.

İki saat sonra, Taylor motorbottan inmeme ve güvertenin basamaklarını tırmanmama yardım ediyordu. Gaston da güverte görevlisiyle birlikte *Jet Ski*'yle ilgileniyordu. Christian ortaktaydı yoktu. Çocuksu bir sevinç ve telaşlı adımlarla, hediyesini paketlemek için kamaramıza indim.

"Bayağı uzun sürdü." Tam son bantı yapıştırırken, Christian'ın sesiyle irkildim. Dönüp bacasına onu kamaramın kapısında, beni dik-

katle izlerken buldum. Başımı Jet Ski yüzünden hâlâ belada mıydı? Yoksa sorun, ofisindeki yangın mıydı?

Çekinerek, "Ofiste her şey yolunda mı?" diye sordum.

Sıkın bir ifadeyle kollarını çatarak, "Aşağı yukarı," dedi.

Keyfini yerine getirmeyi ve sıkın halinin benimle ilgili olmadığını umarak, "Biraz alışveriş yaptım," diye mırıldandım. Yüzü sıcak bir gülümsemeyle aydınlanınca, aramızın iyi olduğunu anladım.

"Ne aldın?"

"Bunu."

Ayağıma yatağın üstüne kaldırıp halhalımı gösterdim.

"Çok hoş," dedi. Yanama sokuldu ve küçük çanları okşayış tatlı şıngırdamalarını sağladı. Tekrar kollarını çattı ve parmaklarını sürekli iz boyunca dolayarak bacağımın yukarı bir ürperti gönderdi.

"Ve bunu." Dikkatini dağıtmayı umarak kutuyu uzattım.

Şaşkınlıkla, "Benim için mi?" dedi. Mahcup bir tavırla başımı salladım. Kutuyu alıp yavaşça salladı. Çocuksu, göz alıcı gülümsemesiyle sırtarak yatağın kenarına oturdu. Eğilip çenemi tuttu ve beni öpti.

Utangaç bir neşeyle, "Teşekkürler," dedi.

"Daha açmadın bile."

"Her neyse çok sevceğim." Bana bakarken gözleri parlıyordu.

"Çok fazla hediye almam."

"Sana bir şeyler almak çok zor. Her şeyin var."

"Sen de benimsen artık."

"Evet." Sanırım. Hem de nasıl, Christian.

Paket kışkırdım bir çırpıda yuttu. "Bir Nikon mu?" Bana kafes

karşımı gibi baktı.

"Dijital fotoğraf makinesini aldığını biliyorum ama bu portreler ve onun gibi şeyler için. İki lensi var."

Aralanırken gülerimi kırıştırdı.

"Bugün galeride, Florence D'elle'in fotoğraflarını beğendin. Ve Louvre'da söylediklerini de hatırlıyorum. Tabii bir de şu diğer fotoğraflar var." Dolabında bulduğum görüntüleri hatırlamamak için çaba sarf ederek yutkundum.

Soluğu kesildi, ne demek istediğimi anlayınca gözleri iri iri açıldı. Cesaretimi kaybetmeden, aceleyle devam ettim.

"Düşündüm de... u... belki benim de fotoğraflarımı çekmek istersin..."

"Fotoğraflarını çekmek isteyeceğimi mi düşündün?" Kucağındaki kutuya değil doğrudan bana bakıyordu.

Tepkisini ölçmek için umutsuzca çabalararak başımı salladım. Sonunda tekrar kutuya baktı ve büyülenmiş gibi parmaklarını ön taraftaki fotoğraf makinesi resminin üstünde dolaydı.

Ne düşünüyordu? Ah, beklediğim tepki bu değildi. Christian hiçbir zaman beklediğim gibi tepki vermiyordu. Başını kaldırdı. O bakışlarda ne vardı? Acı mı?

Şaşırması gibi, "Bunu isteyeceğimi neden düşündün?" diye sordu.

Hayır, hayır, hayır! Hoşuna gideceğini söylemiştim...

Bir insanın benim erotik fotoğraflarımı neden isteyeceğini sorgulayan bilinçaltımla gözgöze gelmeyi reddederek, "İstemiyor musun?" diye sordum. Christian yutkundu ve elini saçlarının arasından geçirdi. Öylesine şaşkın ve kafası karışmış görünüyordu ki. Derin bir nefes aldı.

"Benim için o fotoğraflar bir sigorta poliçesi idi, Ana. Kadınları uzun süre nesneleştirdiğimi biliyorum," dedi ve duraksadı.

"Ve fotoğraflarımı çekmenin beni nesneleştirmek olacağını mı düşünüyorsun?" Yüzümdeki kan çekilmişti.

Gözlerini sıkı sıkı yumdu. "Aklım çok karışık," diye fısıldadı. İri ve ihtiyatlı gözlerini yeniden açtığında çok kırılgan bir bakışı vardı.

Lanet olsun. Benim yüzümden miydi? Annesiyle ilgili sorularım yüzünden miydi? Yoksa ofisindeki yangın mıydı sebep?

"Neden böyle söyledin?" diye fısıldarken, sesimin panik içindeki bir hissiyordum. Mutlu olduğumu sanıyordum. Mutlu olduğumu. Onu mutlu ettiğimi sanıyordum. Aklını karıştırmak istemiyo. Karıştırmıyordum? Zihnim son hızla çalışmaya başladı. Yaklaşık üç haftadır Dr. Flynn'i görmüyordum. Sebep bu muydu? Dağılma. lamasının nedeni bu muydu? Kahretsin, Flynn'i aramalı mıydım? eşsiz bir netlik anında, birden, anlaşıverdim. Yangın, *Charlie Tango Jet Ski...* Korkuyordu. Benim için korkuyordu ve o izleri tetiklemek, bu duyguları canlandırmış olsa gerekti. Bütün bir günü izleri düşünerek ve aklı karışarak geçirmişti çünkü acı vermek rahatlatıcı duymaya alışık değildi. Bu düşünce içimi dondurttu.

Omuz sarktı ve gözleri bir kez daha bileğime, bu öğleden sonrasın aldığı bileğimin olması gereken yere çevrildi.

"Christian, bunların bir önemi yok." Bileğimi havaya kaldırmıyordum. Rengi solmaya yüz tutan izi ortaya serdim. "Bana bir parola söyle. Lanet olsun, dün çok eğlenceliydi. Çok keyif aldım. Ben düşünmekten vazgeç. Sert seksi seviyorum, bunu sana daha önce de söyledim." Gırtlığe artan panik duygumu bastırmaya çalışırken kışkırtıcı kesildim.

Bana dikkate bakıyordu. Ne düşündüğü konusunda hiçbir fikir yoktu. Belki de sözlerini tartıyordu. Konuşmayı sürdürdüm.

"Mesele yangın mı? Bir şekilde *Charlie Tango*'yla bağlantılı olduğunu mu düşünüyorsun? Bu yüzden mi endişelisin? Konuş benimsen Christian, lütfen."

Bana hiçbir şey söylemeden bakmayı sürdürdü ve sessizlik, o loda senarın kendisi gibi, uzağı gitti. *Lanet olsun*. Benimle konuşmıyordu, biliyordum.

"Bu işe gereğinden fazla kafa yorma, Christian," diye uyardım ve sözlerim yakın geçmişten bir anı hatırlamama sebep oldu. Christian da aptal kontrata gereğinden fazla kafa yormamamı söylemişti. Uzağından, kutuyu elinden alıp açtım. Beni uzağından gelmiş bir

yaratılmış gibi ifadesiz gözlerle izliyordu. Fotoğraf makinesinin, mağazadaki gereğinden fazla yardımsever satıcı tarafından çalışmaya hazır hale getirildiğini bildiğim için, kutudan çıkardığım gibi lens kapağını açtım. Objektifi ona çevirince güzel ve kaygılı yüzü çerçeveyi doldurdu. Döğmeye bastım, bir süre basılı tuttum ve Christian'ın telaşlı ifadesinin on fotoğrafı gelecek nesiller için kaydedilmiş oldu.

"O zaman ben seni nesneleştiririm," dedim ve deklanşöre bir kez daha bastım. Son pozda, dudakları neredeyse belli belirsiz büküldü. Tekrar bastım, bu defa gülümsedi... Minik bir gülümsemeydi ama sonuçta bir gülümsemeydi. Deklanşöre bir kez daha bastım ve fiziksel olarak gevşediğini ve saçma sapan bir *Blue Steel* pozuyla dudaklarını büzdüğünü görünce kıkırdadım. Ah, *Tanrıya şükür*. Bay Değişken geri dönmüştü ve ben onu gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim.

Asık bir suratla, "Benim hediye ettiğimi sanıyordum," dedi.

"Evet, eğlenceli olması gerekiyordu ama görünüşe bakılırsa, kadınların tahakküm altına alınmasının sembolüyümüş." Fotoğraflarını çekmeyi sürdürdüm ve yüzündeki keyfin artışı süper yakın planda izledim. Sonra gözleri koyulaştı ve ifadesi yırtıcı bir hal aldı.

İpeksi bir sesle, "Tahakküm altına alınmayı mı istiyorsun?" diye mırıldandı.

"Tahakküm altına alınmayı değil. Hayır," diye mırıldanarak deklanşöre tekrar bastım.

"Size hükmedebilirim, Bayan Grey," diye tehdit ederken sesi boğaktı.

"Yapabileceğinizi biliyorum, Bay Grey. Ve sık sık yapıyorsunuz da."

Yüzü düştü. *Kahretsin*. Fotoğraf makinesini indirip ona baktım.

"Sorum ne Christian?" Sesim sıkıntılıydı. *Konuş benimle!*

Hiçbir şey söylemedi. *Peh!* O kadar sinir bozucuydu ki. Fotoğraf makinesi tekrar kaldırdım.

"Anlat," diye ısrar ettim.

"Hiç," dedi ve birden kareden çıktı. Hızlıca fotoğraf makinesini kutusunu kamarinın zeminine koydu ve beni tutup yatağa attı. Caklarını iki yana açıp üzerine oturdu.

"Hey!" diye haykırdım ve muzip bir ifadeyle bana gülümsedi. Birkaç poz daha yakaladım. Fotoğraf makinesini lensinden tuttu bana çevirip deklanşöre bastı, fotoğrafçı bir anda fotoğrafı bana suna döndü.

"Demek fotoğraflarınızı çekmemi istiyorsunuz, Bayan Geçti," den çok eğleniyordu. Makineden dolayı görebildiğim tek şey kolları ve saçları ve biçimli ağzındaki kocaman sırtaşı. "Pekâlâ, ilk den sanırım gülmeniz gerekiyor," dedi ve beni amansızca güldürmeye çalıştı. Ta ki ümitsiz bir girişimle onu durdurmak için bileğini yakaladım kadar. Sırtaşı daha da büyüdü ve fotoğraflarını çekerken gülmelerini tekrarladı.

"Hayır! Dur!" diye çığlık attım.

"Şaka mı yapıyorsun?" diye homurdandı ve bana iki eliyle baktı. İşkence edebilmek için fotoğraf makinesini yanıma bıraktı.

"Christian!" Tükürükler saçarak, nefesim kesilerek ve kahrıyla atarak karşı koymaya çalışıyordum. Beni daha önce hiç götüklenmişti. Siktir, dur! Kafamı iki yana sallayarak altından kurtulmak için kıvrınırken kıkırdıyor, ellerini itmeye çalışıyordum ama etmemek nedir bilmeden, işkencenin tadını çıkarıyordu.

"Christian, dur!" diye yalvardım ve aniden durdu. İki elimi alıp tuttu ve başımın iki yanına koyup üzerine eğildi. Soluk soluğa baktım ve gülmekten nefesim kesilmişti. Onun nefesi de benimkimi farkıyordu. Bana... Bakışlarını nasıl tarif edebilirdim? Ciğerlerim çıldırıyordu. Hayret mi? Aşk mı? Saygı mı? Lanet olsun! O kadar... "O... kadar... güzelsin... ki," diye soludu.

Bakışının yoğunluğuyla değişen yüzüne bakıyordum. Beni ilk kez görüyör gibi bakıyordu. Eğildi, gözlerini yumdu ve beni kendinden geçerek öptü. Tahrik olmuştum. Onu böyle, sayemde dağılmış halde görmek... Ah, Tanrım. Ellerimi bıraktı ve parmaklarını saçlarının arasına sokup beni olduğum yere sabitledi. Bedenim, öpüşüne tepki olarak yükseldi. Ve birden öpüşü değişti; tatlı, sevgi ve hayranlık dolu olmaktan çıkıp şehvetli, derin ve tüketici bir hal aldı. Dili ağzımı istila ediyordu. Öpüşünde sahiplenici, çaresiz bir yan vardı. Arzu bedenimde çağlıyor, her kasımı ve sinir ucumu uyandırıyor. Bir telaş ürpertisi hissettim.

Ah, Elli, sorun ne?

Derin bir nefes aldı ve inledi. "Ah, bana neler yapıyorsun," diye mırıldanırken, sesi şaşkın ve yaralıydı. Ani bir hareketle üzerine uzanıp beni yatağa bastırdı. Bir eliyle çenemi tutuyor, diğerini vücudumda, göğsümde, belimde ve kalçamda dolaştırıyordu. Kendini bacaklarımın arasına iterek beni bir kez daha öptü, gıyık olmamıza rağmen ereksiyonunu cinsel organımda hissettim. Dudaklarının altında inleyerek iç geçirdim ve kendimi tutkusuna teslim ettim. Beni istediğinin, bana ihtiyaç duyduğunun ve bunun en sevdiği kendini ifade etme biçimi olduğunun bilinciyle, endişeleri zihnimin gerisine ittim. Parmaklarını saçlarının arasından geçirdim ve saçlarını kavrayıp çekerek öptüm. Tadı çok güzeldi ve Christian kokuyordu. Benim Christian'ım.

Birden durdu, yataktan fırlayıp beni de çekerek ayağa kaldırdı. Şortumun düğmesini çözüp külotuyla birlikte aşağı çekti ve dizlerinin üstüne indi. Nefes alma fırsatını bulamadan, kendimi yeniden yatağa ve onun altında buldum. Fermuarını indiriyordu. Vay canına! Ne kendi kıyafetlerini ne benim tişörtümü çıkarmıştı. Başımı tuttu ve herhangi bir uyarıya gerek duymadan kendinin içime iterek şaşkınlıktan haykırmama neden oldu. Saklı dişlerinin arasından tıslayan nefesini duyabiliyordum.

Kulağın yanında, "Evetttt," diye tısladı. Durdu, kollarını çekti ve kendini içime tekrar ittiğinde yeniden inledim.

Alık ve boğuk bir sesle, "Sana ihtiyacım var," diye homurdandı. Çenemi hafifçe ısırp emdi ve sonra beni tekrar, sert bir şekilde içime meye başladı. Bacaklarımı ve kollarımı ona dolayıp, ona endişe vermesi her neyse silip atmayı kafama koyarak onu iyice kendime çektim. Hareket etmeye başladı... Kendimi bu delice ritim ve süratte kaybetmeden önce, kısa bir an için onu neyin endişelendirdiğini düşündüm. Ama vücudum kontrolü ele geçirdi ve bu düşüncüyü tamamen silip kendimi bazza bıraktım. Bir his denizinde kaybolmuştum, onun hareketine kendimi ona iterek karşılık veriyordum. Soluk soluğa, yüksek sesle inledim. Arzusunu o kadar tahrik ediciydi ki. Az kalmıştı... Çal az... Artık onundum ve bunu istiyordum. Bunu o kadar çok istiyordum ki. Hem onun için hem kendim için...

"Benimle boşal," diye inledi ve üzerimde doğrulunca, ona dokunmuş kollarımı gözlemek zorunda kaldım.

"Gözlerini aç," diye emretti. "Seni görmem gerek." Gözlerimi kapatarak açtım ve üzerimde görüntüsü... Yüzü arzusuyla doluydu ve gözleri selvetle parlıyordu. Tutkusu ve aşkı çözülmemi sebep olduğu baktı arkaya atarak boşaldım.

"Ah, Ana," diye haykırdı. Son kez içime gömülerek üzerime eğildi ve orgazmına katıldı. Beni üstüne çekerek yataкта yuvarlandı ama hali içimdeydi. Orgazmın etkisi dağılırken nesneleştirilmek ve hükmetmekle ilgili bir espi yapmak istedim ama ruh halinden emtiamadığım için çenemi tuttum. Yüzünü incelemek için yukarı doğru baktım. Gözleri kapalıydı ve beni kollarıyla sımsıkı sarmıştı. Kemerinin altına ince kumaşın üstünden, göğsünü öptüm.

Umla, "Anlat bana, Christian, sorun ne?" diye sordum. Kulağın beni daha sıkı sarıyordu hissettirdi ama tek tepkisi bu oldu. Konuşmıyordu. Aklima bir fikir geldi.

"Hastalıkta ve sağlıkta sadık eşin olacağıma, iyi günde, kötü günde yanında olup hüznün kadar neşeni de paylaşacağıma yemin ediyorum," diye mırıldandım.

Donup kaldı. Tek hareketi, anlaşılabilir gözlerini iyice açmak ve ben evlilik yeminimi söylemeye devam ederken bana bakmak oldu.

"Seni şartsız seveceğime, hayallerin konusunda sana destek olacağıma, seni onurlandırıp sana saygı duyacağıma, seninle gülüp seninle ağlayacağıma, umutlarımı ve hayallerimi seninle paylaşacağıma ve ihtiyaç duyduğunda sana teselli sağlayacağıma söz veriyorum." Benimle konuşmasını sağlamak için duraksadım. Aralık dudaklarla beni izliyordu ama hiçbir şey demedi.

"Ve yaşadığımız sürece üzerine titireceğime." İç geçirdim.

"Ah, Ana," diye fışıldadı ve içimden çıktı. Artık yan yana yatıyorduk. Yüzümü okşadı.

"Seni koruyacağıma, evliliğimizi ve seni kalbimin derinliklerinde tutacağıma yemin ediyorum," diye fışıldarken sesi boğuktu. "Hayat bizi nereye götürürse götürsün, seni herkesten vazgeçerek, iyi günde ve kötü günde, hastalıkta ve sağlıkta, sadakatle seveceğime söz veriyorum. Seni koruyacak, sana güvenecek ve saygı duyacağım. Sevinçlerini ve kederlerini paylaşacak, ihtiyaç duyduğunda seni teselli edeceğim. Üzerine titireceğime, umut ve hayallerini savunacağıma, seni yanımda güvende tutacağıma söz veriyorum. Benim olan her şey senindir. Bu andan itibaren, ikimiz de hayatta olduğumuz sürece, sana elimi, kalbimi ve aşkıma veriyorum."

Gözlerim yaşlarla doldu. Bana bakarken yüzü yumuşadı.

Başparmağı bir gözyaşı damlasını yakalayıp dağıtırken, "Ağlama," diye mırıldandı.

"Neden bana anlatmıyorsun? Lütfen, Christian."

Aca çeker gibi gözlerini yumdu.

"Sana ihtiyaç duyduğunda teselli vereceğime yemin ettim. Bana yeminini çiğnetme," diye yalvardım.

İç geçirdi ve gözlerini açtı. İfadesi kasvetliydi. "Kundaklamaya dedi. Birden o kadar genç ve savunmasız görünmüştü ki.

Ah, sıkır.

"Ve benim peşimde olduklarından şüpheleniyorum. Ve bedeli bensem..." Devamını getiremeyerek durdu.

"... bana da zarar verebilirler," diye fışıldadım. Benzi şu o zaman kaygısının sebebi nihayet ortaya çıkardığını anladım. Yüzünü okşadım.

"Teşekkürler," diye mırıldandım.

Kaşlarını çattı. "Ne için."

"Bana söylediğin için."

Kafasını sallarken, dudaklarından belli belirsiz bir gülümseme geçti. "Çok ikna edici olabiliyorsunuz, Bayan Grey."

"Ve siz de derin düşüncelere dalabiliyor, bütün duyularınızla dünyaya sakiyıp kendinizi ölümüne kaygılandırabiliyorsunuz. Bir olasılıkla kırk yaşına basmadan kalp krizinden öleceksin ve senin daha uzun süre yanımda istiyorum."

"Benim ölümüm senin elinden olacak. Seni o *Jet Ski*'nin üstüne görürce, az kalsın kalp krizi geçiriyordum." Kendini sırt üstü yatmış bıraktı ve kolunu gözlerinin üstüne örttü.

"Christian, bir *Jet Ski*'den bahsediyoruz. Çocuklar bile *Jet Ski* kullanıyor. Aspen'deki evine gittiğimizde ve ben ilk kez kayak pistinde nasıl olacağını anladım."

İç geçirerek yüzünü bana çevirdi. Yüzündeki dehşeti gösteremedim.

Sonra, "Evinize," dedi.

Onu duymazdan geldim. "Ben bir yetişkinim, Christian ve göründüğünden daha dayanıklıyım. Bunu ne zaman öğreneceksin?"

Omuz silkti. Ağzı çizgi halini aldı. Konuyu değiştirmeye karar verdim.

"Polisin kundaklamadan haberi var mı?"

"Evet." İfadesi ciddiydi.

"İyi."

"Güvenlik sıkılaştırılacak," dedi rahat bir tavırla.

"Anlıyorum." Vücuduna baktım. Üzerinde şortu ve gömleği vardı ve benim tişörtüm de üstümdeydi. *Tanırım*. Bu düşünce kıkırdamama neden oldu.

Christian şaşırması gibi, "Ne var?" diye sordu.

"Sana gülüyorum."

"Bana mı?"

"Evet. Sana. Hâlâ giyiniksin."

"Ah." Kafasını eğip önce kendine, sonra bana baktı ve yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi.

"Pekâlâ, ellerimi sizden uzak tutmamın benim için ne kadar zor olduğunu biliyorsunuz, Bayan Grey. Özellikle de liseli bir kız gibi kıkırdadığınız zamanlarda."

Ah, evet, gıdıklama olayı. Hızlı hareket ederek, at biner gibi üstüne çıktım ama şeytani niyetimi derhal anlayarak iki bileğimi birden kavradı.

"Hayır," dedi ve ciddiydi.

Suratımı astım ama buna hazır olmadığını anladım.

"Lütfen, yapma," diye fışıldadı. "Dayanamam. Çocukken hiç gıdıklanmadım." Dürdü ve bana karşı koymak zorunda kalmaması diye ellerimi gevşettim.

"Carrick'i, Elliot ve Mia'yı gıdıklarken izledim ve çok eğlen-
giniürdüm ama ben..."

İşaret parmağını dudaklarına yerleştirdim.

"Şaşt, biliyorum," diye mırıldandım ve az önce parmakların
durduğu yere yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra, göğüs
kırıldım. O tanıdık, acı verici sızanın içimde büyüdüğünü hissetti
ve küçük Christian için taşıdığım o derin hüznün bir kez daha kalbim
sardı. Bu adam için her şeyi yapabileceğimi biliyordum; çünkü
çok seviyordum.

Beni kollarının arasına aldı ve sırtımı okşarken, burnunu saçlarıma
basıtırıp derin bir nefes aldı. Orada ne kadar yattığımı bilmiyordum
ama bir süre sonra aramızdaki sessizliği bozan ben oldum.

"Dr. Flynn'i görmeden geçirdiğin en uzun süre ne kadar?"

"İki hafta. Neden? Yoksa beni gıdıklamak için iflah olması
istek mi duyuyorsun?"

"Hayır." Kıkırdadım. "Bence sana iyi geliyor."

Christian bir homurtu çıkardı. "Umarım öyledir, ona bir sürü
para ödüyorum." Saçımı yavaşça çekerek, yüzümü kendisinin
doğru çevirdi. Kafamı kaldırıp gözlerine baktım.

Yumuşak bir sesle, "Yoksa iyi olmadığımı mı düşünüyorsunuz
Bayan Grey," diye sordu.

"Her iyi eş, biricik kocasının iyi olup olmadığını merak eder
diye şaka yollu azarladım.

"Biricik mi?" diye fısıldadı.

"Hem de fazlasıyla biricik." Onu öpmek için uzanırken, dudakları
nında mahcup gülümsemesi belirdi.

"Yemek için kıyıya çıkmak ister misin?"

"Sen nerede en mutlu olursan orada yemek isterim."

"İyi." Sırttı. "Teknede güvenliğimi sağlayabilirim. Hediye için
teşekkürler." Uzamıp fotoğraf makinesini aldı ve kolunu kaldırıp gı-
dıklanma, birleşme ve itiraf sonrası kucaklaşmamızı görüntüledi.

"O zevk bana ait." Gülümsedim; gözleri aydınlandı.

On sekizinci yüzyıldan kalma Versailles Sarayı'nın gösterişli ve yaldızlı
ihtişamında dolaşıyorduk. Bir zamanlar mütevazı bir av sarayyken,
Roi Soleil tarafından inanılmaz müsrif bir makama dönüştürülmüş
ama daha on sekizinci yüzyıl sona ermeden, o mutlak monarşilerin
sonunu görmüştü.

Şu ana kadarki en göz alıcı oda, Aynalar Salonu'ydü. Öğleden
sonrının ilk saatlerinin ışığı batı yönündeki pencerelerden içeri sü-
zülüp doğu duvarındaki aynaları aydınlatıyor ve altın yaprak dekoru
ile devasa kristal avizelerde parlıyordu. Nefes kesiciydi.

Yanımda duran Christian'a, "Kendini böylesi bir ihtişamla izole
eden despot bir megalomanyanın başına neler geldiğini görmek ilginç,"
diye mırıldandım. Başımı yana yatırdı ve gülümseyerek bana baktı.

"Söylemeye çalıştığınız nedir, Bayan Grey?"

"Ah, sadece gözlemimi paylaşıyorum, Bay Grey." Elini havada
sallayarak etrafımızı işaret ettim. Christian sırtarak beni odanın
ortasına kadar takip etti, ağzım bir karışık açık etrafıma bakıyordum.
Aynalara bahçeler ve aydınlık, cesur bakışlı kocam Christian Grey
yansıyor.

"Bunu senin için inşa ederdim," diye fısıldadı. "Sırf ışığın tam
şu anda saçlarına bu şekilde yansıdığını ve onları kızıl boyadığını
görmek için." Bir saç tutamını kulağımın arkasına itti. "Bir meleğe
benziyorsun." Tam kulak mememin altına öptü, elimi avucuna aldı

ve, "Biz despotlar, sevdiğimiz kadınlar için böyle şeyler yaparız" diye mırıldandı.

İltifatı karşısında kızardım ve mahcup bir gülümsemeye, gözlerim odada onu takip ettim.

Christian akşam yemeği sonrası kahvesinden bir yudum alarak "Düşünüyorsun?" diye sordu.

"Versailles'i."

"Azametliydi, değil mi?" Soritti. Fair Lady'nin yemek salonuna olduğundan hafif görünüşüne bakarak dudaklarımı büzdüm.

Christian savunmaya geçer gibi, "Buraya azametli denemez," dedi.

"Biliyorum. Çok hoş. Bir kızın isteyebileceği en iyi balayı."

"Gerçekten mi?" derken, samimi bir şaşkınlık içindeydi. Ve yine mahcup gülümsemesini takındı.

"Elbette öyle."

"Sadece iki günümüz kaldı. Görmek ya da yapmak istediğin şey var mı?"

"Sadece seninle olmak istiyorum," diye mırıldandım. Masanın altına, yanına geldi ve alıma bir öpücük kondurdu.

"Töküllü, benzer bir saat idare edebilir misin? E-postalarımı kontrol etmem ve evde neler olduğunu öğrenmem gerek."

Bir saatli onuz geçirecek olmamın hayal kırıklığını saklamaya çalışarak, neşeli bir sesle, "Elbette," dedim. Sürekli onunla olmanın istemem acayip miydi?

"Fotoğraf makinesi için teşekkürler," diye mırıldandı ve çalışmaya devam etti.

Kamaramıza dönünce ben de e-postalarımı bakmaya karar verdim ve dizüstü bilgisayarımı açtım. Annemden ve Kate'den evdeki dedikoduları anlatan ve balayımızın nasıl gittiğini soran e-postalar vardı. Şey, harika, tabii birileri Grey Şirketler Topluluğu'na yakmaya karar verene kadar. Anneme yazdığım cevabımı bitirmek üzereyken, Kate'den gelen bir e-posta gelen kutuma düştü.

Kimden: Katherine L. Kavanagh

Tarih: 17 Ağustos 2011 11:45

Kime: Anastasia Grey

Konu: Aman Tanrımm!!!

Ana, Christian'ın ofisindeki yangını daha yeni duydum.

Sence kundaklama mı?

K XXX

Kate çevrimiçiydi! Yeni bulduğum oyuncağımın -Skype Mesaj- üstüne atladım ve Kate'in müsait olduğunu gördüm. Hemen bir mesaj yazdım.

Ana: Hey orada mısın?

Kate: EVET, Ana! Nasılsın? Balayı nasıl? E-postanı gördün mü? Christian'ın yangından haberi var mı?

Ana: Ben iyiyim. Balayı harika. Evet, e-postanı gördüm. Evet, Christian biliyor.

Kate: Bileceğini tahmin etmiştim. Olanlar konusunda doğru düşünce haber yok. Ve Elliot da bir şey anlatmıyor.

Ana: Yoksa kendine bir hikâye mi arıyorsun?

Kate: Beni fazla iyi tanıyorsun.

Ana: Christian bana pek bir şey anlatmadı.

Kate: Elliot, Grace'len duymuş!

Ah, hayır. Eminim Christian bunun bütün Seattle'a yayılmasını istemiyordu. İnattı Kavanagh'ın dikkatini dağıtma konusunu patentli tekniğini denedim.

Ana: Elliot ve Ethan nasıllar?

Kate: Ethan yüksek lisans için Seattle'da bir psikoloji bölümüne kabul edildi. Elliot muhteşem.

Ana: Aferin Ethan'a.

Kate: En sevdiğin eski Hâkim'in nasıl?

Ana: Kate!

Kate: Ne?

Ana: NE OLDUĞUNU BİLİYORSUN!

Kate: Tamam. Öür.

Ana: O iyi. Hatta iyiden de iyi :)

Kate: Sen mutlu olduğun sürece ben de mutluyum.

Ana: Connette gibiyim.

Kate: :) Götme! Sonra konuşabilir miyiz?

Ana: Emin değilim. Barada olup olmadığımıza bakalım. Bu saat farkı berbat bir şey!

Kate: Öyle. Seni seviyorum, Ana.

Ana: Ben de seni. Kaçtım. x

Kate: Sonra görüşürüz <3

Kate'in hikâye peşinde olduğundan emindim. Gözlerimi devirdim ve Christian sohbeti görmeden Skype'i kapattım. Eski-Hâkim yorumundan hoşlanmazdı ve tam anlamıyla "eski" olduğundan emin değildim.

Sesli olarak iç geçirdim. Düşündün üç hafta önce, Kavanagh sorgusuna en sonunda teslim olduğum o çakarkeyif gecemizden beri Kate her şeyi biliyordu. Sonunda biriyle konuşmak büyük rahatlama olmuştu.

Saatime baktım. Akşam yemeğinden beri neredeyse bir saat geçmişti ve kocamı özlüyordum. İşini bitirip bitirmediğine bakmak için güverteye yöneldim.

Aynalar Salonu'ndayım ve Christian yanımda durmuş, bana sevgi ve şefkatle gülümsüyor. *Bir meleğe benziyorsun.* Ben de ona gülümsüyorum ama aynaya yeniden baktığımda yalnızam ve oda gri ve donuk bir kahverengi. *Hayır!* Başımı hızla yüzüne çevirdiğimde gülümsemesini hüznü ve efkârlı buluyorum. Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Sonra tek kelime etmeden dönüyor, ayak sesleri aynalara çarpıp yankılanarak ağır adımlarla devasa odamın ucundaki oymalı, çift kanatlı kapıya yürüyor. Yalnız ve yansımamı olmayan bir adam... Yüreğime oturan bir panik duygusuyla, nefes nefese uyandım.

Karanlıkta arkamdan, "Hey," diye fısıldadı. Sesi endişeyle doluydu.

Ah, burada. Güvende. Büyük bir rahatlama duydum.

Gümbürdeyen kalbimi kontrol altına almaya çalışarak, "Ah, Christian," diye marıldandım. Beni kollarıyla sınıksı sardı ve yüzümden süzülen yaşları ancak o zaman fark ettim.

"Ana, ne oldu?" Yanağıma okşayarak, gözyaşlarımı sildi. Sesindeki kaygıyı duyabiliştim.

"Hıç. Saçma sapan bir kâbus."

Alnımı ve yüzümdeki yanaklarımı öperek beni rahatlatmıştı. "Sabotaj bir rüya, bebek" diye mırıldandı. "Yanımdayım. Seni koruyacağım."

Kokusunu içime çekerek ve rüyamda hissettiğim kayıp ve yitimi yok saymaya çalışarak ona sarıldım ve o anda en derin ve en karanlık korkumun onu kaybetmek olduğunu anladım.

BÖLÜM BEŞ

Kırdandım ve Christian'a uzandım ama tek hissettiğim yokluğu buldum. Kahretsin! Hemen uyandım ve kamarada kaygıyla etrafıma bakındım. Christian yatağın yanındaki küçük ve kumaş kaplamalı koltuktan beni izliyordu. Eğildi, yere bir şey baraktı ve sonra harekete geçip yatağa, yanıma uzandı. Paçaları kesilmiş şortunu ve gri tişörtünü giymişti.

"Hey, paniğe kapılma. Her şey yolunda," derken sesi, köçeye sıkıştırılmış vahşi bir hayvanla konuşur gibi, yumuşacık ve rahatlatıcıydı. Şefkatle saçlarımı yüzümden çekti ve hemen sakinleştim. Onan da kendi endişesini gizlemeye çalıştığını görebiliyordum.

İri iri açılmış gözler ve ciddi bir ifadeyle, "Son birkaç gündür çok gerginsin," diye mırıldandı.

"Ben iyiyim, Christian." Ona en neşeli gülümsememle baktım çünkü kundaklama olayı yüzünden ne kadar endişelendiğimi bilmesini istemiyordum. *Charlie Tango* sabotaj edildiği ve Christian ortadan kaybolduğu zaman hissettiklerim -o boşluk ve tarifsiz imkansız acı-zaman zaman yüzeye çıkıyordu; o günün anısı beni sürekli rahatsız ediyor, içimi kemiriyordu. Yüzüme yerleştirdiğim gülümsemeyi koruyarak sıkıntıları bastırmaya çalıştım.

"Uyurken beni mi izliyordun?"

"Evet," dedi bakışlarını bir an ayırmadan beni süzerek. "Koruyuyordun."

"Ah!" Kahretsin! Ne diyordum acaba?

Gözlerinde kaygıyla, "Endişelisin," diye ekledi. Bu adımı saklayabileceğim hiçbir şey yok muydu? Öne eğildi ve iki kolumu arasını öptü.

"Kaşlarını çatınca orada V şeklinde bir kırışıklık oluşuyor. Önce insana yumuşak geliyor. Endişelenme bebeğim, ben seni koruyacağım."

"Ben kendim için endişelenmiyorum, sana bir şey olmamasını korkuyorum," diye homurdandım. "Seni kim koruyacak?"

Bana anlayışla gülümsedi. "Ben kendime bacak kadar böyün çirkimim. Gel. Haydi, kalk. Eve dönmenden önce yapmak istediğin şey var." Bana kocaman bir evet-gercekten-sadece-yirmi-sekiz-yasayım sırtıyla bakarak popoma vurdu. İrkilerek iç geçirdim ve başımı Seattle'a dönceğimizi fark edince, melankolim iyice büyüdü. Gitti istemiyordum. 7/24 Christian'la birlikte olmanın tadına varmayı ve onu şirketi ve ailesiyle paylaşmaya hazır değildim. Rüya gibi balayı yaşamıştık. Birkaç inş çıkış olduğunu kabul ediyordum ama yeni evli bir çift için herhalde normaldi, değil mi?

Ama Christian çocuksu heyecanını saklayamıyordu ve karışık düşüncelerime rağmen, heyecanı buluşıcıydı. Zarif hareketlerle taktan kalkınca, merakla peşinden gittim. Akıldan neler geçiyordu?

Christian anahtar bileliğime tutturdu.

"Benim kullanmamı mı istiyorsun?"

"Evet," Christian arıttı. "Çok sıkı olmadı, değil mi?"

"Gayet iyi. Bu yüzden mi can yeleği giydin?" Kaşımı kaldırdım.

"Evet."

Kendimi kırdırmaktan alamadım. "Araç kullanma becerilerim ne çok güveniyorsunuz böyle, Bay Grey?"

"Her zaman, Bayan Grey."

"Pekâlâ, sakın vaaz verme."

Christian savunmaya geçer gibi, ellerini havaya kaldırdı ama gülümsüyordu. "Cüret eder miyim hiç?"

"Evet, edersin ve ediyorsun da ama burada kenara çekip kaldırımda tartışamayız."

"İyi bir noktaya parmak bastınız, Bayan Grey. Bütün günü bu platformda araç kullanma becerilerinizi tartışarak mı geçireceğiz, yoksa biraz eğlenecek miyiz?"

"İyi bir noktaya parmak bastınız, Bay Grey." *Jet Ski*'nin gidonunu tutup üzerine çıktım. Christian da arkama yerleşti ve ayağıyla iterek bizi yattan uzaklaştırdı. Taylor ve iki güverte görevlisi bizi eğlenerek izliyorlardı. Christian öne doğru kayarak beni kollarıyla sıkıca sardı ve bacaklarını bacaklarıma iyice yasladı. Evet, bu ulaşım biçiminde en çok hoşuma giden buydu işte! Kontak anahtarına taktım, çalıştırma düğmesine bastım ve motor hayata geçti.

Gürültünün arasında Christian'a, "Hazır mısın?" diye seslendim.

Ağzını kulağıma yaklaştırp, "Daha hazır olamam," dedi.

Levyeyi yavaşça çektim ve *Jet Ski* bana göre fazla sakın bir şekilde *Fair Lady*'den uzaklaştı. Christian kollarını daha sıkı sardı. Ben gaza biraz daha yüklendim, ileri doğru atıldık ve sarsılarak durmayınca neşelendim.

Christian arkadan, "Vay canına!" diye seslendi, sesindeki neşe neredeyse elle tutulur gibiydi. *Fair Lady*'yi hızla geçip açık denize yöneldim. Saint-Laurent-du-Var'ın dışına demirlemiştik ve Nice Côte d'Azur Havaalanı, âdetâ Akdeniz'in içine inşa edilmiş gibi -en azından öyle görünüyordu- karşımızda kalyordu. Buraya geldiğimizden beri inen uçakların seslerini duyuyordum. Daha yakından bakmamız gerektiğine karar verdim.

Dalgaların üstünden hızla kayarak o yöne doğru atıldık. Buna bayılıyordum ve Christian'ın benim kullanmamı izin vermesiyle se-

vinçten çığna dönmüştüm. Havaalanına doğru hızla yol alırken iki gündür hissettiğim bütün endişe eriyip gitti.

Christian, "Bana bir dahaki yapışımızda, iki *Jet Ski*'miz olacak diye bağırır. Sırtım çünkü onunla yarışma düşüncesi heyecan verici."

Serin mavi suların üstünden, bir pistin ucuna benzeyen doğru yaklaşırken, tepemizde inişe geçen bir jetin kulaklarıma gelen gümürtüsüyle aniden irkildim. Ses o kadar yüksekti ki panik kapıldım ve dönerken, karıştırarak, fren yerine gaz koluna basıldım.

Christian, "Ana!" diye bağırır ama çok geçti. *Jet Ski*'nin yarısından fırladım ve kollarım ve bacaklarımı savrularak ve Christian'ın da yanımda götürerek görülmeye değer bir bir şekilde suya uçtum.

Bir çığlık eşliğinde kristal mavisi suya düştüm ve bir ağır dala Akdeniz suyu yuttum. Kıydan bu kadar uzakta olduğumuz için soğuktu ama can yeleğim sağ olsun, bir saniye içinde sudan çıktım. Öksürerek ve sular püskürtürerek gözlerimdeki deniz suyunu sildim. O sırada Christian'ın aradım. Bana doğru yüzmeye başlamıştı bile. *Jet Ski* birkaç metre ötede sakın sakın süzülüyordu; motoru durmuştu.

"İyi misin?" Bana ulaştığında Christian'ın gözleri panikle dolmuştu. Tuhaf bir sesle, "Evet," dedim ama sevincimi de bastıramıyordum. *Gördün mü, Christian? Jet Ski'de olabilecek en kötü şey bu!* Ben kollarım arasına çekti, sonra başımı ellerinin arasına alıp yüzüm yakından inceledi.

Suyun üstünde dururken, "Gördün mü, o kadar da kötü değil diye sırttım."

Bir süre sonra bariz bir rahatlamayla sırtta. "Sanırım değişti. İlanımm dışında tabii," diye homurdandı ama sesi muzipti. "Ben de ilandım."

Pis pis sırılarak, "Lolak halini seviyorum," dedi. Yapay bir utançla, "Christian!" diye azarladım. Muhteşem bir şekilde sırtı ve eğilip beni öptü. Geri kaldığımda nefessiz kalmıştım.

"Gel. Geri dönelim. Artık dış yapmamız gerek. Ben kullanacağım."

Londra dışındaki Heathrow'da, İngiliz Havayolları'nın birinci sınıf salonunda, Seattle uçuşumuzu beklerken tembellik ediyorduk. Christian kendini *Financial Times*'a kaparmıştı. Birkaç fotoğrafını çekme isteğiyle fotoğraf makinesini çıkardım. Alamet-i farıkaası beyaz keten gömleği ve kot pantolonu içinde, açık yakasının V'sine tutturduğu pilot gözlükleriyle çok seksi görünüyordu. Flaş onu rahatsız etti. Bana gözlerini kırıştırarak baktı ve mahcup bir ifadeyle gülümsedi.

"Nasılınız, Bayan Grey?" diye sordu.

"Eve döndüğümüz için üzgün," diye marıldandım. "Sadece benim olman hoşuma gidiyor."

Elimi sıkıca tuttu ve dudaklarına götürüp boğumlarıma tatlı bir öpücük kondurdu. "Benim de."

"Ama?" Basit beyanının sonundaki dile getirilmemiş küçük cümleyi duymuştum.

Kaşlarını çatı. Kurnazca, "Ne aması?" diye tekrarlardı. Başımı yana yatırdım ve ona son birkaç gündür ustalaştığım *söyle hadi bakışına* attım. İç geçirerek gazetesini bıraktı. "Kundakçının yakalanmasını ve hayatımızdan çıkmasını istiyorum," dedi.

"Ah." Gayet mantıklı duyulsa da doğrallığı beni şaşırtmıştı.

"Böyle bir şeyin tekrar yaşanmasına izin verirse, Welch'in canına okuyacağım." Tehditkar tonu ensemden bir ürpertinin geçmesine neden olmuştu. Bana ifadesiz gözlerle bakıyordu ve küstahlık etme cüretini göstermem için meydan mı okuyordu, emin olamadım. Aramızdaki ani gerilimi yatıştırmak için aklıma gelen tek şeyi yaptım ve fotoğraf makinesini kaldırıp bir fotoğrafını daha çektim.

"Hey, yıkıcı, eve geldik," diye mırıldandı.

Christian'la Kew Gardens'ta bir piknik battaniyesini paylaşırken geniş kışkırtıcı rüyasını terk etmeye gönülsüz, "Hımm," dedim. Kew Gardens kadar yorulmuşum ki. Birinci sınıfta bile olsa, seyahat etmek insanı tüketiyordu. Sanırım neredeyse on sekiz saatte ayaktaydık; yorgunluk yüzünden zaman kavramını kaybetmiştim. Kapının açıldığını Christian'ın üzerine eğildiğini duydum. Emniyet kemerimi gözetim beni kucaklayarak uyanmama neden oldu.

Uyku mahmuru, "Hey, yürüyebilirim," diye itiraz ettim.

Honurdandı. "Seni eşikten benim geçirmem gerek."

Kollarını boyuna doladım. "Otuz kat çıkaracak mısın?" Meydanı çıkartmaya gülümsedim.

"Bayan Grey, biraz kilo aldığınızı ilan etmekten büyük memnuniyet duyuyorum."

"Ne?"

Sırtta: "Bu yüzden, sizin için de sakıncası yoksa asansörü kullanacağız." Bana takılmak için yaptığını çok iyi bilsem de, gözlerimi kırarak bakıyordum.

Taylor, Escalator'un lobi kapısını açarken gülümsedi. "Eve hoş geldiniz, Bay Grey, Bayan Grey."

"Teşekkürler, Taylor," dedi Christian.

Taylor'a minicik bir gülümseme gönderdim ve Sawyer'in direk etrafında beklediği Audi'ye dönmelerini izledim.

Christian'a dik dik bakarak, "Kilo almışsın derken ne demek istedin?"

Sırtta bütün yüzünü kapladı ve lobiye geçerken, beni göğüsüne itti.

"Çok fazla değil," diye güvence verirken yüzü bir anda kararlı.

"Ne oldu?" Sesindeki telafi kontrol altında tutmaya çalıştım.

Asansörü çağırırken usulca, "Beni terk ettiğin zaman verdiğin kıloların bir kısmını aldın," dedi. Yüzünden hüznünlü bir ifade geçti.

Ani, şaşırtıcı hüznü içime dokundu. "Hey," Parmaklarımla önce yüzünü sonra saçlarını tuttum ve onu kendime doğru çektim. "Git-meseydim şu anda burada böyle duruyor olur muydun?"

Gözleri, bir fırtına bulutunun rengine dönerken, dudaklarında en sevdiğim mahcup gülümsemesi belirdi. "Hayır," dedi ve beni kucaklarında taşıyarak asansöre bindi. Başını eğip beni yavaşça öptü. "Hayır, Bayan Grey, olmazdım. Ama seni koruyabileceğimi bilirdim çünkü bana kafa tutmazdın."

Kısmen pişman görünüyordu... Kahretsin.

"Sana kafa tutmayı seviyorum." Onu yokluyordum.

"Biliyorum. Ve bu beni... çok mutlu etti." Bana gülümsedi.

Ah, Tanrıya şükür. "Şişko olsam da mı?" diye fışıldadım.

Güldü. "Şişko olsan da..." Beni bir kez daha, bu kez daha büyük bir hararetle öptü. Saçlarını avuçlarımla arasına alıp onu kendime çektim. Dillerimiz şehvetli bir dansa tutuştular. Asansör çatı katında durduğunda, ikimiz de nefessiz kalmıştık.

"Çok mutlu," diye mırıldandı. Gülümsemesi kaybolmuş, şehvetli bir vaatle dolan gözleri yarı örtülmüştü. Kendini toplamak ister gibi başını salladı ve beni holden içeri taşıdı.

"Evinize hoş geldiniz, Bayan Grey." Beni bir kez daha ama bu kez çok daha masum bir şekilde öptü ve bana gözlerinde neşe ve patentli milyar-vatlık-Christian-Grey gülümsemesiyle baktı.

"Evinize hoş geldiniz, Bay Grey." Kalbim çağrısına karşılık verirken içimden taşan sevinçle gülümsedim.

Christian'ın beni yere bırakacağını sandım ama bırakmadı. Beni girişten içeri taşıdı, koridordan geçirdi, geniş salona dek taşıdı ve mutfaktaki ada tezgahın üstüne, ayaklarını aşağı sarıkar halde oturttu. Mutfak dolabından iki şampanya kadehi, buzdolabından soğutulmuş bir

şişe şampanya –en sevdiğimizden, Bollinger– çıkardı. Şişeyi ustalıkla tek bir damlasını dökmeden açtı ve uçuk pembe renkli şampanyayı doldurduğu kadehlerden birini bana uzattı. Diğerini eline alırken bacaklarımı iki yana açıp aralarına girdi.

"Bize içiyorum, Bayan Grey."

Mahcup gülümsememin bilinciyle, "Bize, Bay Grey," diye fısıldadı. Kadehlerimizi tokuşturup birer yudum aldık.

Burnunu benimkine sürterek, "Yorgun olduğumu biliyorum," diye fısıldadı. "Ama gerçekten yatağa girmek... ve uyumamak istiyorum." Ağzının köşesini öptü. "Buradaki ilk gecemiz ve sen gerçekten benimsin." Boynumdan aşağı yumuşacak öpücükler kondururken, sesi duyulmaz oldu. Seattle'da akşamın ilk saatleriydi ve pilim bitmişti ama arzu, kasıklarında çiçeklenmişti bile.

Ben yeni doğan günün geniş pencerelerden içeri süzülen pembe ve altın hüzmelerine gözlerimi ayırmadan bakarken, Christian yüzüme huzur içinde uyuyordu. Kolu gevşek biçimde göğüslerimin üstüne düşmüştü. Tekrar uyuyabilmek için nefesine ayak uydurmaya çalıştım ama durum umutsuzdu. Zipkin gibi uyanıktım ve vücut saatini Greenwich zamanına ayarlıydı ve zihnimde düşünceler cirit atıyordu.

Sen üç haftada çok şey olmuştu. Kimi kandırıyordum, son üç aydır ayaklarım yere değmemiş gibi hissediyordum. Ve işte, bir kadına tanışabileceği en enfes, seksi, yardımsever ve saçmalık derecesinde varlıklı, başanlı iş adamıyla evlenip Bayan Christian Grey olmuştum. Bütün bunlar nasıl bu kadar çabuk olabilmisti?

Ona bakmak için yan döndüm. Beni uyurken izlediğini biliyordum ama bu jesti karşılık verme şansını nadiren buluyordum. Uykusundaymış gibi ve tasassuz görünüyordu. Uzun kirpikleri yanağına kadar iniyor, gösesinde ince bir sakal tahakası vardı ve derin derin nefes alırken gevşeyen içimli dudakları hafifçe aralıktı. Onu öpmek, dilini dudaklarının arasına sokmak, parmaklarını yumuşak sakallarında

dolaştırmak istiyordum. Ona dokunmamak, onu rahatsız etmemek için içimdeki arzuyla gerçek anlamda savaşmam gerekti. Hamm... Kulak memesini hafifçe ısırabilirdim. Dikkati, okuduğu *Charles Dickens'ın Bütün Eserleri Cilt İki'den uzaklaşan bilinçaltım*, yarım ay biçimindeki gözlüklerinin üstünden bana bakıyor ve içinden beni azarlıyordu. *Adamı rahat bırak, Ana.*

Pazartesi günü işe dönecektim. Rutinimize geri dönmek için bir tek bugünümüz vardı. Son üç hafta boyunca hemen her dakikayı birlikte geçirdikten sonra, Christian'ı koca bir gün boyunca görmemek tuhaf olacaktı. Surt üstü yattığım yerde gözlerimi tavana diktim. İnsan birlikte bu kadar çok zaman geçirmenin bunalıcı olacağını düşünür ama öyle olmamıştı. Her anından zevk almıştım; kavgalarımızdan bile. Her anından... Grey Ev'i'ndeki yangın haberi dışında.

Kanım dondu. Christian'a kim zarar vermek isterdi ki? Bu merak zihnimi bir kez daha kemirmeye başlamıştı. İşinden biri miydi? Eski bir sevgilisi miydi? Yoksa canı sıkkan bir çalışanı mı? Hiçbir fikrim yoktu ve Christian bu konuda ketumluğunu koruyor ve beni koruma dürtüsüyle olabildiğince az bilgi veriyordu. İç geçirdim. Beyaz atlı prensim beni her zaman korumaya çalışıyordu. İçini daha fazla açmasını nasıl sağlayacaktım?

Christian kıpırdanınca, onu uyandırmak istemediğim için olduğum yerde kıpırdamadan durdum ama tam ters etki yarattı. *Lanet olsun!* İki parlak göz bana bakıyordu.

"Sorun ne?"

"Hiç. Sen uyu." Güven verici gülümsememi takınmayı denedim. Gerindi, yüzünü ovaladı ve bana sırtıttı.

"Jet lag mi?" diye sordu.

"Öyle midir dersin? Uyuyamıyorum."

"Bende onun çaresi var, bebeğim." Küçük bir çocuk gibi sırtarak aynı anda hem gözlerimi devirmeme hem de kırdamama neden

oldu. Ve bir anda, bütün endişelerim bir yana itilirken, dışları kulak memisini buldu.

Christian ve ben, Audi R8'le, I-15 üzerinden 520 köprüsüne doğru gidiyorduk. Anne ve babasının evinde öğle yemeği yiyecektik. Eve bu gieldiniz temah bir pazar yemeği. Bütün aile ve bir de Kate ile Elin orada olacaktı. Bunca zaman başbaşa kaldıktan sonra insanları arasında olmak tuhaf gelecekti. Sabahın büyük kısmında Christian'ın konuşma fırsatını yakalayamamıştım. Ben valizleri boşaltırken çölyuşma odasına kapanmıştı. Eşyalarımı boşaltmama gerek olmadığın o işi Bayan Jones'un halledeceğini söyledi. Evde yardımcı olma alışmam gereken şeylerden bir başkasıydı. Kafamı karmakarış düşüncelelerinden uzaklaştırmak için parmağımı dalgın bir tarcı kapının deri iç döşemesinde dolastırıyordum. Keyifsiz hissediyordum. Nedeni jet lag miydi? Yoksa kundaklama mı?

Bu sözükleri yüksek sesle dile getirdiğime kendim de şaşırarak "Bunu kullanmama izin verir midin?" diye sordum.

Christian gülümseyerek, "Elbette," diye yanıtladı. "Benim size senindir. Gerçi ufak bir cizik oluşmasına bile sebep olursan seni Kırmızı Ana Odasında cezalandırırım." Şeytani bir sırıtış eşliğinde yan güle bana baktı.

Kahretsin! Ağzım açık bakakalmıştım. Şaka mıydı bu?

"Şaka yapıyorsun?" Abraham cizdim diye beni cezalandırılacak mıydı? Abraham benden çok mu seviyorsun yani?" diye takıldım.

"Seydi," dedi ve dizimi sıkarak için uzandı. "Ama o beni geçelemtin."

"Sözüm bu da ayarlanabilir. İçinde uyumalısan," diye yanıtladım. Christian bir kahkaha attı. "Eve döneli bir gün oldu ve beni şimdiden kapının önüne koyuyorsun, öyle mi?" Keyiflenmişe benzeyordu. Ona baktım, yüzünü ortadan ikiye bölen bir sırıtışla karşıla-

verdi. Ona kızmak istiyordum ama bu ruh halinde olduğu zaman, imkânsızdı. Bu sabah çalışma odasından çıktığından beri keyfi daha iyiydi sanki. Gerçekliğe dönmemiz gerekiyordu ve balayı öncesinin içe kapalı Christian'ın haline geri dönmekinden, ilerleme kaydetmiş yeni halini sürdürememesinden korktuğum için bu kadar keyifsiz olduğumu fark etti.

"Neden bu kadar keyiflisin?" diye sordum.

Bir kez daha sırıttı. "Çünkü bu konuşma o kadar... normal ki."

"Normal!" Bir homurtu çıkardım. "Üç haftalık evlilikten sonra bu o kadar da iyi bir şey değil."

Gülümsemesi bozuldu.

Neşesini kaçırmayı istemeyerek, çabucak, "Şaka yapıyorum Christian," diye mırıldandım. Bazen bu kadar çabuk alınganlaşması beni şaşırtıyordu. Her zaman böyle olduğunu ama güvensizliğini ürktücü tavırlarıyla örtüğünü düşünüyordum. Ona takılmak çok kolaydı; belki de sadece alışıktı içindi. Bu yeni bir keşifti ve birbirimiz hakkında öğrenecek ne çok şeyimiz olduğunu düşünüp şaşırdım.

"Merak etme. Saab'dan şaşmam," diye mırıldandım ve kötü ruh halimden silkeleneceğim çalışarak bakışlarımı pencereden dışarı çevirdim.

"Hey. Sorun ne?"

"Hiç."

"Bazen çok bunalıcı oluyorsun, Ana. Söyle bana."

Dönüp ona pis pis sırıttım. "Alın sizden de o kadar, Grey."

Kaşlarını çatı. "Elimden geleni yapıyorum," dedi usulca.

"Biliyorum. Ben de öyle," diye gülümsemedim ve keyfim biraz yerine geldi.

Carrick açığı şapkası ve üzerinde "Mangal Görevlisi" yazan önlüğüyle komik görünüyordu. Ona her bakışında gülümsememe neden

duydu. Aslında keyfim gözle görülür biçimde artmıştı. Hepsi Greylerin aile evinin terasında, bir masanın etrafında oturmuştu. Beni güneşin tadını çıkarıyorduk. Grace ve Mia masayı çeşitli salatalarla donatırken, Elliot ve Christian bir yandan şıstarak evin planlarını tartışıyorlar, Ethan ve Kate de bana balayımızı hatırlıyorlardı. Christian elimi hiç bırakmıyor, parmağıyla ayağıma ve nişan yüzüğüme oynuyordu.

Elliot getirip elini Kate'in omzuna atar ve onu gülümsetir. "Gia'yla planlara son halini verebilerseniz iyi olur, Eylül'den Los Angeles'a kadar bir boşluğum var," dedi. "Bütün ekibi işe koşabiliyorum."

Christian, "Gia planları tartışmak için yarın akşam gelmeye diye yanıtladı. "Umarım her şeyi tamamlayabiliriz." Döndü ve bana baktı.

Hix haberi yoktu.

"Elbette." Daha çok ailesinin hatırına gülümsememiştim ama kelimeler yine huzla iniş geçmişti. Bu kararları neden bana söylemedin? Yoksa tadımı kaçıran kocama gereğinden kıskırtıcı bir şaka mı yaptın? Gülümseyen Gia -kavisi kalçaları, dolgun memeleri, pahalı tasarımlı kıyafetleri ve parfümü- fikri miydi? Bilinçaltım bana dik baktı. Christian seni kışkırtarak bir şey yapmadı. Lanet olsun, hep bir iyi bir kötüydüm. Neyim vardı böyle?

"Ana." Kate'in anı çıkışı beni daldığım düşüncelerden uyandırdı. "Hâlâ Güney Fransa'da mısın yoksa?"

Gülümseyerek, "Evet," dedim.

Bunu söylerken kaşları çatıldı da. "Çok iyi görünüyorsun," dedi.

Elliot kadehlerimizi tazelerken, Grace, "İkiniz de öyle," dedi.

"Mutlu çifte." Carrick sırtarak kadehini kaldırınca masanın ortasındaki herkes kadehini kaldırarak bizi selamladı.

Mia gururla, "Ye Seattle'daki psikoloji programına kabul edildiğin için Ethan'a da tebrikler," diye şakıdı. Hayranlık dolu gülümsememle Ethan'ın sırtıyla karşılık buldu. Ethan konusunda ilerleme kaydetmiş olup olmadığını merak ettim. Anlamak güçtü.

Ethan'ın sırtıyla karşılık buldu. Ethan konusunda ilerleme kaydetmiş olup olmadığını merak ettim. Anlamak güçtü.

Masanın etrafındaki sohbet kulak verdim. Christian son üç haftamızı, yer yer süsleyerek aktarıyordu. Gevşemiş bir hali vardı; kundağı endişesi unutulmuşa benzeyordu. Öte yandan ben, tatsız ruh halimden bir türlü şikânetmiyordum. Yemeğimi didikledim. Christian dün şişmanladığımı söylemişti. *Şaka yapıyordun!* Bilinçaltım bana dik baktı. Elliot kazayla kadehini devirerek herkesi irkiltti ve etrafın temizlenmesi için ani bir hareketlilik oluştu.

Christian kulağıma, "Şu halinden çıkmazsan seni kayıkhaneye götürüp bir güzel pataklayacağım," diye fısıldadı.

Şaşkınlıkla iç geçirdim ve dönüp ona baktım. Ne? Bana takılıyor muydu?

"Bana cüret edemezsin!" diye homurdanırken, içimde, ta derinlerde, tanıdık ve hoş bir heyecan hissettim. Tek kaşım kaldırdı. Elbette ederdi. Masanın karşısındaki Kate'e huzla bir bakış attım. Bizi ilgiyle seyrediyordu. Gözlerimi kısarak tekrar Christian'a döndüm.

"Önce beni yakalaman gerekecek. Üstelik ayağımda düz pabuçlarım var," diye tsıladım.

Çapkan bir sırıtıyla, "Yakalamaya çalışırken çok eğleninceğinden eminim," diye fısıldadı ve sanırım şaka yapıyordu.

Kızardım. Daha iyi hissetmeye başlamıştım.

Çilek ve kremadan oluşan tatlılarımızın sonuna gelirken yağmur yağmaya başladı. Hepimiz masadan tabakları ve bardakları toplayıp kendimizi mutfaka atmak için ayağa fırladık. Hep birlikte arka edaya geçerken, Grace hoşnut bir sesle, "Havanın biz yemeğimizi bitirene kadar beklemesi iyi oldu," dedi. Christian parlak siyah piyannonun başına geçti, ses kısma pedalına bastı ve ilk başta çıkaramadığım tamamdak bir melodiyi çalmaya koyuldu.

Grace, Saint-Paul-de-Vence'la ilgili izlenimlerimi sorduk. Carrick seneler önce balayı için oraya gitmişlerdi; şimdi ne hatırladıklarını ve bunun iyiye işaret olduğunu düşündüm. Kate ve Elliot büyük, barınak kanepelerden birinde sarımsık dolaşırken, Ethan, Mia ve Carrick de sanırım psikoloji üzerine derin bir söhbete dalmışlardı.

Bir anda, bütün Greyler konuşmayı kesip Christian'a baktılar. Ne?

Christian piyano başında kendi kendine, usul usul şarkı söylüyordu. Yumuşak, eğilimli sesini ve, *Wherever You Go'nun* sözlerini duyabilmek için hepimiz sessizliğe gömülmüştük. Ben daha önce şarkı söylediğini duymuştum. Onlar duymamışlar mıydı yoksa? Christian gözlerle bana bakınca omuz silktim. Christian taburede döndü ve dikkatlerin odağı olmaktan utanarak kaşlarını çattı.

Grace usulca, "Devam et," diye üsteledi. "Şarkı söylediğini bir duymamıştık, Christian, hiç." Ona hayretle bakıyordu. Christian pijama altından dalgin gözlerle annesine baktı ve bir an sonra omuz silkti. Gergin bakışları bir an için bana, sonra da Fransız kapıları kaydı. Odanın geri kalan kısmı yeniden söhbete gömülürken, ben sevgili kocamı seyretmeyi sürdürdüm.

Grace beni ellerimden tutup aniden kollarının arasına alarak dikkatimi dağıttı.

Sadece benim duyabileceğim bir sesle, "Ah, canım kızım. Teşekkürler, teşekkürler," diye fısıldadı. Geriye dönüp bir yumru oturdum.

"Ben..." Neden teşekkür edildiğinden emin olamayarak ben de onu kucakladım. Grace gözleri parlayarak gülümsedi ve yanığımsı öptü. Ne yapmıştım ki?

"Biraz çay yapacağım," derken, sesi tutmaya çalıştığı gözyaşları yüzünden boğuklaşıyordu.

(İng.) Her Nereye Gidersen Göt, İçti.

Ayağa kalkıp pencereden dışarıya bakmakta olan Christian'ın yanına sokuldum.

"Selam," diye mırıldandım.

"Selam." Kolunu belime atıp beni kendine çekince, ben de elimi kot pantolonunun arka cebine soktum. Birlikte yağmura baktık.

"Daha iyi hissediyor musun?"

Başımınla onayladım.

"İyi."

"Bir odayı nasıl susturacağımı iyi biliyorsun."

"Bunu her zaman yaparım," diyerek sırttı.

"İşte evet ama burada değil."

"Doğru, burada değil."

"Kimse seni şarkı söylerken duymamış mıydı? Hiç mi?"

"Görünüşe bakılırsa, hayır," dedi kuru bir sesle. "Gidelim mi?"

Ruh halini anlamaya çalışarak ona baktım. Bakışları yumuşak, sıcak ve biraz şaşkıncı. Konuyu değiştirmeye karar verdim.

"Beni pataklayacak mısın?" diye fısıldadım. Birden modemde kelebekler uçmaya başlamıştı. Belki de ihtiyaç duyduğum şey buydu... Ve özledim.

Bana bakarken gözleri karardı.

"Canını yakmak istemiyorum ama oynamak beni çok mutlu eder."

Gergin bir tavırla etrafıma bakındım ama kimsenin duymayacağı bir mesafedeydik.

"Sadece yaramazlık ederseniz, Bayan Grey." Eğilip kulağıma mırıldandı.

Beş kelimeye böyle şehvetli bir vaudi nasıldırabiliyordu?

"Elimden geleni yapacağım." Sırttım.

Herkesle vedalaştıktan sonra arabamıza yürüdük.

"Al bakalım." Christian, R8'in anahtarlarını bana attı. "Saba çarpma." Bütün ciddiyetiyle ekledi: "Yoksa fena olur."

Ağzım kuruyuverdi. Arabasını kullanmama izin mi veriyordı? İçindeki tane tane deri sürücü eldivenlerini ve düz ayakkabılarını giyerdi. Ah evet, diye haykırdı.

Afallamış bir halde, "Emin misin?" diye sordum.

"Evet, ben fikrimi değiştirmeden binsen iyi olur."

Hiş bu kadar sırtıttığını sanmıyordum. Gözlerini devirdi ve bine bilmem için sürücü kapısını açtı. O daha yolcu tarafına ulaşmadan motora çalıştırmıştı bile. Hızla içeri atladı.

"Çok hevesliyiz, Bayan Grey," dedi çarpık bir gülümsemeyle.

"Çok."

Çok yavaş, geri geri giderek, araç yoluna çıktım. Motora tekleme yaparak kendimi şaşırttım. Tanrım, yol tutuşu gerçekten iyiydi. Arac yolunda dikkatle ilerlerken dizik aynasına baktım, Sawyer ve Ryan'ın Audi SUV'e bindiklerini gördüm. Güvenliğin bizi takip ettiğini farı etmemiştim. Ana yola çıkmadan önce duraksadım.

"Bundan emin misin?"

"Evet," derkenki gerginliği, bundan hiç de emin olmadığımı bağışlamıyordu. Ah, benim zavallı, zavallı Elli'm. Hem ona hem kendime arif heyecan olsun diye, Sawyer ve Ryan'ı kaybetmek istiyordum. Traşerinde duramıyordu ve daha fazla karşı koysamdim. Christian gerginlikten Ayakımı gaz pedalına bastırdım ve ileri doğru fırladık.

"Vay canına! Ana!" diye bağırdı Christian. "Yavaşla, ikimizi birden öldürecekisin."

Hemen gas kestim. Vay canına, bu araba gerçekten iyi gidiyordu.

Pışman görünmeye çalışarak ve başaramayarak, "Özür dilerim," diye mırıldandım. Christian da sanırım rahatladığına saklamak için sırıttı.

"Pekâlâ, bu yaramazlıktan sayılır," dedi rahat bir tavırla. Hemen yavaşladım.

Dizik aynasından baktım. SUV ortalıkta görünmüyordu. Arkamıza camları film kaplı, koyu renk bir arabadan başkası yoktu. Sawyer ve Ryan'ın kan ter içinde, deli gibi bize yetişmeye çalıştıklarını hayal edebiliyordum ve nedense büyük bir heyecana kapıldım. Ama biricik kocama kalp krizi geçirtmek istemediğim için, gittikçe artan bir güvenle 520 köprüsüne doğru yol alırken, uslu durmaya, arabayı sakın kullanmaya karar verdim.

Birden, Christian bir küfür savurdu ve kot pantolonun cebindeki BlackBerry'i çıkarmak için uğraşmaya başladı.

Hattın diğer ucundaki kişiye, "Ne?" diye çıktığı. "Hayır," diyerek arkamıza baktı. "Evet. Öyle," dedi.

Dizik aynasından kısa bir bakış attım ama arkamızıdaki birkaç araba dışında, sıra dışı bir şey göremedim. SUV yaklaşık dört araba aralığı ve hepimiz sabit bir hızla ilerliyorduk.

"Anlıyorum." Derin bir iç çekerek alnını ovalarken gerilim yayıyordu. Yolunda olmayan bir şey vardı.

"Evet... Bilmiyorum." Bana baktı ve telefonu kulağından indirdi. Gözlerine ulaşmayan bir gülümseme ve sakin bir sesle, "Her şey yolunda. Sürmeye devam et," dedi. Kahretsin! Vücudum adrenalin hücumuna uğradı. Telefonu tekrar kulağına götürdüm.

"520'de, tamam. Çıkar çıkmaz. Evet... Hallederim."

Telefonu hoparlör yuvasına yerleştirip eline almadan konuşmak için hazırlık yaptı.

"Sorun ne, Christian?"

"Sen yola bak, bebeğim," dedi yumuşak bir sesle.

Seattle istikametinde, 520'ye çıkan yolda ilerliyordum. Christian baktığımda, gözlerini dümdüz karşıya sabitlemiş olduğunu gördüm.

"Panığe kapılmanı istemiyorum," dedi sakince. "Ama 530'ye çıktığımız anda gazı basmanı istiyorum. Takip ediyoruz."

Takip mi ediyoruz? Kahretsin! Yüreğim ağzıma geldi ve gümür atmaya başladı. Kafa derim karıncalanıyor, panikten gıcıklaşıyordu. Kim takip ediyordu? Gözlerimi dikiz aynasına çevirdim biraz önce arkamızda olan koyu renk araba hâlâ peşimizdeydi. *Sin O araba mıydı?* Arabayı kimin kullandığını görebilmek için gözlük kustum ama koyu renk film kaplı camlardan hiçbir şey göremedim.

"Gözlerini yoldan ayırma, bebek," dedi Christian yavaşça. Araba kullanmam söz konusu olduğunda normalde kullandığı kavgacı ses tonundan eser yoktu.

Topla kendini! Beni içine çekmekle tehdit eden korkuyu bastırmak için kendimi zihnen tokatladım. Ya bizi takip eden kişi silahlıysa? Silah ve Christian'ın peşinde! *Kahretsin!* Bir mide bulantısıyla sarısladım.

"Takip ettiğimizi nereden biliyorsun?" Sesim nefes nefese, cırtlak bir fısıltıdan farkısızdı.

"Arkamızdaki Dodge'un plakası sahte."

Bunu nereden biliyordun?

530'ye bağlantı noktasına yaklaşıırken sinyal verdim. Akşamüstü saatleriydi ve yağmur durmuş olsa da yol ıslaktı. Neyse ki trafik yoğun değildi.

Ray'ın sayısız kendini savunma derslerinden birindeki sesi zihnimde yankılandı. *Seni öldüren ya da ciddi bir şekilde yaralanmana almanca çıkarsak derin bir nefes aldım. Soluk alıp verişimi kontrol altına Christian'ın peşindeydi. Sakinleştirici bir nefes daha alırken, zihnim soluktu, midem durulmaya başladı. Christian'ı korumak zorundaydım işte, elime bir fırsat geçmişti. Bu arabayı kullanmak, hem de süratli*

kullanmak istemiştım. Direksiyonu sımsıkı kavradım ve dikiz aynasına son bir kez daha baktım. Dodge aradaki mesafeyi kapatıyordu.

Christian'ın panik dolu bakişını yok sayarak yavaşladım ve 520'ye girişimi, Dodge'un yavaşlamak ve trafiğin açılmasını beklemek zorunda kalacağı şekilde ayarladım. Vitesi yükseltip gazı kökledim. R8 her ikimizi de koltuklarımızın arkasına iterek öne fırladı. Hız sayacı bir anda saatte 120 km'ye fırladı.

Yavaşça, "Sakin ol, bebeğim," derken, kendisinin hiç de öyle olmadığından emindim.

Dama oyunundaki siyah bir taş gibi, iki şerit arasında mekik dokumaya, arabaları ve kamyonları başarıyla geçmeye başladım. Köprünün üstündeyken göle, sanki suyun üstünden gidiyormuş kadar yakındık. Diğer sürücülerin öfkeli ve onaylamayan bakışlarını inatla yok sayıyordum. Christian ellerini kucığında birleştirmiş, olabildiğince hareketsiz durmaya çalışıyordu ve telaşıma rağmen kendimi acaba dikkatimi dağıtmamak için mi böyle diye düşünmekten alamadım.

Cesaret vermek için, "Aferin kızama," dedi. Arkasına baktı. "Dodge'u göremiyorum."

"Bay Grey, Ş. Ş.'nin hemen arkasındayız." Hoparlörden Sawyer'ın sesi yükseldi. "Size yetişmeye çalışıyor, efendim. Yanınıza gelmeye ve Dodge'la aranızı girmeye çalışacağız."

Ş. Ş. mi? Bu da ne demekti?

"İyi. Bayan Grey gayet iyi gidiyor. Bu hızla, trafiğin yoğunlaşmaması durumunda -ki görebildiğim kadarıyla öyle olmayacak- köprüden birkaç dakika içinde çıkmış oluruz."

"Efendim."

Köprü kontrol kulesinin yanından geçtik ve Washington Gölü'nün yarısını arkada bıraktığımızı anladım. Hız göstergesine baktığımda hâlâ 120 km'de olduğunu gördüm.

Christian R8'in arkasına bakarken, "Gerçekten iyi iş çıkardın Ana," dedi. Sesi bir an için, oyun odasındaki ilk sahnesindeki sabırla cesaretlendirdiğini hatırlattı. Dikkat dağıtıcı bir düşünce ve kafamdan hızla uzaklaştırdım.

"Nereye gidiyorum?" diye sorarken bir nebze daha sakindim. Bu arabayı benimsemiştim. Kullanması büyük keyifti; o kadar sessiz idaresi öyle kolaydı ki bu kadar hızlı olduğumuza inanmak güç. Bu arabada hızlı gitmek çocuk oyuncağıydı.

Sawyer hoparlörlerden, "Bayan Grey, I-5'e ve sonra da güneş ışığı Dodge sizi takip edecek mi diye bakmak istiyoruz," dedi. Köprüde trafik lambaları yeşildi -tanrıya şükür- ve hızla devam ettim.

Christian'a gergin bir bakış attım. Bana güven veren bir gülümsemeyle baktı ama sonra yüzü düştü.

Usluca, "Kahretsin," diye küfretti.

Köprüden çıkarken, önümüzde bir sıkışıklık oluşmuştu. Aramıza arkaya kaygılı bir bakış daha atınca Dodge'u gördüğümü sandım.

"On araba kadar geride mi?"

"Evet, görüyorum," dedi Christian dikiz aynasından bakarak. "Kimin nesi olduğunu merak ediyorum."

"Ben de öyle." Yuvasında duran BlackBerry'ye doğru, "Kullanmaya bir erkek olduğundan emin miyiz?" diye sordum.

"Hayır, Bayan Grey. Erkek de olabilir, kadın da. Camlardan görümlüyor."

"Kadın mı?" dedi Christian.

Omuz silktim. Gözlerimi yoldan ayırmadan, "Senin Bayan Robinson olmasın," diye akıl yürüttüm.

Christian kasıldı ve BlackBerry'yi yuvasından aldı. "O benim Bayan Robinson'un falan değil. Doğumgününden beri de konuşmam. Ve Elena böyle bir şey yapmaz. Tarzı değil."

"Ya Leika"

"Connecticut'ta ailesinin yanında. Sana söylemiştim."

"Emin misin?"

Duraksadı. "Hayır. Ama eğer kaçmış olsaydı, ailesi Flynn'i haberdar ederdi. Bunu eve gidince tartışalım. Sen yaptığın şeye konsantre ol."

"Ama rastgele bir araba da olabilir."

"Risk alacak değilim. Hele sen söz konusuyken," diye çıktı. Güvenlik ekibimizle bağlantımızı yeniden sağlamak için BlackBerry'yi yuvasına yerleştirdi.

Ah, kahretsin. Şu anda Christian'la didişmek istemiyordum... Belki daha sonra. Dilimi tuttum. Neyse ki trafik biraz hafifliyordu. Yine arabaların arasında mekik dokuyarak, Mountlake kavşağından I-5'e doğru giderken gaza basabildim.

"Ya polis tarafından durdurulursak?" diye sordum.

"İyi olur."

"Ehliyetim için olmaz."

"O konuda endişelenme." Sesinde beklenmedik bir keyif vardı.

Ayağımı yeniden gaza bastırıp 120'yi buldum. Tanırım, bu araba çok iyi gidiyordu. Bayılmışımdım. O kadar kolaydı ki. 135'e çıktım. Hiç bu kadar hızlı gittiğimi sanmıyordum. Benim Kaplumbağa 80 km'ye çıksa kendimi şanslı sayardım.

"Trafikten ayrılmış hızlandı," Sawyer'ın telefonda süzülen sesi sakin ve bilgi verici tondaydı. "140 yapıyor."

Kahretsin! Daha hızlı gitmeliyim! Gaza asıldım ve I-5 kavşağına yaklaşırken, araba saatte 140 km'ye yaklaştı.

Christian, "Böyle devam et, Ana," diye mırıldandı.

I-5'e kayarken bir an için yavaşladım. Eyaletler arası otoyol hayli sakindi ve bir saniye içinde, doğrudan en sol şeride geçmeyi başardım. Ayağımı gaz pedalına iyice bastırınca, muhteşem R8 öne atıldı ve sol şeridi yararak ilerlediğimiz sırada, bizden daha az önemli ölümüler,

geçmemiz için sağa çekildiler. Bu kadar korkuyor olmasam, genel keyif alabilirdim.

"Saatte 160 km'ye çıktı, efendim."

Christian, Sawyer'a kükredi: "Onunla kal, Luke!"

Luke mu?

Bir kamyon sol şeride sapınca *-Kahretsin!* frene asılmak runda kaldım.

"Siktiğimin salağı!" Koltuklarımızda öne doğru savrulurken Christian şoföre küfretti. Emniyet kemerlerimiz takılı olduğu için şükrettim.

Sıklık dışlerinin arasından, "Etrafını dolaş, bebeğim," dedi. Aynaları kontrol ettim ve sağa doğru üç şeridi yarıp geçtim. Daha yavaş araçları son hızla geçip yeniden sol şeride daldık.

Christian beğeniyle mırıldandı. "İyi hamle, Bayan Grey. Tanı ihtiyacı duyduğumuz anda polisler neredeler acaba?"

Önümdeki otoyola konsantre olarak, "Hız cezası istemiyorum, Christian," diye mırılandım. "Böyle kullanırken hiç ceza yedin mi?"

"Hayır," dedi ama yan gözle bakınca, sırtıttığını gördüm.

"Hiç durduruldun mu?"

"Evet."

"Ah."

"Cazibe. İş cazibede bitiyor. Şimdi konsantre ol. Dodge nerede Sawyer?"

"175 basıyor, efendim," dedi Sawyer.

Lanet olsun/Yüreğim bir kez daha ağzama geldi. Daha hızlı gitmem mümkün müydü? Gazı bir kez daha kökledim ve tanrıya şükrettim. Bir Ford Mustang'ın arkasından geçtim.

"O zaman pislik ol!" diye çıkıştı.

Tanrım, tamam! "Şey, farlar nerede?"

"Göstergeyi kendine doğru çek."

Çektim ve Mustang kenara çekildi. Gerçi sürücü çekilmeden önce bana hiç de nazik sayılmayacak bir tavırla parmağını salladı. Yanından hızla geçtim.

"Pislik olan o," dedi Christian ağzının içinde. Ve ardından "Stewart'tan çık," diye haykırdı.

Emredersiniz, efendim!

"Stewart Sokağın çıkışından giriyoruz," dedi Sawyer'a.

"Doğruca Escala'ya gidin efendim."

Aynaları kontrol ederek yavaşladım, sinyal verdim ve şaşırtıcı bir kolaylıkla, otobanın dört şeridini aşip çıkıştan ilerledim. Yol Stewart Sokağı'yla birleşip güneye saptı. Sokak birkaç araç dışında sakindi. Herkes nerelerdeydi?

"Trafikte şansımız bayağı yaver gitti. Ama Dodge konusunda aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Sakın yavaşlama, Ana. Bizi eve ulaştır."

Dodge hâlâ peşimizde olduğu için paniğe kapılarak, "Yolu hatırlayamıyorum," diye mırıldandım.

"Güneye devam et, Ben sana söyleyene kadar gitmeyi sürdür." Christian'ın sesi yine kaygılıydı. Üç bloğu hızla geçtim ama Yale Caddesi'nde ışıklar sarıya döndü.

"Geç, Ana," diye bağırdı Christian. Öyle bir sıçradım ki gaz pedalını kökleyerek ikimizin de koltuklarımıza yapışmamıza neden oldum ve kırmızıya dönen ışığı hızla geçtim.

"Stewart'a saptı," dedi Sawyer.

Kaçmak bir bakış attım ve Christian'ın bana deliymişim gibi baktığını gördüm. "Gözünü yoldan ayırma!" diye çıkıştı.

Ses tonunu duymazdan geldim. "Luke Sawyer."

"Evet!" Sesi öfkeliydi.

"Ah." Bunu nasıl bilmezdim? Adam son altı hafta boyunca ben işe kadar takip etmişti ve daha ilk adını bile bilmiyordum.

Sawyer her zamanki sakın ve monoton sesini kullansa da, "İn kendisi, efendim," diyerek irkilme neden oldu. "Ş. Ş. Stewart'ın aşağı ilerliyor, efendim. Gerçekten hız kazanıyor."

Christian, "Devam, Ana. Bu kadar gevezelik yeter," diye homzı dandı.

Sawyer, "Stewart'taki ilk ışıklarda durdurulduk," diye bildi verdi.

Christian, Boren Caddesi'nin güney tarafındaki bir park alanını işaret ederek, "Ana, çabuk, buradan," diye bağırdı. Döndüm, ben labalalık park alanına saparken lastikler ciyaklayarak protesto ettiler.

"Arkaya dolan. Çabuk." Elimden geldiğince hızla arka tarafta sokaktan görülemeyeceğimiz bir yere çektim. "Şurası." Christian bir boşluğu işaret etti. *Kahretsin!* Park etmemi istiyordu. *Lanet olsun!*

"Dediğimi yapt" dedi. Ben de yaptım... Kusursuz bir şekilde hem de. Büyük olasılıkla, kusursuz park ettiğim tek seferdi.

"Stewart ve Boren'in arasındaki park alanına saklandık," dedi BlackBerry'ye.

"Tamam, efendim." Sawyer rahatsız olmuşa benziyordu. "Olduğunuz yerde kalın, biz Ş. Ş.'yi takip edeceğiz."

Christian bana döndü ve yüzümü dikkatle inceleyerek, "İyi misin?" diye sordu.

"Elbette," diye fısıldadım.

Christian sırıttı. "Dodge'u her kim kullanıyorsa, bizi duyamaz, biliyorsunuz."

Ve güldüm.

"Şu anda Stewart ve Boren'i geçiyoruz, efendim. Park alanına görüyorum. Yanınızdan dümdüz geçip gitti, efendim."

İkimiz aynı anda rahatlayarak koltuklarımıza yığıldık.

"Aferin size, Bayan Grey. Sıkı bir yolculuktu." Christian parmak uçlarıyla usulca yanağımı oksayınca temasla yerimden sıçradım ve derin bir nefes aldım. Nefesimi tuttuğumu fark etmemiştim.

"Bu araba kullanışından yakınmayı keseceğin anlamına mı geliyor?" diye sordum. Yüksek, içimi ferahlatan bir kahkahayla güldü.

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim."

"Arabamı kullanmama izin verdiğin için teşekkürler. Hem de böyle heyecan verici şartlar altında." Sesimin rahatlığını korumak için umutsuzca çaba harcıyordum.

"Belki de artık ben kullansam iyi olacak."

"Dürüst olmak gerekirse, buraya senin oturabilmen için inebileceğinden bile emin değilim. Bacaklarımı tutmuyor." Birden titremeye ve sarsılmaya başlamıştım.

"Adrenalin yüzünden bebeğim," dedi. "Her zamanki gibi müthiş bir iş çıkardın. Aklımı başımdan alıyorsun, Ana. Beni asla yarı yolda bırakmıyorsun." Elinin arkasıyla yanağıma dokunurken, yüzü sevgi, korku, pişmanlık -aynı anda pek çok hisle doluydu- ve sözleri beni şırdı. Olanların etkisiyle gırtlığımdan boşuk bir hıçkırık yükseldi ve ağlamaya başladım.

"Hayır, bebeğim, hayır. Lütfen ağlama." Uzandı ve yerimizin darlığına rağmen beni el freni konsolunun üstünden kucığına çekti. Saçlarını yüzümden çekerek, gözlerimi ve yanaklarımı öptü. Kollarımı omzaya doladım ve boynuma doğru, sessizce hıçkırıldım. Burnunu saçlarıma gömdü ve bana sınıksız sarıldı. İkimiz de tek kelime etmeden, sımsıkı doluş halde, oturduk.

Sawyer'in sesiyle irkildik. "Ş. Ş. Escala'nın önünde para Kavşağı gözeltiyor."

Christian, "Peşinden gidin," diye çıkıştı.

Burnumu elimin üstüne sildim ve yatışmak için derin bir ahdım.

"Gömleğimi kullan," dedi Christian şakağımı öperek.

Ağladığım için utanarak "Üzgünüm," diye mırıldandım.

"Ne için? Üzüleme."

Burnumu tekrar sildim. Çenemi kaldırdı ve dudaklarını bir öpücüğe kondurdu. "Ağladığın zaman dudakların öyle yumuşuyor ki benim güzel, cesur bebeğim," diye fısıldadı.

"Beni tekrar öp."

Christian bir eli sırtımda, diğeri popomda hareketlezi durdu.

"Öp beni," diye soludum ve derin bir iç çekerken, dudakları aralanmasını izledim. Üzerimden eğilip BlackBerry'yi yuvasına aldı ve şoför koltuğuna, sandaletli ayaklarının yanına attı. Sol elini saçlarının arasına kaydırıp beni yerime sabitleirken, sol eliyle yüzümü tuttu. Dilinin ağzımı istila etmesine mutlulukla karşılık verdim. Adrenalin sehvete dönüştü vücudumda çağlamaya başladı. Yüzümü sıkıca tuttum, parmaklarımı favorilerimin arasına kaydırıp tadını çıkardım. Ateşli tepkim karşısında, gırtlığından alçak ve derinden gelen bir inilti yükseldi ve kasıklarının arzusuyla gerildiğini ve sertleştiğini hissettim. Eli aşağı kayıp memelerimde ve belimden dolaştıktan sonra kalçama doğru indi. Hafife kaydım.

"Ah," dedi ve nefes nefese geri çekildi.

Dudaklarına, "Ne?" diye mırıldandım.

"Ana, Seattle'da bir otoparktayız."

"Ne oluyuz?"

"Seni şu anda becermek istiyorum ve üzerimde kapıdanıp duyuyorsun... Çok rahatsızsı..."

Sözleri karşısında, arzum kontrolden çıktı ve belimden aşağıda kalan bütün kasları bir kez daha gerdi.

"O zaman sen de beni becer," Ağzının köşesini öptüm. Onu istiyordum. Şimdi. Arabala kovalamaca beyecan vericiydi. Fazla beyecan verici... Ürkütücü... Ve korku libidomu hareket geçirmişti. Bana bakmak için geri çekilirken, gözleri karanlık ve yan örtülüydü.

Boğak bir sesle, "Burada mı?" dedi.

Dilim damağım kurudu. Beni tek bir kelimeyle nasıl böyle tahrik edebiliyordu? "Evet. Seni istiyorum. Şimdi."

Başını yana yatırdı ve birkaç saniye boyunca bana baktı.

"Bayan Grey çok azgansınız," diye fısıldadı ve geçen zaman bana sensuzluk gibi geldi. Saçımı ve ensemin tutuşu iyice sıkılaştıran beni yerime sabitledi ve ağzımı, bir kez daha, bu kez daha sert bir şekilde ağzıma örttü. Diğer eli vücudumda, sırtımda ve daha aşağıda, kalçamın bacak aramla birleştiği yerde dolaşıyordu. Parmaklarını uzamış saçlarının arasına gömüldü.

Bocaklarını okşamak için elini mavi beyaz desenli eteğimin altına kaydırırken, "Etek giymene çok memnun oldum," dedi. Kucağında bir kez daha kapıdanırken dişlerinin arasında tıslayan havayı duydum.

"Kıpırdama," diye homurdandı. Cinsel organımı avuçlayınca hemen duruldu. Başparmağı klitorisime sürtünyordu ve haz içimde, derinlerde, çok derinlerde elektrik misali çakarken, nefesim gırtlığımda takılı kaldı.

"Dur," diye fısıldadı. Başparmağı tasarımcı elinden çıkma çamaşırının incecik dantelinin üstünde dolaşırken, beni bir kez daha öptü. İnledim ve kalçamı eline doğru bastırdım.

"Lâfien," diye fısıldadım.

"Ah, o kadar hazırsın ki," diyerek parmaklarını içkeno mino vavaşlıkla, bir içeri bir dışarı kaydırdı. "Araba takipleri seni bu mi ediyor?"

"Beni tahrik eden sensin."

Kurnaz bir gülümsemeyle parmağını geri çekerek beni araçta huraktı. Kolunu dizimin altından geçirerek beni hazırlıksız yakalı ve kaldırıp yüzüm ön cama bakacak şekilde çevirdi.

Bacaklarını bitiştiyerek, "Bacaklarını aç," diye emretti. Sözledi yaptı ve ayaklarını onunkilerin yanına, yere koydum. Ellerini bacaklarından aşağı kaydirdı, sonra geri çekerek, eteğimle bizi yukarı kaldırdı.

"Ellerini dizlerime koy, bebek. Öne eğil. O muhteşem popu havaya kaldır. Başına dikkat et."

Kahretsin. Bunu gerçekten yapacaktık. Halka açık bir parkta nında. Önümüzdeki alanı hızla taradım ve kimseyi göremedim ama için beyecanla dolmuştu. Bir otoparktaydım. *Bu çok seksi!* Christian altında kıpırdandı ve fermuarının indiğini haber veren sesi duydu. Bir kolunu belime sarıp diğeriyle dantel külotumu yana çekerek, bini hamleyle içime kayd.

"Ah" diye inleyerek kucağına oturdum ve dişlerinin arasından nefesinin tıslamasını duydum. Beni koluyla boynuma kadar sarıp çenemin tam altından sıkıca tuttu. Elini iyice açıp boynuma sarıp beni geriye çekerken, boğazımı öpebilmek için de başımı yana yatırdı. Diğer eliyle kalçama tuttu ve birlikte hareket etmeye koyuldu.

Ayaklarımla kendimi yukarı ittim ve o da içime girip çıkmaya başladı. Bu öyle bir histi ki... Yüksek sesle inledim. Bu şekilde çok derine kadar ulaşabiliyordu. Sol elim el frenin üstüne kapanırken, diğer elimi kupaıya yasladım. Diğeri kulak mememe sürtündü ve neredeyse acı vererek ısırdı. Tekrar tekrar içime gömülüyordu. Bir inip bir kalkıyordum ve bir ritim yakalarken, elini eteğimin altına.

bacak arama uzattı ve parmakları külotumun ince kumaşı üstünden klitorisimle oynamaya başladı.

"Ah."

"Çabuk... ol." Sıkılı dişlerinin arasından kulağıma fısıldarken, eli çenemin tam altından boynumu sarıyordu. "Bunu çok çabuk yapmalıyız, Ana." Ve parmaklarının cinsel organıma baskısını arttırdı.

"Ah!" O tanıdık hazın içimde birikerek çoğaldığını hissettim.

Kulağıma, "Haydi, bebeğim," diye tısladı. "Seni duymak istiyorum."

Gözlerim sımsıkı kapalı halde bir kez daha inledim ve artık sadece histen ibarettim. Sesi kulağımda, nefesi boynumdaydı ve parmaklarının okşadığı ve kendini içime çarptığı yerden buram buram haz yükseliyordu ve ben kaybolmuştum. Boşalmak için kıvranan bedenim kontrolü ele geçirdi.

"Evet." Christian kulağının dibinde tıslayınca, gözlerimi kısa bir an için açıp kendimden geçmiş halde, R8'in kumaş kaplı tavanına baktım ve ereksiyonunun etrafında boşalıırken, gözlerimi tekrar, sımsıkı yumdum.

Hayranlıkla, "Ah, Ana," diye mırıldandı; kollarını bana iyice sararak kendini içime bir kez daha vurdu ve içimde, derinlerdeki o yerde orgazma ulaşp artık kıpırdamaz oldu.

Burnunu çeneme sürttü ve ben kendimi üzerine bırakıp başımı boynuna yaslariken, boynuma, yanağıma ve şakaklarıma yumuşacık öpücükler kondurdu.

"Gerginliğinizi atabildiniz mi, Bayan Grey?" Christian dişlerini bir kez daha kulak mememe örtüp çektiirdi. Bedenim tükenmiş, tamamen bitmişti ve mırıldadım. Gülümsemesini tenimde duydum.

"Ben atabildim," diye ekleyerek beni üzerinden kaldırdı. "Senin çıkmıyor mu?"

"Hayır," diye mırıldadım.

"Pekâlâ, sen çok azgın bir yaratıksın. Böyle teşhirci olduğunu hiç bilmiyordum."

Telaşla derhal doğruldum. Gerildi. Park alanına kayıp gitti. "Kimse izlemiyor, değil mi?"

"Sence karımın boşalmasını kimsenin seyretmesine izin miyim?" Güven veren elini sırtımda dolaştırdı ama ses tonu ürpertmişti. Ona bakmak için arkama döndüm ve afacası gibi sırtıttım

"Araba seksi!" diye haykırdım.

O da sırtıttı ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına elledi. "Haydi, döneleim. Ben kullanırım."

Arabanın kapısını açtı. Fermuarını hızla çekmişti. O da ayağına indi ve geri binmem için kapıyı açık tuttu. Hızlı adımlarla sola tarafına yürüyüp yanıma bindi ve BlackBerry'sini alıp birini aradı.

"Sawyer nerede?" diye çıkıştı. "Peki Dodge? Sawyer nasıl olmaz?"

Pür dikkat dinlediği kişinin Ryan olduğunu tahmin ettim. "Kadın mı?" diye iç geçirdi. "Yanımda kal." Telefonu kapatıp baktı.

Kadın mı? Arabanın sürücüsünden mi bahsetmişti? Kim olabilir ki? Elena? Leila?

"Dodge'un sürücüsü kadın mıymış?"

Usluca, "Öyle görünüyor," dedi. Ağzı, öfkeli bir çizgiye dönüşmüştü. "Haydi seni eve götürelim," diye mırıldandı. R8'i homurdanarak çağırdı ve kolay bir manevrayla park yerinden çıktı.

"Sey... nerdeymiş? Ş. Ş.? Bu arada Ş. Ş. ne demek? Kulüp fazla azdo-mazo geliyor."

Christian park alanından Stewart Sokağı'na inerken gülümsedi.

"Şüpheli Şahıs anlamına geliyor. Ryan eskiden FBI'daydı."

"Eskiden FBI'da mıydı?"

"Sorma." Christian kafasını salladı. Derin düşüncelere daldığı her halinden belliydi.

"Pekâlâ, Ş. Ş. nerede?"

"1-5'te güneye doğru gidiyormuş." Bana bakarken, bakaşları ciddiydi.

Vay canına. Birkaç dakika içinde tutkulu halden sakine, sakinden kaygılıya geçiş yapmıştı. Keyfini yerine getirmeyi umarak uzanıp bacağına okşadım ve parmağımı pantolonun iç dikişinde dolaştırdım. Elini direksiyondan indirdi ve elimin aheste tırmanışını durdurdu.

"Hayır," dedi. "Buraya kadar geldik. Eve üç blok kala kaza yapmamı istemezsin." Elimi dudaklarına götürdü ve azarınan can yakıcılığını azaltmak için işaret parmağıma serinkanlı bir öpücük kondurdu. Serinkanlı, sakın, otoriter... Benim Ellim. Ve bir süredir ilk kez, kendimi asi bir çocuk gibi hissetmeme neden oldu.

"Kadın mı?"

"Öyle görünüyor." İç geçirerek Escala'nın yer altı garajına saptı ve girişteki güvenlik klavyesinde kodu tuşladı. Kapı açılınca, içeri girdi ve R8'i pürüzsüz hareketlerle, ona ayrılan yere park etti.

"Bu arabayı gerçekten seviyorum," diye mırıldandım.

"Ben de öyle. Ve idare edebilmen ve çarpenamayla başarman da çok hoşuma gitti."

"Doğum günüm için bana da bir tane alabilirsin." Sırtıttım.

Ben arabadan inerken, Christian'ın ağzı bir karış açılmıştı.

"Sanırım, beyaz isterim," diye ekledim ve sırtarak arabaya eğildim.

Gölümsedi. "Anastasia Grey, beni hayrete düşürmekten bir an bile vazgeçmiyorsun."

Kapıyı kapattım ve yürüdüm. Zarif hareketlerle arabadan inerken beni yüzünde o bakaşla, içimde bir şeyleri uyandıran o bakaşla izliyordu. Bu bakışı iyi tansıyordum. Özüme geçince eğildi ve, "Sen

arabayı seviyorsun," dedi. "Ben de seviyorum. Seni içinde beğenmiş oldum... Belki de üzerinde de becermeliyim."

İç geçirdim. Aynı anda son model gri bir BMW garajdan içeri girdi. Christian arabaya önce kaygı, sonra rahatsızlıkla baktıktan sonra bana mahcup bir ifadeyle gülümsedi.

"Görünüşe bakılırsa yalnız değiliz. Gel." Elimi tutup garaj asansörüne yöneldi. Çağırma düğmesine bastı ve biz beklerken, BMW'nin sürücüsü de bize katıldı. Genç, rahat giyimli, uzun koyu renk saçlar kat kat kesilmiş bir erkekti. Medyada çalışan birine benziyordu.

Sıcak bir gülümsemeyle, "Merhaba," dedi.

Christian kolunu bana sardı ve nazik bir tavırla başımı eğdi.

"Yeni taşındım. Daire on altı."

"Merhaba." Gülümsemesine karşılık verdim. Nazik, yumuşak kahverengi gözleri vardı.

Asansör geldi ve hep birlikte bindik. Christian bana anlattığı bir ifadeyle bakıyordu.

Genç adam, "Siz Christian Grey olmalısınız," dedi.

Christian gergin bir gülümsemeyle cevap verdi.

"Noah Logan." Christian genç adamın uzattığı eli gönülsüz tuttu.

"Noah, 'Kaçınıcı kat?' diye sordu.

"Bir kod girmem gerek."

"Ah."

"Çatı daresi."

"Ah." Noah gülümsedi. "Elbette." Sekizinci katın düğmesine bastı ve kapılar kapandı.

"Evet." Nezaketle gülümsedim, el sıkıştık. Noah bana cömser gerekenden biraz daha uzun süre baktı ve hafifçe kızardı. Benim de yanaklarım pembelişti ve o anda Christian'ın kolu beni daha sıkı sarıyordu.

"Ne zaman taşındınız?" diye sordum.

"Geçen hafta sonu. Burayı sevdim."

Asansör Noah'ın katında durmadan önce tuhaf bir sessizlik oldu.

"İkinizle de tanıştığımı sevdim," diyerek inerek rahatlamış gibiydi. Kapı arkasından sessizce kapandı. Christian güvenlik kodunu girdi ve asansör tekrar çıkmaya başladı.

"Hoş birine benziyordu," diye marıldandım. "Daha önce komşulardan biriyle karşılaşmamıştım."

Christian yüzünü astı. "Ben öyle olmasını tercih ediyorum."

"Çünkü sen münzevinin tekisin. Bence hoş biriydi."

"Münzevi mi?"

"Münzevi. Fildişi kulene tıkalıp kalmışsın," dedim aldırılmaz bir tavırla. Christian'ın dudakları muzip bir ifadeyle kıvrıldı.

"Bizim fildişi kulemize. Ve sanırım hayran listenize yeni bir isim eklendi, Bayan Grey."

Gözlerimi devirdim. "Christian sen herkesi bana hayran sanıyorsun."

"Yoksa sen bana gözlerini mi devirdin?"

Nabızım hızlandı. "Kesinlikle devirdim," diye fasıldarken sesim boğuktu.

Yüzünde o dumana tüten, küstah ve keyifli ifadeyle, başını yana yatırdı. "Bu konuda ne yapacak acaba?"

"Sert bir şeyler."

Şaşkınlığına gizlemek için gözlerini kırpıştırdı. "Sert mi?"

"Lütfen."

"Daha fazla mı istiyorsun?"

Başımı yavaşça eğdim. Asansör kapıları açıldı ve evdeydik.

Gözleri koyulaşarak, "Ne kadar sert?" diye sordu.

Ona hiçbir şey demeden baktım. Gözlerini kısa bir an için yumuşaktan sonra elimi tuttu ve beni hile çekti.

Çift kanatlı kapadan hızla girdiğimizde, Sawyer beklenti dolu gözlerle karşımızda duruyordu.

"Sawyer, bir saat sonra bilgilendirilmek istiyorum," dedi Christian.

"Evet, efendim." Sawyer dönüp Taylor'ın ofisine yöneldi.

Bir saatimiz vardı!

Christian bana baktı. "Sert?"

Başımla onayladım.

"Pekâlâ, Bayan Grey, çok şanslısınız. Bugün ricaları kabul ediyorum."

BÖLÜM ALTI

Christian cesur bakışlarını bana dikerek, "Aklında herhangi bir şey var mı?" diye mırıldandı. Birden nefessiz kalmış ve heyecanlanmıştım. Omzumu silktilim. Kovalamaca yüzünden mi, adrenalin yüzünden mi yoksa öğleden sonraki keyifsizliğim yüzünden mi anlamamıştım, ama bunu istiyordum. Hem de çok. Christian'ın yüzünde aşkın bir ifade belirdi. "Sapkın düzüşme?" diye sorarken, sözleri yumuşacık bir okşamadan farksızdı.

Yüzümün alev alev yandığını hissederek başımı eğdim. Neden utanıyordum ki? Bu adamla her tür sapkın düzüşmeyi yaşamıştım. O benim kocamdı, Tanrı aşkına! Bunu istediğim ve itiraf etmekten çekindiğim için mi utanıyordum? Bilinçaltım bana dik dik bakıyordu. Gereğinden fazla düşünmeyi bırak artık.

"Carte blanche?" Soruyu zihnimi okumaya çalışır gibi, beni diklikle üzerek fıslıdandı.

Carte blanche mı? Tanrı aşkına, bu da ne demekti? Gergin bir tavrıla, "Evet," diye mırıldanırken, heyecan içimde çiçek açıyordu. Dudakları seksi bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Gel," dedi ve beni merdivenlere doğru çekti. Niyeti açıktı. Oyun odası!

Merdivenlerin başında, elimi bırakıp oyun odasının kiliğini açtı. Anahtar, ona kısa bir süre önce verdiğim Evet Seattle anahtarlığında takılıydı.

Kapıyı iterken, "Önden buyurun, Bayan Grey," dedi.

Oyun odasının deri, ahşap ve taze cila karışımı, tanıdık güven veren bir kokusu vardı. Biz balayındayken Bayan Jones'un odayı temizlemek için içeri girmiş olduğunu düşününce yanakların kızardı. İçeri girince, Christian ışıkları yakta ve koyu kırmızı duvarlar yumuşacık ışıkla aydınlandı. Damarlarımda ağır ve koyu kırmızı dolayan heyecanlı ona baktım. Ne yapacaktı? Kapıyı kilitleyip döndü. Başını yana yatırdı, düşünceli gözlerle bana baktı ve keyiflenmiş gibi kafasını salladı.

Yavaşça, "Ne istersin, Anastasia?" diye sordu.

"Seni." Cevabım bir nefes gibi sessiz çıkmıştı.

Sırtta, "Bana zaten sahipsin. Ofisiye düştüğün andan beri serirsin."

"O zaman beni şaşırtın, Bay Grey."

Ağzı bastırmaya çalıştığım bir keyif ve şehvetli bir vaatle çarpıldı. "Nani isterseniz, Bayan Grey." Kollarına kavuşturdum ve beni süzerken işaret parmağını dudaklarına götürdü. "Sanırım işe seni kıyafetlerindeki kurtarmakla başlayacağız." Bir adım öne çıktı. Kısa kot ceketinin ön tarafını tutup açtı ve omuzlarımdan atıyıp yere düşürdü. Siyah saten bluzumun etek ucunu tuttu.

"Kollarını kaldır."

İtaat ettim ve bluzu başımdan çekip çıkardım. Eğildim, gözlerimde cehennem bir şehvet ve aşk karışımıyla dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdum. Bluz, yerdaki ceketimle buluştu.

"Al." Bileğimdeki saç tokasını çıkarıp uzattım, ona gergin bir ifadeyle baktım. Kıpırdamadan dardı ve gözleri hafifçe irileşse de ne hissettiğini ele vermiyordu. Sonunda küçük tokayı aldı.

"Arkam dön," diye emretti.

Rahatlayarak gülümsemedim ve hemen itaat ettim. O küçük engeli aşmaya gibi görünüyor. Saçlarımı toplayıp çıkacak ve beceriyle ördü ve ucunu tokaya tutturdu. Örgüyü çekerek başımı arkaya yatırdı.

Kulağıma, "İyi düşündünüz, Bayan Grey," diye fısıldayarak, kulağımın mememi ısırıldı. "Şimdi dön ve eteğini çıkar. Bırak, yere düşsün." Beni bıraktı ve ben yüzümü ona çevirirken bir adım geri çekildi. Gözlerimi gözlerinden ayırmadan eteğimin düğmesini çözüp fermuarımı indirdim. Kloş etek havalandı ve yere düşüp ayaklarının dibine yığıldı.

"Eteğinin içinden çık," diye emretti. Ben ona doğru bir adım atınca, önümde hızla diz çöktü ve sağ bileğimi tuttu. O, becerikli hareketlerle sandaletlerimi tek tek çözerken, öne eğildim ve dengemi sağlamak için elimi, eskiden kamçılarını, kırbaçların ve küreklerin durduğu askının altına, duvara yasladım. Goriye sadece binici kamçısı ve diğer kırbaç kalmıştı. Meraklı bakışlarımı kırbaçların üzerinde dolaştırdım. Onları kullanacak mıydı acaba?

Ayakkabılarımı çıkarıp beni sadece dantel sutyenim ve külotumla bıraktıktan sonra, oturup bana baktı. "Müthiş görünüyorsunuz, Bayan Grey." Ani bir hareketle dizlerinin üstünde doğruldu ve beni öne çekip burnuma bacak arama soktu. Derin bir nefes alarak, "Ve ben ve seks kokuyorsunuz," dedi. "Baş döndürücü." Beni dantel çamaşırının üstünden öperken, sarf ettiği sözler karşısında içimin eridiğini hissettim. Öylesine... yaramazdı ki. Kıyafetlerimi ve sandaletlerimi toplayıp bir sporcudan beklenecek çevik ve zarif bir hareketle doğruldu.

Çenesiyle işaret ederek, sakın bir sesle, "Göt, masanın yanından dön," dedi. Döndü ve harikalar konsoluna doğru yürüdü.

Arkasına baktı ve sırtarak, "Yüzünü duvara çevir," dedi. "Böylece ne planladığımı bilmeyeceksin. Amacımız size zevk vermek, Bayan Grey ve istediğiniz bir sürprizdi."

Arkamı döndüm ve kulağım kesildim: Kulaklarım en hafif sese bile duyarlı hale gelmişti. Bu konuda -beklentilerimi artırmak, arzumu güçlendirmek, beni bekletmek konusunda- çok iyiydi. Ayakkabılarımı yere ve kıyafetlerimi -saatim- konsolun üstüne bıraktığımı duydum. Arkamdan ayakkabılarının tek tek yere düşme sesi geldi. Hmm...

Çıplak ayaklı Christian'ı seviyordum. Bir dakika sonra bir çekmece açtığını duydum.

Oyuncaklar! Ah bu heyecana baylıyordum, baylıyordum, baylıyordum. Çekmece kapanırken nefesim iyice hızlandı. Bir çekmece beni nasıl böyle titrek bir yıkıntıya dönüştürebiliyordu? Hiç maskeli değildi. Çalışmaya başlayan müzik setinin hafif hışırtısı, mükal ve sevimse olacağının habercisiydi. Kısık ve yumuşak bir piyano sesi duyuldu ve hemen ardından hüzünlü akortlar odayı kapladı. Bileğim bir melodiydi. Piyanoya bir elektro gitar katıldı. Neydi bu? Bir erkek konuşuyordu ve sözcükleri güçlükle duyabiliyordum. Ölümün korkumakla ilgili bir şeylerdi.

Christian ahşap zeminde yankılanan ayak sesleriyle abeste adımlarla bana yaklaştı. Bir kadın şarkıya... sızlanmaya... şarkı söylemeye? Başlarken, onu arkamda hissettim.

Sol kulağıma fısıldadı. "Sert mi demiştiniz, Bayan Grey?"

"Hımm..."

"Fazla gelirse, durmamı söylemelisin. Dur dediğin anda hemen duracağım. Anlıyor musun?"

"Evet."

"Söz vermen gerek."

Keskin bir nefes aldım. Lanet olsun. Ne yapacaktı? Daha önceden yaptığımız konuşmayı hatırlayarak, Ses nefese, "Söz veriyorum," diye mırıldandım. Canını yakmak istemiyordum ama oynamak beni çok mutlu eder.

"Aferin kızıma." Eğildi, çıplak omzuma bir öpücük kondurduktan sonra, parmağını sütyen askımın altına geçirdi ve askının altından, artıma boydan boya bir çizgi çıktı. İnmek istiyordum. En ufak bir dokunuşu bile bu kadar erotik kılmayı nasıl başarıyordun?

Kulağıma, "Çıkar," diye fısıldayınca, telaşla itaat ettim ve sütyenimin yere düşmesine izin verdim.

Eli sırtımdan aşağı kaydı ve bu kez, her iki başparmağını kulağıma geçirdi. Popoma bir öpücük kondurup ayağa kalktı.

"Tüm bunların daha yoğun olması için gözlerini bağlayacağım." Gözlerimin üstüne bir uyku maskesi geçirince dünyam karanlığa gömüldü. Şarkı söyleyen kadın, sesini bir yükseltip bir alçaltarak inliyordu... insanın içine işleyen, dokunaklı bir melodiydi.

"Eğil ve masanın üstüne uzan." Sözcükler yumuşak bir tınıyla söylenmişti. "Şimdi."

Hiç tereddütsüz, masaya eğildim ve gövdemden cılah ahşaba uzatıp, yüzümü sert yüzeye yasladım. Tenimde masanın serinliğini, burnumdaysa hafif bir limon ve balmumu kokusu duydum.

"Kollarını yukarı uzat ve masanın kenarına tutun."

Tamam... Öne eğilip masanın karşı kenarını tuttum. Masa bayağı geniş olduğu için, kollarım tamamen uzanmıştı.

"Burakırsan şaplağın yersin. Anlıyor musun?"

"Evet."

"Sana şaplak atmamı istiyor musun, Anastasia."

Belimden aşağıda kalan her yer enfes bir şekilde kasıldı. Bunu, beni öğle yemeğinde tehdit ettiği andan beri istediğimi fark ettim. Ne araba kovalamacası ne de onu takip eden mahrem birleşmemiz bu ihtiyacı doyurmamıştı.

"Evet." Sesim boğuk bir fısıltıydı.

"Neden?"

Ah... bir nedenim olmalı mıydı? Omuz salkıttım.

"Söyle bana," diye üsteledi.

"İla..."

Ve hiç yoktan sert bir şaplak indirdi.

"Ah!" diye bağırdım.

"Sessiz ol."

Popoma vurduğu noktayı usulca ovaladı. Sonra üzerine eğildi ve kasıklarını popoma bastırarak kürek kemiklerinin arasına kız öpücük kondurduktan sonra öpücüklerden popoma kadar inen bir yel çızdı. Gömleğini çıkardığı için göğüs kolları popomu gıcıkliyordu ve ereksiyonu kot pantolonunun sert kumaşının altından hissediliyordu.

"Bacaklarımı aç," diye emretti.

Bacaklarımı araladım.

"Daha geniş."

İnledim ve bacaklarımı daha da açtım.

"Aferin," diye soludu. Parmağı sırtımdan aşağı, kalçalarım arasındaki yarıktan, dokunuşuyla küçülen anüsümün üstüne kaydı.

"Bununla biraz eğleneceğiz," diye fısıldadı.

Süetir!

Parmağı anüsümle vajinam arasında yoluna devam etti ve yavaşça içime kayd.

"Çok ıslak olduğunu görüyorum, Anastasia. Daha önceden mi kalma, şimdi mi oldu?"

İnledim. Parmağını tekrar tekrar içime itip geri çekti. Bu girişim tadını çıkararak, kendini eline doğru ittim.

"Ah, Ana, bence her ikisi de. Bence burada olmak ve bu yaptığın hoşuna gidiyor. Benimsin."

Evet, gidiyordu. Ah, evet. Parmağını çekti ve bana bir kez daha sertçe vurdu.

"Söyle," diye fısıldarken sesi boğuk ve telaşlıydı.

"Evet, gidiyor," dedim.

Bir kez daha, bu kez haykırmama neden olacak bir şaplak indirdi. Sonra iki parmağını birden içime itti. Hemen geri çekip nemi yukarı, anüsümün üstüne ve etrafına yaydı.

"Ne yapacaksın?" diye sorarken nefes nefeseydim. Ah, Tanrım... içimi mi becerecekti?

"Düşündüğün gibi değil," diye mırıldandı. "Sana söylemiştim, yavaş yavaş, bebeğim." Tahminen bir tüpten akan sıvının cılız sesini duyduğum ve sonra parmakları oraya masaj yapmaya başladı. Beni yağıyordu... Oram! Korkum, bilinmeyene dair duyduğum heyecanla çarpışırken yüzümü buruşturdum. Bu kez daha aşağıya bir şaplak daha indirdi. İnledim... O kadar... hoş bir histi ki.

"Kıperdama," dedi. "Ve sakın kendini bırakma."

"Ah."

"Bu yağ." Üzerime biraz daha yağ yaydı. Altında kıpırdanmamaya çalışıyordum ama kalbim deli gibi atıyordu ve içime arzu ve kaygı delarken nabızım kontrolden çıkmıştı.

"Bunu sana yapmayı uzun zamandır istiyordum, Ana."

İnledim. Ve metalimsi soğuk bir şeyin, bel kemiğimden aşağı kaydığını hissettim.

"Senin için küçük bir hediyem var," diye fısıldadı.

Aklıma yaptığı küçük sunum geldi. Tanrı aşkına. Bir kaç tıkaç. Christian, tıkaç popomun iki kıvrımının aralığından aşağı kaydırdı.

Ah, Tanrım.

"Bunu çok yavaşça içine iteceğim."

İçimde biriken beklenti ve kaygıyla iç geçirdim.

"Acıyacak mı?"

"Hayır, bebeğim. Küçük bir şey. İçine yerleşince de seni çok fena becereceğim."

Neredeyse kıvranıyordum. Üzerime eğildi ve kürek kemiklerinin arasına bir kez daha öptü.

"Hazır mısın?" diye fısıldadı.

Hazır mıyım? Buna hazır mıyım?

Usulca, "Evet," diye mırıldanırken, dilim damağım kupkuru...
 mustu. Bir parmağını kalçamda, anüsümünden vajinama giden arı-
 ğin üstünde dolastırdı ve içime kaydırıldı. Siktir, bu, başparmağın
 Cinsel organımı avuçladı ve parmaklarıyla cinsel organımı usul usul
 okşamaya başladı. İnledim... Harika bir histi bu. Ve parmakla
 şehirlerini konuştururken, soğuk tıkaç yavaşça içime itti.

Kaslarımın protesto ettiği bu girişin neden olduğu yabancı his-
 karşıyında, "Ah," diye inledim. Parmağın içimde çevirerek, tıkaç da-
 da ileri itti. Çok tahrik olduğum için miydi yoksa usta parmaklarıyla
 dikkatimi dağıttığı için mi, emin olamıyordum ama vücudum tıkaç
 kabul etmiş benziyordu. Ağır ve tuhaftı... *ve orada!*
 "Ah, bebeğim."

Ve hissedebiliyordum... Parmağının içimde döndüğü... ve tıkaç
 cın basınç uyguladığı yeri... ah... Tıkaçı usulca çevirerek, uzun bir
 inleme koyvermeme neden oldu.

"Christian," diye mırıldandım. Yaşadığım hisse uyum sağlarken,
 adı boşluk bir mantraya dönüşmüştü.

"Aferin kızma," diye mırıldandı. Boştaki elini kalçama kadar
 kaydırıldı. Başparmağın ağır ağır çekerken, fermuarının indiğini his-
 ber veren sesi duydum. Kalçamı süzerek kavrayarak beni geri çekti.
 bacaklarını iyice aralayarak ayağını benimkine bastırdı. "Maskeyi
 sakın bırakma, Ana," diye uyardı.

"Hayır..." İç geçirdim.

"Sert ha? Çok sert olursam bana söyleyeceksin. Anladın mı?"

"Evet," diye fısıldadım ve kendini içime vururken aynı anda beni
 de kendine doğru çekerek, tıkaçı daha derine bastırdı.

"Siktir!" diye haykırdım.

Durdu. Nefesi hıslanmıştı. Benimkinin de ondan aşağı kalır yanı
 yoktu. Bütün bu hisleri - nefes doluluk hissi - yavaş yavaş bir şey yapıyor

olmanın baş döndürücülüğünü, içimden, derinlerden dönerek yüke-
 len erotik hazzı- benimsemeye çalışıyordum. Tıkaçı yavaşça çekti.

Ah, tanrım... İnlerken Christian'ın saf, katıksız hazzın karıştığı
 derin nefes alışını duydum. Kanım ısındı. Kendimi bu kadar yoldan
 çıkmış hissettiğim olmuş muydu hiç? Bu kadar...

"Tekrar?" diye fısıldadı.

"Evet."

"Düz dur," diye emretti. İçimden çıktı ve kendini bir kez daha
 içime gömdü.

Ah... Bunu istiyordum. "Evet," diye tısladım.

Ve hızını arttırdı. Hızla içime girip çıkarken, nefesi en az benimki
 kadar hızlanmıştı.

"Ah, Ana," diye inledi. Ellerinden birini kalçamdan kaldırdı. Tıkaçı
 bir kez daha çevirerek yavaşça çekti ve tekrar içime itti. Tarifsiz bir
 duyguyu; masanın üstünde bayılacağımı sandım. Hiç teklemiyordu;
 tekrar tekrar, sert ve güçlü girip çıkarken, içimin kasıldığını ve tit-
 rediğini hissettim.

"Ah, siktir," diye inledim. Bu beni mahvedecekti.

"Evet, bebeğim," diye tısladı.

Ne için yalvardığımı bilmeden, "Lütfen," diye yalvardım. Durması,
 hiç durmaması, tıkaçı bir kez daha döndürmesi. Onun ve tıkaçın
 etrafında kasıldım.

"İşte böyle," diye soludu ve sağ kalçama sert bir şaplak indirdi
 ve boşaldım, peş peşe, düşerek, yuvarlanarak, organının etrafında
 anılayarak... Ve Christian, tıkaçı yavaşça çekti.

"Siktir!" diye haykırdım ve Christian kıpırdamamam için kalça-
 larımı sımsıkı kavrayarak yüksek sesle boşaldı.

Kadın hâlâ şarkı söylüyordu. Christian bu odadayken şarkıları her zaman tekrara alıyordu. Tuhaf. Kucağında, bacaklarımız birbirine dolanmış halde kollarının arasına kıvrılmış, başımı göğsüne yaslı mıştım. Oyun odasında, masanın yanında, yerdeydik.

Göz bandımı açarken, "Tekrar hoş geldin," dedi. Loş ışığa alışmak için gözlerimi kırıştırdım. Çenemi arkaya atarak dudaklarını yumuşak bir öpücük kondu. Gözlerime odaklanan gözleriyse, sanki bir şeyler arar gibiydi. Yüzünü okşamak için elimi uzattım. Gülümsedi.

"Pekâlâ, talimatını yerine getirdim mi?" diye sorarken, keyifliydi. Kaşlarını çattım. "Talimatım mı?"

"Sertlik istemiştin," dedi nazik bir sesle.

Sırtım çünkü sırtırmak elimde değildi. "Evet, sanırım, getirdin." Kaşlarını kaldırdı ve sırtarak, "Bunu duyduğuma memnun oldum," dedi. "Şu anda fena halde becerilmiş ve çok güzel görünüyorsun." Parmaklarını yanağında dolaştırarak yüzümü okşadı.

"Öyle hissediyorum," diye mırıldandım.

Eğildi ve yumuşak dudaklarıyla beni şefkatle öptü. "Beni hiç bir zaman hayal kırıklığına uğratmıyorsun." Bana bakmak için geri çekildi. "Nasıl hissediyorsun?" Endişe sesini yumuşatmıştı.

"İyi," diye mırıldandırmak, yanaklarının kızardığını hissettirdi. "Fena halde becerilmiş." Utangaç bir ifadeyle gülümsedim.

"Çok pis bir ağız var, Bayan Grey." Ayıplar gibi bir ifade takındı da ne kadar keyifli olduğunu görebiliyordum.

"Nedeni çok, çok kötü bir oğlanla evli olmam, Bay Grey." Sırtında beliren aptalca gülümseme bulgıncıydı. "O oğlanla evlenene çok memnunsun." Saç örgümün yavaşça kaldırıp dudaklarına güldü; ucunu saygıyla operken gözleri ağıla parlıyordu. Ah, Tanrım... Bu adama karşı koyabilir miydim?

Sol eline uzandım ve benimkinin eşi, dümdüz platin bir halkadan ibaret olan alyansını öptüm. "Benimsin," diye fısıldadım.

"Seninim," diye cevapladı. Kollarını bana sardı ve burnunu saçlarıma gömdü. "Küveti doldurmamı ister misin?"

"Himm... Sen de bana eşlik edeceksen..."

"Tamam," dedi. Beni ayağa kaldırıp yanımda durdu. Kot pantolonu hâlâ üzerindeydi.

"Hani şu diğer... kotlarını giyecek misin?"

Kaşları çatıldı. "Diğer kotlar?"

"Burada giydiklerin."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "O kotlar mı?"

"Onlarla çok seksi görünüyorsun."

"Öyle mi?"

"Evet... Demek istediğim, gerçekten seksi."

Utangaç bir gülümsemeyle, "Pekâlâ, sizin için belki giyerim, Bayan Grey." Beni öpmek için eğildi. Sonra kaç tükacının durduğu küçük kaseyi, yağ tüpünü, göz bandını ve külotumu aldı.

Peşinden konsola doğru yürürken, "Bu oyuncakları kim temizliyece?" diye sordum.

Bana soruyu anlamamış gibi kaşlarını çatarak baktı. "Ben. Bayan Jones."

"Ne?"

Sanırım hem keyiflenerek hem de utanarak başını salladı. Müziği kapattı. "Şey, m..."

Cümlesini onun yerine ben tamamladım. "Eskiden itaaskarların mı temizliyorlardı?" Özur diler gibi omuz silkti.

"Al." Bana uzattığı gömleğini üzerime geçirip önümü kapattım. Kokusu kumaşa sinmişti ve kaç tükacının yıkanmasıyla ilgili endişelerimi bir anda unuttum. Eşyaları konsolun üstüne bıraktı. Elimi

tuttu, oyun odasının kilidini çevirdi ve beni dışarı çıkardı. Onu aynı bir tavırla takip ettim.

Araba kovalamacasından kalma kaygı, tatsızlık, korku ve heyecan tamamen kaybolmuştu. Gevşemiştım. Nihayet doyuma ulaşmış, sakinleşmişim. Banyoya girerken yüksek sesle esneyerek gerdim. Her zamanın aksine, kendimle barışkımtım.

Christian mışlağı çevirirken, "Ne oldu?" diye sordu. Başımı salladım.

"Söyle," dedi usulca. Akan suya yaseminli banyo yağı döktü. Başı tatlı ve şevvetli kokusuyla kaplandı.

Kızardım. "Sadece kendimi daha iyi hissediyorum, o kadar."

Gülümsedi. "Evet, bugün tuhaf bir ruh halindeydiniz, Bayan Grey. Ayağa kalktı ve beni kollarının arasına çekti. "Bu sen olmayış yüzünden endişelendiğini biliyorum. Bunları yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm. İntikam almak isteyen biri mi, eski bir çalıştı mı yoksa bir rakip mi bilmiyorum. Benim yüzümden sana bir şey olursa..." Sesi acı dolu bir fısıltıya dönüştü. Ona sımsıkı sarıldım.

Korkumu dile getirdim. "Ya sana bir şey olursa, Christian?"

Bana baktı. "Bu işi çözeceğiz. Şimdi seni şu gömlektten kurtarıp küvete sokalım."

"Sawyer'la konuşman gerekmiyor mu?"

"Bekleyebiliriz." Ağzı gerildi ve Sawyer için üzüldüm. Christian'ı kızdıracak ne yapmıştı acaba?

Christian gömleğini çıkarmama yardım etti ve yüzümü ona çevirince kaşlarını çatı. Göğüslerim hâlâ balseyindeki sırtıkların morluklarını taşıyordu ama bu konuda saka yapmaya karar verdim.

"Araba Ryan, Dodge'a yetipmiş midir?"

"Banyodan sonra öğreneceğiz. Gir bakalım." Bana elini uzattı. Sıcak, hoş kokulu suya girip çökünerek oturdum.

"Ay..." Popom hassaslaşmıştı ve sıcak su canımın yanmasına neden oldu.

Christian, "Yavaş, bebeğim," diye uyardı ama konuşmaya başladığı an rahatsızlık hissi eriyip gitmişti.

Christian soyunup küvete girdi ve beni göğsüne çekti. Bacaklarının arasına yerleştim; sıcak suyun içinde tembel ve halimizden hoşnut halde yattık. Parmaklarımı bacaklarında doluşturuyordum. O ise saç örgümü eline alıp parmaklarının arasında bükmeye başladı.

"Yeni evin planlarını gözden geçirmemiz gerek. Bu akşam olur mu?"

"Elbette." O kadın yine geliyordu. Bilinçaltım *Charles Dickens*'in *Bütün Eserleri Cilt 3*'ten kafasını kaldırıp dik dik baktı. Bilinçaltıma katılıyordum. İç geçirdim. Ne yazık ki Gia Matteo'nun tasarımları nefes kesiciydi.

"İş için eşyalarımı hazırlamam gerek," diye fısıldadım.

Durdu. "İşe dönmen gerekmediğini biliyorsun," diye mırıldandı.

Ah, hayır, yine aynı konu. "Christian, bunu konuştuk. Lütfen o tartışmayı yeniden açma."

Saç örgümü çekip yüzümü yukarı kaldırdı. "Ben sadece söylüyorum." Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Eşman altını ve askılı tişörtümü üzerine geçirip oyun odasındaki karyefterimi almaya karar verdim. Holden geçerken, Christian'ın plajına odasından yükselen sesini duydum. Donakaldım.

"Hangi cennetlemeydin?"

Ah, lanet olsun. Sawyer'a bağıryordu. Korkudan sinerek hızla üst kata, oyun odasına gittim. Ona ne söyleyeceğini duymayı gerçekten istemiyordum. Bağırın Christian'ı hâlâ sinir bozucu buluyordum. Zevce Sawyer. En azından ben ona karşılık verebiliyordum.

Karyefterimi ve Christian'ın ayakkabılarını topladım ve sonra büyük tuvaletin kasesinin hâlâ konsolun üstünde olduğunu gördüm. Şey,

sanırım temizlesem iyi olacaktı. Onu da yığına ekleyip alt kasta Salondan içeri gergin bir bakış attım ama ortaklık sakındı. Tazir şükür.

Taylor yarın akşam dönmüş olacaktı ve o varken, Christian neyle daha sakin oluyordu. Taylor bugün ve yarın kızıyla baş başa zaman geçiriyor olacaktı. Kızıyla bir gün tanışır mıyım acaba, diye merak ettim.

Bayan Jones malzeme odasından çıktı. İkimiz de birbirimizin zırlıksız yakalamıştık.

"Bayan Grey. Sizi görmedim." Ah, Tanrım, artık Bayan Grey'in Merhaba, Bayan Jones."

"Evinize hoş geldiniz ve tebrikler." Gülmüsedim.

"Lütfen bana Ana deyin."

"Bayan Grey, bunu yaparsam kendimi rahat hissetmem."

Ah! Sırf parmağında bir yüzük var diye, neden her şey değişti sorunda?

Bana beklentiyle bakarak, "Bu haftanın münülerini gözden geçirmek ister misiniz?" diye sordu.

Münülerini mi?

"Şey..." Bu bir gün karşılaşmayı beklediğim bir soru değildi.

Gülmüsedim. "Bay Grey'in yanında çalışmaya başladığımda, beş pazar akşamı bir sonraki haftanın münüsünü onunla gözden geçireceğiz ve marketten ihtiyaç duyabileceği şeyleri listelerdik."

"Anlıyorum."

"Elinizdekileri alayım mı?"

Kıyafetleri almak için elini uzattı.

"Ah... şey... Aslında henüz bunlarla işim bitmedi." Ve aralarında içinde bir kaç tane olan bir kase saklı! Kıpırmızı oldum. Bayan Jones'un gişinin içine bakabilmem mucizeydi. Ne yaptığımı bi-

liyordum; odayı o temizliyordu. Tanrım, insanın hiç mahremiyetinin olmaması tuhaf bir histi.

"Siz ne zaman müsait olursanız, Bayan Grey. İşleri sizinle gözden geçirmekten mutluluk duyarım."

"Teşekkürler." Christian'ın ofisinden çıkan ve salonu hızla geçen, kül rengi suratlı bir Sawyer konuşmamızı yarıda kesti. Bizi kısaca ama ikimizin de gözlerine bakmadan selamladı ve Taylor'ın çalışma odasına daldı. Konuşmamızı kestiğine memnun olmuştum çünkü şu anda Bayan Jones'la ne listeleri ne de kaç tikaçlarını konuşmak istemiyordum. Ona kısaca gülmüsedikten sonra, telaşlı adımlarla yatak odasına yöneldim. Emirlerime amade ev personelinin olmasına bir gün alışabilecek miydim? Başımı salladım... Belki bir gün.

Christian'ın ayakkabılarını yere, kıyafetlerini yatağın üstüne bıraktım ve tıkaçın olduğu kaseyi banyoya taşıdım. Şüphyle inceledim. Yeterince zararsız ve şaşırtıcı derecede temiz görünüyordu. Bu konuya çok fazla kafa yormak istemediğim için sabun ve suyla çabucak yıkadım. Yeterli miydi? Steriliz edilmesinin gerekmediğini Bay Seks Uzmanı'na sormam gerekecekti. Bu düşünceyle irkildim.

Christian'ın kütüphaneyi bana bırakması çok hoşuma gitmişti. İçine çalışabileceğim ahşap bir masa konmuştu. Dizüstü bilgisayarımı çıkardım ve balayımızda okuduğum beş taslıkla ilgili notlarımı açtım.

Evet, ihtiyaç duyduğum her şey yanımdaydı. Bir yandan işe dönmeye korkuyordum ama bunu Christian'a asla söyleyemedim. Fırsattan istifade istifa etmemi isterdi. Roach'un evleneceğini ve müstakbel damadın kim olduğunu söylediğim zaman neredeyse imne geçirdiğini ve hemen akabinde şirketteki pozisyonumun onaylandığını hatırlıyordum. Nedeninin patronla evlenmem olduğunun farkındaydım. Hoş bir düşünce değildi. Artık yardımcı editör değil editör Anastasia Steele'dim.

Christian'a iş yerinde adıma değiştirmeyeceğimi söylese onları henüz bulamamıştım. Bana göre mantıklı nedenlerin vardı. Aramıza biraz mesafe koymam gerekiyordu ama bunu fark ettiğim zaman kavgaya çıkacağımı da biliyordum. Belki de konuyu onunla bu akşam tartışsam iyi olurdu.

Arkama yaslandım ve günün son angaryasına soyundum. Dışarıda bilgisayarındaki dijital saate göre saat akşamın yedisidi. Christian henüz çalışma odasından çıkmadığı için, vaktim vardı. Nikon fotoğraf makinesinin hafıza kartını çıkardım ve fotoğrafları yüklemek için bilgisayara taktım. Fotoğraflar yüklenirken, günü düşündüm. Ryan dönmüş müydü acaba? Yoksa hâlâ Portland yolunda mıydı? Ezerengiz kadına yetiştirmiş miydi? Christian ondan haber almış mıydı? Bazı cevaplara ihtiyacım vardı. Christian'ın meşgul olması umurumda değildi. Neler olduğunu bilmek istiyordum ve benden bir şeyler gizlediği için az da olsa öfke duydum. Çalışma odasına gidip onunla yüzleşmek için ayağa kalktım ama ayni anda belayımızın son birkaç gününe ait fotoğraflar ekranda belirdi.

Aman Tanrım!

Peş peşe çekilmiş resimlerim. Uyurken. Saçım yüzümün üstünde yastığa saçılmış, dudaklarım aralık... Lanet olsun. Başparmağımın emerken. Senelerdir parmağımı emmiyordum. O kadar çok fotoğraf vardı ki. Bunları ne zaman çektiği konusunda hiçbir fikrim yoktu. Yatın parmaklığına yaslanmış, dalgın gözlerle uzaklara bakarken yakalandığım da dâhil olmak üzere, uzaktan çekilmiş birkaç güzel fotoğraf vardı. Bunu çektiğini nasıl fark edemedim? Altında kırmızı ve yeşil olan fotoğrafı gülümsedim. Boğuşurken, gıcıklayan ve ana kamaradaki yatağa bir kolunu havaya kaldırarak saçlarımı fotoğrafladım. Ben göğsüne sokulmuşum, o genç ve iri iri açılmış... gözleri fotoğraf makinesine bakıyor. Diğer eliyle başımı tutmuş ve ben sevdiğim bir aptal gibi gülümsüyorum. Ama asıl gözlerimi ayırmadığım, Christian'dı. Ah, benim güzel erkekğim. Dağınık, az

önce-seviştik saçları, ışık saçan gri gözleri, aralık ve gülümseyen dudakları. Gıcıklanmaya tahammül edemeyen, çok yakın zamana kadar dokunulmaya da dayanamayan ama artık benim dokunuşuma izin veren güzel adamım. Ona dokunmam hoşuna gidiyor mu yoksa kendinden çok benim zevkim için mi katlanıyor bilmiyordum, onaormalıydım.

Fotoğrafına bakarken, birden ona duyduğum hislerin altında ezilerek kaşlarımı çattım. Dışarıda bir yerde birileri ona zarar vermek istiyordu. Önce *Charlie Tango*, ardından Grey Evi'ndeki yangın ve o lanet olası araba takibi. Aradan istemdişi bir hüçkırık kaçmasına engel olmadan elimi ağzıma götürerek iç geçirdim. Bilgisayarımı bırakıp onu bulmak için -bu kez yüzleşmek için değil, sadece güvende olduğundan emin olmak için- ayağa kalktım.

Kapıyı tıklatmaya gerek duymadan, içeri daldım. Christian masasının başında oturuyor ve telefonda konuşuyordu. Şaşkın bir hoşnutsuzlukla bana baktı ama beni görünce, yüzündeki rahatsızlık kayboldu.

Gözlerini benden ayırmadan konuşmasını sürdürdü, "Yani daha ileri götüremiyor musun?" Hiç tereddütsüz, masanın arkasına dölaştım, o da kaşlarını çatarak koltuğunu bana çevirdi. Ne istiyor, diye düşündüğümü görebiliyordum. Kucağına tırmanınca, kaşları sıkılıkla havalandı. Kolumu boynuna dolayıp göğsüne sokuldum. İhtiyatla, kolunu bana sardı.

"İl... evet, Barney. Bir dakika bekleyebilir misin?" Telefonu omuzuna kapattı.

"Ana, sorun ne?"

Başımı salladım. Çenemi kaldırarak gözlerimin içine baktı, başımı elinden kurtarıp çenesinin altına soktum ve kucağında iyice küçüldüm. Şaşırarak, boşta ki koluyla beni daha sıkı sardı ve başımı öptü.

"Tamam, Barney, ne diyordun?" Telefonu kulağı ile omzunun arasına sıkırdı ve dizüstü bilgisayarında bir tuşa bastı. Ekranda

puşu, siyah beyaz bir güvenlik kamerası görüntüsü belirdi. Görüntüye, açık renk tulum giymiş, koyu renk saçlı bir erkek girdi. Christian bir tuşa daha bastı. Bu kez adam kameraya doğru yürüdü ama başı ite eğikti. Adam iyice yaklaşıncı, Christian görüntüyü dondurdurdu. Sol tarafında bir dizi yüksek, siyah dosya dolabına benzer şeyim olduğu aydınlık, beyaz bir odadaydı. Burası Grey Evi'nin sunucu odası olmalıydı.

"Tamam Barney. Bir daha."

Film akmaya başladı. Güvenlik kamerası görüntüsünde adamın kafasının etrafında bir kutu belirdi ve birden iyice yaklaştı. Büyülenerek, oturduğum yerde doğruldum.

Alçak sesle, "Bunu Barney mi yapıyor?" diye sordum.

"Evet," dedi Christian. Barney'e, "Fotoğrafı hiç netleştiremiyor musun?"

Görüntü bulanıklaştı ve ardından bir nebze daha netleşerek, özellikle yere bakan ve kameradan kaçan adamın üzerine yeniden odaklandı. Adama bakarken, bel kemiğimden yukarı bir ürperti tırmandı. Çene hatlarında bana tanıdık gelen bir şey vardı. Tuhaf ve bakımsız görünen, kısacık siyah saçları vardı. Ve netleşen fotoğrafta bir küpe görmüştüm. Minik bir halka.

Lanet olsun! Kim olduğunu biliyordum.

"Christian," diye fısıldadım. "Jack Hyde bu."

BÖLÜM YEDİ

"Öyle mi dersin?" Christian şaşırmişti.

"Onunla aynı çene hatları." Ekranı işaret ettim. "Ve kollar ve omuzlarının şekli. Üstelik aynı cüsmeye sahip. Peruk takması olmalı. Ya da saçlarını kestirip boyatmış."

"Barney, duyuyor musun?" Christian telefonu masasının üstüne bırakıp hoparlörü devreye soktu. Fazla hoşnutsuz bir sesle, "Eski patronunuzu hayli detaylı incelemiş olmalısınız, Bayan Grey," diye mırıldandı. Yüzümü buruşturdum ama Barney imdadıma yetişti.

"Evet, efendim. Bayan Grey'i duydum. Şu ana kadarki dijitalleştirilmiş bütün kapalı devre çekimlerini yüz tanıma programından geçiriyorum. Bu pislğin -özür dilerim, hanımefendi- bu adamın başka nerelerde olduğuna bakıyorum."

Barney'nin açıklayıcı sözlerini duymazdan gelen Christian'a kaygıyla baktım. Güvenlik videosu görüntüsünün büyük bir dikkatle inceliyordu.

"Bunu neden yapsın?" diye sordum.

Omuz silkti. "Belki intikam için. Bilmeyorum. Baza insanların neden öyle davrandıklarını anlayamazsın. Ben sadece bu adamla yakın çalışmış olmama öfkeliyim." Koluyla belimi sararken, Christian'ın gözleri bir çizgiye dönmüştü.

Barney, "Sabit diskinin içeriği de elimizde efendim," diye ekledi.

Christian net bir tavırla, "Evet, hatırlıyorum. Bay Hyde için el-nizde bir adres var mı?" dedi.

"Evet, efendim, var."

"Welch'i haberdar et."

"Elbette edeceğim. Ayrıca hareketlerinin izini sürüp süremeyeceğime bakmak için şehrin güvenlik kameralarını da tarayacağım."

"Ne tür bir araç kullandığını da öğren."

"Evet, efendim."

"Barney bütün bunları yapabiliyor mu?" diye fışıldadım.

Christian başıyla onaylarken bana kibirle gülümsedi.

"Sabit dişte neler vardı?" diye fışıldadım.

Yüzü sertleşti ve kafasını salladı. Gergin dudaklarla, "Çok fazla bir şey yoktu," derken suratı asıldı.

"Söyle."

"Hayır."

"Seninle mi ilgiliydi benimle mi?"

"Benimle." İç geçirdi.

"Ne tür şeylerdi? Hayat tarzınla mı ilgili?"

Christian kafasını salladı ve beni susturmak için işaret parmağını dudaklarına götürdü. Ona suratımı astım. Ama gözlerini kıması, dilimi tutmam konusunda net bir uyarıydı.

Barney telefonda heyecanla, "2006 Camaro. Ruhsat detaylarını Welch'e de gönderirim," dedi.

"İyi. Bu serserinin binamda başka neler girdiğini de bana bildir. Ve bu görüntüyü, SBY personel dosyasındaki fotoğrafıyla karşılaştır." Christian bana şüpheli bir bakış attı. "Eşleştikten emin olmak istiyorum."

"Karşılaştırdım bile, efendim. Bayan Grey haklı. Bu adam Jack Hyde."

Sırtım. Gördün mü? Ben de işe yarayabiliyordim. Christian sırtını sıvazladı.

"Aferin size, Bayan Grey." Gülümserken, biraz önceki hancandan eser kalmamıştı. Barney'e, "Genel merkezdeki bütün hareketlerinin izini sürdüğünde bana haber ver. Ayrıca giriş yaptığı diğer GŞT mülklerini de kontrol et ve güvenlik ekiplerini bu binalarda yeni bir arana yapabilmeleri için bilgilendir."

"Evet, efendim."

"Teşekkürler, Barney." Christian telefonu kapattı.

"Pekâlâ, Bayan Grey, görünüşe bakılırsa sadece dekoratif değil, aynı zamanda faydalıymışsınız da." Christian'ın gözleri muzip bir ışıyla parlıyordu. Beni kızdırmaya çalıştığını biliyordum.

Ben de ona takılmak için, "Dekoratif mi?" diye surat astım.

"Fazlasıyla," dedi ve dudaklarına yumuşacık, tatlı bir öpücük kondurdu.

"Siz benden çok daha dekoratifsınız, Bay Grey."

Sırtı ve saç örgümü bileğine dolayarak ve kollarını bana sarak, daha güçlü öptü. Nefes almak için ayrıldığımızda kalbim deli gibi çarpıyordu.

"Aç mısın?" diye sordu.

"Hayır."

"Ben açım."

"Ne?"

"Şey aslında, yemeğe."

"Ben bir şeyler hazırlarım." Kıkırdadım.

"Bunu duymayı seviyorum."

"Sana bir şeyler hazırlayacağımı duymayı mı?"

"Senin kıkırdamanı." Saçlarımı öptü ve ayağa kalktım.

Tatlı tatlı, "Ne yemek istersiniz, efendim?" diye sordum.

Gözlerini kısı. "Şirinlik mi yapıyorsunuz, Bayan Grey."

"Her zaman, Bay Grey... Efendim."

Kurnaz bir gülümseme ve baştan çıkarıcı bir sesle, "Seni bulaşıkla yıkayabilirim," diye mırıldandı.

"Biliyorum." Sırıttım. Ellerimi ofis koltuğunun kollarına yerleştirdim ve onu öpmek için eğildim. "Sende sevdiğim şeylerdeki gibi de bu. Ama kaşınan avucunu şimdilik bir yere sakla. Karnın aç."

Mahcup gülümsemesi dudaklarında belirince, kalbim yerinde oynadı. "Ah, Bayan Grey. Ben sizinle ne yapacağım?"

"Soruma cevap vereceksin. Ne yemek istersin?"

"Hafif bir şeyler." Oyun odasındaki sözlerimi taklit ederek ekledi. "Şaşırt beni."

"Neler yapabileceğime bir bakayım." Kalçalarını sallayan çalışma odasından çıkıp mutfaka yürüdüm. Bayan Jones'u orada bulunca bütün keyfim kaçtı.

"Merhaba, Bayan Jones."

"Bayan Grey. Bir şeyler yemeye hazır mısınız?"

"Şey..."

Ocağın üstünde, bir tencerede nefes kokular saçan bir şey kısıp ısıtıyordu.

"Bay Grey ve kendim için birer sandviç hazırlayacaktım."

Bir an duraksadı. "Elbette," dedi. "Bay Grey Fransız ekmeği sever. Buzlukta uygun uzunlukta kesilmiş ekmeğin var. Sizin için zevkle hazırlarım, efendim."

"Biliyorum. Ama kendim yapmak istiyorum."

"Anlıyorum. Size yer açayım."

"Ne pişiriyorsunuz?"

"Bu bir Boloney sosu. Her zaman yenabilir, dondururum." Sıcak bir gülümsemeyle ocağın altını kısıtı.

"Şey... Christian sandviçinde nelerin olmasından hoşlanırsın?"

"Bayan Grey, sandviçe istediğinizi koyabilirsiniz. Fransız ekmeği aldığı sürece, her şeyi yiyecektir." Birbirimize arıttık.

"Tamam, teşekkürler." Dondurucuya gittim ve uygun boyda kesilip kilitli naylon torbalara konmuş Fransız ekmeğini buldum. İki tanesini çıkarıp bir tabağa yerleştirdim, mikro dalgaya attım ve kızdırmaya ayarladım.

Bayan Jones ortadan kaybolmuştu. Malzeme almak için buzdolabına dönerken, kaşlarını çatıttım. Sanırım, Bayan Jones'la benim birlikte hareket etme parametrelerimizi belirlemek bana kalacaktı. Hafta sonları Christian için bir şeyler pişirme fikri hoşuma gidiyordu. Bayan Jones'un hafta içi başının üstünde yeri vardı. İşten eve gelince, yapmak isteyeceğim son şey yemek pişirmektir. Hımm... Bu, bir anlamda, Christian'ın itaatkarlarıyla rutinine benziyordu. Başımı salladım. Buna gereğinden fazla kafa yormamalıydım. Buzdolabında biraz jambon, sebzeliğe kusursuz olgunlukta bir avokado buldum.

Ezilmiş avokadoya bir tutam tuz ve limon eklerken, Christian o sırada yeni evin planlarıyla çalışma odasından çıktı. Planları kahvaltı masasına bıraktı, ağır adımlarla bana yaklaştı ve kollarını bana dolayıp boynumu öptü.

"Çıplak ayaklı ve mutfakta," diye mırıldandı.

"Doğrusu çıplak ayaklı, hamile ve mutfakta olmayacak mıydı?" Sırıttım.

Durdu, bana yalıtılan vücutu kaskatı kesilmişti. "Hemen değil," derken, sesindeki kaygı aşıkardı.

"Hayır! Hemen değil."

Gevşedi. "Bu konuda hemfikir miyiz, Bayan Grey?"

"Yine de çocuk istiyorsun, değil mi,"

"Elbette, evet. Günün birinde. Ama henüz seni paylaşmaya hazır değilim." Bir kez daha boynumu öptü.

Ah... paylaşmak mı?

"Ne yapıyorsun? Harika görünüyor." Kulağımın arkasını ıptıya bunu dikkatimi dağıtmak için yaptığını anladım. Bel kemiğimdeki aşağı enfes bir ürperti indi.

"Sandviç." Muzipliğimi geri kazanarak sırtıttım.

Boynuma doğru gülümserken, kulak mememi dişlerinin arasına aldı. "En sevdiğim."

Onu dirseğimle dürttüm.

"Bayan Grey, canımı yaktınız." Camı acımış gibi, yan tarafına tuttu. Kınar gibi, "Pısrık," dedim.

Kulaklarına inanamayarak, "Pısrık ha?" diye mırıldandı. Poposunu bir şaplak indirip küçük bir çılgılık atmama neden oldu. "Yemeğimi bir an önce hazırla et, seni eksik etek. Daha ne kadar pısrık olabileceğimi sana sonra gösteririm." Şaka yollu bir şaplak daha indirip ve buzdolabına gitti.

"Bir kadeh şarap ister misin?"

"Lütfen."

Christian, Gia'nın planlarını kahvaltı barına yaydı. Kadının gerçekten görülmeye değer fikirleri vardı.

"Alt katın arka duvarına tamamen camdan yapma teklifine bizzat bizzat..."

Christian, "Ama?" diye üsteledi.

İç geçirdim. "Evin karakterini tamamen yok etmek istemiyorum."

"Karakter mi?"

"Evet. Gia'nın önerisi hayli radikal, ama... şey... Ben eve bu halyle vardım... Bu defolu haline."

Bu onun için bir lanetmiş gibi, alını kırıştı.

"Bir anlamda, evi olduğu gibi seviyorum," diye fısıldadım. Bu onu kızdırır mıydı?

Gözlerini bana sabitledi. "Bu evin senin istediğin şekilde olmasını istiyorum. Sen ne istersen. Ev senin."

"Ben senin de beğenmeni istiyorum. İçinde senin de mutlu olmana."

"Ben senin olduğun her yerde mutlu olurum. Bu kadar basit, Ana." Gözlerini gözlerimden ayırmıyordu. Tamamen ve gerçekten samimiydi. Yüreğim genişlerken ona gözlerimi kırıştırdım. Tanrı, beni gerçekten seviyordu.

"Pekâlâ..." Gırtlığıma oturan küçük duygu düğümünden kurtulmak için yutkundum. "Cam duvarı seviyorum. Belki de eve biraz daha sempatik bir şekilde uygulamasını rica edebiliriz."

Christian sırtıttı. "Elbette. Sen nasıl istersen. Ya üst katın ve bodrumun planları?"

"Onlarla sorunun yok."

"İyi."

Pekâlâ... Milyon dolarlık soru için bütün cesaretimi topladım. "Oyun odası koymak istiyor musun?" Sorarken o çok tanıdık kızanklığın yanaklarını kapladığını hissettim. Christian'ın kışkırtıcı havaya kalktı.

Hem şaşkın, hem keyifli, "Sen istiyor musun?" diye sordu.

Omuz silktim. "Şey... sen istiyorsan."

Bir an, bana baktı. "Şimdilik olasılıkları açık bırakalım. Sonuçta, bu bir aile evi olacak."

Hissettiğim hayal kırıklığına kendim de şaşırdım. Sanırım, haklıydım... Gerçi, ne zaman bir aile olacaktık ki? Seneler alabilirdi.

"Ayrıca, doğaçlama da yapabiliriz."

"Doğaçlama yapmayı seviyorum," diye fısıldadım.

Sırttı. "Konuşmak istediğim bir şey var." Christian ana yata odasını işaret etti ve banyolar ve ayrı giyinme odaları üzerine dediği bir tartışmaya girdik.

İşimiz bittiğinde, saat akşamın dokuz buçuğuydu.

Christian'a, "İşe dönecek misin?" diye sordum. Planları konuşmakla meşguldü.

"İstemiyorsan, dönmem." Gülümsedi. "Ne yapmak istersin?"

"TV izleyebiliriz." Kitap okumak ya da yatmak istemiyordum. Henüz.

"Tamam." Christian teklifimi gönüllü kabul etti ve o anda, ben arkada TV odasına girdik.

Burada toplamda üç ya da dört kez oturmuştuk ve Christian genelde kitap okurdu. Televizyona en ufak ilgisi yoktu. Ayaklarını altına toplayıp kanepeye yanına kıvrıldım ve başımı göğsüne yasladım. Uzaktan kumandayla düz ekran TV'yi açtı ve otomatik olarak kanalları gezmeye başladı.

"İzlemek istediğin özel bir zirvalık var mı?"

Küçümseyen bir tavırla, "TV'den pek hoşlanmıyorsun, değil mi?" dedim.

Başımı salladı. "Vakit kaybı. Ama seninle bir şeyler izlerim."

"Öpüşüp koklaşırız diye düşünmüştüm."

Yüzünü hızla bana çevirdi. "Öpüşüp koklaşmak mı?" Bana iki başlı bir canavara bakar gibi bakıyordu. Sonu gelmeyen zaplama olayını birden kesince, ekranda fazla aydınlık bir İspanyol pembe dizisi açık kaldı.

"Evet." Neden böyle dehşete kapılmıştı ki?

"Yatağa gidip orada öpüşüp koklaşabiliriz."

"Onu her zaman yapıyoruz. Televizyon karşısında en son ne zaman öpüşüp koklaştın?" Bunu aynı zamanda hem utangaç hem de alaycı bir sesle sormuştum.

Omuz silkerek başımı salladı. Uzaktan kumandaya bastı ve X-Files'in eski bir bölümünde karar kılmadan önce birkaç kanal daha gezdi.

"Christian?"

"Bunu hiç yapmadım," dedi usulca.

"Hiç mi?"

"Hayır."

"Bayan Robinson'la bile mi?"

Bir homurtu çıkardı. "Bebeğim, Bayan Robinson'la pek çok şey yaptım. Öpüşüp koklaşmak onlardan biri değildi." Bana sırttı ve keyifli bir merakla gözlerini kastedi. "Sen yaptın mı?"

Kızardım. "Elbette." Yani, sayılırdı...

"Ne! Kiminle?"

Ah, hayır. Bu tartışmaya girmek istemiyordum.

"Anlat bana," diye ısrar etti.

Birbirine kenetlenmiş parmaklarıma baktım. Elini elimin üstüne tuttu. Kafamı kaldırdığımda, bana gülümsüyordu.

"Bilmek istiyorum. Çünkü o zaman her kimse onu posası çıkana kadar pataklayabilirim."

Kıkırdadım. "Pekâlâ, ilk kez..."

"İlk kez mi? Bir serseriden daha fazlası mı var?" Homurdandı.

Yine kıkırdadım. "Neden bu kadar şaşırдыңız, Bay Grey?"

Kaşlarını bir an çatı, elini saçlarının arasında geçirdi ve hiç zımmedici bir yönümü görür gibi baktı. Omuz silkerek, "Şaşırđım işte," dedi. "Demek istediğim, tecrübesizliğini göz önüne alınca."

Kızardım. "Seninle tanıştığımdan beri, telafi ettiğim kesin."

"Öyle." Sırttı. "Anlat. Bilmek istiyorum."

Ruh halini tartmak için, sabırlı gri gözlerle baktım. Bu anı lirtcecek miydi, yoksa samimiyetle bilmek mi istiyordu? Surat anı istemiyordum. Surat astığı zaman, çekilmez biri oluyordu.

"Gerçekten anlatmamı istiyor musun?"

Başını bir kez, yavaşça eğdi. Dudakları eğlenir gibi, kistabi gülümsemeyle büküldü.

"Annem ve Üç Numaralı Koca'yla kısa bir süre Teksas'ta yadım. Onuncu sınıftaydım. Adı Bradley'di ve fizik dersinde, laboratu-partnerimdi."

"Kaç yaşındaydın?"

"On beş?"

"O şimdi ne yapıyor?"

"Bilmem."

"Hangi aşamaya geldi?"

"Christian!" diye azarladım ve bir anda beni önce dizlerimde sonra ayak bileklerinden yakalayıp sırtı üstü kanepeye düşürdü. Kayarcasına üzerime uzanıp tek bacağı benimkilerin arasına sıkıştırarak, beni altına hapsetti. O kadar ani olmuştu ki şaşkınlıkla bir çığlık koyverdim. Ellerimi tutup başımın üstüne kaldırdı.

"Yani, bu Bradley, birinci aşamaya ulaşabildi mi?" diye mırıldanarak, burnunu boylu boyunca burnuma sürttü. Ağzımın köşesine minicik öpücükler kondurdu.

Dudakların dudaklarında, "Evet," diye mırıldandım. Çenemi sıkıca tutabilmek ve dili ağzımı istila ederken, beni kıpırdamamak için, ellerinden birini gözdü ve ben de coşkulu öpüşüne teslim oldum. Christian nefes almak için geri çekilince, "Boyle mi?" diye sordu.

Vücudumdaki bütün kan aşağılara hücum ederken, "Hayır... hiç alıkan yok," demeyi başardım.

Çenemi bıraktı ve elini vücudumun aşağılarına ve sonra tekrar yukarı memelerime kaydırdı.

"Bunu yaptı mı? Sana böyle dokundu mu?" Başparmağı bluzumun üstünden yumuşacık bir dokunuşla kayınca, defalarca okşadığı meme ucum, usta parmaklarının altında sertleşti.

Altında kıvrınarak, "Hayır," dedim.

"İkinci aşamaya ulaştı mı?" diye mırıldandı. Elini kaburgalarından aşağı, belimden kalçama kaydırdı. Meme ucumu dışlerinin arasına alıp yavaşça çekti.

"Hayır," diye soludum.

Mulder, televizyonda FBI'ın en az arananları konusunda bir şeyler söylüyordu.

Christian duraksadı, doğrulup kumandadaki "sessiz" tuşuna bastı. Bana baktı.

"Ya iki numaralı Joe Bilmemne? O ikinci aşamaya geçti mi?"

Gözleri çakmak çakmaklı... Kızgın mıydı? Tahrik mi olmuştu? Ayırt etmek güçtü. Yanıma kaydı ve elini eşofmanımın altına kaydırdı.

Şehvetli bakışlarına esir olmuş halde, "Hayır," diye fışıldadım. Christian bana muzip bir gülümsemeyle baktı.

"İyi." Cinsel organımı avuçladı. "İç çamaşır giymemişsiniz, Bayan Grey. Onaylıyorum." Parmakları sihirlerini konuşturmayı sürdürürken ve başparmağı, binbir vaatle klitorisimin üstünde dolaşırken beni tekrar öptü ve işaret parmağını enfes bir yavaşlıkla içime itti.

"Öpüşüp koklaşıyor olmamız gerekiyordu," diye inledim.

Christian durdu. "Ben öyle yaptığımıza sanıyordum."

"Hayır. Sessiz."

"Ne?"

"Sessiz."

"Seksiz ha?" Elini eşofmanından çıkardı. "Al bakalım." İşareti parmağını dudaklarımda dolaştırınca, yapış yapış tuzumun tadını aldım. Parmağını ağzımın içine itip birkaç saniye önce aşağıda yapıp şeyi tekrarladı. Sonra kendisi bacaklarımdan arasına girecek şekilde kaydı. Ereksiyonu bana yaslanmıştı. Bir defa, iki defa ve tekrar kendimi bastırdı. Eşofmanımın kumaşı tam olması gerektiği gibi sürtünürken, iç geçirdim. Kendini bir kez daha itip, içime doğru bastırdı.

"İstediğin bu mu?" diye mırıldandı ve kalçalarının ritmik hareketleriyle, üzerimde gelip gitmeye başladı.

"Evet," diye inledim.

El bir kez daha meme ucuma konsantre olmaya dönerken, diğerleri çeneme sürtünüyordu. "Ne kadar seksi olduğunu biliyor musun, Ana?" Gittikçe daha hızlı hareket ederken, sesi boğuktu. Bir cevap vermek için ağzımı açtım ve sefil bir şekilde, sadece yüksek sesle inlemeyi başardım. Ağzımı bir kez daha ele geçirdi ve dilini yeniden ağzıma itmeden önce, dişleriyle alt dudağımı çekti. Diğer bileğini serbest bıraktı, o beni öperken, ellerim açıklıkla önce omuzlarına sonra da saçlarının arasına kaydı. Saçlarını çekince, inledi ve gözlerini gözlerime çevirdi.

"Ah..."

"Sana dokunmamdan hoşlanıyor musun?" diye fısıldadım.

Kaşları, soruyu anlamamış gibi, kısacık bir an çatıldı. Bana sürtünmeyi kesti. "Elbette. Bana dokunmana bayılıyorum, Ana. Senin dokunuşun söz konusu olduğu zaman, açık büfede açlıktan ölmek üzere olan bir adama dönüyorsun." Sesi tutkulu bir samimiyetle doluydu.

Tanırım...

Bacaklarımdan arasında dizlerinin üstünde doğruldu ve bluzumu çıkarmak için beni yukarı çekti. İçimde bir şey yoktu. Tişörtünün etek ucunu tutup başından yukarı çekti ve yere fırlattı. Sonra beni kazağına alıp, ellerini tam popomun üstünde kavuşturdu.

"Dokun bana," diye soludu.

Ah, Tanrım... Çekinerek uzandım ve parmak uçlarını göğüs kemigimin üstüne saçılmış kılların arasında, yanık izlerinin üstünde dolaştırdım. Keskin bir nefes aldı; göz bebekleri büyüdü ve nedeni dolaştırdım. Dokunuşuma şehvetli bir tepkiydi bu. Parmaklarım keskin üstünde, bir göğüs ucundan diğerine doğru usulca süzülürken benim üstünde, bir göğüsle dokunuşumla sertleşip dikilmişti. Öne beni dikkatle izledi. Göğüsleri dokunuşumla sertleşip dikilmişti. Öne doğru eğilip göğsüne yumuşaklık öpücükler kondurdum ve elim kirş ve kaslarının biçimli ve sert hatlarını hissederek, omuzlarına doğru kaydı. Vay canına... çok formdaydı.

"Seni istiyorum," diye mırıldanarak libidoma yeşil ışık yaktı. Parmaklarımdan saçlarının arasına kaydırıp başına, ağzımı esir alacağım şekilde arkaya yatırırken, kasıklarımı alev elev yakan ateşi hissettim. İzleyerek beni sırt üstü kanepeye itti. Doğruldu, eşofmanı tek bir hamlede çıkarırken aynı anda fermuarını indirdi.

"Maç sayısı," diye fısıldadı ve hızlı bir hareketle içimi doldurdu.

"Ah..." diye inledim. Yüzümü ellerinin arasına alarak, hareket etmeden durdu.

"Sizi seviyorum, Bayan Grey," diye mırıldandı ve benimle çok yavaş, çok nazik sevişti. Ta ki ben darmadağın olup adımı haykırarak, elmden gelse hiç bırakmamak üzere, bedenimi bedenine sarana dek.

Göğsünde yatıyordum. TV odasının yerindeydik.

"Biliyorsun, üçüncü aşamayı tamamen atladık." Parmaklarım göğüs kaslarının çizgisinde dolaşıyordu.

Güldü. "Bir dahaki sefere." Başımın tepesini öptü.

Kafamı kaldırıp ekrana baktığımda, X-Files'in son jeneriği geçiyordu. Christian kumandaya uzanıp sesi geri açtı.

"Bu diziye sever miydin?" diye sordum.

"Çocukken."

"Bunu yapmak zorunda olmadığını biliyorsun," diye mırıldandı. Ona gözlerini devirmemek için kendimi zor tuttum.

Sawyer ve Ryan'ın Audi'nin ön koltuğundan beni duymadığını istemediğim için, fısıltıyla, "Biliyorum," dedim. Christian kaşları çatı, bense gülümsedim.

"Ama istiyorum," diye devam ettim. "Bunu biliyorsun." Başını uzatıp onu öptüm. Çatık kaşları düzelmedi. "Sorun ne?"

Sawyer arabadan inerken, Christian, Ryan'a kararsızlıkla baktı. "Sadece benim olmamı özleyeceğim."

Yüzünü okşamak için uzandım. "Ben de." Onu öptüm. "Harika bir balayıydı. Teşekkür ederim."

"İşinizin başına gidin, Bayan Grey."

"Siz de öyle, Bay Grey."

Sawyer kapıyı açtı. Kaldırımı inmeden önce, Christian'ın elini bir kez sıktım. Binaya doğru yürürken, usulca el salladım. Sawyer kapıyı açtı ve peşinden içeri girdi.

"Merhaba, Ana." Claire resepsiyon bankosunun arkasından gülümsüyordu.

"Claire, merhaba." Ben de gülümsedim.

"Harika görünüyorsun. Balayı iyi miydi?"

"En iyisi, teşekkürler. Burası nasıldı?"

"Yaşlı Roach bildiğin gibi ama güvenlik artırıldı ve sunucu odasından elden geçiriliyor. Ama Hannah sana anlatır zaten."

Elbette anlattı. Claire'e sevecen bir gülümseme gönderdikten sonra, ofise yürüdüm.

Hannah asistanıydı. Uzun boylu, ince ve zaman zaman sinir bozucu bulacağım derecede, insafsızca becerikliydi. Ama benden birkaç yaş büyük olmasına rağmen, bana karşı tathydi. Latte'mi çoktan hazır etmişti. Benim için hazırlamasına izin verdiğim tek kahve buydu.

"Merhaba, Hannah," dedim sevecen bir sesle.

"Ana, balayın nasıldı?"

Muhteşem. Al, bu senin." Onun için aldığım küçük parfüm şişesini masasına bıraktım. Neşeyle el çırpı.

"Ah, teşekkürler," dedi heyecanla. "Acil yazışmaların masanın üstünde ve Roach saat onda seni görmek istiyor. Şimdilik rapor etmem gerekenler bu kadar."

"İyi. Teşekkürler. Ve kahve için de sağ ol." Ofisime girdim, evrak çantamı masanın üstüne bırakıp birikmiş mektuplara göz attım. Yapacak çok işim vardı.

Saat ona doğru kapım nazikçe vuruldu.

"İçeri gelin."

Elizabeth kapıdan kafasını uzattı. "Merhaba, Ana. Sadece hoş geldin demek istedim."

"Hey. Bütün bu yazışmaları okurken, hâlâ Güney Fransa'da olmayı dilediğimi itiraf etmeliyim."

Elizabeth güldü ama bu biraz tuhaf, zorlama bir gülmüştü. Başımı yana eğdim ve ona Christian'ın bana baktığı gibi baktım.

"Sapasığlam dönmene sevindim," dedi. "Birkaç dakika içinde, Roach'la toplantıda görüşürüz."

"Tamam," diye mırıldandım. Kapıyı arkasından kapattı. Kapalı kapıya çatık kaşlarla baktım. *Bu da neydi böyle?* Aldırış etmemeye karar verdim. E-postamın uyarı sinyali duyuldu. Christian'dan mesaj gelmişti.

Kimden: Christian Grey

Konu: Söz Dinlemeyen Eşler

Tarih: 22 Ağustos 2011 09:56

Kime: Anastasia Steele

Karım

Aşağıdaki e-postayı gönderdim ama iletilmedi ve nedeni senin adını değiştirmemiş olman,

Bana söylemek istediğin bir şey var mı?

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Ek:

Kimden: Christian Grey

Konu: Baloncuk

Tarih: 22 Ağustos 2011 09:32

Kime: Anastasia Grey

Bayan Grey

Sizinle bütün aşamaları geçmeyi seviyorum.

İşe döndüğünüz ilk gününüz harika geçsin.

Baloncüğümü şimdiden özledim.

x

Christian Grey

Gençlik Dünyaya Dönen CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Kahretsin. Hemen yanıtla düğmesine tıkladım.

Kimden: Anastasia Steele

Konu: Baloncucu Patlatma

Tarih: 22 Ağustos 2011 09:58

Kime: Christian Grey

Kocam

Sizinle her tür beyzbol benzetmesine varım, Bay Grey.

Burada eski soyadımı kullanmak istiyorum.

Bu akşam açıldım.

Şimdi bir toplantıya gidiyorum.

Baloncüğümü ben de özlüyorum...

Not: BlackBerry'yi kullanmam gerekmez mi?

Anastasia Steele

Edinör, SBY

Sıkı bir kavga olacaktı. Hissediyordum. İç geçirerek toplantı için kâğıtlarımı topladım.

Toplantı iki saat sürdü. Bütün editörler, Roach ve Elizabeth oradaydılar. Personel, strateji, pazarlama, güvenlik ve yıl sonunu tartıştık. Toplantı ilerledikçe, rahatsızlığım daha da arttı. İş arkadaşlarımın bana davranışlarında inceden bir değişim – balayımdan önce orada

olmayan bir mesafe ve hürmet vardı. Ve edebiyat dışı eserler lümünü yöneten Courtney'den düpedüz düşmanlık hissediyordum. Belki de paranoya yapıyordum ama bu, Elizabeth'in sabahki tok selamını biraz olsun açıklıyordu.

Aklım önce yata, sonra oyun odasına ve son olarak da 1-5'ye rengiz Dodge'dan kaçtığımız R8 macerasına kaydı. Belki de Christian baklıydı. Bunu artık yapamazdım. Can sıkıcı bir düşünceydi; sonucu kendimi bileli yapmak istediğim şey buydu. Bunu yapamazsam, ne yapacaktım ki? Ofisime dönerken, bu karanlık düşünceler kafamdan atmaya çalışıyordum.

Masama oturunca, hızla e-postalarımı kontrol ettim. Christian'ın ses yoktu. BlackBerry'ye baktım. Orada da bir şey yoktu. İyi ki azından e-postama aksı tepki almamıştım. Belki rica ettiğin gibi bu akşam konuşabilirdik. İnanmakta güçlük çekiyordum ama bir zursuzluğumu yok sayarak pazarlama toplantısında bana verilen pazarlama planını açtım.

Her pazartesi olduğu gibi, Hannah, Bayan Jones'un incelik göstererek paketlediği öğle yemeğim için bir tabakla ofisime geldi ve öğle yemeklerimizi hafta içinde hangi işleri bitirmek istediğimizi tartışarak, birlikte yedik. Bana üç haftadır uzakta olduğum düşünülürse, fena halde eksik kaldığım güncel ofis dedikodularını da aktardı. Bu sohbet ederken, kapım vuruldu.

"İçeri gelin."

Roach kapıyı açtığında yanında Christian da vardı. Kısacık bir an büyük bir şaşkınlık yaşadım. Christian bana yakıcı bir bakış atarak içeri girdi ve Hannah'yla nazik bir şekilde konuştu.

"Merhaba, siz Hannah olmasınız. Ben Christian Grey'im," dedi. Hannah ayağa fırlayarak elini uzattı.

El sıkışırken, "Bay Grey. Sizinle tanışmak ne güzel," diye keşledi. "Siz bir kahve getirebilir miyim?"

Christian sevecen bir tavırla "Lütfen," dedi. Hannah bana hızlı ve şaşkın bir bakış attıktan sonra, en az benim kadar afallamış bir halde, eşikte duran Roach'un yanından geçerek hızla dışarı çıktı.

"İzin olursa, Roach, Bayan Steele'le konuşacaklarım var." S harfini ıslık çalar gibi... alay eder gibi tıslayarak vurgulamıştı.

Buraya gelme nedeni buydu... Ah, kahretsin.

"Elbette, Bay Grey. Ana." Roach kapıyı arkasından kapatarak ofisinden çıktı. Konuşma gücümü ancak toplayabilmişim.

Gereğinden fazla tatlı bir sesle, "Bay Grey, sizi görmek ne güzel," dedim.

"Bayan Steele, oturabilir miyim?"

"Şirket sizin." Elimi Hannah'ın boşalttığı sandalyeye doğru salladım.

"Evet, öyle." Gözlerine yansımayan kurnaz bir gülümsemeyle bakıyordu. Ses tonu soğuktu. Yayıdığım gerilimi, her yanımda hissediyordum. Siktir. Yüreğime bir ağırlık çöktü.

Yüzü masama dönük halde otururken, "Ofisin çok küçük," dedi.

"Bana yetiyor."

Bana ifadesiz bir yüzle bakıyordu ama kızgın olduğunu anlamıştım. Derin bir nefes aldım. Hiç eğlenceli olmayacaktı.

"Senin için ne yapabilirim, Christian?"

"Sadece varlıklarımı gözden geçiriyorum."

"Varlıklarımı mı? Hepsini mi?"

"Hepsini mi? Bazılarında marka değişikliği gerekiyor."

"Marka değişikliği mi? Hangi açıdan?"

"Bence biliyorsun." Sesi insam ürkütecek kadar sakindi.

"Lütfen, işinden üç hafta uzak kaldıktan sonra, sırf buraya gelip adım hakkında kavga etmek için gününe ara verdiğini söyleme." Ben laaset olam bir mal varlığı değilim!

Oturduğu yerde kıpırdandı ve bacak bacak üstüne attı. "olarak kavgaya denemez, hayır."

"Christian, çalışıyorum."

"Bana asistanınla dedikodu yapıyormuşsun gibi geldi."

Yanaklarını ısındı. "Programlarımızı gözden geçiriyoruz," dedi. "Ve soruma cevap vermedin."

Kapı vuruldu. Fazla yüksek sesle, "Girin!" diye bağırıldı.

Hannah kapıyı açtı ve küçük bir tepsi getirdi. Sütük, şekerli, French press'te kahve. Elinden geleni yapmıştı. Tepsiyi masama bıraktı.

Az önce bağırıldığı için utanarak, "Teşekkürler, Hannah," dedi. "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı, Bay Grey?" diye sorarken nefes nefeseydi. Gözlerini devirmek istemedi.

"Hayır, teşekkürler. Hepsi bu kadar." Christian ona göz alıcı külot indirten gülümsemesini gönderdi. Hannah kızardı ve aptal aptal sırıtarak çıktı. Christian dikkatini yeniden bana çevirdi.

"Pekâlâ, Bayan Steele, nerede kalmıştık?"

"Adım konusunda kavgaya etmek için kaba bir şekilde iş günümü bozmakla meşguldün."

Christian, sanırım sesimdeki coşkuya şaşırarak gözlerini karıştırdı. Uzun, hünerli parlaklarının becerikli bir hareketiyle, dizindeki görünmeyen bir kumaş tiftiğini aldı. Dikkat dağıtıyordu. Mahsus yapıyordu. Ona gözlerimi kısarak baktım.

"Emrivaki ziyaretler yapmayı severim. Yöneticileri tetikte, epleri yerlerinde tutmaya yarar. Bilirsin." Omuz silkti. Ağzı kibirli bir çizgi halini almıştı.

Epleri yerinde tutar mı? "Vakit ayırayabildiğinden haberim yoktu," diye çıktım.

Bakışları buz kesti. "Neden burada soyadını değiştirmek istiyorsun?" derken, sesinde ölümcül bir sükûnet vardı.

"Christian bunu şu anda tartışmak zorunda mıyız?"

"Hazır buradayım. Tartışmamamız için bir neden göremiyorum."

"Üç haftadır uzakta olduğum için, yapacak bir ton işim var."

Beni süzen gözleri soğuk, hatta mesafeliydi. Dün geceden sonra, son üç haftadan sonra bu kadar soğuk durabilmesine hayret ettim. Kahretsin. Kızmıştı. Gerçekten kızmıştı. Aşırı tepki vermeyi ne zaman öğrenecekti?

"Benden utanıyor musun?" derken sesinde aldatıcı bir yumuşaklık vardı.

"Hayır! Christian, elbette hayır." Yüzümü buruşturdum. "Bu seninle değil, benimle ilgili." Tanrım bazen insanı çileden çıkarıyordu. Saçma sapan, hükmedici bir megaloman oluyordu.

"Nasıl benimle ilgili olmaz?" Başını yana yatırırken, gerçekten kafası karışmış gibiydi. Bana iri iri açılmış gözlerle bakarken, taraf-sızlığı kısmen şaşmışa benziyordu. İncindiğini anladım. Kahretsin. Duygularını incittim. Ah hayır. O kırmak isteyeceğim son insandı. Mantığımı görmesini sağlamalıydım. Kararımın arkasındaki düşünce biçimini açıklamam gerekiyordu.

Doğru sözcükleri bulmak için debelenerek, "Christian, bu işe girdiğimde, seninle yeni tanışmıştım," dedim sabırla. "Şirketi satın alacağını bilmiyordum."

Kısa tarihimizdeki o olay hakkında ne diyebilirdim? Bunu yapmanın arkasındaki dengesiz nedenler -kontrol manyaklığı, sapık takipçilik eğilimleri- çok zengin olduğu için dizginlerinden kurtulmuştu. Beni güvende tutmak istediğini biliyordum ama buradaki temel sorun onun SBY'nin patronu olmasıydı. Hiç müdahale etmemiş olsaydı, normal şekilde devam edebilir ve iş arkadaşlarının hoşnutsuz ve fişli halindeki suçlamalarıyla karşı karşıya kalmazdı. Onunla göz temasını kesmek için başımı ellerimin arasına aldım.

Lime lime çözülen öfkeme çaresizce tutunmaya çalışarak, "Senin için neden bu kadar önemli?" diye sordum. Duygusuz bakışları hiçbir şeyi ele vermeyen ısıltılı gözlerine baktım. Biraz önceki kavganın gizlenmişti. Ama cevabı daha soruyu sorarken ve o henüz düşünmeden biliyordum.

"Herkesin benim olduğunu bilmesini istiyorum."

"Ben seninim, bak." Sol elimi havaya kaldırıp alyansımı ve taktığı taşı gösterdim.

"Yetmez."

"Seninle evlenmiş olmam yetmez mi?" Sesim fısıltıdan farklıydı.

Yüzümdeki dehşeti idrak edince, gözlerini kırıştırdı. Neye ulaşabilirdim ki böyle? Daha ne yapabilirdim?

"Kastettiğin bu değildi," diye çıktı ve elini uzaması saçlarının arasında geçirip bir tutamın altına düşmesine neden oldu.

"Kastettiğin ne?"

Yutkundum. "Senin dünyanın benimle başlayıp benimle bitmesini istiyorum," derken, ifadesi yaralıydı. Yorumu beni bütünü dağıtmıştı. Mideme nefesimi kesen, beni yaralayan bir yumruk indirmişti sanı. Aklıma, kirli, uyumsuz ve üzerine büyük gelen kıyafetler içinde, bakır rengi saçlı, gri gözlü, küçük, korkmuş bir çocuğun görüntüsü düştü.

Rüyaya kaçmadan, "Öyle zaten," dedim; çünkü gerçek buydu. "Ben sadece bir kariyer edinmeye çalışıyorum ve senin adının arkasına sığınmak istemiyorum. *Bir şeyler yapmalıyım, Christian.* Yapacak hiçbir şeyim olmadan, Escala'da ya da yeni evde tikişip kalamam. Aklıma kaçırıyorum. Boğulurum. Ben hep çalıştım ve bundan keyif alıyordum. Bu benim rüyalarımın işi ve her zaman istediğim şey. Ama seni daha az sevdiğim anlamına gelmiyor. Sen benim için dünyaya Ağlamamalıydın, burada olmazdı. İçimden tekrar edip duruyordum. Ağlamamalıydın. Ağlamamalıydın."

Bana hiçbir şey söylemeden bakıyordu. Sonra söylediklerimi değerlendirmiş gibi kaşları çatıldı.

"Seni boğuyor muyum?" Sesi tatsızdı ve bana daha önce sorduğu bir sorunun yankısıydı.

"Hayır... evet... hayır." Bu öylesine çileden çıkarıcı bir konuşmaydı ki, şimdi ve burada yapmak istediğim bir konuşma değildi. Gözlerimi yumdum ve bu noktaya nasıl vardığımızı anlamaya çalışarak aklıma ovalamaya başladım.

"Bak, adından bahsediyorduk. Burada kendi soyadımı kullanmak istiyorum çünkü seninle arama mesafe koymak istiyorum... Ama sadece burada, hepsi bu. Herkesin bu işi senin sayende aldığını düşündüğünü biliyorsun, oysa aslında..." Gözleri büyüdü, durdum. Ah, hayır... Onun sayesinde miydi yoksa?

"İşi neden aldığını bilmek istiyor musun, Anastasia?"

Anastasia? Kahretsin. "Ne? Ne demek istiyorsun?"

Güç toplar gibi, oturduğu yerde kıpırdandı. Bilmek istiyor muydum?

"Buradaki yönetim sana Hyde'in işini geçici bir süreliğine verdi. Firma satışın tam ortasındayken, yeni bir kademli yönetici alma masrafları üstlenmek istemediler. Şirket onun mülküne geçince, yeni patronun ne yapacağını konusunda hiçbir fikirleri yoktu ve aklıca davranarak pahalıya patlayacak birini. Bu yüzden yeni patron..." Duraksadı. Dudakları alaycı bir gülümsemeye çarpılarak, "Yani ben işi devralana kadar, Hyde'in işini sana verdiler."

Lanet olsun. "Sen ne diyorsun?" Yani onun yüzündendi. Siktir. Dehşete kapılmıştım.

Telaşım karşısında gülümseyerek kafasını salladı. "Rahatla. Sen bu zor görevin hakkını verdin. Çok iyi iş çıkardın." Sesinde az da olsa bir gurur tınısı vardı ve neredeyse çözülecektim.

Aldığım haberden sersemlemiş halde, "Ah," diye mırıldanarak Koltuğumda arkama yaslandım ve ağzım açık ona baktım. Bir ke daha kıpırdandı.

"Seni boğmak istemiyorum, Ana. Seni altın bir kafeşe kapmak da istemiyorum. Yani..." Duraksadı. Yüzü kararmıştı. "Pekli, mantıklı yanım istemiyor." Zihni bir plan kurarken, düşünceli bir tavırla çenesini kaşadı.

Ah, nereye varmaya çalışıyordu? Bir evreka amı yaşar gibi aniden kafasını kaldırdı. Gözlerini kısarak, "Yani, asi karımla uğraşmak dışında, burada olmamın nedenlerinden biri de," dedi, "Bu işle ne yapacağımı görüşmek."

Asi karım mı? Ben ne asiydim, ne de mal varlığı! Christian'a bir kez daha surat astım ve gözyaşı tehlikesi bir anda kayboldu.

"Planın ne?" Onu taklit ederek, başımı yana yatırdım. Sesinin alaycılığına mani olamamıştım. Dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle büküldü. Vay canına, bir ruh hali değişikliği daha. Bay Gel Git'le nasıl baş edebildim ki?

"Şirketin adını Grey Yayıncılık olarak değiştiriyorum."

Aman Tanrım.

"Ve bir yıl içinde, senin olacak."

Ağzım bir kez daha -bu kez daha fazla- açıldı.

"Bu benim sana düğün hediyyem."

Herhangi bir ses çıkarabilme umuduyla, ağzımı kapatıp tekrar açtım. Ama hiçbir şey olmadı. Zihnim bomboştu.

"Bu durumda, Steele Yayıncılık diye mi değiştirmeliyim?"

Ciddiydi. Tanrım.

Nihayet beynim ağzımla tekrar bağlantı kuranca, "Christian," diye fısıldadım. "Sen bana bir saat hediye ettin zaten... Ben bir işi yönetmem."

Başımı yana yatırdı ve bana eleştirir gibi kaşlarını çatarak baktı. "Ben yirmi bir yaşındayken kendi işimi yönetiyordum."

"Ama sen... sensin. Kontrol manyağı ve olağanüstü harika çocuk. Tanrım, sen okulu bırakmadan önce Harvard'da Ekonomi okumuştun. En azından biraz fikrin var. Bense üç yıl boyunca, yarı zamanlı olarak beya ve kablo bağı sattım, tanrı aşkına. Dünyaya dair o kadar az şey gördüm ki, neredeyse hiçbir şey bilmiyorum." Tiradımın sonuna gelirken, sesim iyice yükselmmişti.

Dürüstçe, "Sen tanıdığım en çok okuyan insansın," diye karşı çıktı. "İyi kitapları seviyorsun. İşini balayında bile bırakmadan. Kaç taslak okudun. Dört mü?"

"Beş," diye fısıldadım.

"Ve hepsi hakkında tam rapor yazdın. Sen çok akıllı bir kadınsın, Anastasia. Başaracağından eminim."

"Sen deli misin?"

"Sana deliyim," diye fısıldadı

Ve benden bir homurtu çıktı çünkü becerebildiğim tek ifade buydu. Gözlerini kastı.

"Herkesin maskarası olacaksın. Yetişkin hayatında sadece birkaç ay tam zamanlı bir işte çalışmış karısı için şirket satın alan adam."

"Sence insanların ne düşündüğü umrunda mı? Ayrıca yalnız olmayacaksın."

Ona ağzım açık bakakaldım. Bu defa aklını gerçekten kaçırmıştı. "Christian, ben..." Başımı ellerimin arasına aldım; duygularım bir merdazeden geçiyordu sanki. Deli miydi? Ve içimin en derin ve karanlık yerinden, ani ve uygunsuz bir gülme ihtiyacı yükseldi. Ona tekrar baktığımda, gözleri iri iri açılmıştı.

"Sizi eğlendiren bir şey mi var, Bayan Steele?"

"Evet. Sen."

Gözleri daha da irileşti. Hem şaşırmış, hem keyiflenmişti. "Canıza gülmek ha? İşte bu olmaz. Üstelik dudağımı da uyarıyor! Gözleri koyulaştı. Ah, hayır. Bu bakışı tanıyordum. İhtirash, başıma çıkarıcı, şehvetli. Hayır, hayır, hayır! Burada olmazdı.

"Aklından bile geçirme," diye uyarırken, telaşım sesime yaranıyordu.

"Neyi aklımdan geçirmeyeyim, Anastasia?"

"Bu bakışı tanıyorum. İş yerimdeyiz."

Erimiş gri ve aç gözlerini benimkilere sabitleyerek, öne eğildi. *Aman Tanrım!* İç güdüsel olarak yutkundum.

"Küçük, makul derecede ses geçirmez ve kapısı kilitlenmez ofisteyiz," diye fısıldadı.

"Cinsel taciz." Her kelimeyi özenle vurguladım.

"Kocanla değil."

"Patronumun patronunun patronuyla," diye tısladım.

"Sen benim karımsın."

"Christian, hayır, ciddiym. Beni bu akşam kollarında eriyip bitene kadar becerebilirsin. Ama şimdi olmaz. Burada hayatta olmaz!" Gözlerini bir kez daha kırptırıp kıstı. Sonra beklenmedik bir şekilde güldü.

"Kollarında eriyip bitene kadar?" Tek kaşını kaldırdı. "Bu sözünü size hatırlatırım, Bayan Steele."

"Ah, şu Bayan Steele olayına kes!" diye çıkışarak masaya vurmam ikimin de ırkıldı. "Tanrı aşkına, Christian. Senin için anlama bu kadar önemliyse, adımı değiştireceğim!"

Ağzı açıldı ve derin bir nefes aldı. Ve ardından yüzü, otuz iki dişini gösteren, ısl ısl, neşeli bir sırtışla aydınlandı. *Vay canına...*

"İyi." Ellerini kavuşturdu ve bir anda ayağa kalktı.

Şimdi ne olmuştuz?

"Görev tamamlandı. Şimdi, yapılacak işlerim var. İzininizle, Bayan Grey."

Peh! Bu adam o kadar delirticiydi ki. "Ama..."

"Ama ne, Bayan Grey?"

Koltuğuma gömüldüm. "Git yeter."

"Niyetim de bu zaten. Akşama görüşürüz. Kollarımda eriyip bitmen için sabırsızlanıyorum."

Yüzümü buruşturdum.

"Ah, bu arada katılmam gereken, iş bağlantılı bir dizi sosyal aktivite yaklaşıyor ve senin de bana eşlik etmeni istiyorum."

Ağzım açık, dik dik baktım. *Gider misin, lütfen?*

"Andrea'dan Hannah'yı arayıp tarihleri ajandana kaydettirmesini rica edeceğim. Tanışman gereken bazı insanlar var. Bundan sonra Hannah'dan programını düzenlenmesini istemelisin."

Tamamen şaşkın, afallamış ve şoke olmuş bir halde, "Tamam," diye mırıldandım.

Masama eğildi. *Şimdi ne var?* Hipnotize edici bakışlarına yalandım.

"Sizle iş yapmayı çok seviyorum, Bayan Grey." Ben felç olmuş gibi hiç kıpırdamadan otururken, iyice eğildi ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Kaçtım, bebek," diye mırıldandı. Aniden doğruldu ve bana göz kırptığı gibi, çıkıp gitti.

Üstümden biricik kocamın ta kendisi olan bir yük treni geçmiş gibi hissederek, başımı masama dayadım. Bu gezegendeki en buzaıcı, can sıkıcı ve aksi adam olmahydı. Doğrudum ve çılgın gibi gülerimi ovaladım. Az önce neye razı gelmişim? Pekâlâ, Ana Grey, SBT'yi yani Grey Yayıncılık'ı yönetecekti. Bu adam aklımı kaçırmıştı. Kapatı vuruldu ve Hannah kafasını uzattı.

"İyi misin?" diye sordu.

Ona sadece baktım. Kaşları çatıldı.

"Bunu yapmamanı hoşlanmadığımı biliyorum ama sana bu çay yapabilir miyim?"

Başımı evet der gibi salladım.

"Twinings Kahvaltı çayı, açık ve sade?"

Başımı tekrar salladım.

"Hemen geliyor, Ana."

Boş gözlerle bilgisayar ekranına bakarken, hâlâ şoktaydım. İlamamasını nasıl sağlayabilirdim? E-posta!

Kimden: Anastasia Steele

Konu: BEN SENİN MALIN DEĞİLİM!

Tarih: 22 Ağustos 2011 14:23

Kime: Christian Grey

Bay Grey

Bir dahaki sefere, beni görmeye gelmeden önce, en azından e-
genlere özgü hükmedici megalomanyaklığınız konusunda hazırlık
olabilmem için, lütfen randevu alın.

Saygılarımla

Anastasia Grey <----- lütfen isme dikkat edin
Editör, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: Kollarımda Eriyip Bitene Kadar

Tarih: 22 Ağustos 2011 14:34

Kime: Anastasia Steele

Benim Sevgili Bayan Grey'im (Benimdeki vurguya dikkat)
Kendimi savunmak için ne diyebilirim ki? O civardaydım.
Ve hayır, siz bir mal varlığı değilsiniz. Siz benim biricik eşimsiniz.

Her zamanki gibi, günümü aydınlatıyorsunuz.

Christian Grey

CEO & Hükmedici Megalomanyak, Grey Şirketler Topluluğu

Komik olmaya çalışıyordum ama gülecek havada değildim. Derin
bir nefes aldım ve yazışmalarına döndüm.

O akşam arabaya bindiğimde, Christian sessizdi.

"Merhaba," diye mırıldandım.

Olması gerektiği gibi, ihtiyatla, "Merhaba," dedi.

Fazla şirin bir sesle, "Bugün başka kimsenin işine mani oldun
mu?" diye sordum.

Yüzünden belli belirsiz bir gülümseme geçti. "Sadece Flynn."

Ah.

"Onu bir dahaki ziyaretinde, görüşülmesini istediğim konuların
listesini sana vereceğim," diye tısladım.

"Tatsız gibisiniz, Bayan Grey."

Gösterimi önündeki Ryan ve Sawyer'in enselerine diktim. Chris-
tian yanında döndü.

"Hey," dedi usulca ve elime uzandı. Bütün öğleden sonra, işe
konsantre olmam gerekirken ona ne söyleyeceğimi kestirmeye çalış-
mıştım. Ancak geçen her saatte öfkem biraz daha artmıştı. Bu kendini
beğenmiş, alıngan ve dürist olmak gerekirse çocuksu tavırlarından

bakmışım. Elimi, kendini beğenmiş, alıngan ve çocuksu bir tavırla elinden çektim.

"Bana kızgın mısın?" diye fısıldadı.

"Evet," diye tısladım. Kollarımı göğsümde kavuşturarak, ondan dışarı baktım. Yanımda, bir kez daha kıpırdandı ama kendisi ondan tarafa bakma izni vermeyecektim. Neden bu kadar kızılgın anlamıyordum ama kızmıştım işte. Gerçekten feci kızgındım.

Escala'nın önünde durunca, protokolü çiğneyip elimde evrakı tutarak dışarı fırladım. Peşimden kimin geldiğine bakmadan, ayaklarımı yere vurarak, hışımla binadan içeri girdim. Ryan arkamdan koşarak lobiye girdi ve "çağır" düğmesine basmak için asansöre atıldı.

Yanına varınca, "Ne?" diye çıkıştım. Yanakları kızardı.

"Özür dilerim, efendim," diye mırıldandı.

Christian da asansörü beklemek üzere yanıma gelince, Ryan hemen çekildi.

Christian kuru bir sesle, "Demek sadece bana kızgın değilsin" diye mırıldandı. Dönüp bakınca, yüzünde bir gülümseme iması gördüm.

"Sen bana gülüyor musun?" Gözlerimi kıstım.

Onu silah doğrultup tehdit etmiş gibi, ellerini havaya kaldırdı. "Hangi cüretle?" lacivert takım elbisesi içinde yumuşacak seksi saçları ve samimi ifadesiyle, canlı ve temiz görünüyordu.

"Tıraş olman lazım," diye mırıldandım. Ona arkamı dönüp asansöre bindim.

Saçlarını alından geriye iterek, "Öyle mi?" dedi. Arkamdan kabine girdi.

"Evet." Dairemizin kodunu minik klavyeye girdim.

"Demek artık benimle konuşuyorsun?"

"Beyefendi."

Temkinli bir sesle, "Tam olarak neye kızdın? Bir göstergeye ihtiyacım var," diye sordu.

Dönüp ona ağzım açık baktım.

"Gerçekten hiçbir fikrin yok mu? Senin gibi zeki birinin mutlaka bir ipucu vardır? Bu kadar kalın kafalı olduğuna inanamıyorum."

Telaşa bir adım geri çekildi. Kafası karışmış gibi, "Sen gerçekten kızgınsın. Bunu ofisinde hallettiğimizi sanıyordum," diye mırıldandı.

"Christian ben sadece senin alıngan taleplerine teslim oldum. Hepsi bu."

Asansör kapısı açıldı ve dışarı fırladım. Taylor holde duruyordu. Ben hışımla yanından geçerken, bir adım geri çekildi ve hızla ağzını kapattı.

"Merhaba, Taylor," diye mırıldandım.

"Bayan Grey," dedi.

Evrak çantamı hole bırakıp büyük salona yöneldim. Bayan Jones ocağın başındaydı.

"İyi akşamlar, Bayan Grey."

"Merhaba, Bayan Jones." Doğruca buzdolabına gidip bir şişe beyaz şarap çıkardım. Christian arkamdan mutfaka geldi ve dolaptan bir kadeh almamı bir atmaca gibi izledi. Çeketini çıkarıp rahat bir tavırla tezgahın üstüne bıraktı.

Süper tatlılıkla, "Sen de bir içki ister misin?" diye sordum.

Gözlerini benden bir an bile ayırmadan, "Hayır, teşekkürler," dedi ve çaresiz kaldığını anladım. Benimle ne yapacağını bilmiyordu. Bir yandan komik, bir yandan trajik bir durumdu. Pekâlâ, canı cehennemde. Bu öğleden sonraki görüşmemizden bu yana şefkatli yanımı bulmakta güçlük çekiyordum. Ağır hareketlerle kravatını çıkarıp gömleğinin üst düğmesini açtı. Ben kendime kocaman bir kadeh sarıgarnon blanc doldururken, Christian elini saçlarının arasından geçiriyordu. Döndüğümde Bayan Jones ortadan kaybolmuştu. Kah-

retsin! O benim canlı kalkanımdı. Şarabımdan büyük bir yudum aldım. Hımm. Tadı çok güzeldi.

Christian, "Kes şunu," diye mırıldandı. Aramızdaki iki adimlik mesafeyi kapatıp karşına dikildi. Saçını nazik bir hareketle kulağının arkasına itti ve parmak uçlarını kulak memesinde dolaştırarak içini ürpermesine neden oldu. Bütün gün özlediğim bu mıydı yoksa? Christian'ın dokunuşu mu? Başımı sallayarak, kulağımı bırakmam sağladım ve gözlerimi gözlerine diktim.

"Konuş benimle," diye mırıldandı.

"Ne anlama var ki? Sen beni dinlemiyorsun."

"Evet, dinliyorum. Sen dinlediğim çok az sayıda insandan birisin." Şarabımdan bir yudum daha aldım.

"Sorum ismin mi?"

"Evet ve hayır. Mesele seninle aynı fikirde olmamamı da aklın şeklin." Sinirlenmesini bekleyerek gözlerinin içine baktım.

Almı kırıştı. "Ana... bazı sorunların olduğunu biliyorsun. Sü konusu sen olunca boş vermem çok zor. Bunu biliyorsun."

"Ama ben ne bir çocuğam ne de bir mal."

"Biliyorum." İç geçirdi.

Yakarır gibi fısıldadı. "O zaman bana öyleymişim gibi davranmaktan vazgeç."

Parmaklarının üstünü yanağıma sürttü ve başparmağının ucunu alt dudağımanın üstünde dolaştırdı.

Yüzünde, ağırbaşlı, saygılı bir ifadeyle, "Kızma. Benim için o kadar kıymetlisin ki. Çocuk gibi, paha biçilmez bir varlıksın," dedi. Sözleri dikkatimi dağıtmıştı. Çocuk gibi. Bir çocuk gibi kıymetli. Bir çocuk onun için kıymetli olacaktı.

"Ben bunların ikisi de değilim, Christian. Senin karnum. Madem saydım almamam seni incitecekti, bunu söylemem gerekirdi."

"İncitmek mi?" Kaşlarını iyice çatı ve zihninde bu olasılığı keşfe çıktığını anladım. Aniden, hâlâ çatık kaşlarla, sırtına dikleşti ve hâlâ bileğindeki saate baktı. "Mimarın gelmesine bir saatten az kaldı. Yemek yemeliyiz."

Ah, hayır. İçimden inledim. Bana yanıt vermemiştii; üstelik şimdi bir de Gia Matteo'yla uğraşmam gerekecekti. Bektan günüm daha da bektan bir hal almıştı. Christian'a suratımı buruşturdum.

"Bu tartışma henüz bitmedi," diye mırıldandım.

"Tartışacak başka ne var ki?"

"Firmayı satabilirdin."

Christian homurdandı. "Satmak mı?"

"Evet."

"Bugünün piyasasında alıcı bulabileceğimi mi sanıyorsun?"

"Sana kaç a mal oldu?"

"Göreceli olarak ucuzdu." Sesi korunaklıydı.

"Ya batarsa?"

"Hayatta kahrız. Ama sen orada olduğun sürece batmasın izin veremeyeceğim, Anastasia."

"Ya ayrılırsam?"

"Ayrılıp ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Başka bir şey."

"Bunun hayallerindeki iş olduğunu sen söyledin. Ve yanıyorsam başla ama Tanrı'nın ve Peder Walsh'un ve en yakın ve en sevdiğim insanların huzurunda, üzerine titreyeceğime, umutlarına ve hayallerine destek olacağıma ve seni yanımda güvende tutacağıma, söz verdim."

"Evlilik yemininden alıntı yapman, hiç adil değil."

"Sen söz konusu olduğunda adil olacağıma hiç söz vermedin. Ayrıca," diye ekledi. "Daha önce sen de yeminini bana karşı olarak kullandın."

Yüzümü buruşturdum. Doğruydum.

"Anastasia, bana hâlâ öfkeliysen, acısını daha sonra yataktan çıkar. Gözleri ısırırken, sesi bir anda alçalmış ve şehvetli bir öfkeye dolmuştu.

Ne? Yatakta mı? Nasıl?

Yüzümün aldığı şekil karşısında anlayışla gülümsekti. Onu bilmiyordum. Yatağı mı bekliyordu? *Tanrı aşkına!*

"Kollarımda eriyip bitene kadar," diye fısıldadı. "Satırsan bekliyorum"

Vay canına!

Pat diye, "Gail!" diye seslendi ve birkaç saniye içinde, Bay Jones göründü. Neredeydi? Taylor'ın ofisinde mi? Bizi mi dinliyordu? Ah, hayır.

"Bay Grey?"

"Artık yemek yemek istiyoruz, lütfen."

"Elbette, efendim."

Christian gözlerini benden ayırmıyordu. Beni ılık hazırlı kaseyle maysa hazırlanan egzotik bir yaratıkım gibi, dikkatle izliyordu. Sarabımdan bir yudum aldım.

İç çekerek, "Sana bir kadeh de ben alacağım," dedi ve elini bir kez daha saçlarının arasından geçirdi.

"Bittirmeycek misin?"

"Hayır." Christian'ın kararını yüzünden kaçınmak için, doğru dürüst el sürmediğim fettuccini tabağına baktım. Bir şey söyleme-

sine fırsat bırakmadan masadan kalktım ve tabaklarımı yemek masasından kaldırdım.

"Gia birazdan burada olur," diye mırıldandım. Christian'ın ağzı hoşnutsuz bir ifadeyle büküldüyse de bir şey söylemedi.

Ben mutfaka adım atınca, Bayan Jones, "Ben onları alayım, Bayan Grey," dedi.

"Teşekkürler."

Endişeyle, "Beğenmediniz mi?" diye sordu.

"Gayet iyiydi. Sadece aç değilim."

Bana minik, anlayışlı bir gülümsemeyle baktıktan sonra, tabağımı boşaltmak ve bulaşıkları makineye yerleştirmek üzere döndü.

Christian çalışma odasında gözden kaybolmadan önce, "Biraz telefon görüşmesi yapacağım," diyerek beni süzdü.

Rahat bir nefes alıp yatak odamıza geçtim. Akşam yemeği tuhaf geçmişti. Christian'a hâlâ kızgındım ve o yanlış bir şey yaptığımı düşünür gibi görünmüyordu. *Yapmış mıydı? Bilinçaltım tek kaşım kaldırdı ve yarım 'ay gözüklerinin üstünden sevecen bir bakış attı. Evet, yapmıştı. İsteki durumumu daha da acayip hale getirmişti. Bu meseleyi tartışmak için, kendi evimizin göreceli mahremiyetine güvenmi bile beklememişti. Ben onun ofisine husula dalıp patronluk taslasam, o ne hissederd? Üzerine tüy dikmek için, bir de SBT'yi bana vermek istiyordu. Ben bir şirketi nasıl yönetebilirdim ki? İş konusunda neredeyse hiçbir şey bilmiyordum.*

Pencereden, gün batımının incimsi pembesine boyanmış Seattle gök çığına baktım. Ver her zaman olduğu gibi, farklılıkların yataktan... holde... oyun odasında... TV odasında... mutfak tezgahının üstünde... Dur! çözmek istiyordu. Onun için her şeyin ucu sekse dayanıyordu. Seks onun baş etme mekanizmasıydı.

Banyoya yürüdüm ve aynadaki yansımama suratımı asarak baktım. Gerçek dünyaya dönmek zordu. Baloncuğumuzun içindey-

ken aramızdaki farklılıkları dikkate almamayı başarmıştık. Çizim birbirimize kapılmış durumdaydık. Ya şimdi? Kısa bir an için düşünme döndüm, o günkü endişelerimi hatırladım. Acele bir karar vermek... Hayır, böyle düşünmemeliydim. Onunla evlenirken bu Ton olduğunu biliyordum. Sadece dayanmalı ve bunu onunla omuz boyuna konuşmaya çalışmalıydım.

Aynada kendime gözlerimi kısarak, dikkatle baktım. Solgun görünüyordum ve şimdi o kadınla da uğraşmam gerekecekti.

Üzerimde dize doğru daralan gri eteğim ve kolsuz bir bluz vardı. Pekâlâ! İçimdeki tanrıça parlak kırmızı ojesini çıkardı. İki düğme açıp biraz dekolte yarattım. Yüzümü yıkadım, makyajımı özenle her zamankinden daha fazla rimel ve dudaklarımı fazladan parlattı. Sürerek, yeniledim. Başımı öne eğip saçlarımı dipten uca seriyi fırçaladım. Doğrulduğumda, saçlarım göğüslerimin üstüne döküldü. Kestane bir pus gibiydi. Özenle kulaklarımın arkasına ittim ve her betlerini yerine, topuklu ayakkabılarımı aramaya gittim.

Salona geri döndüğümde, Christian evin planlarını yemek masasının üstüne yaymıştı. Ses sisteminden müzik yayılıyordu. Oldukça yavaş durdum.

Sıcak bir sesle, "Bayan Grey," dedi ve bana soran gözlerle baktı.

"Bu ne?" diye sordum. Müzik sersemleticiydi.

"Fauré'nin Requiem'i. Farklı görünüyorsun," dedi dalgın bir sesle.

"Ah, daha önce duymamıştım."

"Sakinleştirici ve gevşeticidir," derken tek kaşını kaldırdı. "Saçına bir şey mi yaptın?"

"Fırçaladım," diye mırıldandım. İnsanın aklında yer eden sesler, beni bambaşka bir yere taşıyor. Christian planları masaya bıraktı ve müzikle uyumlu, ağır adımlarla bana doğru yürüdü.

"Benimle dans eder misin?" diye mırıldandı.

Şaşırarak, "Bu müzikle mi? Bu bir ağıt," dedim.

"Evet." Beni kollarının arasına çekti ve burnunu saçlarıma gömüp ağır ağır sallanmaya başladı. Cennetten çıkma kokusunu duydum.

Ah... Onu özlemiştim. Kollarımı boynuma doladım ve içimden yükselen ağıtlama isteğine direndim. *Neden bu kadar sinir bozucusun?*

"Seninle kavgaya etmekten nefret ediyorum," diye fısıldadı.

"O zaman böyle göt gibi davranma."

Kıkırdadı ve büyüleyici ses, göğsünde yankılandı. Bana daha sıkı sarıldı. "Göt mü?"

"Kıç."

"Ben götü tercih ederim."

"Etmelisin. Sana yaklaşıyor."

Bir kez daha güldü ve tepemi öptü.

Eşliğinde dans ediyor olmamıza biraz şaşırarak, "Bir ağıt ha?" diye mırıldandım.

Omuz silkti. "Hoş bir müzik parçası, Ana."

Taylor girişte hafifçe öksürünce, Christian beni serbest bıraktı.

"Bayan Matteo geldi," dedi Taylor.

Ah, ne mutluluk!

"Onu içeri al," dedi Christian. Uzandı ve Bayan Matteo odaya girerken, elimi tuttu.

BÖLÜM SEKİZ

Gia Matteo hoş bir kadındı. Uzun boylu ve hoş bir kadın. Kıs, güzellik salonundan çıkma, kusursuz kat verilmiş, fonli saçlarını sofistike bir taç gibi taşıyordu. Açık gri bir pantolon ceket takmış giymişti; pantolon da üzerine oturan ceket de dolgun kıvrımlarına sıkı sarıyordu. Giysileri pahalı görünüyordu. Boynunda, kulaklarındaki bir karatlık küpelerin eşi bir tek taş purlanta parlıyordu. Bakımıyla para içinde büyümüş, iyi yetiştirilmiş kadınlardandı. Gerçi bu akşam o iyi yetiştirilme kısmı biraz eksik görünüyordu; açık mavi gömleğinin gereğinden fazla düğmesi açıldı. Benimki gibi. Kızardım.

"Christian. Ana." Kusursuz beyaz dişlerini göstererek, tepsiyle gülümsedi ve önce Christian'ın sonra benim elimi sıkırmak için uzandı. Karşılık vermek için, Christian'ın elini bırakmam gerekti. Christian'den çok az kısıydı ama ne de olsa ayakta vamp topuklular vardı.

Christian kibarcı, "Gia," dedi. Ben serinkanlı bir gülümseme takındım.

Bol rimelli uzun kırpıklarının altından Christian'ı süzerek, "Belayınızdan sonra ikiniz de harika görünüyorsunuz," dedi pürüzsüz bir sesle. Christian kolunu dolayıp beni kendine çekti.

"Harika vakit geçirdik, teşekkürler." Dudaklarını şakağıma sürterek beni şaşırttı.

Gördün mü... o benim. Can sıkıcı -hatta sinir bozucu- ama benim. Serttim. Şu anda seni gerçekten seviyorum, Christian Grey. Elimi

önce beline, ardından pantolonunun arka cebine attım ve poposunu sıkıttım. Gia bize cılız bir gülümsemeyle baktı.

"Planları gözden geçirebildiniz mi?"

"Geçirdik," diye mırıldandım. Tek kaşı havada, alaycı bir keyifle sırttan Christian'a baktım. Onu böyle keyiflendiren neydi? Gia'ya verdiğim tepki mi? Poposunu sıkıtmam mı?

"Lütfen," dedi Christian. "Planlar burada." Yemek masasını işaret etti. Elimi tuttu, beni masaya götürdü. Gia da hemen arkamızıydı. Sonunda nezaket kurallarını anımsayabilmişim.

"İçecek bir şey alır mısınız?" diye sordum. "Bir kadeh şarap?"

"Çok hoş olur," dedi. "Varsa, sek beyaz, lütfen."

Kahretsin! Sauvignon blanc sek beyazdı, değil mi? Kocamın yanından hiç istemeyerek ayrılmış mutfağa yöneldim. Christian müziği kapatırken, iPod'un tısladığını duydum.

"Biraz daha şarap alır mısın, Christian?" diye seslendim.

Bana sırtarak, "Lütfen, bebeğim," dedi. Vay canına, bazen aklım başımdan alırken, diğer zamanlarda çok can sıkıcı olabiliyordu.

Dolap açmaya uzanırken, bakışlarımı üzerimde hissettim ve Christian ve benim, birlikte bir gösteri sergilediğimize ve bir oyun oynadığımıza dair esrarengiz bir duyguyla sarmalandım. Ancak bu kez Bayan Matteo'ya karşı aynı taraftaydık. Kadının ondan etkilendiğini ve bunu fazla belli ettiğini Christian da biliyor muydu? Belki de bana güvence vermeye çalıştığını fark edince, küçük bir haz hücumu yaşadım. Ya da belki de bu kadına yüksek sesli bir mesaj gönderiyor ve kapıldığını açıklıyordu.

Benim. Evet, *kaltak*, benim. İçimdeki tanrıça gladyatör kılığına bürünmüştü ve rakibin gözünün yaşına bakmayacak gibi görünüyordu. Dolaptan üç kadeh, buzdolabından da açık Sauvignon Blanc şişesini alıp hepsini kahvaltı barının üstüne yerleştirirken, gülümsüyordum.

Gia masanın üstüne eğilmiş, Christian ise yanında durmuş planları bir şeyi işaret ediyordu.

"Sanırım Ana'nın cam duvarla ilgili görüşleri var ama genel anlamda, ikimiz de ürettiğin fikirlerden hoşnutuz."

"Ah, sevindim." Gia bariz biçimde rahatlamıştı ve bunu söyleyen, küçük, işveli bir jestle, Christian'ın koluna dokundu. Christian derhal ve belli belirsiz gerildi. Gia fark etmemiştii bile.

Onu rahat bırak, bayan. Dokunulmaktan hoşlanmaz.

Christian, Gia'nın ulaşamayacağı bir mesafeye çekilerek başı döndü. "Susadık."

"Hemen geliyorum." O da benim oyunumu oynuyordu. Kadın rahatlatıyordu. Bunu neden daha önce görememiştim ki? Ondan hoşlanmamamın nedeni buydu. Christian kadınların ona gösterdikleri tepkiye alıştı. Bunu yeterince sıklıkta görmüştüm ve genelde bu konuda hiçbir şey düşünmezdi. Ama dokunmak başka bir şeydi. Pekâlâ, Bayan Grey imdada koşma zamanı.

Şarabı çabucak doldurdum, üç kadehi de elime aldım ve hızlı adımlarla stres altındaki şövalyemin yanına gittim. Gia'ya bir kadeş uzattıktan sonra, kasten aralarına girdim. Kadehi alırken, kibarca gülümsedi. İkinci kadehi hevesle uzanan Christian'a verdim. Yüzünde keyifli bir minnet ifadesi vardı.

"Şeref," dedi Christian her ikimize de; ama bana bakıyordu. Gia ve ben kadeşlerimizi kaldırdık ve bir ağızdan karşılık verdik. Şarabından bana çok iyi gelen bir yudum aldım.

"Ana, cam duvarla ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu Gia.

"Evet. Bayıldım, beni yanlış anlamayın. Ama eve daha organik şekilde katabiliriz diye umuyordum. Sonuçta ben bu eve bu haliyle açık oldum ve radikal bir değişiklik yapmak istemiyordum."

"Anlıyorum."

"Tasarımın sempatik olmasını istiyorum, o kadar. Bilirsiniz... orijinal eve daha sadık kalmamızı." Beni düşünceli bir ifadeyle izleyen Christian'a baktım.

"Yani büyük çaplı tadilat olmasın mı?" diye mırıldandı.

"Hayır." Düşüncemi vurgulamak için başımı salladım.

"Olduğu haliyle mi seviyorsun."

"Çoğunlukla evet. Başından beri, sadece biraz şefkatli bakıma ihtiyac duyduğunu biliyorum."

Christian'ın gözleri sevgiyle parladı.

Gia ikimize birden baktı; yanakları pembeleşmişti. "Tamam," dedi. "Sanırım çıkış noktası anlıyorum, Ana. Cam duvarı korusak ama Akdeniz tarzına uygun olarak daha büyük bir teras açılmasını sağlasak? Orada taş bir terasımız var zaten. Aynı taştan, manzarayı karuyabilmeniz için geniş aralıklarla yerleştirilmiş sütunlar ekleyebiliriz. Cam bir çatı ya da evin geri kalanı gibi, seramik bir çatı eklediğimizi düşün. Ayrıca *alfresco* tarzı korunaklı bir yemek ve oturma alanı da sağlanmış olur."

Kadına hakkını vermek lazımdı... İyiydi.

"Ya da teras yerine, cam kapılara senin seçtiğin bir ahşap rengini ekleyebiliriz. Bu da Akdeniz ruhunu korumaya yardımcı olabilir," diye ekledi.

Beni dikkatle izleyen Christian'a, "Güney Fransa'daki parlak nari panjurlar gibi," diye mırıldandım. Şarabından bir yudum aldı ve fazla çekimsiz bir tavırla omuz silkti. Hımmmm. Bu fikir hoşuna gitmemiştir ama beni ezip geçmiyor, yere çalıyor ya da aptal hissetmene neden olmuyordu. Tanrım bu adam bir zıtlıklar abidesiydi. Çünkü sözlerini hatırladım. *Bu evin senin istediğin şekilde olmasını istiyorum. Sen ne istersen. Ev senin. Mutlu olmamı istiyordu. Yaptığım her şeyde mutlu olmamı. Sanırım için için bunu ben de biliyordum.*

Ben sadece... kendimi durdurdum. Tartışmamızı şimdi düşünün.
Bilincaltım bana dik dik bakıyordu.

Gia, Christian'a bakıyor ve kararını vermesini bekliyordu. Göz bebeklerinin irileşmesini, parlatıcı dudaklarının aralanmasını izliyordum. Şarabından bir yudum almadan önce, dili hızla üst dudaklarına uzandı. Christian'a döndüğümde, hâlâ bana bakıyordu. Ondan tahmin edemiyordum bile. Evet! Bayan Matteo'yla ben konuşacaktım.

Christian kararı açıkça bana bırakarak, "Ana, ne yapmak istersin?" diye sordu.

"Teras fikrinden hoşlandım."

"Ben de öyle."

Tekrar Gia'ya döndüm. *Hey, bayan, ona değil, bana bak. Bu konuda kararları ben veriyorum.* "Sanırım terasın büyütülmüş ve eşsiz uygun sütunlar eklenmiş halinin elden geçirilmiş planlarını görmek isterdim."

Gia istemeyerek de olsa, gözlerini kocamdan ayırıp bana gülümsedi. Fark etmeyeceğimi mi sanıyordu yoksa?

"Elbette," dedi sevecen bir sesle. "Başka sorun var mı?"

Senin kocamı gözleriyle becermen dışında mı? "Christian sana süte yeni bir biçim vermek istiyor," diye mırıldandım.

Büyük salondan girişinde bir öksürük sesi duyuldu. Üçümüz aynı anda dönüp baktık, Taylor'la karşılaştık.

Christian, "Taylor?" dedi.

"Acil bir konuda size danışmam gerekiyor, Bay Grey."

Christian omuzlarını arkadan tuttu ve Gia'ya hitaben, "Bu projede sözün Bayan Grey'in," dedi. "Mutlak bir açık çekti var. Ne isterse, o olur. İçgüdülerine tamamen güveniyorum. Cin gibidir." Sesi hafifçe değişti. Hem gururluydu, hem de üstü kapalı bir uyarı -Gia'ya karşı - vardı.

İçgüdülerime güveniyor muydu? Ah, bu adam sinir bozucuydu. İçgüdülerim bu öğleden sonra duygularımı çiğneyip geçmesine izin vermişti. Sıkıntıyla başımı salladım ama Bayan-Kışkırtıcı-ve-Ne-Yazık-ki-İşide-İyi'ye kimin sözünün geçtiğini söylediği için minnettardım. Omuzunda duran elini okşadım.

"Şimdi izin verirsiniz." Christian, Taylor'ı takip etmeden önce omuzlarını sıktı. Neler olduğunu merak ettim.

Gia gergin bir tavrıyla, "Eee... Ana, süit diydük?" diye sordu.

Ona baktım ve Christian ve Taylor'ın bizi duyamayacak kadar uzaklaştıklarından emin olmak için bir an duraksadım. Sonra iç gücünden ve son beş saattir ciddi anlamda kırılmış olmamdan destek alarak, Gia'ya haddini bildirdim.

"Gergin olmakta haklısın Gia, çünkü şu anda projedeki işin ortada. Ama sanırım ellerini kocamdan uzak tuttuğun sürece, sorun yaşamayız."

Nefesini tuttu.

"Aksi takdirde, işinden olursun. Anladın mı?" Her kelimeyi netlikle vurguladım.

Başbütün afallayarak gözlerini kırıştırdı. Söylediklerime inanamıyordu. Ama iri iri açılan kahverengi gözlerine kayıtsız bir ifadeyle bakarak, duruşumu korudum.

Geri adım atma! Geri adım atma! Bu delirtici kayıtsız ifadeyi, kayıtsızlıkta üstüne olmayan Christian'dan öğrenmiştim. Grey'in ona konutunu yenilemenin Gia'nın mimarlık firması için prestijli bir proje olduğunu biliyordum; şapkasına şaşaalı bir tüy eklenecekti. Bu komisyonu kaybedemezdi. Ve şu anda Elliot'un arkadaşı olması da umurunda değildi.

"Ana... Bayan Grey... Çok üzgünüm. Ben asla..." Kıpırdım ve ne diyeceğini bilemiyordu.

"Açık konuşayım. Kocam sizinle ilgilenmiyor."

"Elbette," diye mırıldanırken yüzündeki bütün kan çekildi.

"Dediğim gibi, ben sadece açık olmak istedim."

"Bayan Grey samimiyetle özür dilerim. Eğer benim... Sarayonun ki ben..." Durdu. Hâlâ söyleyecek bir şeyler bulmak için kıvranıyordu.

"İyi. Birbirimizi anladığımız sürece, sorun olmaz. Şimdi, ana size için aklınızdan geçenleri size aktarayım. Sonra da kullanma tipte olduğunuz bütün malzemeleri gözden geçirelim. Bildiğiniz gibi, Christian da ben de bu evin ekolojik açıdan sürdürülebilir olma konusunda kararlıyız. Ve onu bütün malzemelerin nereden geldiği ve ne oldukları konusunda temin etmek isterim."

Gözleri iri iri açılmış ve dürüst olmak gerekirse, benden bir ürkümüş halde, "El-elbette..." diye kekeledi. Bu bir ilkti. İçindeki tanrıça çılgına dönmüş kalabalığı selamlayarak arenanın etrafını dönüyordu.

Gia elleriyle saçlarını düzeltti ve bunun gerildiği zaman yaptığı bir hareket olduğunu anlamıştım.

Kaygılı ve soluksuz bir fısıltıyı andıran bir sesle, "Ana süt?" dedi. Şimdi artık üstünlüğü sağladığım için Christian'la öğleden sonra yaptığımız görüşmeden bu yana ilk kez gevşediğimi hissettim. İçindeki tanrıça, içindeki kaltağı kutluyordu.

Christian bize isimizin bitmesine yakın katıldı.

Kolunu belime sarıp Gia'ya döndü, "Her şey tamam mı?"

"Evet, Bay Grey," Gia neşeyle gülümsedi ama gülümsemesi biraz kırılgan görünüyordu. "Değiştirilmiş planları size birkaç gün içinde ulaştırırım."

"Mükemmel." Seak ve inceleyen gözlerini doğrudan bana çevirdi. "Mutlu musun?" Başımı sallarken anlamadığım bir nedenle kızardım.

"Ben gitsem iyi olur," dedi Gia yine fazla neşeli bir sesle. Bu kez elini önce bana, sonra Christian'a uzattı.

"Yine görüşmek üzere, Gia," diye mırıldandım.

"Evet, Bayan Grey. Bay Grey."

Taylor büyük salonun girişinde belirdi.

"Taylor sizi geçirir." Sesim Taylor'ın duyacağı kadar yüksek çıkmıştı. Gia saçlarını bir kez daha yokladıktan sonra yüksek topuklarının üstünde döndü ve büyük odadan, peşinde Taylor'la birlikte ayrıldı.

"Gözle görülür biçimde daha mesafeliydi," derken, Christian bana soran gözlerle bakıyordu.

Doğal görünmeye çalışarak, "Öyle miydi? Fark etmedim," diye emuz siltim. Kısım merak ettiğim, kısmen konuyu değiştirmek istediğim için, "Taylor ne istiyormuş?" diye sordum.

Christian kaşlarını çatarak beni bıraktı ve masanın üstündeki planları rulo yapmaya başladı. "Hyde'la ilgiliydi."

"Ne olmuş Hyde'a?" diye fısıldadım.

"Endişelenecek bir şey yok, Ana." Planları bırakıp beni kollarının arasına çekti. "Görünüşe bakılırsa, haftalardır dairesine uğramamış, hepsi bu." Saçlarını öptü, sonra beni bırakıp işine döndü.

"Eee, neye karar verdiniz?" diye sordu. Bunu Hyde meselesini daha fazla kurcalamamam için sorduğunu biliyordum.

"Sadece seninle konuştuklarımıza. Sanırım senden hoşlanıyor," dedim usulca.

Christian bir homurtu çıkardı. "Ona bir şey mi dedin?" sorusuyla kızardım. Nereden anlamıştı? Ne diyeceğimi bilemeyerek parmaklarına baktım.

"Geldiğinde Christian ve Ana'ydık, giderken Bay ve Bayan Grey olduk." Ses tonu duygusuzdu.

"Bir şeyler söylemiş olabilirim," diye mırıldandım. Kafamı kaldırdığımda bana sevecen bir ifadeyle bakıyordu ve ihtiyatsız bir an için, hoşuna gitmiş gibi geldi. Bakışlarını indirdi, kafasını salladı ve ifadesi değişti.

"Sadece bu yüze tepki veriyor." Sesi bir miktar buruk hasta gibi sinmiş gibiydi.

Ah, Elli, Hayır!

"Ne?" Şaşkın ifadem onu da şaşırtmıştı. Gözleri telaşla büyüdü. Dehşet içinde, "Kıskanmadın ya?" diye sordu.

Kızardım, yutkundum ve kenetli parmaklarıma baktım. Kızarmış mıydım?

"Ana, kadın cinsel anlamda yırtıcı bir hayvan. Hiç tipin değil. Onu nasıl kıskanabilirsin? Ya da herhangi birini? Ona dair hiçbir şey ilgini çekmiyor."

Başımı kaldırdığımda bana bir yerimden fazla bir uzuv çıkmış gibi bakıyordu. Elini saçlarının arasına daldırdı. "Sadece sen varsın Ana," dedi usulca. "Ve her zaman sadece sen olacaksın."

Ah Tanrım. Planları bir kez daha bırakıp bana yaklaştı, çenemi baskırmakla ilgili işaret parmağının arasına tuttu.

"Aksini nasıl düşünebilirsin? Sana bir başkasıyla uzaktan ya kundan ilgilenilebileceğine dair bir belirti verdim mi hiç?" Gözlerinin içine bakan gözleri alev alevdi.

"Hayır," diye fısıldadım. "Saçmalıyorum. Sadece bugün... sen..." Çelişkili bütün duygularım bir anda yüzeye çıkmıştı. Ona aklımın ne kadar karıştığını nasıl anlatabilirdim? Bu öğleden sonra ofisimdeki tavri yüzünden kafam karışmıştı, bunalmıştı. Bir an beni evde tutmak isterken, bir sonrakinde bana bir şirket vermek istiyordu. Ona nasıl ayak uydurabilirdim ki?

"Ne olmuş bana?"

"Ah, Christian..." Alt dudakım titredi. "Kendim için daha önce hayal dahi etmediğim bir hayata uyum sağlamaya çalışıyorum. Her şey önüme sunuluyor: işim, sen, böyle... böyle seveceğimi asla tahmin etmeyeceğim kocam, bu yoğunluk, hız ve derinlikle." Derin, yatıştırıcı bir nefes alırken, Christian'ın ağzı açık kaldı.

"Fakat sen bir yük treni gibisin ve ben zorlanmak istemiyorum çünkü o zaman âşık olduğun kız ezilir. Ve geriye ne kalır? Geriye sadece bir hayır organizasyonundan diğerine koşan işe yaramaz cılız bir kadın kalır." Hissettiklerimi aktarmak için doğru sözleri bulmaya çalışarak duraksadım. "Ve şimdi benden bir şirketin CEO'su olmanı istiyorsun ki bu daha önce hayal ettiğim bir şey bile değildi. Bütün bu fikirler arasında oradan oraya zıplayor, boğuşuyorum. Evde olmamı istiyorsun. Şirket yönetmemi istiyorsun. O kadar kafa karıştırıcı bir durum ki." Durdum, ağlamak üzereydim. Hiçkırığımı güçle bastırdım.

"Kendi kararlarımı vermeme, kendi risklerimi almama ve kendi hatalarımı yapmama ve hatalarımdan öğrenmeme izin vermelisin. Koşmadan önce yürümem gerek, Christian, anlamıyor musun? Biraz bağımsızlık istiyorum. Adımın benim için anlamı bu." İşte, bu öğleden sonra söylemek istediğim buydu.

"Kendini zorlanıyor gibi mi hissediyorsun?" diye fısıldadı.

Başımı onayladım.

Gözlerini yumarken, gerilmisti. "Ben sadece dünyayı ayaklarının altına sermek istiyorum, Ana. İstedğin her şeyi vermek istiyorum. Ve aynı zamanda seni dünyadan korumak. Seni güvende tutmak. Ve herkes senin benim olduğunu bilsin de istiyorum. Bugün e-postam 'alınca paniğe kapıldım. Bana adından neden bahsetmedin?'"

Kızardım. Haklılık payı vardı.

"Balayındayken düşündüm ve şey, baloncuğu patlatmak istemedim ve unuttum. Ancak dün gece aklıma geldi. Ve sonra Jack olayı... biliyorsun, dikkat dağınıcıydı. Üzgünüm, sana söylemem ya da seninle tartışmam gerekirdi ama doğru anı hiç bulamadım sanki."

Christian'ın yoğun bakışı sinir bozucuydu. Kendi isteğini kafamdan içeri dayatmaya çalışıyordu sanki, ama hiçbir şey söylemiyordu.

"Neden paniğe kapıldın?" diye sordum.

"Parmaklarımın arasından kayıp gitmeni istemiyorum."

"Tanrı aşkına, hiçbir yere gittiğim yok. Bunu o inanılmaz denetçi kahn kafana ne zaman sokacaksın? Ben. Seni. Seviyorum." Sözlü vurgulamak için, bazen onun da yaptığı gibi, elimi havada salladım. "Gören gözümünden, boşluktan ya da özgürlükten daha çok seviyorum."

Gözleri iri iri açıldı. "Bir kız evladının sevgisiyle mi?" Bana alıp bir gülümsemeyle baktı.

"Hayır," kendimi tutamayıp güldüm. "Aklıma gelen tek şey buydu."

"Deli Kral Lear."

"Sevgili, sevgili deli Kral Lear." Yüzünü okşarken, gözlerini yavaş yavaş kendine avcuma bıraktı. "Herkes bana ait olduğunu bilsin diye adımı Christian Steele olarak değiştirir miydin?"

Christian'ın gözleri açıldı ve bana sanki dünya aslında tepeyi gibi düz demişim gibi baktı. Kaşlarını çatarak ve sözcükleri sınavarak "Sana ait olduğumu mu?" diye mırıldandı.

"Benim."

Daha dün oyun odasında söylediğimiz sözleri tekrar ederek, "Senin," dedi. "Evet, değiştirdim. Senin için bu kadar büyük bir anlam ifade etseydi."

Ah tanrım...

"Senin için anlamı bu kadar büyük mü?"

"Evet." Dolaysızdı.

"Tamam." Bunu onun için yapacaktım. Ona hâlâ ihtiyaç duyduğu güveneyi verecektim.

"Zaten kabul ettiğini sanıyordum."

"Evet, ettim ama şimdi üzerinde daha fazla konuştuklarımız için, kararsızdan daha hoşnudum."

Şaşırarak, "Ah," dedi. Sonra güzel ve çocuksu ben-aslında-gerçekten-gencim gülümsemesini takındı ve nefesimi kesti. Beni belimden yakalayıp etrafında döndürdü. Çığlık attım ve kıkırdamaya başladım. Sadece mutlu muydu, rahatlamış mıydı yoksa başka bir şey miydi?... Bilmiyordum.

"Bayan Grey, bunun benim için anlamını biliyor musunuz?"

"Artık biliyorum."

Eğildi ve parmaklarını saçlarımın arasına kaydırıp beni olduğum yere sabitleyerek öptü.

Dudaklarını dudaklarımdan ayırmadan, "Kollarımda eriyip bitene kadar demek," diye mırıldandı ve burnunu benimkine sürttü.

"Öyle mi diyorsun?" Ona bakmak için başımı arkaya attım.

"Bazı sözler verildi. Bir teklifin kapsamı genişletildi, anlaşma sağlandı," derken, gözleri muzip bir neşeyle parlıyordu.

"Şey..." Hâlâ sersem haldeydim ve ruh halini anlamaya çalışıyordum.

Emin değilmiş gibi, "Yoksa cayıyor musun?" derken, yüzünden düşünceli bir ifade geçti. "Bir fikrim var," diye ekledi.

Ah bu defa nasıl bir düzüşme olacaktı?

"Katılımınızı gerektiren gerçekten önemli bir mesele," diye devam ederken, birden yeniden ciddileşmişti. "Evet, Bayan Grey, çok önemli bir mesele."

Bir dakika, benimle alay ediyordu.

"Ne?" diye sordum.

"Saçlarımı kesmen gerek. Görünüşe bakılırsa fazla uzamış ve artık pek hoşlanmıyorum."

"Saçını ben kesemem?"

"Evet, kesebilirsin." Christian sırtarak kafasını sallayınca, uzamış saçları gözlerime düştü.

"Şey, tabii Bayan Jones'un bir pudring kasesi olsaydı," diye kıldım.

Güldü. "Tamam. Doğru bir noktaya parmak bastın. Franco halletiririm."

Hayır! Franco o koltak çüce için çalışıyordu. Belki ben bir karpabilirdim. Ne de olsa, seneler boyunca Ray'in saçlarını ben kesmiştim ve hiç şikâyeti olmamıştı.

"Gel." Elini tuttum. Gözleri açıldı. Onu banyomuza kadar götürdüm ve elini bırakıp köşede duran beyaz ahşap sandalyeyi gösterdim. Lavabonun önüne yerleştirdim. Christian'a baktığımda, ben başparmaklarını pantolonun ön kemer halkalarına geçirmiş halde gözleyemediği bir muziplik ve dumanı tüten gözlerle izliyordum.

Üstünlüğümü korumaya çalışarak, boş sandalyeyi işaret ettim ve, "Otur," dedim.

"Saçlarını mı yıkayacaksın?"

Başımı evet der gibi eğdim. Şaşkınlıkla tek kaşını kaldırdı ve bir an geri adım atacak sandım. "Tamam." Ağır hareketlerle, çenesinin altındakinden başlamak üzere, beyaz gömleğinin düğmelerini çömeye koyuldu. Çevik, hünerli parmakları, gömleğinin önü tamamen açılana dek bir düğmeden diğerine kaydı.

Ah Tanrım... İçimdeki tanrıça arenanın etrafında attığı isler turunda duraksadı.

Christian, "şimdi bunu çöz" dercesine, manşetlerinden birini uzattı ve ağzı kendine has meydan okuyan, seksi ifadesiyle büküldü.

Ah, kol düğmeleri. Uzattığı bileğini tuttum ve adının baş harflerinin küçük italik harflerle işlendiği küçük platin yuvarlağı çıkardım. Ardından sıra diğerine geldi. İşim bitince, ona baktım. Keyifli ifadesi yerini seksi... çok daha seksi bir şeye bırakmıştı. Ellerimi yukarı uzatıp gömleği omuzlarından kaydırdım ve yere düşmesine izin verdim.

"Hazır mısın?" diye fısıldadım.

"İstediyin her şeye, Ana."

Gözlerim gözlerinden dudaklarına indi. Daha derin nefes alabilmek için araladığı dudaklarına. Biçimli, oyulmuş ya da her neyse güzel bir ağız vardı ve o ağızla neler yapacağımı çok iyi biliyordu. Kendimi onu öpmek için uzanırken buldum.

"Hayır," dedi ve ellerini omuzlarıma yerleştirdi. "Sakin. Bunu yaparsan, saçını asla kestiremem."

Ah!

"Bunu istiyorum," diye devam etti. Gözleri yuvarlak ve bakışın ıslık edilemez bir nedenden saftı. Bu hali insanı yatıştırıyordu.

"Neden?" diye fısıldadım.

Bana kısacık bir an baktı ve gözleri irileşti. "Çünkü üzerime titreniyormuş gibi hissedeciğim."

Kalbin neredeyse duracaktı. Ah, Christian... Benim Elli'm. Ne olduğunu anlamadan onu kollarımın arasına aldım ve yanağıma tenezi çuklayan göğüs kollarına sürmeden önce, göğsünü öptüm.

"Ana, benim Ana'm," diye fısıldadı. Kollarını bana sardı ve hiç kırılmadan, sarmaş dolaş durduk. Ah, kollarında olmayı ne kadar seviyordum. Hükmedici, megalomanyak götün teki olsa da, o benim bir öznürlük şefkatli bakım dozuna ihtiyaç duyan hükmedici, megalomanyak götümdü. Onu kollarımdan bırakmadan, biraz geri çekildim.

"Bunu yapmamı gerçekten istiyor musun?"

Başını eğdi ve bana mahcup bir gülümsemeyle baktı. Ben de ona sırtarak kollarının arasından sıyrıldım.

"O zaman otur," diye tekrarlardım.

İtaatkar bir tavırla, sırtı lavaboya dönük halde oturdu. Ayakkabılarını ayağımla çıkarıp banyo zemininde gömleğinin durduğu yere doğru attım. Duştan Chanel şampuanını aldım. Fransa'dan almıştık.

"Beyefendi bunu ister mi?" Şişeyi, QVC'de* satış yapıp gücümle elimle havaya kaldırdım. "Güney Fransa'dan özel olarak getirilmiş Kokusu çok hoşuma gidiyor..." Fısıldayarak ve televizyon ekranından havamdan sıyrılarak, ekledim. "Sen kokuyor."

"Lütfen." Sırıttı.

Havlu ısıtıcısından bir havlu kaptım. Bayan Jones havluları nasıl süper yumuşak tutacağını iyi biliyordu.

"Öne eğil," diye emretti. Christian itaat etti. Havluyu omuzlarımdan serdikten sonra, muslukları açtım ve lavaboyu ılık su karışımıyla doldurdum.

"Arkaya yaslan." Ah, kontrolün bende olmasına bayılıyordum. Christian arkasına yaslandı ama fazla uzundu. Sandalyesini öne kaydırdıktan sonra, sırtı lavaboya yaslanacak şekilde geriye yattı. Kusursuz mesafe. Başını arkaya attı. Cesur gözlerle bana bakmaya gülmüsedim. Lavabonun yanında tuttuğumuz boş bardaklardan birini alıp suya daldırdım ve Christian'ın başından döküp saçlarını ıslattım. İşlemi üzerine eğilip tekrarladım.

"Çok güzel kokuyorsunuz, Bayan Grey," diyerek gözlerini yumdu. Sistemli bir çalgımayla saçlarını ıslatırken, ona rahat rahat bakıyordum. Tanırım, bir gün bundan sıkılacak mıydım acaba? Koyu renk, uzun kirpikler yanağına kadar iniyordu, hafifçe aralanmış dudakları küçük bir elmas biçimini almıştı ve usul usul nefes alıyordu. Hmm... dilimi o aralıktan içeri...

Suyu gözlerine sıçrattım. *Kahretsin!* "Özür dilerim!"

Havlinun ucunu tuttu ve gözündeki suyu gülerek sildi.

"Hey, götün teki olduğumu biliyorum ama beni boğma."

Eğildim ve kıkırdayarak alnını öptüm. "Beni bunu yapmaya özendirdi."

* İnternet ve TV üzerinden çekildi ürünlerin satışını yapan bir firma. (ç. n.)

Elimi enseme yerleştirdi ve dudaklarımı dudaklarıyla esir aldı. Beni gırtlığından alçak ve hoşnut bir ses çıkararak öptü. Ses, kaskatıdaki kaslarla doğrudan bağlantı kurmuştu. Çok baştan çıkarıcı bir sestti. Beni baraktı ve itaatkâr bir tavırla ve bana beklentiyle bakarak tekrar geri yattı. Bir an için, bir çocuk gibi, o kadar savunmasız göründü ki. Hali yüreğime dokundu.

Avucuma biraz şampuan boşalttım ve parmaklarımla ritmik daireler çizerek, şakaklarından başlayıp başının tepesi ve yanlarıyla devam ederek, kafa derisine masaj yaptım. Gözlerini yumdu ve yine o alçak mırıltıyı çıkardı.

Birkaç saniye sonra, "İyi geliyor," dedi ve parmaklarımla sıkı dokunuşu altında gevşedi.

"Evet öyle." Alnını bir kez daha öptüm.

"Kafa derimi turnaklarımla kaşıman hoşuma gidiyor." Gözleri hâlâ kapalıydı ama yüzünde mutlu ve hoşnut bir ifade vardı. Az önceki savunmasızlıktan eser kalmamıştı. Bunu benim yaptığımı bilmek, bana huzur veriyordu.

"Baş yukarı," emrime itaat etti. Hmm... Bir kız buna kolayca alışabiliirdi. Köpükleri saçının arka kısmına yayarken, kafa derisini turnaklarımla ovaladım.

"Arkaya."

Arkaya yaslandı. Köpüğü bardağı kullanarak duruladım. Bu defa suyu üzerine sıçratmamayı başardım.

"Bir daha?" diye sordum.

"Lütfen." Gözlerini kırıştırarak açınca, dingin bakışları benimle buluştu. Ona sırıtarak baktım.

"Hemen geliyor, Bay Grey."

Normalde Christian'ın kullandığı lavaboya döndüm ve ılık suyla doldurdum.

Soru sorar gibi bakınca, "Durulama için," dedim.

Şampuanlama işlemini, düzenli nefesini dinleyerek tekniikle iyice köpürünce, kocamın güzel yüzünü beğeniyle süzme için an durdum. Ona karşı koyamıyordum. Şefkatle yanağına okuyucu gözlerini açtı ve bana, uzun kırıpkirilerinin arasından neredeyse yabak gözlerle baktı. Eğilip dudaklarına yumuşak ve masum bir öpücü kondurdum. Gülümsedi, gözlerini yumdu ve tam bir hoşnutlukla geçirdi.

Öğleden sonraki tartışmamızdan sonra bu kadar gevşeyebildiğin kimin aklına gelirdi? Hem de seks olmadan? Üzerine eğildim.

Göğüslerim yüzüne sürtüntünce takdirle, "Hımm," diye mırıldandı. Titreme isteğime karşı koyarak, köpüklü suların gitmesi için lav bonen tıkaçını çektim. Elleri kalçalarım ve popoma doğru kaydı.

Yapmacık bir kınamayla, "Hizmetçiysi ellemek yok," dedim.

Gözlerini kapalı tutarak elini popomdan aşağı kaydırıp ve eteğini yukarı doğru sıyrırken, "Sağır olduğumu unutma," dedi. Kalma bir saplak indirdim. Berber rolüne soyunmuştum. Onu gizlice pürür duyduğu, yasak bir şey yaparken yakalamışım gibi çocuğu ve yayvan bir şekilde sırttı.

Bardağa bu kez bitişik lavabodaki sudan alıp saçlarındaki bütün şampuanı durulamak için, uzandım. Üzerine eğilmeye devam ediyordum. O ise parmaklarını öne arkaya, aşağı yukarı hafifçe vurarak ellerini popomda dolandırmayı sürdürüyordu. Hımm... Kıvrandı. Gırtlğından bir ınlı yükseldi.

"İşte. Tamamen durulandı."

"İyi," dedi. Parmaklarıyla popomu sıkıca kavradı ve birden ıslak saçlarından her yanına sular süzülerek, doğruldu. Beni kucakına oturttu. Elleri sırtımdan enseme, ardından çeneme kayıp beni öleştirdi. Ağzının içinde dilinin sıcaklığını ve sertliğini hissettirdi. Parmakların, ıslak saçlarının etrafına kıvrılırken, su damlacıkları

kollarından aşağı süzülüyordu. Öpüşü derinleşirken, saçları yüzümü su içinde bırakmıştı. Eli çenemden bluzumun en üst düğmesine indi.

"Bu kadar süslenme yeter. Seni kollarımda eriyip bitene kadar becermek istiyorum. Ve bunu burada da yapabiliriz, yatak odasında da. Sen karar ver."

Christian'ın sıcak ve vaat dolu gözleri alev alev yanarken, saçları her ikimizi de su içinde bırakmıştı. Ağzım kurudu.

Beni kucakında tutmayı sürdürerek, "Hangisi, Anastasia?" diye sordu.

"İslaksın," diye yanıtladım.

Aniden başını eğdi ve suları damlayan saçlarını bluzumun ön tarafına sürttü. Bir çığlık attım ve kıvrılarak elinden kurtulmaya çalıştım. Beni daha sıkı tuttu.

"Ah, hayır, bebeğim, kaçış yok." Kafasını kaldırdığında, bana şehvetle gülümsüyordu ve ben Bayan Islak Bluz 2011'e dönüşmüştüm. Üstüm su içinde ve tamamen şeffaftı artık. Islanmıştım. Her yerim...

"Manzaraya bayıldım," diye mırıldandı ve başını eğip burnunu ıslak meme uçlarımdan birinin etrafına tekrar tekrar sürttü.

"Cevap ver, Ana. Burada mı? Yatak odasında mı?"

Çığna dönmüş gibi, "Burada," diye fısıldadım. Saç kesiminin canı cehennemeydi; daha sonra yapardım. Dudakları ahlaksız bir vaatle dolu, şehvetli bir gülümsemeyle kavırdı.

Dudaklarını dudaklarımdan ayırmadan, "İyi seçim, Bayan Grey," diye soludu. Çenemi bıraktı ve elini dizime indirdi. Eli, bacığımdan rükan pürüzsüzce kaydı, eteğimi kaldırdı ve içimi titreterek tenimin üstünde dolandırdı. Dudakları kulağımanın dibinden başlayarak, çenem boyunca yumuşacık öpücüklerden bir yol çizdi.

"Ah, sana neler yapsam?" diye mırıldandı. Parmakları jartiyerli çoraplarının üstünde durdu. "Bunları seviyorum." Parmağını çorak-

bu üst kenarının altında dolastırıp bacağımın iç kısmına kaydır-
Kucağında bir kez daha inleyerek kıvrandım.

Gırtlğından gelen boğuk bir inilti çıkardı. "Seni kollarında et-
bitene kadar beceriksem, kıpırdamadan durmanı istiyorum."

Yumuşak ve hırıltılı sesimle, "Kıpırdamamam sağa," diye i-
sıladım.

Christian derin bir iç çekti. Yarı örtülü gözlerini kısı ve bu-
seksi bir ifadeyle baktı.

"Ah, Bayan Grey. İstememiz yeter." Eli çorabımdan, külotu-
mayd. "Haydi seni bundan kurtaralım." Çamaşırımı yavaşça çekti-
ona yardım etmek için hafifçe kıpırdadım. Nefesi dışlarının arasında
bir tılamaya döndü.

"Kıpırdama," diye homurdandı.

"Yardım ediyorum." Dudaklarımı sarıktım. Alt dudağımı diş-
lerinin arasına aldım.

"Kıpırdama," diye inledi. Külotumu bacaklarımdan aşağı çekti
çıkardı. Eteğimi belimin etrafında toplanacak şekilde yukarı sıyı-
beni kaldırdı. Külotum hâlâ elindeydi.

Dikkatle gözlerimin içine bakarak emretti. "Otur. Bacakların
iki yana aç." At biter gibi yerleştirdim ve kışkırtıcı bir bakışla ona
sızdım. *Hodri meydan, Elli!*

"Bayan Grey," diye uyardı. "Yoksa beni kışkırtmaya mı çalış-
sınız?" Bana bakarken keyifliydi ama tahrik olduğu belli oluyordu.
Baştan çıkarıcı bir kombinasyondur.

"Evet. Bu konuda ne yapmayı düşünüyorsun?"

Meydan okumam karşısında gözleri şehvetli bir sevinçle parladı
ve altından sertliğini hissettim. "Ellerini sırtında birleştir."

Ah. Emrini itaatkâr bir tavırla yerine getirdim. Külotumu kul-
lanarak, hünerli hareketlerle büklerini bağladım.

"Külotum ha? Bay Grey utanmak nedir bilmiyorsunuz," diye
azırladım.

"Konu siz olduğunuzda, hayır, Bayan Grey ama siz bunu zaten
biliyorsunuz." Bakışları yoğun ve seksiydi. Ellerini belime yerleşti-
riş beni kucağında biraz uzağa kaydırdı. Boynundan omzuna sular
sıılmaya devam ediyordu. Öne eğilip damlaları yalamak istedim
ama artık ellerim bağlı olduğu için daha zahmetli olacaktı.

Christian her iki bacağımı okşadı ve ellerini dizlerime kaydırdı.
Bacaklarımı yavaşça iterek araladı ve kendi bacaklarını da iyice açarak
beni o konuma sabitledi. Parmakları bluzumun düğmelerine yöneldi.

"Buna ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum." Gözlerini gözlerimden
ayırarak, üzerine yapışan ıslak bluzumun düğmelerini sırasıyla
çeneye koyuldu. Hiç acele etmeden, işini bitirdiğinde, gözleri iyice
karamıştı. Nabzum hızlandı, nefesim sıkıştı. Buna inanamıyordum.
Bana doğru dürüst dokunmamıştı bile ve daha şimdiden böyle sıcak,
rahat ve hazır hissediyordum. Kıpırdamak istiyordum. ıslak blu-
zum önu açık halde bıraktı ve her iki elini kullanarak parmakla-
mıyla yüzümü okşarken, başparmağını alt dudağıma sürüttü. Aniden,
başparmağını ağzımın içine itti.

M'nin üstüne basarak, fısıltıyla, "Em," diye emretti. Ağzımı par-
mağının etrafına kapatıp tam olarak bunu yaptım. Ah... Bu oyunu
seviyordum. Öyle güzel bir tadı vardı ki. Başka neyi emmek isterdim?
Bu düşünceyle kasıklarındaki bütün kaslar gerildi. Dişlerimi kay-
dırıp başparmağının yumuşak kısmını ısırınca, dudakları aralandı.

İnledi ve ıslak parmağını yavaşça ağzımdan çıkarıp çenemden
ve boynumdan aşağı, göğüs kemiğıme kaydırdı. Sutyenimin kupunu
taktı ve kupa hızla aşağı çekip mememi özgür bıraktı.

Christian'ın gözleri benimkileri bir an olsun terk etmiyordu. O
dokunmasının neden olduğu tepkilerimi, bense onu izliyordum. Çok
seksiydi. Tüketici. Sahiplenici. Bunu seviyordum. Diğer parmağıyla
da aynı yolu izledi. Artık açıkta olan iki mememi de yavaşça avuc-

ladı ve başparmaklarını uçlarının etrafında ağır ağır dolatıyordu. usta dokunuşunun altında sertleşip şişene kadar her ikisini de tene etti. Kıpırdamamak için büyük çaba harcıyordum ama memelerim ile kasıklarım arasında direkt bir hat vardı sanki. İnyeyerek başımı arkaya attım, gözlerimi yumdum ve kendimi bu tatlı, çok tatlı işkenceye teslim ettim.

"Şışt." Christian'ın yatıştırıcı sesi ahlaksız parmaklarının taciz, yüksek tempolu ritmine ters düşüyordu. "Kıpırdama, bebeğim, salın kıpırdama." Tek mememi boşta bırakıp sırtıma uzandı ve elini açtı enseme yaydı. Öne eğildi, boşlukta kalan meme ucumu ağzına içine alıp ıslak saçlarıyla beni gıcıklayarak sertçe emdi. Sivrilene diye meme ucumu okşamayı bıraktı ve başparmağıyla işaret parmağın arasına alıp usulca bükerek çekti.

"Ah, Christian," diye inledim ve kucagında öne doğru sığırdım. Ama durmadı. Ağır, tembel ve işkenceci tacizini sürdürdü. Ve his daha karanlık bir yöne saparken, vücudum yanıyordu.

"Christian, lütfen," diye sızlandım.

"Himn," diye mırıldandı. "Böyle boşal istiyorum." Sözükleri tenimi okşarken, meme ucum kısa süreli bir mola yaşadı. Christian rahatsız sadece onun bildiği, derin ve karanlık bir kısma seslenir gibiydi. Kaldığı yerden bu kez dişleriyle devam ederken, zevk neredeyse dayanılmaz hale geldi. Yüksek sesle inleyerek ve pantolonunda kıymetli bir sürtünme yakalamayı umarak, kucagında kıvrandım. Ellerimi kurtarıp ona dokunabilmek için bileklerimi bağlayan külotumu boş yere çekiştirdim ama bu kalles hisse çoktan kaybolup gitmişti.

Yalvarırcasına fısıldadım. "Lütfen." Haz, yolunda ne var ne yok kasarak, vücudumdan aşağı, boynumdan, bacaklarıma, ayak parmaklarıma kadar uçarcasına indi.

"O kadar güzel memelerin var ki, Anastasia. Bir gün onları da benceceğim."

Bu da ne demekti? Gözlerimi açtım ve beni emen Christian'a baktım. Tenim dokunuşu altında neredeyse şakıyordu. Artık ne sıksıkım bluzumu, ne de ıslak saçlarımı hissedebiliyordum. Yanma hissi dışında hiçbir şey kalmamıştı. Ateşi içimde, aşağıda, derinlerde yanıyordu. Hazır ve boşalmak için yanıp tutuşan bedenim kasılap geriliyordu. Bütün düşünceler buharlaştı. Ve durmadı, çekerek, taciz ederek beni delirtiyordu. İstedğim... İstedğim...

"Bırak kendini," diye soludu ve yüksek sesle kendimi bıraktım. Orpazım bedenimi kıvrandırırken tatlı işkencesine bir son verip beni kollarıyla samsıkı sardı ve kendime gelirken göğsüne bastırdı. Giderimi açınca, Christian'ı bana bakarken buldum.

"Tanım, boşalmanı izlemeye baylıyorum, Ana." Sesi hayranlıkla doluydu.

"Ba..." Devamını getiremedim.

"Biliyorum." Eğilip beni öperken, hâlâ enseme olan eliyle beni, ıslak, saygıyla derinlemesine öpebileceği bir açıda tutuyordu.

Öpüşünde kendimi kaybettim.

Nefes almak için geri çekildiğinde, gözleri bir tropik fırtına renge bürünmüştü.

"Şimdi seni fena benceceğim," diye mırıldandı.

Tanrı aşkına. Beni belimden kavrayıp bacaklarından dizlerine doğru kaydırdı ve elini lacivert pantolonunun düğmesine uzattı. Sol elinin parmaklarını bacağımın üst kısmında bir aşağı, bir yukarı dolatırken, çorabımın jartiyerine her gelişinde, duraksıyordu. Beni titiltilde izliyordu. Yüz yüzeydik. Sutyenim ve külotumla elim kolum bağlı halde ve çaresizdim. Bu yaşadığımız en mahrem anlardan biri olsa gerek ki kucagında oturuyor ve güzel gri gözlerinin içine bakıyordum. Bu kendimi hem hafif meşrep hem de ona bağlı hissetmeme neden oluyordu. Ne utanıyor, ne de çekiniyordum. Karşımdaki Christian'dı, kocam, aşkım, hükmedici megalomanyağım, benim Elli'm, hayatımın

aşkıydı. Fermuarına uzandı ve ereksiyonu aradan fırlayınca, bulaşık damlağım kurudu.

Sırıttı. "Hoşuna gitti mi?" diye fısıldadı.

Beğeniyle, "Hımm," diye mırıldandım. Elini organıma ettim. Sırıttı. Aşağı yukarı hareket ettirmeye başladı... Ah tanrım. Ona baktığımda piklerimin arasından baktım. Siktir. O kadar seksiydi ki.

"Dudağınızı ısıırıyorsunuz, Bayan Grey."

"Çünkü acıktım."

"Acıktın mı?" Ağız şaşkınlıktan açılırken, gözleri bir miktar büyüdü.

"Hımm," diye onaylarken dudaklarımı yaladım.

Bana gizemli gülümsemesiyle baktı ve kendini okşamayı bırakarak alt dudağımı ısırdı. Kocaman kendine haz veren görüntüsü nedeniyle bu kadar tahrik ediciydi?

"Anlıyorum. Akşam yemeğini yemeliydin." Sesi aynı zamanda beni alaycı hem kinayacıydı. "Ama belki ben bir iyilikte bulunabiliriz." Ellerini belime koydu. "Ayağa kalk," dedi yavaşça ve o zaman ne yapacağımı anladım. Ayağı kalktığımda bacaklarım artık titremiyordu.

"Diz çok."

Bana söyleneni yaptım ve banyonun soğuk zemininde dizlerimin üstüne indim. Sandalyesinde öne kaydı.

Erkeklik organımı tutarak, "Öp beni," dedi. Ona baktığımda, dilim üst dişlerinin üstünde dolaylıyordu. Bana ve ağızma duyduğu arzuyu, çıplak arzusunu görmek, tahrik ediciydi, hem de çok. Gözlerim gözlerinde, öne eğildim ve ereksiyonunun ucunu öptüm. Keskin bir nefes almasını ve dişlerini sıkmasını izledim. Christian başımın yan tarafını avuçlarken dilimi, ucundaki küçük çiğ damlasının tadını alarak, ucunda dolaylıtım. Hımm... nefes bir tadı vardı. İç geçirdi, ken, ağız daha da açıldı ve ben hamlemi yaparak, onu ağızımın içine çekip serçe emdim.

"Ah." Hava dişlerinin arasından tıslayarak geçerken, kaşcasını öne doğru kaldırarak, kendini içime itti. Ama durmadım. Dişlerimi dudaklarımla kapladım ve onu önce aşağı bastırıp sonra tekrar aslındaki konumuna getirdim. İki elini başımı sıkıca tutacak ve parmaklarını saçlarımdan arındırarak, öne eğildi ve kendini ağızma itip geri çekmeye başladı. Nefesi hızlanmış ve sertleşmişti. Dilimi ucunun etrafında döndürdüm ve kusursuz bir karşı hamleyle bir kez daha bastırdım.

"Tanrım, Ana." İç geçirdi ve gözlerini samsıkı yumdu. Kendini kaybetmişti ve bana verdiği tepki baş döndürücüydü. Bana. Dudaklarımı yavaşça geri çekince, sadece dişlerim kaldı.

"Ah." Christian hareket etmeyi bıraktı. Öne eğildi ve beni tutup kucakına çekti.

"Yeter!" diye gürledi. Arkama uzanıp tek bir hareketle ellerimi serbest bıraktı. Bileklerimi ovaladım ve kirpiklerimin altından, bana bakarak, ölem ve şehvetle bakan yakıcı gözlerine baktım. Ve onu eriyip bitene kadar becermek isteyen asıl ben olduğumu anladım. Onu çok fena istiyordum. Altımda darma duman oluşunu seyretmek. Organımı tutup üzerine doğru kaydım. Tek elimi omzuna yerleştirip çok yavaş ve nazik bir hareketle, üzerine oturdum. Gürtlağımdan boğuk ve ölmüş bir ses yükselirken, uzanıp bluzumu çıkardı ve yere attı. Elleri kaşcasıma kaydı.

"Dur," diye inlerken, parmakları etime batıyordu. "Lütfen, bunun tadını çıkarayım. Senin tadını çıkarayım."

Durdum. Tanrım... İçimde olması muhteşem bir duyguydu. Yüzümü okşarken gözleri iri ve vahşiydi; solurken dudakları aralanmıştı. Altımda kasıldı ve inleyerek gözlerimi yumdum.

"En sevdiğim yer," diye fısıldadı. "İçin. Karımın içi."

Ah, siktir, Christian. Kendimi tutamayacaktım. Parmaklarımı ıslak saçlarımdan arasına kaydı, dudaklarımı dudaklarımı buldu ve hareket ettirmeye başladım. Parmak uçlarımda yükselerek aşağı yukarı gidip gelmek onun ve kendimin tadını çıkarıyordum. Yüksek sesle inledi.

elleri saçlarına ve sırtına uzandı ve dili ağızla ağzını istila etmeye vermeye dünden razı olduğum ne var ne yok aldı. Bugünkü kolları o tartışmalarımıza, birbirimize kızgınlığımıza rağmen, bana bir sahiptik. Ve her zaman da olacaktık. Onu o kadar çok seviyordum ki... Altüst edici bir duyguydu. Elleri popoma kaydı ve kontrolü alarak, beni kendi hızıyla, sıcak ve yapış yapış tempoyuyla aşağı yukarı hareket ettirmeye başladı.

Aklım başımdan giderken, çaresizlik içinde inledim. "Ah."

"Evet. Evet, Ana," diye tasladı. Yüzüne, çenesine, boynuna öpücükler yağdırıyordum. "Bebeğim," diye soludu. Ağzımı bir kez daha esir alarak, "Bebeğim," diye soludu.

"Ah, Christian, seni seviyorum. Seni her zaman seveceğim." Ne fessiz kalsam da bilmesini istiyordum. Bugünkü irade savaşmakla sonra, emin olsun istiyordum.

Yüksek sesle inledi ve hüzünlü bir çıkırıyla zevkin doruklarına ulaşırken, kolunu bana sıkıca doldu. Ve bu beni uçurumun kıyasından bir kez daha itmeye yetti. Kollarımı başına sardım ve kendim buraktım ve üzerinde boşalırken, gözlerim yaşlarla doldu çünkü ben çok seviyordum.

"Hey," diye fışıldayarak başımı arkaya attı ve sessiz bir endişeyle bana baktı. "Neden ağlıyorsun? Canını mı yaktım?"

Güven veren bir sesle, "Hayır," diye mırıldandım. Saçlarını yüzünden çekti, yalnız bir gözyaşı damlasını başparmağıyla silip dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdu. Hâlâ içimdeydi. Kıpırdadık içinden çıkarken, yüzümü buruşturdum.

"Sorun ne, Ana? Anlat bana."

Burnumu çektim. "Sadece... Bazen sana duyduğum sevginin büyüklüğüyle altüst oluyorum," diye fışıldadım.

Bir anlık bir duraksamanın ardından, yüzünde ona has -ve sanırım bana özel- mahcup gülümsemesi belirdi. "Sen de bende aynı etkiyi yaratıyorsun," diye fışıldadı ve beni bir kez daha öptü. Gülümsedim, içinde, sevincim iyice yayılıp tembel tembel gerindi.

"Öyle mi?"

Smith. "Yaratığımı biliyorsun."

"Bazen biliyorum. Her zaman değil."

"Alın benden de o kadar, Bayan Grey."

Sırtım ve göğsüne kuş tüyü ağırlığında öpücükler kondurdum. Burnumu göğüs kollarına sürttüm. Christian saçlarını okşadı ve elini sırtımdan aşağı kaydırdı. Sutyenimi çözdü ve tek askısını kolumdan aşağı çekti. Hafifçe kıpırdadım, diğer askıyı da çekti ve sutyeni yere bıraktı.

Memnuniyetle, "Humm... ten tene," diye mırıldandı ve beni yeniden kollarının arasına aldı. Omzumu öptü ve burnunu kulağıma doğru kaydırды. "Cennet gibi kokuyorsunuz, Bayan Grey."

"Siz de öyle, Bay Grey." Burnumu bir kez daha sürterek seksin baş dindürücü kokusuna karışan Christian kokusunu içime çektim. Sonuna dek, böyle kollarının arasında, doyuma ulaşmış ve mutlu halde kalabiliyordum. İşe geri dönüş, tartışma ve bir sürtüğe haddini bildirmeye geçen bir günün ardından, tam ihtiyaç duyacağım şeydi. Kontrol manyaklığına, megalomanlığına rağmen, olmak istediğim, ot olduğum yer burasıydı. Christian burnunu saçlarının arasına girip derin bir nefes aldı. Halimden hoşnut, iç geçirdim ve gülümsemesini hissettim. Ve kollarımız birbirine dolanmış halde, tek başına etmeden oturduk.

Bir süre sonra, gerçek araya girdi.

Parmakları sırtımı durmadan okşarken, "Geç oldu," dedi Christian.

"Saçlarının hâlâ kesilmesi gerek."

Kakırdadı. "Aynen öyle, Bayan Grey. Başladığın işi bitireceğin var mı?"

"Sizin için, Bay Grey, her şeyi yaparım." Göğsünü bir kez daha öptüm ve istemeyerek, ayağa kalktım.

"Gitme." Kalçalarını tutup beni kendine çevirdi. Eteğimi biraz düzeltti, sonra düğmesini çözüp yere düşmesini sağladı. Elini uzağa ve eteğimin içinden çıkmama yardım etti. Şimdi üzerinde sadece çorap ve jartiyerlerim kalmıştı.

"Bakılmaya değer bir manzaranı, Bayan Grey." Tekrar as dalyesine oturdu ve kollarını göğsünde kavuşturarak bana beşer dolu bir bakış gönderdi.

Ellerimi iki yana açıp onun için döndüm.

Hayranlık dolu bir sesle, "Tanrım, şanslı orospu çocuğumun kıyım," dedi.

"Evet, öylesin."

Sırtta, "Gömleğimi üzerine geçir, saçlarını o zaman kesebilirsin. Bu halinde dikkatimi dağıtacak ve yatağa asla gidemeyeceğin."

Gülümsememe mani olamadım. Her hamlemi izlediğini bildiğim için, kalçalarını sallayarak, aheste adımlarla ayakkabılarımı ve gömleğini bıraktığım yere yürüdüm. Yavaşça eğildim, yerden gömleğini aldım, kokladım ve üzerime geçirdim.

Christian'ın gözleri yuvarlaklaştı. Fermuarını çekmiş, beni diklikle izliyordu.

"Sıkı bir gösteriydi, Bayan Grey."

Masum bir sesle, gözlerimi kırptırarak, "Makasımı var mı?" diye sordum.

Kırk bir sesle, "Çalışma odamda," dedi.

"Gidip alayım." Onu orada bırakıp yatak odamıza girdim ve çalışma odasına gitmeden önce tuvalet masasından tıraşımı aldım. Ana koridora girince, Taylor'ın ofisinin kapısının açık olduğunu gö-

rdüm. Bayan Jones kapının hemen içinde duruyordu. Olduğum yere yönelip kaldım.

Taylor parmaklarını Bayan Jones'un yüzünde dolaştırıyor ve tatlı tatlı gülümsüyordu. Sonra eğildi ve onu öptü.

Aman Tanrım! Taylor ve Bayan Jones ha? Hayret içinde bakılabiliyordum. Demek istediğim, ben sanmıştım ki... şey, bir anlamda sevmiştim. Ama belli ki birlikteydiler. Kendimi röntgenci gibi hissederek kupa kırmızı kesildim ve ayaklarımı harekete geçirmeyi başardım. Büyük salonu hızla geçip Christian'ın çalışma odasına girdim. İşçi yakıtım, masaya yürüdüm. Taylor ve Bayan Jones. Vay canına! Sevmemiştik. Bayan Jones'u Taylor'dan daha büyük sanmıştım hep. Ah, bunu sindirmem gerekecekti. En üstteki çekmeceyi açtım ve karşımda bir silah bulunca, dikkatim hemen dağıldı. *Christian'ın bir silahı vardı!*

Bir revolver. Siktir! Christian'ın bir silahı olduğundan haberim yoktu. Tabancayı çıkardım, sürgüyü çekip silindiri kontrol ettim. Tam doluydu ama hafifti. Fazla hafif. Karbon fiber olsa gerek. Christian'ın tabancayla ne işi vardı? Tanrım, nasıl kullanıldığını bildiğini umuyordum. Ray'ın tabancalarla ilgili bitmeyen uyarıları kulaklarımda çalardı. Ordu eğitiminin asla vazgeçememişti. *Seni öldürürler, Ana. Aslağı bir silahla uğraşırken, ne yaptığını bilmen gerek.* Tabancayı yataca bırakıp makası buldum. Çabucak aldım ve aklımda yeni sorularla Christian'ın yanına döndüm. Taylor ve Bayan Jones. Tabanca.

Büyük salonun girişinde, Taylor'la karşılaştım.

"Bayan Grey, afedersiniz." Kılığını fark edince, bir anda kıpırtı oldu.

Uzun içinde, "Şey, Taylor... Merhaba. Christian'ın saçını kesiyordum da..." deyiverdim. Taylor da benim kadar yerin dibine geçmişti. Bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra hızla geri kapatıp kenara çekildi.

Resmi bir tavırla, "Önden buyurun, efendim," dedi. Sanırım Audi'min, itaatkâr özelin rengini almıştı. Daha utanç verici değildi miydi acaba?

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve koridoru ışıltıyla aydınlatırdım. *Kahretsin!* Yalnız olmadığımız gerçeğine hiç alışabilecek miydik? Nefes nefese banyoya daldım.

"Sorum ne?" Christian elinde ayakkabılarımla aynanın önüne duruyordu. Etrafa saçılmış kıyafetlerim lavabonun yanına dığış bir şekilde istiflenmişti.

"Taylor'la karşılaştım."

"Ah." Christian kaşlarını çatı. "Bu kılıkta."

Ah, kahretsin! "Bu Taylor'ın hatası değil."

Christian'ın kaşları iyice çatıldı. "Hayır. Ama yine de."

"Giyiniğim."

"Pek sayılmaz."

"Kim daha fazla utandı bilmiyorum. Ben mi, o mu." Dikkatle giyme tekniğime sığındım. "Onun ve Gail'in... şey... Birlikte elbise larını biliyor muydun?"

Christian bir kahkaha attı. "Evet, elbette biliyordum."

"Ve bana hiç söylemedin?"

"Senin de bildiğini sanıyordum."

"Hayır."

"Ana, ikisi de yetişkinler. Aynı çatı altında yaşıyorlardı. İkisinin bir bağı yok ve ikisi de çekici insanlar."

Fark etmediğim için, kendimi aptal gibi hissederek kızardım.

"Pekâlâ, böyle söyleyince... Ben Gail'i Taylor'dan büyük sanıyordum."

"Öyle, ama çok fazla değil." Bana şaşırması gibi baktı. "Bazı erkekler daha yaşlı kadınlardan hoşlanırlar..." derken pat diye durdu. Geleri irilemişti.

Ona yüzümü buruşturarak baktım ve, "Bunu biliyorum," diye çıktım.

Christian pişman görünüyordu. Bana sevgiyle gülümsedi. Evet! Dikkat dağıtma tekniğim işe yaramıştı! Bilinçaltım gözlerini devirdi. Ana ne pahasına? Şimdi adı ağza alınmaz Bayan Robinson'un hayatı üstümüze çökmüştü.

Neşeyle, "Aklıma gelmişken..." dedi.

Alınan bir tavırla, "Ne?" diye mırıldandım. Sandalyeyi kapta-ğın gibi lavaboların üstündeki aynaya doğru çevirdim. "Otur," diye emrettim. Christian bana hoşgörülle, eğlenir gibi baktı ama sözümü dinledi ve geri sandalyeye oturdu. Şimdi artık sadece nemli olan saçlarını taramaya başladım.

"Yeni evde, garajın üstündeki odaları onlar için düzenleyebiliriz, diye düşünüyordum," diye devam etti. "Bir eve dönüştürebiliriz. Belki o zaman Taylor'ın kızı daha sık yanında kalabilir." Aynadan dikkatle beni izliyordu.

"Kim neden burada kalmıyor?"

"Taylor benden hiç izin istemedi."

"Belki de sen teklif etmelisin. Ama kendimize çeki düzen vermemiz gerekir."

Christian'ın alını kırıştı. "Bunu düşünmemiştim."

"Belki de Taylor bu yüzden hiç sormamıştır. Kızıyla tanıştın mı?"

"Evet. Çok tatlı bir şey. Utangaç. Çok şirin. Okul masraflarını ben karşılıyorum."

Ah Saçını taramayı bırakıp aynadan Christian'a baktım.

"Hiç bilmiyordum."

Omuz silkti. "En azından bu kadarını yapabilirim diye düşünüyordum. Ayrıca, bu işi bırakmayacağı anlamına geliyor."

"Seninle çalışmayı sevdiğinden eminim."

Christian bana boş boş baktı ve omuz silkti. "Bilmen."

"Bence o seni çok seviyor, Christian." Saçlarını yeniden taradım koyuldum ve ona baktım. Gözlerini benimkilerden ayırmıyordu.

"Öyle mi dersin?"

"Evet, öyle diyorum."

Personelinin onu sevmesinden gizli bir keyif alır gibi, ilgisiz ama hoşnut bir homurtu çıkardı.

"İyi. Garajın üstündeki odalar konusunda Gia'yla konuşur musun?"

"Evet, elbette." Adı anılınca, eskiden olduğu gibi rahatsız olmuştum. Bilinçaltım bilmiş bir tavırla başını çıkardı. *Evet... Başta iyi iş çıkardık.* İçimdeki tanrıca caka satıyordu. Şimdi artık kocam rahat bırakacak ve huzursuz etmeyecekti.

Christian'ın saçlarını kesmeye hazırdım. "Bundan emin misin? Vazgeçmek için son şansın."

"Elinizden gelen en kötüsünü yapın, Bayan Grey. Ben bana bakmak zorunda değilim ama siz bana bakmak zorundasınız."

Sıttım. "Christian, ben sabahtan akşama kadar sana bakabilirim."

Kızması gibi başını salladı. "Sadece güzel bir surat, bebek."

"Ve arkasında çok güzel bir adam var." Şakağını öptüm. "Benim adamım."

Mahcup mahcup gülümsedi.

İlk tutama havaya kaldırdım, yukarı doğru taradım ve işaret parmağımla orta parmağımın arasına sıkıştırdım. Tarağı ağzıma koydum, makam ahp ilk darbeyi indirerek, boyundan iki santim aldım Christian gözlerini yumdu ve ben işime devam ederken, hoşnut bir tavula iç geçirerek, heykel gibi oturdu. Arada bir gözlerini açıyordu.

onu dikkatle bana bakarken yakalıyordum. Çalışırken bana elini sürmediği için minnettardım. Dokunuşu dikkat dağıtıyordu.

On beş dakika sonra, işim bitmişti.

"Bitti." Sonuçtan hoşnuttum. Her zamanki kadar çekiciydi; saçları hâlâ hareketli ve seksiydi. Sadece birazcık kısalmıştı.

Christian aynada kendine baktı; olumlu anlamda şaşırması benzeriyordu. Sırtta. "Mükemmel bir iş çıkardınız, Bayan Grey." Kafasını bir o yana, bir bu yana sallayarak, kolunu belime sardı. Beni kendine çekti ve karnamı öpüp kokladı.

"Teşekkürler," dedi.

"Benim için zevkti." Eğildim ve onu usulca öptüm.

"Geç oldu. Yatağa." Popoma şakadan bir şaplak indirdi.

"Ah, buraları temizlemeliyim." Yerler saç içinde kalmıştı.

Christian hiç aklına gelmemiş gibi kaslarını çattı. "Tamam, ben süpürgeyi getireyim," dedi alaycı bir sesle. "Uygunsuz kılığınla personeli utandırmanı istemiyorum."

Bütün masumluğumla, "Fırçanın nerede olduğunu biliyor musun ki?" diye sordum.

Christian bu sorumla, olduğu yerde durdu. "Şey... hayır."

Güldüm. "Ben giderim."

Yatağa girip Christian'ın bana katılmasını beklerken, bugünün nasıl son bulmuş olabileceğini düşündüm. İkimiz de birbirimize çok sinirlenmiştik. Bu şirket yönetme saçmalığıyla nasıl baş edecektik? Kendi şirketini yönetmek gibi bir arzum yoktu. Ben, Christian değildim. Bu işi daha başında bitirmem gerekecekti. Belki aşırı hükmedici davranmış ve gözlük ettiği zamanlar için bir parola edinmeliydim. Kıldırardım. Belki de parola göt olurdu. Çok cazip bir düşünceydi.

Yatağa sadece pijama altıyla girerken, "Ne oldu?" diye sordu.

"Hiç. Aklıma bir şey geldi."

"Ne geldi?" Yanama uzandı.

Sonuç alamayacağımı bile bile, "Christian, bir şirket yönetmek istediğimi sanmıyorum," dedim.

Dışeceğinin üstünde doğrulup bana baktı. "Bunu neden söylüyorsun?"

"Çünkü bugüne kadar bana hiç cazip gelmiş bir şey değil."

"Sen fazlasıyla beceriklisin, Anastasia."

"Kitap okumayı seviyorum, Christian. Bir şirket yönetmek benim elimden alacak."

"Yaratıcı lider olabilirsin."

Kaşlarını çatıttım.

"Başarılı bir şirket yönetmek, elinin altındaki bireylerin yeteneklerini fark edip kullanmaktan ibarettir, biliyorsun," dedi. "Yeteneklerin ve ilgi alanın ne yöndeyse şirketi bunu destekleyecek şekilde yapılandırırın. Elinin tersiyle itme, Ana. Sen çok becerikli bir kadınsın. aklını verirken istediğin her şeyi yapabileceğini düşünüyorsun."

Vay canına! Bu işte iyi olabileceğimi nasıl bilebildirdi ki?

"Ayrıca çok fazla zamanımı almasından endişeleniyorum."

Christian'ın kaşları çatıldı.

"Sana ayrılabileceğim zamanı." Gizli silahımı devreye soktum. Bakışları karardı. Eğlenir gibi, "Ne yaptığının farkındayım," dedi. *Kahretsin!*

Yapmamak bir masumiyetle, "Ne?" diye sordum.

"Dikkatimi önümüzdeki meseleden uzaklaştırmaya çalışıyorsun. Bunu hep yapıyorsun. Bu fikri hemen reddetme, Anastasia. Bir düşün. Tek istediğim bu." Eğildi, dudaklarına masum bir öpücük kondurdu ve başparmağına yanığımda dolıktı. Bu tartışma daha çok sürecekti. Ona gülümserken, bir anda aklıma bugün söylediği başka bir şey geldi.

"Senden bir şey isteyebilir miyim?" Sesim yumuşak ve çekingendi.

"Elbette."

"Bugün sana kızsarsam, hesabını yataкта sormamı söyledin. Ne demek istedin?"

Hareketsizleşti. "Sence ne demek istemiş olabilirim?"

Kahretsin! Söylemem gerekecekti. "Seni bağlamamı istediğini."

Kaşları şaşkınlık içinde havaya kalktı. "Şey... hayır... Kastettiğimin kesinlikle bu değildi."

"Ah..." Hissettiğim minik hayal kırıklığı sızısı beni şaşırtmıştı.

İlhamı doğru okuyarak, "Beni bağlamak mı istiyorsun?" diye sordu. Şöke olmuş gibiydi. Kızardım.

"Şey..."

"Ana, ben..." Durdu. Yüzünden karanlık bir şey geçip gitti.

Telaşa, "Christian," diye fısıldadım. Yan dönüp onun gibi dışeceğinin üstünde doğruldum. Yüzünü okşadım. Gözleri irileşmiş ve kollarıyla dolmuştu. Başını üzgün bir tavırla salladı.

Kahretsin! "Christian, kes şunu. Bir önemi yok. Kastettiğinin bu olduğunu sandım."

Elini tuttu ve gümbürdeyen kalbinin üstüne koydu. *Siktir!* Bu da neyin nesiydi?

"Ana, bağlayken bana dokunman konusunda ne hissedeceğimi bilmiyorum."

Kafa derim karıncalandı. Derin ve karanlık bir şeyi itiraf ediyormuş gibiydi.

"Bu benim çok yeni bir şey." Sesi kısık ve kırıklandı.

Siktir. Sadece bir soruydu ve çok yol katetse de, yolunun hâlâ çok uzun olduğunu fark ettim. *Ah, Elli, Elli, Elli.* Yüreğim kaygıyla doldu. Ona uzandım ve donup kalmasına aldırmadan, ağzının köşesine yumuşak bir öpücük kondurdum.

"Christian, yanlış bir fikre kapılmışım. Lütfen bunun için endişelenme. Lütfen bunu düşünme." Onu öptüm. Gözlerini yandı ve inledi. Beni yatağa itti ve elleriyle çenemi tutarak, öpüşüme kapıldı. Verdi. Ve hemen sonra ikimiz de kaybolduk... Bir kez daha hayatımızda kaybolup gittik.

BÖLÜM DOKUZ

Erişi sabah çalar saatten önce uyandığımda, Christian'ın başı göğüsümde, kolu belimde, bacağı iki bacağımın arasındaydı; sarımsak misali etrafıma dolanmıştı. Üstelik yatağın bana ait tarafındaydı. Her zaman aynı şey oluyordu, gece tartışmışsak sabahında böyle oluyorduk. O bana sınıksız yapmış, ben sıcaklamış ve rahatsız olmaş oluyordum.

Ah, Eli. Bir yandan ne kadar da muhtaçtı. Kimin aklına gelirdi ki? Christian'ın kir pas içindeki, sefil erkek çocuğu görüntüsü gözümün önünden gitmiyordu. Kısılan saçlarım usulca okşarken melankolüm yatı. Kıpırdandı ve uykulu gözleri benimkileri buldu. Uyanmaya çalışırken gözlerini birkaç kez kırıştırdı.

"Merhaba," diye mırıldandı ve gülümsedi.

"Merhaba." Bu gülümseyişe uyanmaya bayılıyordum.

Bazı memelerime sürerken, gırtlığının derinliklerinden beni dola bir mırıltı yükseldi. Eli belimden aşağı kayarak geceliğimin altına sesinde dolaştı.

"Ne hastan çıkarıcı bir şeysin sen," diye mırıldandı. "Ama bütün hastan çıkarıcılığına rağmen," çalar saate baktı, "kalkmam gerek." Gerisi, kollarım çözüp kalktı.

Ellerimi başımın arkasına koyup sırt üstü uzandım ve gözlerimi -duş için soyunan Christian'- izledim. Mükemmeldi. Saçının bir telini bile değiştirmedim.

"Manzaranın tadını mı çıkarıyorsunuz, Bayan Grey?" Alaycı bir ifadeyle tek kaşını kaldırdı.

"Hayli hoş bir manzara, Bay Grey."

Sırttı, pijama altını yüzüme isabet edecek şekilde bana attı ama ben, liseli bir kız gibi kıkırdarak, yarı yolda yakaladım. Hayli bir sırtıyla yorgunu çekip kaldırdı. Tek dizini yatağa dayayarak, beni ayak bileklerinden yakaladı ve geceliğimin yukarı doğru sıyrılması neden olarak kendine çekti. Ben çığlık atarken, dizimden bacağına doğru öpücükler kondurarak üzerime tırmandı.

"Günaydın, Bayan Grey." Bayan Jones'un selamı karşısında, Taylor'a bir önceki akşamki buluşmalarını hatırlayıp kızardım.

Çay fincanını uzatırken, "Günaydın," diye cevapladım. Duştan yeni çıkmış görüntüsü, nemli saçları, jilet gibi beyaz gömleği ve güneş psi kravatıyla adeta ışıltı saçan kocaman yanına, bar taburesine yerleşti. En sevdiğim kravatı takmıştı. O kravatla çok hoş anılarım vardı.

"Nasalsınız, Bayan Grey," diye sorarken, gözleri sıcaktı.

"Sanırım biliyorsunuz, Bay Grey." Ona kirpiklerimin arasından baktım.

Sırttı. "Ye," diye emretti. "Dün bir şey yemedin."

Ah, patron Eli!

"Çünkü sen götülmekle meşguldün."

Bayan Jones lavaboya bir şey düşürünce yerimden sıçradım. Christian sesi duymamış gibiydi. Bayan Jones'u yok sayarak, bir yutuz gülele bana bakmaya sürdürdü.

"Göt olayım ya da olmayayım, ye." Sesi ciddiydi. Onunla tartışmak mümkün değildi.

"Tamam. Kaşığımı aldım, gevreğimi yıyorum." Aksi bir ergen gibi söyledim. Yoğurda uzanıp gevreğimin üstüne önce biraz yoğurt sonra da bir avuç bğürtlen ekledim. Bayan Jones'a baktım; gözgöze geldik. Ben gülümseyince bana sıcak bir gülümsemeyle karşılık verdi. Rahatımda ilk defa yediğim ve çok sevdiğim kahvaltıyı hazırlamıştı. "Haftanın ilerleyen günlerinde New York'a gitmem gerekebilir." Christian'ın sesi beni düşüncelerimden uyandırdı.

"Ah."

"Gece kalmam gerekecek. Senin de benimle gelmeni istiyorum."

"Christian, izin alamam."

Bana ah-gerçekten-mi-patron-benim bakışını attı.

İç geçirdim. "Şirketin sahibi olduğumu biliyorum ama üç haftadır yoktum. Lütfen. Hiç burada olmadan işi yönetmemi nasıl beklersin? Ben burada idare ederim. Herhalde Taylor'ı yanına alacaksın ama Sawyer ve Ryan burada olacaklardır diye tahmin ediyorum." Durdum; çünkü Christian bana sırtıarak bakıyordu. "Ne?" diye çıktım.

"Hiç. Sadece sana gülüyorum," dedi.

Kaşlarını çattım. Bana mı gülüyordu? Birden aklıma korkunç bir düşünce süzüldü. "New York'a nasıl gideceksin?"

"Şirket jetiyle. Neden?"

"Charlie Tango'yla gidip gitmediğini bilmek istedim." Sesim sakindi ama etsemden aşağı bir ürperti immişti. Helikopterine son binışini hatırlamıştım. Haber bekleyerek geçirdiğim o kaygı dolu saatleri hatırlayınca midem bulanmıştı. Büyük olasılıkla hayatımın en kötü günüydü o gün. Bayan Jones'un da hareketsizleştiğini fark ettim. Düşünceyi kafamdan uzaklaştırmaya çalıştım.

"New York'a Charlie Tango'yla uçmam zaten. Menzili o kadar geniş değil. Ayrıca mühendislerin elinden çıkmasına en az iki hafta var."

Zemin katta, Christian beni asansörden dışarı iterken, "Onu lamıyor musun?" diye sordum.

"Hayır," dedi gergin bir tavırla. "Silahsızlanma konusunda Taylor çok farklı görüşlere sahip olduğumuzu söyleyebilirim." Bu kelimeler Taylor'la aynı görüşteydim.

Christian giriş kapısını benim için açtı. Doğrudan arabaya yığıldım. *Charlie Tango*'nun sabote edildiğini öğrendiğinden beri *SEV*'ye kendi arabamla gitmemeye izin vermiyordu. Sawyer kibarası gülmeye yerek kapıyı açık tutuyordu, arabaya bindim.

"Lütfen." Uzamıp Christian'ın elini tuttum.

"Lütfen ne?"

"Nasal ateş edildiğini öğren."

Gözlerini devirdi. "Hayır. Bu tartışma burada bitmiştir, Anastasia."

Ve bir kez daha azar işiten bir çocuk olmuştum. İğneleyici bir şey söylemek üzere ağızımı açtım ama iş gününe kötü bir ruhla başlayamam istemiyordum. Kollarımı göğsümde kavuşturarak dikiz aynasında Taylor'ın bana bakışını yakaladım. Gözlerini kaçırma dikkatini yola çevirdi ama bariz bir sıkıntıyla başını sallamaması geri durmadı.

Hmm... Christian bazen onu da deli ediyordu demek. Bu düşünce gülmeme neden oldu; havam değişiverdi.

Pencereden dışarı bakan Christian'a, "Leila nerede?" diye sordum.

"Söyledim ya, Connecticut'ta, ailesinin yanında." Bana bak.

"Kontrol ettiniz mi? Onun da uzun saçları var, biliyorsun. Doğru kullanan o da olabilir."

"Evet, kontrol ettim. Hamden'da bir sanat okuluna kaydolmuş. Bu hafta başlamış."

"Ornula konuştu mu?" diye fısıldarken yüzündeki bütün karama çekildiğini hissettim.

Christian ses tonum yüzünden kafasını hızla çevirdi.

"Hayır, Flynn konuştu." Düşüncelerime dair bir ipucu yakalamak için yüzümü inceliyordu.

Rahatlayarak, "Anlıyorum," diye mırıldandım.

"Ne?"

"Hiç."

Christian iç geçirdi. "Ana, ne oldu?"

Akl dışı kışkırtıcıyı itiraf etmek istemediğim için omuz silktim.

Christian, "Onu kontrol altında tutuyor ve kıtanın doğru tarafında kaldığından emin oluyorum," diye devam etti. "Artık daha iyi, Ana. Dr. Flynn onu New Haven'da bir psikiyatrya yönlendirdi ve bütün raporlar çok olumlu. Sanata her zaman ilgisi vardı, bu yüzden..." Durdu, bakışları gözlerimde dolaştı. Ve o anda sanat derslerinin parasını onun ödediğinden şüphelendim. Bilmek istiyor muydum? Ona sormalı mıydım? Demek istediğim, tamam, o parayı karşılayacak durumda değildi ama neden mecbur hissediyordu? İç geçirdim. Christian'ın geçmişten gelen yükleri, biyoloji dersindeki Bradley Kent ve yarım yamalak öpüşme girişimleriyle karşılaştırılmazdı. Christian elime uzandı.

"Burun için canını sakma, Anastasia," dedi. Güven veren el sıkışma karşılık verdim. Doğru olduğunu düşündüğü şeyi yaptığını biliyordum.

Sabahın ilerleyen saatlerinde toplantılarım arasında bir boşluk çıktı. Kate'i aramak için telefonu kaldıracaktım, Christian'dan gelen e-postayı fark ettim.

Tarih: 23 Ağustos 2011 09:54

Kime: Anastasia Grey

Bayan Grey

Yeni saç kesimim yüzünden üç iltifat aldım.

Personelimden iltifat almak, benim için yeni bir durum. Dün geceyi düşündüğüm zaman suratımda beliren komik gülümseme yüzünden olmalı. Sen gerçekten harika, yetenekli ve güzel bir kadınsın.

Ve her şeyinle benimsin.

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Mesajı okurken eridim.

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Burada Konsantre Olmaya Çalışıyorum

Tarih: 23 Ağustos 2011 10:48

Kime: Christian Grey

Bay Grey

Çalışmaya çalışıyorum ve dikkatimin enfes anılarla dağılmamasını istemiyorum.

Ray'ın saçlarını düzenli olarak benim kestiğimi söylemek için doğru bu zaman mı? Bu kadar faydalı bir eğitim olacağı hiç aklıma gelmemişti.

Ve evet, sizinim ve siz benim. İkinci Anayasa Değişikliğiyle¹⁰ tanınan hakkını kullanmayı reddeden sevgili, hükmedici kocam, siz de benimsiniz. Ama endişelenmeyin çünkü ben sizi korurum. Her zaman.

Anastasia Grey

Edir, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: Annie Oakley¹¹

Tarih: 23 Ağustos 2011 10:53

Kime: Anastasia Grey

Bayan Grey

B.İ departmanıyla görüşüp adınızı değiştirmiş olduğunuzu görmek beni çok sevindirdi :D

Silah taşıyan kanımın yanımda uyuduğunu bilerek daha güvende uyuyacağım.

Christian Grey

CEO & Hoplobok, Grey Şirketler Topluluğu

Hoplobok mı? Bu da neyin nesiydi?

¹⁰ Second Amendment) Birleşik Devletler Haklar Bildirgesi'nde yer alan ve 1791'de anayasa dâhil edilen, silah edinme ve taşıma hakkı tanıyan maddedir. (yay. n.)
¹¹ "Buffalo Bill" lakaplı emekli asker William Frederick Cody'nin kovboy teması şovlarında mî alan keskin nişancı. Amerika'nın ilk kadın şövalyesi olmuş, gezici turlarla tüm Avrupa ve Amerika'da şovlarını sergilemiştir. (yay. n.)

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Uzun Kelimeler

Tarih: 23 Ağustos 2011 10:58

Kime: Christian Grey

Bay Grey

Dilsel maharetinizle bir kez daha gözümü kamaştırdınız.

Aslında, genel olarak tüm maharetlerinizle gözümü kamaştırdığınızı söylemeliyim ve neye gönderme yaptığınızı bildiriyiz saygılarımla.

Anastasia Grey

Editör, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: Ahh!

Tarih: 23 Ağustos 2011 11:01

Kime: Anastasia Grey

Bayan Grey

Yoksa benimle flört mü ediyorsunuz?

Christian Grey

Şoka uğramış CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Yoksa siz...

Tarih: 23 Ağustos 2011 11:04

Kime: Christian Grey

Başkasıyla flört etmemi mi tercih ederdiniz?

Anastasia Grey

Cesur Editör, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: Grrrr

Tarih: 23 Ağustos 2011 11:09

Kime: Anastasia Grey

HAYİRE

Christian Grey

Sahiplenici CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Vay canına...

Tarih: 23 Ağustos 2011 11:14

Kime: Christian Grey

Yoksa bana hırılıyor musunuz? Çünkü bu biraz seksi...

Anastasia Grey

Kıvranan (iyi anlamda) Editör, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: Dikkatli olun

Tarih: 23 Ağustos 2011 11:16

Kime: Anastasia Grey

Benimle flört ediyor ve oyun mu oynuyorsunuz yoksa, Bayan Grey!

Bu öğleden sonra ziyaretinize gelebilirim.

Christian Grey

Cinselliğine düşkün CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Ah Hayırl!

Tarihi: 23 Ağustos 2011 11:20

Kime: Christian Grey

Uslu duracağım. Patronumun patronunun patronunun iş yerinde tepeme çıkmasını istemem.

Şimdi işime döneyim. Patronumun patronunun patronu kıçma tekmeyle basabilir.

Anastasia Grey

Editör, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: &*&*&

Tarihi: 23 Ağustos 2011 11:23

Kime: Anastasia Grey

Şu anda kıçınıza yapmak istediği pek çok şey olduğu konusunda sözüme güvenin. Tekme basmak bu isteklerinin arasında yer almıyor.

Christian Grey

CEO ve Kıç Adamı, Grey Şirketler Topluluğu

Cevabı kıkırdamama neden oldu.

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Git Başımdan!

Tarihi: 23 Ağustos 2011 11:26

Kime: Christian Grey

Senin yönetmen gereken bir imparatorluğun yok mu?

Beni rahatsız etmeyi bırak.

Sıradaki randevum geldi.

Ben meme sevdiğini sanıyordum.

Kıpmı düşün, ben de seninkini düşüneceğim.

SS x

Anastasia Grey

Artık Nemli Editör, SBY

Perşembe günü Sawyer beni ofise götürürken keyifsiz olmamak elimde değildi. Christian bahsettiği New York seyahatine çıkmıştı ve gideli sadece birkaç saat olmasına rağmen, onu şimdiden özlemiştim. Bilgi-seyranımı açtım. Beni bir e-posta bekliyordu. Morallim hemen düzeldi.

Kimden: Christian Grey

Konu: Seni Şimdiden Özledim

Tarih: 25 Ağustos 2011 04:32

Kime: Anastasia Grey

Bayan Grey

Bu sabah harikaydınız.

Ben yokken uslu dur.

Seni seviyorum.

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Evlendiğimizden beri ilk defa ayrı uyuyacaktık. Kate'le bir şeyler içmek niyetindeydim; uyumama faydası olurdu. Hâlâ uyuyor olduğumu bilmeme rağmen, dürtüsel olarak e-postasını cevapladım.

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Asıl Sen Uslu Dur

Tarih: 23 Ağustos 2011 09:03

Kime: Christian Grey

İncece haber ver. Sen haber verene kadar merak içinde olacağım.

Ve uslu duracağım. Demek istediğim, Kate'le başım ne kadar belayı girebilir ki?

Anastasia Grey,

Editör, SBY

"Gönder" tuşuna bastım ve Hannah'ın nazik ikramı latte'mi yutabilenmeye koyuldum. Kahve seveceğim kimin aklına gelirdi ki? Bu akşam Kate'le dışarı çıkacak olmama rağmen, büyük bir parçam eksikmiş gibi hissediyordum. Eksik parçam şu anda, New York yolunda, orta batı üzerinde bir yerde, otuz beş bin fit yükseklikteydi. Şef Christian uzakta diye bu kadar huzursuz ve kaygılı hissedeceğim aklıma gelmezdi. Elbette zaman içinde, bu kayıp ve belirsizlik duyusunu hissetmemeye başlayacaktım, değil mi? Derin bir iç geçirdim ve içime döndüm.

Öğle yemeğine doğru, manyak gibi posta kutumu ve BlackBerry'mi kontrol eder olmuştum. Nerelerdeydi? Sapasağlam inmiş miydi acaba? Hannah öğle yemeği isteyip istemediğimi sordu ama fazla endişelenmiş, gitmesini işaret ettim. Çok mantaksız olduğumu biliyordum ama sapasağlam olduğundan emin olmak istiyordum.

Ofis telefonum çalmaya başlayınca irkildim. "Ana St. Grey?"

"Merhaba." Christian'ın sesinde muzip bir tını vardı. Büyük bir rahatlamayla doldum.

"Merhaba." Yüzümde bir kulağımdan diğerine uzanan bir gülümseme belirdi. "Uçuşun nasıl geçti?"

"Un. Kate'le ne yapacaksınız?"

Ah hayır. "Bir şeyler içmek için sakın bir yere gidecektik."

Christian hiçbir şey demedi.

Otu yataştırmak için, "Sawyer ve yeni kadın -Prescott- bize göz kulak olmaya gelecekler," dedim.

"Kate'in eve geleceğini sanıyordum."

"Bir şeyler içtikten sonra gelecek." Lütfen dışarı çıkmama izin ver! Christian derin bir iç çekti. "Bana neden söylemedin?" derken, sesi sakındı. Fazla sakın.

Kendi kendimi azarladım. "Christian, her şey yolunda gidecek. Eyvay, Sawyer ve Prescott burdalar. Sadece çıkacak birer içki içeceğiz."

Christian kararlı sessizliğini koruyunca, mutlu olmadığımı anladım. "Seninle tanıştığımından beri onu sadece birkaç kez gördüm. Lütfen. O benim en yakın arkadaşım."

"Ana. Seni arkadaşlarımdan uzak tutmak niyetinde değilsin. Ana ben eve geleceğimi sanıyordum."

"Tamam," diye teslim oldum. "Evde kalırsın."

"Sadece şu manyak ortamda olduğu sürece. Lütfen."

Gözlerimi devirerek, öfkeli bir sesle, "Tamam dedim," diye mıldandım.

Christian telefonda hafif bir homurtu çıkardı. "Bana gözlerini devirdiğin zaman anlıyorum."

Ahıyeye yüzümü buruşturarak baktım. "Bak, üzgünüm. Seni endişelendirmek istemezdim. Kate'e söylerim."

"İyi," derken rahatladığı her halinden belliydi. Onu endişelendirdiğim için kendini suçlu hissetmiştim.

"Neredesin?"

"JFK'de piatte."

"Ah, demek daha yeni indin."

"Evet. İner inmez aramamı istemiştin."

Gülümsemedim. Biliçaltım bana gözlerini dikti. Gördün mi? İyice pıncıktım dediyse yapıyor.

"Pekâlâ, Bay Grey, en azından birimizin tam olarak dediğini şeyi yapmasına sevindim."

Güldü. "Bayan Grey mûbalağa beceriniz sınır tanımıyor. Ben sizinle ne yapacağım?"

"Yaratıcı bir şeyler düşüneceğinizden eminim. Genelde düşünürsünüz."

"Benimle flört mü ediyorsunuz?"

"Evet."

Sırıgım hissettim. "Gitsem iyi olur. Ana. Lütfen sana söylediğimi yap. Güvenlik ekibi ne yaptığını biliyor."

"Evet, Christian, yapacağım." Sesim yine öfkeli çıkmıştı. Tanrım, neyi aldın.

"Yarın akşam görüşeceğiz. Sonra yine ararım."

"Beni kontrol etmek için mi?"

"Evet."

"Ah, Christian!" diye azırladım.

"Au revoir, Bayan Grey."

"Au revoir, Christian, seni seviyorum."

Derin bir nefes aldı. "Ben de seni, Ana."

İkiziz de kapatmadık.

"Kapat, Christian," diye fısıldadım.

"Patronluk taslamayı seven küçük şey seni."

"Senin patronluk taslamayı seven küçük şeyinim ben."

"Berimsin," diye soludu. "Sana söyleneni yap. Kapat."

"Evet, elendim." Telefonu kapattım ve aptal aptal sırtıttım.

Birkaç saniye sonra, gelen kutuma bir e-posta düştü.

Kimden: Christian Grey

Konu: Kaçınan Avuçlar

Tarih: 25 Ağustos 2011 13:42 Yerel Saat

Kime: Anastasia Grey

Bayan Grey

Telefonda her zamanki gibi eğlencelisiniz.

Göddüm. Sana söylediğimi yap.

Güvende olduğunu bilmem gerek.

Seni seviyorum.

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Evet, patronluk taşıyordu ama tek bir telefon konuşmasıyla kaygılarım bir anda kaybolmuştu. New York'a sapasağlam varmıştı ve her zamanki gibi benimle uğraşıyordu. Sevinçten havalara uçtum. Tanrım, bu adamı seviyordum. Hannah kapımı tıklatarak beni dış günçelerimden çekip çıkardı.

Kate muhteşem görünüyordu. Dar beyaz kot pantolonu ve kırmızı askılı bluzuyla şehri sarsmaya hazır. Ben girişimi yaptığında Resepsiyon'da Claire'le heyecanlı bir sohbete tutuşmuşlardı.

"Ana!" diye haykırdı ve beni Kate usulü kucakladı. Bir kol boyu mesafeye çekilerek, "Tam bir başarılı iş adamı eşi gibi görünüyorsun," dedi. "Kimin aklına gelirdi, küçük Ana Steele? Çok... Sefikse görünüyorsun!" Sırttı. Gözlerimi devirdim. Üzerimde lacivert bir kemer ve aynı renk yüksek topuklularla tamamladığım, dar, dış kesim, açık kremrengi bir elbise vardı.

"Seni görmek çok güzel, Kate." Ben de ona sarıldım.

"Eee, nereye gidiyoruz?"

"Christian eve dönmemizi istiyor."

"Ah, gerçekten mi? Zig Zag Kafe'de çabucak bir şeyler içen miyiz? İkimize masa ayırttım."

İtiraz etmek için ağzımı açtım.

"Lütfen," diye sızlandı ve bütün şirinliğiyle dudakları sarıktı. Bunu Mia'dan kapmış olmalıydı. Normalde asla dudak sarıktırmaz.

Zig Zag'da bir kokteyl gerçekten hoşuma giderdi. Son gidişimizde çok eğlenmiştik ve Kate'in dairesine çok yakındı.

İşaret parmağını havaya kaldırdım. "Bir tane."

Sırttı. "Bir tane." Kolunu koluma geçirdi ve direksiyonunda Sawyer'in oturduğu arabaya yürüdük. Güvenlik ekibinin yeni üyesi Bejan Belinda Prescott -uzun boylu, ciddi tavırlı bir Afrikalı-Amerikalı- da peşimizdeydi. Belki fazla serinkanlı ya da profesyonel olduğu için, ona henüz ısınmamıştım. Ekibin geri kalanı gibi, o da bizzat Taylor tarafından seçilmişti. Sawyer gibi ciddi görünüşlü, koyu renk bir takım elbise giymişti.

"Ezi Zig Zag'a götürebilir misin, lütfen, Sawyer?"

Sawyer dönüp bana baktı. Bir şey söylemek istediğini biliyordum; emir aldığı belli oluyordu. Tereddüt etti.

"Zig Zag Kafe. Sadece bir içki içeceğiz."

Kate'e kaçamak bir bakış attım, o da Sawyer'a bakıyordu. Zavallı adam.

"Evet, efendim."

Prescott araya girdi: "Bay Grey daireye dönmenizi rica etmişti."

"Bay Grey burada değil," diye çıktım. "Zig Zag'a gidelim lütfen."

Sawyer, akıllıklık edip çenesini tutan Prescott'a yan gözle bakarak, "Evet efendim," dedi.

Kate gözlerine ve kulaklarına inanamıyormuş gibi bakıyordu. Dudaklarına büzerek omuz silktim. Tamam, eskiye göre biraz daha iddialı olabilirdim. Sawyer trafiğe karışırken, Kate başını eğdi.

"Ek güvenlik önlemleri Grace ve Mia'yı delirtiyor," dedi.

Şaşkın halde bakakaldım.

"Bilmiyor muydun?" İnanamıyor gibiydi.

"Neyi bilmiyor muydum?"

"Bütün Grey ailesinin güvenlik önemleri üç kart arttırdı. Hatta triyon kat arttırdı da diyebiliriz."

"Gerçekten mi?"

"Sana söylemedi mi?"

Kızardım. "Hayır." *Kahretsin, Christian!* "Nedenini biliyor musun?"

"Jack Hyde."

"Ne olmuş Jack'e? Ben sadece Christian'ın peşinde olduğumu biliyordum." İç geçirdim. *Tanrım. Bana neden söylemedi?*

"Pazartesten beri," dedi Kate.

Geçen pazartesten mi? Himn... *Jack'i geçen pazar beshis etmişti. Ama neden bütün Grey ailesinin güvenlik önemleri arttırdı?*

"Sen bunları nereden biliyorsun?"

"Elliot söyledi."

Elbette.

"Christian bunların hiçbirini sana söylemedi, değil mi?"

Bir kez daha kızardım. "Hayır."

"Ah, Ana, ne kadar sinir bozucu."

İç geçirdim. Her zamanki gibi, Kate hedefi tam on ikide vurmuştu. "Nedenini biliyor musun?" Christian bana anlatmıyorsa belli Kate anlatılabirdi?

"Elliot, Jack Hyde'in SBY'de olduğu dönemde bilgisayarında sakladığı bilgilerle ilgili olduğunu söyledi."

Kahretsin. "Şaka yapıyorsun." İçimden bir öfke dalgası geçti. Ben bilmekten Kate bütün bunları nereden biliyordu?

Kafamı kaldırınca, Sawyer'ın dikiz aynasından beni süzdiğini gördüm. Kırmızı ışık yeşile dönünce gaza basıp yola odaklandım. Parmağımı dudağıma götürdüm. Kate başımı eğdi. Her iddiasına giretin Sawyer da biliyordu ve ben bilmiyordum.

Konuyla değiştirmek için, "Elliot nasıl?" diye sordum.

Kate aptal aptal sıratarak bilmem gereken her şeyi anlattı.

Sawyer arabayı Zig Zag Kafé'ye çıkan geçidin sonuna çekince, Prescott kapısını açtı. Arabadan önce ben, sonra Kate indik. Kol kola park ve arkamızda yüzünde korkutucu bir ifade olan Prescott'la yerler boşunca yürümeye başladık. Ah, Tanrı aşkına, alt tarafı bir yerler işkenti. Sawyer arabayı park etmeye gitti.

İkinci çilekli mojitomdan bir yudum alarak, "Elliot, Gia'ya nereden söylemiş?" diye sordum. Bar çok samimi ve rahattı ve hiç gitmek istemiyordum. Kate'le hiç durmadan konuşuyorduk. Onunla takılmayı ne kadar sevdiğimi unutmuştum. Dışarıda olmak, gevşemek ve Kate'le takılmak özgürleştiriciydi. Christian'a mesaj atmamı düşündüm ama sonra vazgeçtim. Delirecek ve söz dinlemez bir çocuk gibi eve dönmemi sağlayacaktı.

Kate öfkeyle, "Bana o kaltaktan bahsetme," dedi.

Kate'in tepkisi gülmeme neden oldu.

"Bu kadar komik olan ne, Steele?" diye çıkıştı ama ciddi değildi.

"Ben de öyle hissediyorum."

"Öyle mi?"

"Evet, Christian'ın içine düşecekti."

"Elliot'la bir kaçamakları olmuş." Kate suratını astı.

"Hayır."

Kate kafasını salladı ve patentli Katherine Kavanagh surat asıyola, dudaklarını birbirine bastırdı.

"Kas sürmüş. Geçen sene, sanırım. Kadın sosyeteye girmeye çalışıyor. Gözünü Christian'a dikmesine şaşmamalı."

"Christian kapıldı. Ona Christian'ı rahat bırakmasını yoksa onu konuşmasını söyledim."

Kate bana bir kez daha bakakaldı; şaşırmıştı. Gururla başını salladım; beni tebrik etmek için gülerek kadehini kaldırdı.

"Bayan Anastasia Grey! Kim tutar sizi!" Kadeh tekipturdum.

"Elliot'un tabancası var mı?"

"Hayır, tam bir silah karşıtı." Kate üçüncü içkisini karıştırıyordu.

"Christian da öyle. Sanırım Grace ve Carrick'in etkisi," diye mırıldandım. Biraz çakırkeyif hissetmeye başlamıştım.

Kate kafasını salladı. "Carrick iyi bir adam."

Üzgün bir tavırla, "Evlilik öncesi anlaşması yapmamız istedi," diye mırıldandım.

"Ah, Ana." Kate masanın üstünden uzanıp kolumu tuttu. "Senin oğlunu kollamaya çalışıyordun. İkimizin de bildiği gibi, alnında senin avcısı dövmesi taşıyorsun." Bana gülümsedi. Ona dilimi çıkararak ikimiz de kıkırdadık.

"Çok olgunca, Bayan Grey," dedi sırtarak. Christian gibi konuşmuştu. "Bir gün sen de oğlan için aynı şeyi yapacaksın."

"Oğlum mu?" Çocuklarımla zengin olacakları aklımdan hiç geçmemişti. Lanet olsun. Hiçbir şeyleri eksik olmayacaktı. Demek istediğim... hiçbir şeyleri. Bu konuyu daha fazla düşünmem gerekiyordu ama şimdi doğru zaman değildi. Yakınımızdaki bir masanın önlerinde birer bardak sodayla, bizi ve akşam kalabalığını izlemekte olan Prescott ve Sawyer'a baktım.

"Sence bir şeyler yiyecek mi?" diye sordum.

"Bence bir şeyler içelim," dedi Kate.

"Neden bu kadar çok içme havasındasın?"

"Çünkü artık seni yeterince görmüyorum. Başını döndürün ki erkekler evleneceğini tahmin etmemiştim." Yüzünü bir kez daha se-

ken "Dürüst olmam gerekirse, o kadar çabuk evlendin ki hamilesin senin."

"Kırdırdım. Herkes hamile olduğumu sandı. Bu konudan sıkıldın artık. Lütfen! Ayrıca tuvalete gitmem gerek."

Prescott bana eşlik etti. Hiçbir şey söylemedi. Söylemesine gerek yoktu. Beni kınadığı her halinden belliydi.

Kabinin kapalı kapısında beklerken, "Evlendiğimden beri tek başıma dışarı çıkmadım," diye mırıldandım. Çiş yapmamı beklerken kapının diğer tarafında durduğunu bilerek suratımı buruşturdum. Kim Hyde bir barda ne yapabiliirdi ki? Christian her zamanki gibi ağız tepki veriyordu, o kadar.

"Kee, geç oldu, gitmeliyiz."

Saat onu çeyrek geçiyordu ve ben dördüncü çilekli mojitomu mideye indirmiştim. Alkolün etkilerini kesinlikle hissediyordum; sıcaklaştım ve senememişim. Christian iyi olacaktı. Eninde sonunda.

"Elbette, Ana. Seni görmek çok güzeldi. Eskişinden çok daha, nasıl desem, kendinden emin görünüyorsun. Belli ki evlilik sana yaradı."

Kızardım. Katherine Kavanagh'dan gelince, gerçek bir iltifat sayıldı.

"Yaradı," diye fısıldadım ve belki de çok fazla içtiğim için, gözlerim ısladı. Daha mutlu olabilir miydim acaba? Geçmişinden gelen bütün rüyaları, doğasını ve Elli Tonluğuna rağmen, hayallerimin erkeğiyle tanışması ve evlenmişim. Duygusal düşüncelerime set çekmek için konuyu derhal değiştirdim; aksi takdirde ağlayacağımı biliyordum.

"Bu akşam gerçekten çok keyif aldım." Kate'in elini sıkıca tuttum. "Beni dışarıya sürüklediğin için sağ ol." Kucaklaştık. Kate beni herkesten, Sawyer'a başımla işaret verdim. Arabanın anahtarlarını Prescott'a uzattı.

Kate'e, "Bayan Erdem-Abidesi Prescott'un evde olmadığını Christian'a haber verdiğinden eminim. Delirecek," diye marlılandı. Ve belki beni cezalandırmak için enfes bir yöntem bulmuştu... Üstüne...

"Neden kaçık gibi sunuyorsun, Ann? Christian'ı delirtmek hoşunu mu gidiyor?"

"Hayır. Tam olarak değil. Ama onu delirtmek çok kolay. Ben fazla kontrolcü olabiliyorum." *Genelde.*

"Park ettim," dedi Kate alaycı bir sesle.

Kate'in dairesinin önünde durduk. Bana sokaca sarıldık.

"Arayı açma," diye fısıldayarak yanağımı öptü. Sonra arabadan indi. Tuhaf bir üfleme arkasından el salladım. Kız kıza sohbeti bilemiştin. Eğlenceli ve rahatlatıcıydı ve bana hâlâ genç olduğumu hatırlatmıştı. Kate'i görmek için daha çok çaba harcamalıyım ama için aklı, Christian'la baloncuğumda olmayı seviyordum. Önceki akşam birlikte bir yarımdı yemeğine katılmıştık. Gayrimenkul fiyatlarından, kötü giden ekonomiden ve düşen borsa hisselerinden bahsedip, bir yığın takım elbiseli adam ve bakımlı zarif kadın vardı. Demek istediğim, sıkıcıydı; gerçekten sıkıcı. Bu yüzden bir yağışın karşında kendim gibi olmak iyi gelmişti.

Midem guruldadı. Hâlâ bir şeyler yememiştim. *Kahretsin, Christian! Çantamı karıştırıp BlackBerry'mi buldum. Lanet olsun. Bir cevap yazmam vardı!* Bir de kısa mesajım.

"HANGİ CEHENNEMDESİN?"

Ve bir e-posta.

Kimden: Christian Grey

Kime: Kuzin. Hem de Çok

Tarih: 26 Ağustos 2011 00:42 Yerel Saat

Kime: Anastasia Grey

Anastasia, yapmayacağını söylemene rağmen, Sawyer bir banda kalıyıl içişinizi söyledi.

Şu anda ne kadar kuzin olduğuma dair bir fikrin var mı?

Yeni görüşeceğiz.

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Tireğise bir ağırlık çıktı. Ah, kahretsin. Başım gerçekten belirdi. Bilişaltım bana dik dik baktı, sonra omuz sülkerek, bunu benin istediğin suratını takındı. Ne bekliyordum ki? Onu aramayı düşündüm ama geç olmuştı ve büyük ihtimalle çoktan uyumuştum... Şu da ilke içinde odasını arşunlıyordu. Kısa mesajın yeterli olacağına beni verdim.

"HÂLÂ TEK PARÇA HALİNDEYİM. İYİ VAKİT GEÇİRDİM.

SENİ ÖZLÜYORUM - LÜTFEN KIZMA."

Cesap vermesini dileyerek BlackBerry'ye baktım ama uğursuz bir sessizlik içindeydi. İç geçirdim.

Prescott, Escala'nın önünde durunca Sawyer kapımı açmak için indi. Anasörü beklerken, fırsattan istifade onu sorguya çektim.

"Christian seni kaçta aradı?"

Kesedi. "Dokuz otuz civarıydı, efendim."

"Noden bana haber vermedin?"

"Bay Grey sizi bölmememi söyledi."

Dudaklarımı büzdüm. Asansör geldi ve sessizlik içinde yokuş çıktık. Burden, Christian'ın sinir nöbetini atlatmak için önünde kısa bir gecesinin olmasına ve ülkenin öbür ucunda olmasına gücünü. Bu bana zaman kazandıracaktı. Diğer yandan... onu özlüyordum.

Asansörün kapısı açıldı ve bir an için holdeki masaya bakabildim.

Bu tabloda yanlış olan neydi?

Vazo paramparça olmuş, su, çiçekler ve porselen kırıkların zemine dört bir yanına saçılmış, masa tepetaklak çevrilmişti. Sawyer beni kolumdan tutup asansöre çekerken başımdan aşağı kaynar süzme değüldü.

Silahını çekip, "Burada kalın," diye tısladı. Hole girdi ve giriş alanından kayboldu.

Asansörün arka tarafına sığındım.

"Luke!" Ryan'ın büyük salondan seslendiğini duydum. "Mavi Kö!" Mavi kod mu?

Sawyer bağırarak cevap verdi, "Faali yakaladınız mı? Ulu Tazın!"

Asansörün duvarına yapıştım. Neler oluyordu böyle? Vücudum adrenalin hücumuna uğramış, yüreğim ağzıma gelmişti. Yumuşak sesler duyuyordum ve bir an sonra, Sawyer yeniden holde belirir ve bir su birikintisinin ortasında durdu. Tabancasını kılıfına yerleştirdi.

"İçeri gelebilirsiniz, Bayan Grey," dedi usulca.

"Ne olmuş, Luke." Sesim bir fısıltıdan farksızdı.

"Bir ziyaretçimiz olmuş." Beni dirseğinden tuttu. Destek için minnettardım, elim ayağım boşalmıştı. Sawyer'la birlikte açık kapıdan içeri girdim.

Ryan büyük salonun girişinde duruyordu. Gözünün üstünde bir yarıktan kan akıyordu. Ağzında da bir kesik vardı. Fena haraplanmış görünüyor; üstü başı dağılmıştı. Ama daha şaşırtıcı olan, ayaklarının dibinde Jack Hyde'in yağılmış yatıyor olmasıydı.

BÖLÜM ON

Kalın gimbur gimbur atıyor, kanım kulaklarımda zonkluyordu ve vücudunda dolaşan alkol sesi iyice güçlendiriyordu.

"0..." diye iç geçirdim. Cümlemin gerisini getiremeden, iri iri gider ve korkuyla Ryan'a baktım. Yerde yüzükoyun yatan cüseye bakıyordum bile.

"Hayır, efendim, sadece baygın."

Büyük bir rahatlama hissettim. Ah, Tanrı'ya şükür.

Ryan'a bakarak, "Sen nasılsın?" dedim. İlk adını bilmediğimi fark ettim. Maraton koşmuş gibi nefes nefeseydi. Ağzının kenarını silip oradaki kanı temizledi. Yanağında cılız bir morluk oluşmaya başlamıştı.

"Böle düştü ama iyiyim, Bayan Grey." Beni teskin edercesine gülmeyi. Onu daha iyi tanısam biraz kibirliliğini gördüğünü söyledim.

"Ta Gail? Bayan Jones?" Ah, hayır... O iyi miydi? Zarar görmüş miydi acaba?

"Baradayım, Ana." Arkama bakınca onu geceliği ve sabahlığı içinde saçları açık, yüzü kül rengi ve gözleri -sanırım- tıpkı benim gibi büyümüş buldum.

"Ryan beni uyandırdı ve buraya girmem için ısrar etti." Arkasından John Taylor'a ait ofisi işaret etti. "Ben iyiyim. Siz iyi misiniz?"

Hızla başımı eğdim ve büyük olasılıkla, Taylor'ın ofisinin binişiye deki panik odasından geldiğini fark ettim. Bu kadar kısa sürede biniş duyduğumuz kimin aklına gelirdi. Christian nişanımızın arındır, odanın hemen kurulmasında ısrar etmişti. Ve ben gökürteni devrimim. Şimdi Gail'i kapı eşliğinde görünce, öngörüsüne minnettarım.

Gözüme holo açılan kapodaki çatlak takıldı. Kapı merdiveninde sarkmıştı. Ona ne olmuştuk acaba?

Ryan'a, "Yalnız mıydı?" diye sordum.

"Evet, efendim; olmasaydı, sizi temin ederim, şu anda burada duruyor olmanızdır." Ryan biraz alınmışa benziyordu.

Ses tonunu duymazdan gelerek, "İçeri nasıl girdi?" diye sordum.

"Servis asansöründen. Bayağı cesurmuş, efendim."

Yerde iki büküm yatan Jack'e baktım. Üzerinde bir tür üniforma, saamım tulum vardı.

"Ne zaman?"

"On dakika kadar önce. Onu güvenlik kamerasından gördüm. Eldiven giymişti. Ağustos için biraz tuhaftı. Hemen tansim ve içti. Girmesine izin vermeye karar verdim. Onu bu şekilde ele geçireceğimi biliyordum. Siz yoktunuz, Gail güvendi; bu yüzden risk almayı karar verdim." Ryan bir kez daha kendinden son derece hoşnut görünüyor. Sawyer onu kınar gibi yüzünü buruşturdu.

Eldiven mi? Bu kısmı dikkatimi dağıtmıştı. Tekrar Jack'e baktım. Evet, kahverengi deri eldivenler giymişti. Ürkütücü.

"Şimdi ne olacak?" Zihnimde dallanıp budaklanan düşünceleri kafamdan atmaya çalıştım.

"Onu bağlamalıyız," dedi Ryan.

"Bağlamak mı?"

"Uyanması ihtimaline karşı." Ryan, Sawyer'a baktı.

Bayan Jones bir adım öne çıkarak, "Neye ihtiyacınız var?" diye sordu. Her zamanki kontrollü duruşuna geri kazanmıştı.

"Önüze geçecek bir şey, ip ya da halat gibi," dedi Ryan.

Kablo bağlan. Bir önceki gecenin anıları zihnime dolunca kızartın. Efselike olarak bileklerinizi sıvazladım ve hızlı bir bakış attım. İşyeri, monarka yoktu. İyi.

"Bende bir şey var. Kablo bağı. İşe yarar mı?"

Bizim güler bana çevrildi.

"Evet, efendim. Mükemmel." Sawyer ciddi ve dümdüz bir yüzle konuşmuştu. Yerim yarılıp beni içine çekmesini istedim ama dönüp gitmek odamıza yöneldim. Bazen bazı şeyleri pişkinliğe vurmak gerekir. Belki de beni cüretkâr kılan korku ve alkolün birleşimiymişti.

Düşüncemde, Bayan Jones holdelike rezaleti inceliyordu ve Bayan Prescott da güvenlik ekibine katılmıştı. Bağları Sawyer'a verdim. Çok ağır hareketler ve gereksiz bir özenle, Hyde'in ellerini arkasına bağladım. Bayan Jones mutfakta gözden kayboldu ve ilk yardım çantası geri döndü. Ryan'ı kolandan tutup büyük salonun girişine götürdü ve girişin üstündeki yarışa pansuman yaptı. Bayan Jones ateşli mendilli yarışın üstüne bastırırken, Ryan'ın yüzü buruştu. O anda yerde susturucu takılmış bir Glock olduğunu fark ettim. Anas Tanrı'm! Jack silahlı mıydı? Gırtlığımdan yükselen safrayı içiyle bastırdım.

Silah almak için eğilince, Prescott, "Dokunmayın, Bayan Grey," dedi. Sawyer, lateks eldivenler giymiş halde Taylor'ın ofisinden çıktı.

"Önü ben hallederim, Bayan Grey," dedi.

"Önüm mü?" diye sordum.

Ryan, Bayan Jones'un ihtimamlı ellerinde bir kez daha yüzünü kaybederek, "Evet, efendim," dedi. Lanet olsun. Ryan benim evimde olduğu bir adamla konuşmuştu. Düşüncesi bile ürpermem için yeterli. Sawyer eğildi ve Glock'u büyük bir dikkatle yerden kaldırdı.

"Belki de onu olduğu yerde bırakmalısın," dedim.

"Bay Grey, almamı isteyecektir, efendim." Sawyer silahı kilitli bir poşete yerleştirdikten sonra, Jack'in üstünü aramak için yere çöktü. Duraksadı ve bir yapışkan bant rulosunu adamın cebinden kamam çekti. Benzi atmış bir halde ruloyu cebine geri itti.

Yapışkan bant mı? Olanları büyülenmiş gibi tuhaf bir kapalı hissiyle izlerken, zihnim idrak gücünü yitirdi. Ne anlama götürebileceğini fark edince, safla tekrar yükseldi. Düşünceleri kafamdan sen sürtü kovaladım. *Oruları hiç düşünme, Ana!*

Korkuma saklamaya çalışarak, "Polisi aramalı mıyız?" diye sordum. Hyde'in evinden bir an önce çıkmasını istiyordum.

Ryan ve Sawyer birbirlerine baktılar.

Aralarında ne olduğunu merak ederek, daha güçlü bir sesle, "Siz benim polisi aramalıyız," dedim.

"Taylor'a ulaşmayı denedim ama cep telefonunu açmıyor. Biliyorsunuzdur." Sawyer saatine baktı. "Doğu Sahili'nde sabahın bir kesi beşi."

Ah, hayır.

"Christian'ı aradınız mı?" diye fısıldadım.

"Hayır, efendim."

"Taylor'ı talimat almak için mi aradınız?"

Sawyer mahcup olmuş gibiydi. "Evet, efendim."

Tüylerim diken diken olmuştu. Bu adam -tekrar yerdeki Hyde'i baktım- evimi basmıştı ve polis tarafından götürülmesi gerekiyordu. Döndüm ve Sawyer'ın kaygılı gözlerine bakınca, kaçıracağım bir şeyler olduğuna karar verdim ve Christian'ı aramaya karar verdim. Kafi derim karıncağıyordu. Bana kızgın olduğunu -çok ama çok kızı olduğunu biliyordum- ve söyleyeceklerini düşünerek bocaladım. Hi burada olmadığı ve yarın akşama kadar gelebileceği için nasıl etes yapacağını. Onu bu aşkım yeterince endişelendirdiğimi biliyordum.

Belki de aramamalıydım. Ve birden kafama dank etti. Kahretsin. Ya ben burada olsaydım? Bu düşünceyle benim sarardı. Tanrı'ya şükür ediyordum. Belki de başım o kadar büyük bir belaya girmezdi.

Jack'i işaret ederek, "O iyi mi?" diye sordum.

Ryan, Jack'e tikintiyle bakarak, "Uyandığında başı feci sızlayacak," dedi. "Ama emin olmak için sağlık görevlilerine ihtiyacımız var."

Çantama uzandım, BlackBerry'mi çıkardım ve Christian'ın ofisinin boyutuna çok fazla kafa yormadan, numarasını tuşladım. Karşına telesskeneri çıktı. Çok sinirlendiği için, telefonumu kapattım. Ne diyeceğimi bilmiyordum. Arkamı döndüm, holde ilerleyerek diğerlerinden uzaklaştım.

"Merhaba, benim. Lütfen kızma. Dairede bir olay yaşandı. Ama çok kontrol altında, bu yüzden endişelenme sakın. Kimseye bir şey olmadı. Beni ara." Telefonu kapattım.

"Polisi ara," dedim Sawyer'a. Başıyla onayladı, cep telefonunu çaktı ve aramayı yaptı.

Memur Skinner yemek odası masasında, Ryan'la derin bir konuşmaya olmuştu. Memur Walker ise Taylor'ın ofisinde Sawyer'ın yanındaydı. Pasport'un nerede olduğunu bilmiyordum. Belki o da Taylor'ın ofisindeydi. Dedektif Clark'la salondaki kanepede oturuyorduk ve bana emirler yaşıyorduk. Uzun boylu, esmer ve sürekli anık suratlı olmasa rağmen sayılabilecek bir adamdı. Seattle'in en etkin ve zengin iş adamlarından birinin evine zorla girdiği için uykusundan uyandırılıp meslek yatağında çıkarıldığından emindim.

Ters bir tavırla, "Eskiden patronunuz muydu?" diye sordu.

"Evet."

Yorgundum. Yorgun ötesiydim ve yatağıma gitmek istiyordum. Christian'dan habli haber almamıştım. İşin iyi tarafı, ilk yardım gö-

revlilerinin Hyde'i götürmüş olmalarıydı. Bayan Jones, Dedektif Clark ve bana birer fincan çay ikram etti.

"Teşekkürler." Clark bana döndü. "Bay Grey nerede?"

"New York'ta. İş için. Yarın akşam dönecek. Yani bu akşam." Saat gece yarısını geçmişti.

"Hyde bizim için tamdik bir isim," dedi Dedektif. "İfade vermek için karakola gelmeniz gerekcekti. Ama bekleyebilir. Saat geç oldu ve kaldırma kamp kurmuş birkaç gazeteci var. Etrafa bakmamamız sizin için bir sakıncası var mı?"

Sorgulamanın bitmesinden rahatlayarak, "Elbette, hayır," dedim. Dışarıdaki fotoğrafları düşünmek içimi ürpertmişti. Pekili, yarı orada olmayacaklardı. Kendime bir şeyler duyup endişelenmeleri ihtimaline karşılık annemi ve Ray'i aramam gerekeceğini hatırlattım.

"Bayan Grey, yatacağınızı önerirler miyim?" derken Bayan Jones'un sesi sevecen ve endişe doluydu.

Sıcak ve nazik gözlerine bakarken, birden müthiş bir ağızla isteğiyle deldim. Uzanıp omzumu sıvazladı.

"Artık güvendesiz," dedi. "Biraz uyuduktan sonra, yarın sabah bir şey daha iyi görünecek. Ve Bay Grey de yarın akşam dönmüş olacak."

Göz yaşlarını tutarak ona gergin bir bakış attım. Christian de lincekti.

"Yatmadan önce size herhangi bir şey getirebilir miyim?"

Ne kadar acıktığımı fark ettim. "Yiyecek bir şeyler iyi olurdu."

Kocaman bir gülümsemeyle, "Sandviç ve süt?" diye sordu.

Minnetle başımı salladım. Mutfağa döndü. Ryan hâlâ Memur Skinner'laydı. Dedektif Clark asansörün açıldığı heldeki karmasıncı ineliyordu. Asik suratına rağmen, düşünceli görünüyordu. Ve beden Christian'a büyük bir ölem duydu. Başımı ellerimin arasına aldım ve şiddetle yanmda olmasımı diledim. O ne yapacağını bilirdi. Ne akşamı ama. Kucakına kıvrılayım, bana sarılın ve her şeyle-

şeyi yapmasam da beni sevdiğini söyleyin istiyordum ama bütün bu gece mümkün olmayacaktı. İçimden gözlerimi devirdim. Neden bana güvenlik önlemlerinin herkes için artırıldığından hiç habermemişti? Jack'in bilgisayarında tam olarak ne vardı? O kadar kuzalıydı ki. Ama şu anda umurumda bile değildi. Kocamı istiyordum. Ozu ölemiştim.

"Al bakalım, Ana," Bayan Jones beni içimdeki karmaşadan çekip çıkardı. Bana gözleri sıldayarak fısıltı ezmesi ve jöleli bir sandviç veriyordu. Senelerdir bu sandviçten yememiştım. Utangaç bir gülümsemeye, yemeğe koyuldum.

Nihayet üzerinde Christian'ın tişörtüyle yatağa girince, onun ucuca kıvrıldım. Yastığı da tişörtü de o kokuyordu ve uykuya dalarken, içimden eve sapaşaglam... ve keyifle dönmesini diledim.

İlerlerken zıyandım. Hava aydınlanmıştı ve şakaklarım zonklayarak ağrıyordu. Ah, hayır. Şiddetli bir baş ağrısı yaşamaktan korkuyordum. Tenkinli bir şekilde gözlerimi açınca, koltuğun yer değiştirmiş olduğunu ve Christian'ın koltukta oturduğunu gördüm. Üzerinde smokisi vardı ve papyonu göğüs cebinden sarkıyordu. Rüya mı görüyordum diye düşündüm. Sol kolu koltuğun kolçağındaydı ve elinde, lezizce rengi bir sıvıyla dolu kesme camdan bir bardak tutuyordu. Dondurmuştu? Yoksa viski miydi? Hiçbir bir fikrim yoktu. Uzun bacaklara birbirinin üstüne atmış, bir ayak bileğini diğer bacağının altına yulmuştu. Ayağında siyah çoraplar ve smokin ayakkabıları vardı. Sağ dirseği koltuğun kolçağına, eli çenesine dayalıydı ve işaret parmağını ağır hareketlerle, bir ileri bir geri, alt dudakının üstünde gezdiriyordu. Sabahın ilk ışıklarında gözleri ciddi bir yoğunlukla bakıyordu ama ifadesi anlaşılacak gibi değildi.

Kahkim neredeyse duracaktı. Gelmişti. Buraya nasıl ulaşmıştı? New York'tan dün gece ayrılmış olmalıydı. Ne kadar zamandır beni istiyordu?

"Merhaba," diye fısıldadım.

Bana kayıtsız bir ifadeyle bakınca, yüreğim bir kez daha tekele. Ah, hayır. Uzun parmağını ağzından çekti, içkisinden geri kalanı boşauna dikip bardağı komodine bıraktı. Beni öpmesini bekledim ama öpmedi. Arkasına yaslanıp bana duygusuz gözlerle bakmaya sürdürdü.

Sonunda kısık bir sesle, "Merhaba," dedi. Ve hâlâ kızgın olduğunu anladım. Gerçekten kızgın.

"Dönmüşsün."

"Öyle görünüyor."

Yavaşça, gözlerimi ondan ayırmadan, doğruldum. Ağzım kuru muştı. "Beni ne zamandır seyreliyorsun?"

"Yeterince oldu."

"Hâlâ kızgınsın." Sözcükleri güçlüğüle telaffuz ettim.

Bana cevabına düşünür gibi bakıyordu. Kelimeyi, nianların ve anlamını tartar gibi, "Kızgın," dedi. "Hayır, Ana. Kızgın olmam çok, çok ötesindeyim."

Kahretsin. Yutkunmaya çalıştım ama kuru bir ağzıla çok zorla.

"Kızgın olmanın çok ötesi, kulağına hiç hoş gelmiyor."

Bana tamamen duygusuz bir ifadeyle baktı ve cevap vermedi. Aramında tatsız bir sessizlik uzayıp gidiyordu. Su bardağına uzandım ve çilgin kalp atışlarımı kontrol altına almaya çalışarak, çok iç gelen bir yudum aldım.

Farklı bir yol dedim. "Rynn, Jack'i yakalamış." Bardağıma onunkinin yanına, komodinın üstüne bıraktım.

"Biliyorum," dedi buz gibi bir sesle.

Elbette biliyordu. "Kısa vermeye devam edecek misin?"

Kaşları, bu soruyu beklemiyormuş gibi, bir parça oynadı. "Evet," dedi sonunda.

Ah... tamam. Ne yapmalıydım? Savunma en iyi saldırı yöntemiymi. "Dışında kaldığım için üzgünüm."

"Öyle mi?"

Kısa bir duraksamanın ardından, "Hayır," diye mırıldandım. İçimdeki gerçek buydu.

"O zaman neden öyle dedin?"

"Çünkü bana kızmanı istemiyorum."

Gerginliğini binlerce saattir zapt ediyormuş gibi, derin bir iç kızı ve elini saçlarının arasından kaydırdı. Çok güzel görünüyordu. Kızgın ama güzel. Onu içime çektim. Christian dönmüştü. Öfkeli ama tek parça halinde.

"Savunm Dedektif Clark seninle konuşmak istiyor."

"İstediğinden eminim."

"Christian, lütfen."

"Lütfen ne?"

"Bu kadar soğuk olma."

Kaşları bir kez daha şaşkınlıkla havalandı. "Anastasia, şu andaki hislerimin soğuklukla hiç ilgisi yok. Yanıyorum. Hiddetle yanıyorum. B... Doğru kelimeyi ararken elini salladı, "... hislerle nasıl baş etmediğimi bilmiyorum." Sesi buruktu.

Ah, kahretsin. Dürüstlüğü beni etkisiz hale getirmişti. Tek istediğim kucakında olmaktı. Dün gece eve geldiğim andan itibaren, içimdeki itidihim tek şey buydu. Cami cenneme. Onu hazırlıksız yakalayarak harekete geçtim ve beceriksiz hareketlerle kucakına çıkıp içime sokuldum. Beni itmedi - ki en çok bundan korkuyordum. Bir an sonra kolunu etrafıma sardı ve burnunu saçlarımla arasına girdi. Viski kokuyordu. Ne kadar içmişti acaba? Bir de vücut şampunu kokuyordu. Christian kokuyordu. Kollarımı boynuna sardım ve burnuma boynuma sürttüm. Bir kez daha, bu kez daha derinden içtim.

"Ah, Bayan Grey, ben sizinle ne yapacağım?" Alnını öptü. Otuzlu temasın tadını çıkararak gözlerini yumdu.

"Ne kadar içtin?"

"Hareketsizleşti. "Neden?"

"Normalde sert içkiler içmezsin."

"Bu ikinci kadehimdi. Zorlu bir gece geçirdim, Anastasia. Birak o kadar olsun."

Gülümsemedi. "Madem ısrar ediyorsunuz, Bay Grey," diye sokuldu.

"Muhtemelen kokuyorsun. Yastığın sen koktuğu için senin tarafında uyudum."

Burnunu saçlarına sürüttü. "Öyle mi? Neden bu tarafa döğün merak etmiştim. Sana hâlâ kızgınım."

"Biliyorum."

Elleri serttirmiş ritmik hareketlerle okuyordu.

"Ve ben de sana kızgınım," diye fısıldadı.

Duraksadı. "Tanrı aşkına, hiddetini hak etmek için ne yaptın?"

"Daha sonra, öfkeyle yanmadığın zaman söylerim." Boyunu öptü. Gözlerini yumdu, kendini öpüşme bıraktı ama karşılık vermedi için hiçbir hamle yapmadı. Kolları beni daha sıkı, neredeyse sıkı gibi sarı.

"Olabilecekleri düşününce..." Sesi fısıltıdan farksızdı. Yarık çaresiz...

"Ben iyiyim."

"Ah, Ana." Neredeyse bir hıçkırık gibi duyulmuştu.

"Ben iyiyim. Hepimiz iyiyiz. Biraz sarsıldık. Ama Gail iyi. Ryan iyi. Ve Jack gitti."

Kafasını salladı. "Senin sayende değil," diye mırıldandı.

Ne? Geri çekilip yüzüne baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Şu anda bunu tartışmak istemiyorum, Ana."

Gözlerini kırptırdım. Pekâlâ, belki de ben istiyordum ama tartışmaya karar verdim. En azından benimle konuşuyordu. Ona ısrar sokuldu. Parmaklarını saçlarına kaydırıp oynamaya başladı.

"Sesi cezalandırmak istiyorum," diye fısıldadı. "Gerçekten canına dokunak" diye ekledi.

Yüreğin ağzına geldi. Siktir. "Biliyorum," diye fısıldarken, kafa derisi karıncalandı.

"Belki de cezalandırırım."

"Umarım cezalandırmazsan."

Bana daha sıkı sarıldı. "Ana, Ana, Ana. Sen bir azizsin sabrını bile bilirsin."

"Süi pek çok şeyle suçlanabiliyim, Bay Grey ama azizlik onlardan biri değil."

Seninde isteksiz kükürtüsüne bahşetti. "Çok doğru bir noktaya yaklaşmaktasın, Bayan Grey." Alnını öptü ve kıpırdadı.

"Yatağa. Sen de çok geç yatmışsın." Hızlı hareketlerle, beni kaldırıp geri yatağa yerleştirdi.

"Yanına yatacak mısın?"

"Hayır. Yapmam gereken şeyler var." Uzanıp kadehini aldı. "Sen mi. Birkaç saat içinde uyandırırım."

"Bana hâlâ kızgın mısın?"

"Evet."

"O zaman uyuyayım."

"İyi." Yorgun üstüne çekti ve alnını bir kez daha öptü. "Uyu."

Ve önceki gece yüzünden çok uykulu, Christian döndüğü için rahatlamak ve sabah karşılaşmamızdan bitkin düşmüş halde, bana öylece yaptım. Uykunun dalarken, minnettar ama ağzımda nahoş bir tatlı, neden her zamanki baş etme mekanizmasına başvurup otomatik olarak üzerime atlamadığını merak ettim.

Ardından, az önce söylediği şeyin anlamı kafama dank etti. Kaçmak mı? Siktir. Jack beni kaçırmak mı istemişti? Yapışkan bandı ve Jack'in o bandı neden yanarda getirdiğini düşünmek istemeyişimi hatırladım. Christian daha fazla bilgi edinmiş miydi? Aceleyle yukarıda, saçlarını şampuanlayıp duruladım. Bilmek istiyordum. Bilenem gerekiyordu. Beni bu konunun da dışında bırakmasını istemiyordum.

Dışarı çıktığımda, Christian yatak odasında değildi. Tazım, gerçekten hızlı giyiniyordu. Ben de aynasına yaptım. En sevdiğim müdümlü erici rengi elbisemi ve siyah sandaletlerimi giyerken, bu kazaleti Christian sevdiği için giydiğimin bilincindeydim. Saçlarını havşıyla kurulaıyp ördüm ve sarıp topus yaptım. Kulaklarına perlatı küpelerini taktıktan sonra biraz rimel sürmek için banyoya daldım ve aynada kendime baktım. Solgundum. Her zaman solgundum. Derin, yatıştırıcı bir nefes aldım. Düşüncesizce arkadaşımınla eğlenme kararının sonuçlarıyla yüzleşmem gerekiyordu. Christian'ın olup böyle görmeyeceğini iyi bildiğim için, iç geçirdim.

Christian salonda yoktu. Bayan Jones mutfakta bir şeylerle meşguldü.

Tatlı bir sesle, "Günaydın, Ana," dedi.

"Günaydın." Ona içtenlikle gülümsedim. Yine Ana olmuştum!

"Çay?"

"Lütfen."

"Yiycek bir şeyler?"

"Lütfen. Bu sabah bir omlet istiyorum."

"Mantar ve ıspanaklı olur mu?"

"Ve peynir."

"Hemen geliyor."

"Christian nerede?"

"Bay Grey çalışma odasında."

"Kahvaltı etti mi?" Kahvaltı masasına yerleştirilmiş iki tabağa bakımdan.

"Hayır, efendim."

"Tepkilerir."

Christian kravatsız beyaz gömleğiyle, telefondaıdı ve her şeyiyle ilgili bir CEO'yu andırıyordu. Dış görüntüleri ne kadar yanıltıcı olabiliyordu. Belki de ofise hiç gitmeyecekti bile. Eşikte belirince bana bakı ama kafasını sallayarak orada istenmediğini belirtti. Kahretti. Döndüm ve reddedilmiş bir halde, kahvaltı barına geri döndüm. Tyler şifreli takım elbisesi içinde son derece şık ve sekiz saatlik kalıcı bir uyku çekmiş gibi bir görüntüyle yanıma geldi.

Ona ruh halini tartmaya ve olup bitenler konusunda herhangi bir ipucu verecek mi diye anlamaya çalışarak baktım ve, "Günaydın, Tyler," dedim.

"Günaydın, Bayan Grey," diye cevap verirken bu üç kelimenin arasındaki sempatiyi hissettim. Seattle'a planlandığından önce önceki zamanda kalan, çekeli ve bunalmış bir Christian'a katlanmak oranda kaldığım bildiğim için, ona şefkatle gülümsedim.

"Uçtu zayıldı?" diye sorma cüretini gösterdim.

"Uzun, Bayan Grey." Kısa ve öz cevabı çok şey anlatıyordu. "Sizin masadaki soruları sorabilir miyim?" diye eklerken ses tonu yumuşamıştı.

"Yöyün."

Bayan Grey, "İzininizle." Christian'ın çalışma odasına yöneldi. Benim. Demek Tayloe'a giriş izni vardı ama bana yoktu.

"Bayan." Bayan Jones kahvaltımı önüme bıraktı. İştahım kaçmıştı ama ona gücendirmek istemediğim için yedim.

Kahvaltımdan yiyebileceğim kadarını bitirdiğimde, Christian benim çalışma odasından çıkmamıştı. Benden uzak durmaya mı çalışıyordu yoksa?

"Teşekkürler, Bayan Jones," diye murıldanarak taburemiden kalktı ve dişlerini temizlemek üzere banyoya gitti. Dişlerini fırçalarken, Christian'ın evlilik yeminleri konusunda surat asışına hatırladı. O zaman da kendini çalışma odasına kapatmıştı. Bu da öyle bir şey miydi? Yine tavra mı yapıyordu? O günün gecesinde gördüğü kabusu hatırlayarak ürperdi. Yine aynı şey mi olacaktı? Konuşmamız gerekiyordu. Jack ve Grey'lerin arttırılan güvenlik önlemleri konusunda bilgi almalıydım. Benden saklanan ama Kate'den saklanmayan bütün detaylar konusunda. Belli ki Elliot onunla konuşuyordu.

Saatime baktım. Sekiz elliydi. İşe geç kalmıştım. Dişlerini fırçalamayı bitirdim, biraz parlatıcı sürdüm, siyah, hafif ceketimi alıp salona döndüm. Christian'ı orada kahvaltı ederken bulunca rahatladım.

Beni görünce, "Gidiyor musun?" dedi.

"İşe mi? Evet, elbette." Cesur adımlarla yanına gidip ellerini kahvaltı barına koydum. Bana boş boş baktı.

"Christian, düneli daha bir hafta bile olmadı. İşe gitmen gerek."

"Ama..." Dardı ve elini saçlarının arasından kaydırdı. Başta Jones usulca salondan çıktı. Ağzı sıkı, Gail. Ağzı sıkı.

"Biliyorum, konuşmamız gereken çok şey var. Belki, eğer yatışmaz olursan, bu aşşam konuşabiliriz."

Ağzı hoşnutsuzlukla aralandı. "Yatışmış olursam mı?" Sesi irkütücü derecede yumuşaktı.

Kızardım. "Ne demek istediğini biliyorsun."

"Hayır, Anastasia. Ne demek istediğini bilmiyorum."

"Kavga etmek istemiyorum. Buraya arabamı alıp alamayacağımı sormaya gelmiştim."

"Hayır, alamazsın," diye çıkıştı.

"Tamam." Derhal pes ettim.

Gözlerini kırptırdı. Belli ki bir kavga bekliyordu. "Prescott sana eşlik edecek." Ses tonu bir nebeze daha az kavgacıydı.

Latet olursa, yine mi Prescott? Suratımı sıkıtırıp karşı çıkmak istedin ama yapamayın karar verdim. Şimdi, artık Jack yakalanıp işten gide, güvenlik önlemlerini azaltabilirdik.

Anamın düşünümünden bir gün önce benimle paylaştığı "bilgece sözleri" hatırladım. Ana, tatlım, neyin mücadelesini vereceğini iyi anlaşılan. Çocukların olduğu zaman, onlarla da aynı şey olacak. Belki, en azında işe gitmeye göz yumuyordu.

"Tamam," diye murıldandım. Ve ondan aramızda bu kadar çok konuşmamış mesele ve bu kadar çok gerginlik varken ayrılmak istemediğim için, çekingen bir adım attım. Gerildi, gözleri irileşti ve bir an öyle savunmasız göründü ki kalbimin derin ve karanlık bir yerine dokunduğunu hissettim. Ah, Christian, üzgünüm. Yanağına minnet bir öpücük kondurdum. Dokunuşumun tadını çıkarır gibi gözlerini yumdu.

"Benden nefret etme," diye fışıldadım.

Elimi tuttu. "Senden nefret etmiyorum."

"Beni işmedin," diye fışıldadım.

Beni şipheyle süzdü. "Biliyorum."

Ona nedenini sormak için ölüyordum ama cevabı bilmek istediğimden emin değildim. Ani bir hareketle ayağa kalktı, yüzümü eldivan arasına aldı ve bir saniye içinde, dudakları dudaklarına bittik. Şişkinlikle iç geçirdim ve yanışıklıkla dilinin ağzıma kayması için verdim. Durumdan istifade ederek ağzımı istila etti, beni öne aldı ve tam karşılık vermeye başlayacağım anda, geri çekilerek beni nefes nefese bıraktı.

"Taylor seni ve Prescott'u SBY'ye götürecektir," derken, gözleri başıya parlıyordu. "Taylor!" diye seslendi. Kendimi toplamaya çalışırken biraz kızardım.

"Eldim." Taylor eşikte duruyordu.

"Prescott'a Bayan Grey'in işe gittiğini söyle. Onları sen bırakabilir misin, lütfen?"

"Elbette." Taylor dönüp gözden kayboldu.

Christian, "Bugün beladan uzak durmaya çalışırsan minnettar kalırım," diye marıldandı.

Tatlı bir gülümsemeyle, "Elimden geleni yaparım," dedim. Christian dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirir gibi olduysa da kendisi bırakmadı.

"Sonra görüşürüz," dedi serinkanlılıkla.

"Kaçtım," diye fısıldadım

Kapının önündeki medyadan kaçabilmek için, Prescott'la birleşme servisi asansörüyle bodrum katındaki garaja indik. Jack'in tutuklanması ve dairemizde yakalanmış olması artık herkes tarafından biliniyordu. Audi'ye yerleşirken, nişanımızın ilan edildiği gün olduğu gibi paparazilerin SBY'de de bekliyor olup olmayacaklarını merak ettim.

Bir süre sessizce yol aldıktan sonra, Christian'la benim güvenle olduğumuzu haber vermek için Ray'i ve annemi aramam gerektiğini hatırladım. Neyse ki iki konuşma da kısa sürdü ve telefonu tam SBY'nin önüne geldiğimiz sırada kapattım. Korktuğum gibi, küçük bir muhabir ve fotoğrafçı grubu pusuda bekliyordu. Hep birlikte dönüp Audi'ye beklenti dolu gözlerle baktılar.

Taylor, "Bunu yapmak istediğinden emin misiniz, Bayan Grey?" diye sordu. Bir yanım eve gitmek istiyordu ama bu, günü Bay Hildetten Köpüren'le birlikte geçirmek demekti. Birazcak zamanla daha sakinleşeceğini umuyordum. Jack gözaltındaydı; Elli mutlu olmalıydı ama değildi. Bir yanım nedenini anlıyordu. Ben de dâhil olmak üzere kontrolü dışında kalan çok şey vardı ama şu anda bunu düşünecek zamanım yoktu.

"Beni servis girişine götür, lütfen, Taylor."

"Elbette, efendim."

Sani birdi ve bütün sabahı kendimi işime vererek geçirmeyi başardım. Kafa çaldı ve Elizabeth başımı içeri uzattı.

"Bir dakikanı alabilir miyim?" dedi neşeyle.

"Elbette." Plansız ziyareti beni şaşırmıştı.

İçeri girip ve uzun siyah saçlarını omzunun arkasına atarak oturdu. "Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim." Yüzü kızarıp, telaşla, "Roach seni ziyaret etmemi rica etti," diye ekledi. "Demek istediğim, işi geç yaşayanlardan sonra nasıl olduğunu merak ettik."

Jack Hyde'in tutuklanması bütün gazetelerde yer almıştı ama benim kimse Grey Şirketler Topluluğu'ndaki yangınla bir bağlantı kurmaya benzemiyordu.

Hissettiklerimi derinlemesine düşünmemeye gayret ederek, "Ben çöptüm," dedim. Jack bana zarar vermek istemişti. Pekâlâ, bu yeni bir haber değildi. Bunu daha önce de denemişti. Beni daha çok Christian endişelendiriyordu.

E-postama huzla göz attım. Ondan hâlâ bir ses yoktu. Acaba ben mi ona bir e-posta göndermeliydim, yoksa bunu yaparak Bay Hildetten Köpüren'i daha fazla mı kaşıktırış olurdum, bilmiyordum.

Elizabeth, "İyi," diye yanıtladı ve gülümsemesi ilk kez gözlerine dağdı. "Yapabileceğim herhangi bir şey olursa, ihtiyaç duyduğum herhangi bir şey, lütfen haberim olsun."

"Elbette."

Elizabeth ayağa kalktı. "Ne kadar meşgul olduğumu biliyorum, lütfen. Seni işine baş başa bırakayım."

"Şey... teşekkürler."

Bu, bugün batı yarımkürede yapılan en kısa ve anlamsız görüşme olmuştu. Roach onu neden buraya göndermişti? Belki de patronunun işi olduğunu göz önüne alarak endişelenmişti. Bu karanlık düşüncelerden sıkıldım ve Christian'dan bir mesaj olmasını umarak BlackBerry'ye uzandım. Aynı anda iş e-postam öttü.

Kimden: Christian Grey

Konu: Ifade

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:04

Kime: Anastasia Grey

Anastasia

Dedektif Clark bugün saat 3'te ifadeni almak için seni ofisinde ziyaret edecek.

Polis karakoluna gitmeni istemediğim için, onun sana gelmesi konusunda ısrar ettim.

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Tam beş dakika boyunca, kafasını dağıtacak hafif ama zehirli bir cevap düşünmeye çalışarak e-postasına baktım. Ama hiçbir şey bulamayınca, tercihimizi kısa tutmaktan yana kullandım.

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Ifade

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:12

Kime: Christian Grey

Tamam.

A x

Anastasia Grey

Editör, SBY

ÖZGÜLEKÇİN ELLİ TONU

Eksine beş dakika daha, cevabını kaygıyla bekleyerek baktım ama hiçbir şey gelmedi. Christian bugün oyun oynayacak havada değildi.

Arkama yaslandım. Onu suçlayabilir miydim? Zavalı Elli'm bu sabah erken saatlerinde, büyük olasılıkla çalına dönmüştü. Sonra aklıma bir şey geldi. Bu sabah uyandığımda üzerinde smokini vardı. New York'tan dönmeye kaçta karar vermişti acaba? Genelde davetlerden saat onla on bir arası bir zamanda ayrılırdı. Dün gece o saatte ben hâlâ Kate'le firardaydım.

Christian eve ben dışarı çıktığım için mi, yoksa Jack meselesi yüzünden mi dönmüştü? Eğer ben dışarıda iyi vakit geçirdiğim için yüzünden mi dönmüştü? Eğer ben dışarıda iyi vakit geçirdiğim için dönmüşse Jack olayından Seattle'a inene kadar haberi olmaması demekti. Birden bunu öğrenmeyi istedim. Eğer Christian sırf ben dışarıdayım diye geri dönmüşse aşırı tepki veriyordu. Bilinçaltım arılamayan bir ses çıkardı. Tamam, geri dönmesine memnun olsaydım; bu yüzden belki de sebebi üzerine düşünmemeliydim. Ama yine de, Christian uçaktan inince ciddi bir şok yaşamış olmalıydı. Bugün o kadar allak bullak olmasına şaşmamak gerekirdi. Bana işledikleri aklıma geldi. Sana hâlâ deli gibi kızgınlım, Anastasia. Bunu kararımı sorgulatıyorsun.

Mzlağa öğrenmeliydim. Eve Kokteylgate skandalı yüzünden mi dönmüştü yoksa o lanet olası kaçak yüzünden mi?

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Uçuşun

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:24

Kime: Christian Grey

Dün Seattle'a dönmeye kaçta karar verdin?

A x

Anastasia Grey

Editör, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: Uçuşun

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:26

Kime: Anastasia Grey

Neden?

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Uçuşun

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:29

Kime: Christian Grey

Merak diyelim.

Anastasia Grey

Editör, SBY

Kimden: Christian Grey

Konu: Uçuşun

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:32

Kime: Anastasia Grey

Merak kediye öldürür.

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Ha?

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:35

Kime: Christian Grey

Bu gönderme neye? Yeni bir tehdit mi?

Bunlarla nereye varmaya çalıştığımı biliyorsun, değil mi?

Dün geri dönmeye sen çıkmamamı söyledikten sonra arkadaşşımla dışarı çıktım diye mi karar verdin, yoksa delinin teki dairene girdi diye mi?

Anastasia Grey

Editör, SBY

Gönderimi ekrana düktim. Cevap gelmiyordu. Bilgisayarımdaki saatı baktım. Saat bir kırk beş olmuştu ama hâlâ yanıt yoktu.

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Konu şu ki...

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:56

Kime: Christian Grey

Bu sessizliğini Seattle'a gerçekten de BEN FIKRİMİ DEĞİŞTİRDİM diye döndüğün şeklinde yorumluyorum. Ben yetişkin bir kadını ve bir arkadaşşımla bir şeyler içmeye gittim. FIKRİMİ DEĞİŞTİRMEK için güvenlik açısından nelere sebep olabileceğini düşünemedim çünkü SEN BANA HİÇBİR ŞEY ANLATMIYORSUN. Katleden güvenliğim sadece bizim için değil, bütün Grey'ler için artırıldığını öğrendim. Genel olarak, güvenliğim konusunda aşırı tepki verdiğini düşünüyorum ve nedenini anlıyorum ama sen yalancı çoban gibisin. Neyin gerçekten endişelenilmesi gereken bir şey, neyin sadece

senin yersiz kaygın olduğu konusunda bir fikrim yok. Yanında iki güvenlik görevlisi vardı. Kate'le güvende olacağımızı düşündüm. Aslında o barda, evde olacağımızdan daha güvendedik. Durumdan TAM ANLAMIYLA HABERDAR edilişmiş olsaydım farklı bir tutum takınırdım.

Kaygılarının, Jack'in bilgisayarındaki bazı şeylerle ilgili olduğunu anlıyorum. Ya da en azından Kate öyle düşünüyor. En yakın arkadaşımın seninle ilgili konularda benden fazla bilgi sahibi olmasının ne kadar can sıkıcı olduğunu biliyor musun? Üstelik ben senin KARBİM, Bana anlatacak mısın? Yoksa bana çocuk muamelesi yapmaya ve çocuk gibi davranmamı sağlamaya devam mı edeceksin?

Burnundan soluyan tek kişi sen değilsin. Anladın mı?

Ana

Anastasia Grey
Editör, SBY

"Gönder"e tıkladım. *İşte, bu da sana kapak olsun, Grey.* Derin bir nefes aldım. Kendi kendimi bayağı bilemişim. Burada oturmuş kişi davranmış diye üzgün ve suçlu hissediyordum. Ama artık yeterli.

Kimden: Christian Grey

Konu: Konu şu ki...

Tarih: 26 Ağustos 2011 13:59

Kime: Anastasia Grey

Her zamanki gibi, yine e-postada çok dobra ve kafa tutucusunuz.

Belki de bu konuyu eve, dairemize döndüğünüz zaman tartışabiliriz.

Ağzından çıkan sözlerle dikkat etmelisin. Ben de hâlâ burnumdan soluyorum.

Christian Grey
CEO, Grey Şirketler Topluluğu

Ağzından çıkan sözlerle dikkat etmek ha? Bu şekilde hiçbir yere ulaşmadığınızı fark ederek, bilgisayarıma asık bir suratla baktım. Çırap vermek yerine, gelecek vaat eden yeni bir yazardan yakın zamanda gelen bir taslağı alıp okumaya başladım.

Dedektif Clark'la toplantım olaysız geçti. Önceki geceden daha az akıyordu; belki de biraz uyumayı başardığı içindi. Ya da belki de gündüz palazmayı yeğliyordu, o kadar.

"İşdeniz için teşekkürler, Bayan Grey."

"Esa ederim, dedektif. Hyde hâlâ gözaltında mı?"

"Evet, efendim. Bu sabah erken saatlerde hastaneden çıkarıldı. Onu yinelenen suçlara bakılırsa daha bir süre bizimle kalacak gibi görünüyor." Gülümseyince göz kenarları kırıştı.

"Eyl. Bu hem benim hem de kocam için gergin bir dönem oldu."

"Bu sabah Bay Grey'le uzun uzadıya görüştük. Çok rahatladı. İşiniz üçüncü bir adam."

"Ne denezsiniz."

"Evet, sanırım." Ona nazık bir gülümsemeyle bakınca, gönderdiğimi anladı.

"Aldınıza bir şey gelirse beni arayabilirsiniz. İşte kartım." Cüzdanından bir kart çıkarıp bana verdi.

"Teşekkürler, Dedektif. Arayacağım."

"İyi günler, Bayan Grey."

"İyi günler."

O giderken, Hyde'in tam olarak neyle suçlandığını merak ettim. Christian'ın bana söylemeyeceğine şüphe yoktu. Dudaklarına baktım.

Escila'ya dönerken, hepimiz sessizdik. Bu kez Sawyer dirisiyle, Prescott yanımdaydı ve eve yaklaştıkça kalbimin ağırlığı da artıyordu. Christian'la büyük bir kavga edeceğimizi biliyordum ve enerjimin olduğundan emin değildim.

Yanarıda Prescott'la asansörle yukarı çıkarken, düşüncelerimi toplamaya çalışıyordum. Ne söylemek istiyordum? Sanırım her şey e-postada söylemiştim. Belki bana bir takım cevaplar verirdi. Umrum. Sınırlarıma hakim olamıyordum. Kalbim gümbürdüyordu, ağzım içi kupa, avuçlarım ter içindeydi. Kavga etmek istemiyordum. Ama bazen Christian çok zor oluyordu ve vazgeçmemeliydim.

Asansörün kapıları kayarak halle açıldı. Her şey yeni yerinde düzenliydi. Masa düzeltilmiş, üzerine uçuk pembe ve beyaz şarap kardan muhteşem bir buketin durduğu yeni bir vazı yerleştirilmişti.

Geçerken, huzla tabloları kontrol ettim. Bakire Maryem'lerin hep sağlam görünüyordu. Prescott tamir edilip yeniden işler hale gelen hol kapısını benim için açtı. Bugün çok durgundu. Sanırım bu halini tercih ediyordum.

Evrak çantamı holde bırakıp salona girdim. Ve durdum. Skat.

Christian yumuşacık bir sesle, "İyi akşamlar, Bayan Grey," dedi. Üzerinde dar bir siyah tişört ve kot pantolonla piyanonun yanına duruyordu. Kot pantolonu... oyun odasında giydiği şu kot pantolonlardan biriydi. Ah, Tanrım. Yikanmaktan rengi ağarmış, açık mavi.

İyi tatlı ve seksi. Ağır adımlar ve çıplak ayaklarla bana yaklaştı. Kot pantolonunun en üst düğmesi açıktı ve dumana tüten gizleri kenkileri bir an terk etmiyordu.

"Tev dönerinize sevindim. Ben de sizi bekliyordum."

BÖLÜM ON BİR

“Öyle mi?” diye fışıldadım. Ağzım daha da kurumuş, kalbim göğsümde daha hızlı çarpmaya başlamıştı. Neden böyle giyinmişti? Ne anlama geliyordu? Hâlâ tavra mı yapıyordu?

“Öyle.” Sesi yavru kedi yumuşaklığındaydı ve bana yaklaşırken sırtışı da büyüyordu.

Kačalarından düşecek gibi duran kot pantolonuyla çok seks görünüyordu. Ah, hayır. Bay Ayaklı Seks’in dikkatimi dağıtmaması izin vermeyecektim. Bana yaklaşıırken, ruh halini çözmeye çalıştım. Kızgın mıydı? Şehvetli miydi? *Pehl!* Ayırt etmesi imkânsızdı.

“Kot pantolonunu sevdim,” diye mırıldandım. Dudaklarında gözlerine ulaşmayan ve beni tamamen etkisiz hale getiren kırmızı bir gülümseme vardı. Kahretsin, hâlâ kızgındı. Bu pantolona dikkatimi dağıtmak için giymişti. Karşımda durdu. Anlamı okunmayan gözlerini gözlerime sabitleyerek bana baktı. Yutkundum.

“Anladığım kadarıyla bir takım sorunlarınız var, Bayan Grey,” dedi ipeksi bir sesle ve kot pantolonunun arka cebinden bir şey çıkardı. Gözlerimi gözlerinden ayıramıyordum ama bir kâğıda kadının açtığını duydum. Kâğıdı yukarı kaldırdı ve bir bakışta, benim e-postam olduğunu anladım. Bakışlarım yeniden öfkeyle alev alev yanan gözlerine çevrildi.

“Evet, sorunlarım var,” diye fışıldarken, nefessiz kalmış gibi hissettim. Bunu tartışacaksa mesafeye ihtiyacım olacaktı. Ama bu

geri adım atma fırsatı bulamadan, o öne eğilip burnunu burnuma tuttu. Beklenmedik, nazik dokunuşunu kabul ederken, göz kapaklarım titreyerek örtüldü.

Tenime doğru, “Benim de,” diye fışıldayınca, gözlerimi açtım. Doğrudu ve bana yine dikkatle baktı.

“Sana sorunlarına aşınayım, Christian.” Sesim imalıydı. Gözlerimi kısıarak orada bir an için beliren eğlence kıvılcımını bastırdı. Kızgın mı edecektik? Geriye doğru temkinli bir adım attım. Kokusu, kâğıdı ve o seksi kot pantolon içindeki dikkat dağıtıcı bedeniyle arama fâşist bir mesafe koymalıydım. Ben uzaklaşınca kaşlarını çatı.

“New York’tan neden döndün?” diye fışıldadım. Bu işi bir an önce aradan çıkarmalıydık.

“Nedenini biliyorsun.” Sesi uyarıcı gibiydi.

“Kate’le dışarı çıktığım için mi?”

“Sizinki çıñnediğin ve kendini gereksiz bir riske atarak bana hâlâ tartışın için.”

Önlesinin geri kalanını duymazdan gelerek, “Sözümü çıñnemek mi? Olan böyle mi görüyorsun?” diye inledim.

“Evet.”

Lanet olsun. Aşırı tepki diye buna denirdi! Gözlerimi devirecek oldum ama yüzümü buruşturunca durdum. Karşımda bir çocuk varmış gibi, yavaşça, sabırla, “Christian, fikrimi değıştirdim,” diye açıkladı. “Ben bir kadımdım. Biz bu yönümüzle biliniz. Bu hep tartışmamız bir şey.”

Anlamıyormuş gibi gözlerini kırptırdı.

“İş seyahatini iptal edeceğim aklımın ucundan geçseydi...” Sözcüklerimden kaçıyor. Ne diyeceğimi bilmediğimi fark ettim. Bir an yemelerimizle ilgili tartışmaya geri savrıldım. Sana itaat edeceğime söz vermedim, Christian. Ama dilimi tuttum çünkü geri gelmiş

olmasına için için seviniyordum. Hiddetine rağmen, tek parça baldız gelmiş olmasına ve karşımda köpürüyor olmasına memnandım.

"Fikrini mi değiştirdin?" Küçümseyici hayretini gizleyemiyordum.

"Evet."

"Ve beni aramak aklına gelmedi." Sözlerini sürdürmeden bana bana inanmıyormuş gibi baktı. "Dahası, buradaki güvenlik ekibini eksik bırakarak Ryan'ı tehlikeye attın."

Ah, işte bunu düşünememiştim.

"Aramalıydım ama seni endişelendirmek istemedim. Asayişin eminim çıkmak yasakların ve Kate'i özelemiştim. Orta görmek istiyordum. Ayrıca, bu sayede Jack geldiğinde ortalıkta olmaktan kurtuldum. Ryan onu içeri almamalıydı." Çok karmaşıkta. Ryan, onu içeri almaması olsa Jack hâlâ ortalıkta olurdu.

Christian'ın gözleri vahşi bir ifadeyle parlayıp feryatlı ve yitici, acı çökmüş gibi gerildi. Ah, hayır. Kafasına salladı ve ben ne olduğu anlamadan, beni kollarının arasına çekip göğsüne bastırı.

"Ah, Ana," derken bana öyle sıkı sarıldı ki nefes bile alamıyordum. "Sana bir şey olsaydı..." Sesi bir fısıltıdan farksızdı.

"Olmadı," demeyi başardım.

"Ama olabiliirdi. Bugün neler olabileceğini düşünürken binlerce kez öldüm. Çok kızdım, Ana. Sana kızdım. Kendime kızdım. Her keke kızdım. Bu kadar öfkeli olduğımı hatırlamıyorum. Şey dışında." Tekrar durdu.

"Ne dışında?" diye üsteledim.

"Senin eski dairendeki o gün dışında. Leila'nın geldiği gün."

Ah, bunu düşünmek bile istemiyordum.

"Bu sabah çok soğuktun," diye marıldandım. Duştaki korkunç reddedilme duygusunu hatırlayınca, son kelime de sesim titredi. Ellerim gevşeyerek enseme kayınca, derin bir nefes aldım. Başımı arkaya geri

"Bu öyleyle nasıl baş edeceğimi bilmiyorum. Canını yakmak istediğini sanıyorum," derken, gözleri iri ve temkinliydi. "Bu sabah, sen bina balde cezalandırmak istedim ve..." Sanarım ne diyeceğini bilmiyordum ya da söyleyeceklerinden korkarak, sustu.

"Canını yakmaktan mı korktun?" Canımı yakabileceğine bir an bile inanmıyordum ama rahatlayarak, cümleyi onun yerine tamamlayarak, bir an için rahatladım. Herşey bir yanımda, bunun beni artık istememesinden kaynaklanıyordu korkuyordum.

"Kendine güvenemedim," dedi usulca.

"Christian, beni asla incitmeyeceğini biliyorum. En azından fiziksel olarak." Başını ellerimin arasına aldım.

"Öyle mi?" diye sorarken, sesinde şüphe vardı.

"Evet. Söylediğin şeyin boş, öylesine bir tehdit olduğunu biliyorum. Canına okumayacağını da."

"Ama istedim."

"Hayır, istemedim. Sadece istediğini sandım."

"Bu doğru mu, bilmiyorum," diye marıldandı.

Onu kollarımla bir kez daha sararak ve burnumu siyah tişörtünün üstünden göğsüne sürterek, "Bir düşün," diye üsteledim. "Ben önce ne hissettiğini hatırla. Dünyaya ve bana olan bakışını nasıl değiştirdiğini. Benim için nelerden vazgeçtiğini biliyorum. Balayındaki kellepçe izlerimin sana ne hissettirdiğini hatırla."

Hareketlerince, bu bilgiyi değerlendirdiğini anladım. Kollarımla daha sıkı sarıldım ve ellerimi sırtına yerleştirip tişörtünün üstünden göğsüne ve sıkı kaslarını hissettim. Gerilim yavaş yavaş değişirken, kasımları olarak gevşedi.

Onu endişelendiren bu muydu? Beni incitmek? Neden ben ona onun kendisine güvendiğinden daha fazla güveniyordum? Anlamıyordum. Herkese kaydettiğimiz ortadaydı. Normalde çok güçlü ve temkinliydi ve öyle hissetmediğinde kayboluyordu. Ah, Elli, Elli,

Ellî. *Özür dilerim. Saçlarımı öptü. Yüzümü kaldırdım, dudaklarımı buldu ve ne olduğunu bilmediğim bir şeyi aramaya ve onun için yalvarmaya başladı. Tek istediğim, ağzını ağızda hissetmekti. Öpüşüne tutkuyla karşılık verdim.*

Geri çekilirken, "Bana öylesine büyük bir inancın var ki," diye fısıldadı.

"Evet, var." Elinin üstü ve başparmağının ucuyla yüzümü okuyan gözlerime dikkatle baktı. Öfkesi gitmiş, Ellî'm gittiği yerden dönmüştü. Onu görmek güzeldi. Başımı kaldırdım ve çekinerek gülümsedim.

"Üstelik," diye fısıldadım, "elinde herhangi bir anlaşıma bile yok."

Ağza keyifli bir şaşkınlıkla açıldı ve beni tekrar göğsüne bastırdı.

"Hakkısın. Yok." Güldü.

Salonun ortasında, birbirimize kenetlenmiş halde, sarmaş dolaş duruyorduk.

Tanrı bilir ne kadar zaman sonra, "Yatağa gel," diye fısıldadı.

Ah, tanrım...

"Christian, konuşmalıyız."

Usulca, "Daha sonra," diye bastırdı.

"Christian, lütfen konuş benimle."

İç geçirdi. "Hangi konuda?"

"Biliyorsun. Bana her şeyi anlatmıyorsun."

"Seni korumak istiyorum."

"Ben çocuk değilim."

"Bunun fazlasıyla farkındayım, Bayan Grey." Elini vücudumdan aşağı kaydırıp popomu avuçladı. Kalçalarını öne iterek, büyüyen erkekliğini bana bastırdı.

"Christian," diye azarladım. "Konuş benimle."

Bir kez daha öfkeyle iç geçirdi. "Ne bilmek istiyorsun?" Ellerini çizerken, kaderine razı olmuş gibiydi. Gitmesine engel oldum. Beni

anlamam gerektiğini söylemedim ki. Eliimi tuttu ve yerdeki e-postamı almak için eğildi.

"Tek çok şeyi," dedim ve beni kanepeye çekmesine izin verdim.

"Etar," diye emretti. Bazı şeyler hiç değişmiyor, diye düşünerek, otağın yerine getirdim. Christian da yanıma oturdu ve öne eğilip bacaklarının arasına aldı.

Ah, hayır. Bu ona fazla mı geliyordu? Sonra doğruldu, ellerini saçlarım arasından geçirip aynı anda hem beklenti dolu hem de kaderine razı bir ifadeyle bana döndü.

"Ser," demekle yetindi.

Ah Pekâlâ, sandığımdan daha kolay olmuştur. "Ailen için neden de güvenlik önlemleri aldın?"

"Hyde onlar için de tehdit oluşturunuyordu."

"Neden biliyorsun?"

"Bilgisayarından. Ben ve ailemle ilgili kişisel bilgiler bulduk. Özellikle Carrick hakkında."

"Carrick mi? Neden o?"

"Beniz bilmiyorum. Haydi, yatağa gidelim."

"Christian, bana söyle!"

"Neyi söyleyeyim?"

"İsmini öyle bir çileden çıkarıyorsun ki."

"Sen de öyle." Dik dik bakıyordu.

"Bilgisayarında ailenle ilgili bilgiler olduğunu ilk duyduğunda, güvenlik önlemlerini arttırmamıştın. Şimdi ne oldu? Neden şimdi?"

Christian gözlerini kıstı.

"Bana yakmaya yelteneceğini bilmiyordum... ya da..." Dardı.

Başta bunu bir saplantı sandık, biliyorsun... Omuz silkti. "Halkın gözü önündeyken insanlar ilgilenirler. Rastgele şeylerdi buldukla- rınız. Harvard'da olduğum dönemden bazı gazete haberleri, kürek

çekmem, kariyerim... Carrick'le ilgili, kariyeriyle ilgili şeyler vardı. Ve annemin kariyeriyle. Ve bir yere kadar Elliot ve Mia'yla ilgili."

Ne tuhaf.

"Ya da dedin," diye bastırdım.

"Ya da ne?"

"Binasına yakmaya yelteneceğini ya da..." dedin. Başka bir şey daha söyleyecekmışsin gibi."

"Karnan aç mı?"

Ne! Ona kollarımı çatarak baktım ve midem guruldadı.

"Bugün bir şey yedin mi?" Sesi daha sertti ve gözleri bezlenmişti.

Kızarak kendimi ele verdim.

"Düşündüğüm gibi." Sesi soğuktu. "Yemek yememen kanıksadı ne hissettiğimi biliyorsun. Gel," dedi. Ayağa kalkıp elini uzattı. "Karnan doyurayım." Ve yine kıvardı... Sesi bu kez şehvetli bir tonda yüklüydu.

Göbek deliğinden aşağıda kalan her yerim sıvıya dönüştü. "Karnan mı doyuracaksın?" diye sordum. *Lazet olsun. Konuştuğunu komadan öyle tipik bir şekilde uzaklaşmaya çalışıyordum ki. Hepsini mayıdu! Şimdilik ağzından alacağım laflar bu kadar mıydı! Beni mutfak masasına götürdü ve bar taburelerinden birini ayağına dönüp tarafına çekti.*

"Otur," dedi.

Tabureye tünerken, yokluğunu ilk kez fark ederek, "Bayan Jann nerede?" diye sordum.

"Taylor'la ikisine izin verdim."

Ah.

"Neden?"

Bana anlık bir bakış attı. Keyfi yerine gelmişti. "Çünkü..."

"Tani yemeği sen mi pişireceksin?" Sesim hayretimi ele vermişti.

"Ah, bana ancak inancınız olsun, Bayan Grey. Gözlerinizi kapat."

Vay canına. Ben çok büyük bir kavga edeceğimizi sanırken, bambaşka mutfakta oyun oynuyorduk.

"Kapat," diye emretti.

Gözlerimi önce devirdim, sonra söylediğini yaptım.

"Baban. Yeterince iyi değil," diye mırıldandım. Tek gözümü açınca masanın arkasından, mürdüm eriği rengi bir eşarp gözlerimin buldu. Aman Tanrım. Soran gözlerle baktım. Bunu ne zaman olmuştuk?

"Kapat," diye emretti bir kez daha. "Gözetlemek yok."

Şike olarak, "Gözlerimi mi bağlayacaksınız?" diye mırıldandım. Belki nefessiz kalmıştım.

"Evet."

"Christian..." Parmağını dudaklığımın üstüne yerleştirip beni susturdu. Konuşmak istiyordum.

"Sıra konuşuruz. Şimdi yemeğini yemeyi istiyorum. Aç olduğunu söylemiştin." Dudaklarıma hafif bir öpücük kondurdu. Başımın altına alıcaya bağladığı eşarptan ipeksi yumuşaklığı gözlerimin üstünde hissettim.

"Görülüyor musun?" diye sordu.

Mecazi anlamda gözlerimi devirerek, "Hayır," diye mırıldandım. Uçukla kokladım.

"Gözlerinizi devirdiğini anlayabiliyorum... Ve bunun bana ne hissettirdiğini iyi biliyorsun."

Dudaklarıma bürdüm. "Şu işi bir an önce bitirebilir miyiz?" diye sordum.

"Ne kadar sabırsızsanız, Bayan Grey. Konuşmaya ne kadar beceriksizsiniz." Sesi şakacıydı.

"Evet!"

"Önce sizi doyurmam gerek," dedi ve dudaklarını şakağına sürterek beni hemen sakinleştirdi.

Tamam... Senin dediğin olsun. Kaderime razı oldum ve mutfağın içinde hareket edişini dinledim. Buzdolabının kapısı açıldı ve Christian arkadaki tezgaha sayısız tabak çıkardı. Mikrodalgayı gitti, içine bir şey koyup çalıştırdı. Ekmek kızartıcısının kolunu indirdiğini, kontrol düğmesinin döndüğünü ve saatin tiktaklarını duy-dum. Himm... Kızarmış ekmek?

"Evet, konuşmaya çok hevesliyim," derken, dikkatim dağılmıştı. Mutfağın çeşit çeşit egzotik, baharatlı aroma kaplarken, oturdüğüm yerde kıpırdandım.

"Kıpırdama, Anastasia." Yine yakınamdaydı. "Uslu durman ıstıyerum," diye fısıldadı.

Ah, Tanrım.

"Ve dudagını ısırma." Alt dudagımı dişlerimin arasından yavaş çekince elimde olmadan gülümse-dim.

Ardından, bir mantarın bir şişeden çekilme sesini ve bir kadehe likör likör boşalan şarabı duydum. Sonrasında minik bir klik sesi ve çalışmaya başlayan müzik setinin hışırtısı geldi. Görülebilir bir gitar tıngırtısı, bilmediğim bir şarkıyı başlattı. Christian müzik geri planla kalacak şekilde sesi kısıtı. Bir adam, derin, alçak ve seksi bir sesle şarkı söylemeye başladı.

Christian, "Önce bir içki sanırım," diye fısıldayarak dikkatimi şarkıdan uzaklaştırdı. "Baş arkaya." Başımı arkaya yattırды. "Biraz daha," diye üsteledi.

İlaht ettim ve dudakları dudaklarıma örtüldü. Ağzıma serisi ve buruk bir şarap aktı. Refleks olarak yuttuk. Ah Tanrım. Çok ıslak sayılmayacak bir geçmişin anıları zihnime doluştu. Mezuniyetimden önce, e-postamdan hoşlanmayan ateşli ve öfkeli bir Christian'la, Vancouver'daki yatağımızdaydım ve bağılı haldeydim. Himm... bir şarkı

değil miydi? Pek değil. Tek fark artık şarabı ayırt edebiliyor oluştum. Christian'ın en sevdiği, Sancerre'ydı.

Beğeniyim. "Mmm," diye mırıldandım.

"Şarabı beğendin mi?" diye fısıldayınca, nefesi yanağıma ısıttı. Bana elini sımsırmese de, yakınlığı ve vücudundan yayılan ısıyla yıkanmıştım.

"Evet," diye söyledim.

"Biraz daha!"

"Siz konusa sen olunca her zaman biraz daha fazlasını isterim."

Şartların görür gibiydim. Benim de şartınama neden oldu. "Bayan Grey, benimle flört mü ediyorsunuz yoksa?"

"Evet."

Şaraptan bir yudum daha alırken, yüzüğü kadehe çarptı. İşte bu sesi bir sestir. Bu kez beni sararak, başımı kendisi arkaya yattırды. Beni bir kez daha öptü ve ağızla, bana verdiği şarabı içtim. Beni uykuya öperken gülümsüyordu.

"Açtın mı?"

"Sızın bu konuyu netleştirmişti, Bay Grey."

Sesi iPod'dan gelen şarkıca, ahlaksız oyunlarla ilgili bir şarkı değildi. Himm... Duruma ne kadar uygundu.

Mikrodalganın sesini duyunca Christian beni bıraktı. Oturdüğüm yerde doğruldum. Yemeğin baharatlı bir kokusu vardı: sarımsak, taze kekik, reyhan ve kuzu ya da sanırım. Mikrodalganın kapagını açıldı ve ıslak apoc koku daha da güçlendi.

Christian, "Kahretsin! Kahretsin!" diye sövdi ve bir tabağın tezgaha çarpma sesi duyuldu.

Ah, Elli! "İyi misin?"

"Evet," diye çıkışırken, sesi gergindi. Bir an sonra, yine yanı başımdaydı.

"Kudumi yaktım. Bak." İşaret parmağını ağzıma uzattı. "Belki ısırırım geçer."

"Ah," Elisi sıkıca tuttum ve parmağını yavaşça ağzıma soktum. "İyi işte..." Önce eğilip üfleyerek parmağını serinlettim. Sonra usulca, de her öptüm. Nefes almaz olmuştum. Parmağını tekrar ağzıma alıp yavaşça endim. Derin nefes alıştı ta kasaklarına kadar işledi. Her zaman gibi enfes bir tadı vardı. Karısını yavaş yavaş baştan çıkarıyordu. Kısır olduğunu sanıyordum ve şimdi... Bu adam, benim kocam kadar kafa karıştırıcıydı ki. Ama ben onun bu halini seviyordum. Oyuncu. Eğlenceli. Fena halde seksi. Bana bir takım cevaplar vermişti vermesinde ama gözüm hâlâ açtı. Daha fazlasını istiyordum. Ama oyun oynamak da istiyordum. Günün kaygısı ve gerginliği ve dün geceki Jack kahusunun üstüne, bu çok hoş bir kafa dağıtma yöntemi olmuştum.

Parmağını ağzımdan çekip düşüncelerime bir anda son verdim. "Ne düşünüyorsun?" diye mırıldandım.

"Ne kadar değişken olduğunu."

Yanımda kıpırdamadan durdu. "Elli Ton, bebek," dedi sesinde ve ağzının köşesine şefkatli bir öpücük kondurdu.

"Benim Elli Ton'um," diye fısıldadım. Tişörtünü tutup ona tıkar kendime çektim.

"Ah. Hayır, Bayan Grey. Dokunmak yok. Henüz değil." Elimi tutup tişörtünden çekti ve parmaklarını tek tek öptü.

"Dik otur," diye emretti.

Dudaklarını sarkıttım.

"Dudaklarını sarkıtırsan seni pataklarım. Şimdi ağzını içine aç."

Ah, kühretsin. Ağzımı açınca serin, naneli bir yağurt seriydi kış, baharaltı kuzu etini ağzıma itti. Mmm... Çiğnedim.

"Hoşuna gitti mi?"

"Evet."

Beğeni dolu bir ses çıkardı. Onun da yediğini ve keyif aldığı anladım.

"Biraz daha?"

Başımı onayladım. Bana bir çatal daha verdi, hevesle çiğnedim. Çatal benaktı ve... sanırım bir parça ekmek kopardı.

"Aç" diye emretti.

Bu dela pide ekmeği ve humus verdi. Bayan Jones -ya da belki de Christian'ın kondisi- beş hafta önce keşfettiğim, Escala'ya iki blok blok şarküteriden alışveriş etmiş olmalıydı. Minnetle çiğnedim. Christian'ın eyunbah hali, iştahımı artırmıştı.

"Biraz daha?" diye sordu.

Başımı evet der gibi salladım. "Hepsinden biraz daha. Lütfen. Açktan öliyorum."

Serişçi gülüşümü duydum. Beni yavaş yavaş ve sabırla, zaman zaman ağzının köşesindeki bir karıntıyı öpücüğüyle alarak ya da parmaklarıyla silerek besledi. Aralarda kendi özsis yöntemiyle şarap içim ediyordu.

"Ağzını içine aç, öyle ısır," diye mırıldandı. Emrine itaat ettim. Mmm... En sevdiğilerimden. Yaprak sarması. Her ne kadar ben sıkalı tıkar etsem de, soğuk hali bile enfesti ve Christian'ın kendini yor yorakmasını istemiyordum. Sarmayı bana yavaş yavaş yedirdi ve bitince, parmaklarını yalayıp temizledim.

Nak ve boğuk sesiyle, "Biraz daha?" dedi.

Kafasını salladım. Doymuştum.

Kalığına, "İyi," diye fısıldadı. "Çünkü sana en sevdiğim yemekte. Ben." Beni kacaklayınca o kadar şaşırdım ki küçük bir çığlık kırdım.

"Öz basını çıkarabilir miyim?"

"Hayır."

Az kalın dudaklarını bükecektim ama sonra tehdidini batırıp vespem.

"Oyun odası," diye mırıldandı.

Ah, bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildim.

"Bir meydan okumaya var mısın?" diye sordu. Ve sırf meydan okuma ifadesini kullandı diye, hayır diyemedim.

"Hodri meydan," diye mırıldanırken, vücuduma arzu ve iştah vermek istemediğim bir şey kıpırdanmaya başladı. Beni önce kapalı dışarı, sonra merdivenlerden yukarı, üst kata taşıdı.

Hoşnutsuz bir sesle, "Bence sen kilo verdin," diye mırıldandı. Vermiş miydim? İyi. Balayından döndüğümüzde yaptığın yoruma ve içime ne kadar acıttığını hatırladım. Tanrım, sadece bir hafta mı geçmişti!

Oyun odasının önünde beni ayıkların üstüne indirili ama kokunu belimin etrafından çözmedi. Kapının kilidini hiç oyalanmadan açtı.

İçerisi yine aynı kokuyordu: cilalı ahşap ve limon. Aslında bu artık hayli rahatlatıcı bir kokuya dönmüştü. Beni bıraktı ve yatağından uzağa bakacak şekilde çevirdi. Eşarlı çözüncü, yumuşak şıkla gözlerimi karıştırdım. Topuzumdaki iğneleri usulca çekince, öpüli saçına kendisi etrafında döndürerek yaptığım topuzum çözüldü. Beni saç örgünden tutup yavaşça çekerek arkaya, ona doğru bir adım atmama neden oldu.

Kulağıma, "Bir planım var," diye fısıldayarak, bel kemajında aşağı enfes bir ürpertinin inmesine neden oldu.

"Olabileceğini tahmin etmiştim," diye fısıldadım.

Beni kulağın hemen altından öptü.

"Ah, Bayan Grey, var," Sesi yumuşak ve baş döndürücüydü. Örgümleri yana çekti ve boğazımdan aşağı bir dizi yumuşak öpücük kondurdu.

"Önce seni soymamız gerek." Sesi cılız bir mırılta gibiydi ve yatağı vücuduma yankı buldu. Her ne planlamışsa onu istiyordum. Oturdu çok iyi bildiğimiz o yöntemle bağlantı kurmak istiyordum. Beni yatağına ona bakacak şekilde çevirdi. Kot pantolonuna baktım; en üst düğmesi hâlâ açıktı. Kendimi tutamadım. İşaret parmağı, tiğörtünden uzak durarak ve kasığına inen kolların parmak boğumlarına dokunarak

çekerek belinde dolastırdım. Keskin bir nefes alınca, başımı kaldırıp gözlerime baktım. İliklenmemiş düğmede durdum. Gözleri koyu bir griye çaldı. Ah... Tanrım.

"Burnu çıkarmamalıydın," diye fısıldadım.

"Benim niyetim de bu zaten, Anastasia." Ve bir elini enseme, diğerini sırtına yerleştirdi. Beni kendine çekti, ağzımı ağzına yerleştirdi ve beni tüm varlığıyla öptü.

Nay canısa!

Beni, ellerimiz birbirine dolanmış hâlde, geri geri yürüttü; ta ki ahşap parpi işaretini sırtımda hissedene kadar. Üzerime eğildi ve vücudunu benimkine bastırdı.

"Şu elbiseden bir kurtulalım," diyerek elbiseyi bacaklarımdan, kollarımdan ve göğüsümün yukarı, enfes bir yavaşlıkla sıyrarak ve tenime, göğüslerime sürterek çıkardı.

"Öne eğil," dedi.

İnat ettim, elbiseyi başımdan çekip çıkardım ve yere attım. Beni sandalelerin, kiletum ve sütyenimle bıraktı. İki elimi birden tutup başım üstüne kaldırdığında gözleri alev alevdi. Gözlerini bir kez daha kırıp başım yana eğince, iznimsi istediğini anladım. Burnu ne yaparsın? Yutkunup başımla onaylayınca, dudaklarında hayranlık bile, neredeyse gurur duyan bir gülümseme belirdi. Bileklerini duvardaki direğin üstündeki deri kelepçelere tutturdu ve eşarlı tekrarı ortaya çıkardı.

"Bence yeterince şey gördün." Eşarlı başımın etrafına sararak, gözlerini bir kez daha bağladı. Bütün duyularım hassaslaştı ve içimden bir ürperti geçti. Yumuşak nefesinin sesi, hissettiğim heyecan, kollarımda duyduğum kalp atışlarım, Christian'ın odanın limon ve elma kokusuna karşı kokusu; göremediğim için tüm bu hisler daha keskinleşti. Burnu burnuma dokundu.

"Seni delirteceğim," diye fısıldadı Kalçalarını kavradı ve elleri hacaklarından aşağı kayarken, külotunu da beraberinde indirdi. Beni delirtmek ha... vay *canına*.

"Ayaklarını kaldır... Önce birini, sonra diğerini." İtaat ettim. Önce külotumu, ardından da sandaletlerimi çıkardım. Ayak bileğimi usulca tuttu ve bacağımı yavaşça sağa doğru çekti.

"Ayağını uzat," dedi. Sağ ayak bileğimi çarpıya kelepeledikten sonra, aynısını sol ayak bileğime yapmak için uzandı. Doğrudan, bana bir adım yaklaştı ve bana dokunmamasına rağmen, vücudum bir kez daha sıcaklığıyla sarmalandı. Bir an sonra çenemi tuttu, başımı kaldırdı ve küçük bir öpücük kondurdu.

"Biraz müzik ve oyuncaklar iyi gelir diye düşünüyorum. Böyle çok güzel görünüyorsunuz, Bayan Grey. Manzaranın tadını çıkarmak için bir süre böyle durabilirim." Sesi yumuşacıktı.

Bir, belki iki dakika sonra çıplak adımlarla konsola yürüdüğünü ve çekmecelerden birini açtığını duydum. Tıkak çekmecesiydi? Hiçbir fikir yoktu. Bir şeyi çıkarıp konsolun üstüne koydu, arkasından bir şey daha koydu. Birkaç saniye sonra bir piyanonun yumuşak ve hareketli ezgisinin ilk notaları odayı kapladı. Tanıdık bir melodiydi, sanırım Bach'ta, ama hangi parça olduğunu çıkaramadım. Ministe beni endişelendiren bir şey vardı. Belki de fazla sakın ve duygusandı. Beni neden huzursuz ettiğini anlamaya çalışarak kaşlarımı çatıttım ama Christian beni inkilterek çenemi tuttu ve alt dudağımı serbest bırakmam için yavaşça çekti. Kendimi rahatlatmaya çalışarak gılgılsedim. Neden huzursuz hissediyordum ki? Müzik yüzünden mi?

Christian elini çenemden aşağı çekti ve boynumdan göğsüme kadar indi. Basparmasıyla sutyenin kupunu aşağı çekerek mememi sutyenin boyunduruğundan kurtardı. Gırtlığından alçak ve bejini dolu bir mırıltı çıkararak boğazımı öptü. Dudakları, öperek ve emerek parmaklarının çizdiği yoldan göğsüme doğru indi. Parmakları sol mememe kayıp onu da kurtardı. Basparmasını sol mememin üstüne

aklaştırmak inledim. Dudakları sağ mememin üstüne kapandı ve usuk tacını her iki meme ucum da uzayıp sertleşene kadar sürdürdü.

"Ah."

Durmadı. Keskin bir haz meme uçlarımdan kasıklarımın doğru zerkten, beni zapt altında tutan kelepeçeleri çekti. Kıvrınmaya çalışsam da hareket dahi edemiyordum ve bu, işkenceyi daha da fazla hale getiriyordu.

"Christian," diye yalvardım.

Boğuk bir sesle, "Biliyorum," diye mırıldandı. "Bana hissettir. Şimdi bu işte."

Ne? İnledim, meme uçlarımla tatlı ve eziyet dolu dokunuşuyla dışıyaya devam ederek ve beni sona gittikçe yaklaştırarak, sil baştan başladı.

"Lâtfen," diye inledim.

Gırtlığından alçak, ilkel bir ses çıkardıktan sonra doğrudan ve beni bir başıma, nefessiz ve kıvrıran halde bıraktı. Ellerini aşağı kaydardı ve birini karnıma doğru indirirken, diğerini kalçamda durdurdu.

"Bakalım ne durumdasın," diye mırıldandı. Yavaşça cinsel organımı avuçladı ve basparmağını klitorisime sürterek beni yüksek sesle inetti. Çok yavaşça, önce bir, sonra iki parmağını içime itti. İnledim ve parmaklarıyla ve avuç içiyle buluşma hevesiyle, kendimi öne ittim.

"Ah, Anastasia," dedi, "o kadar hazırsın ki."

Basparması klitorisimi bir kez daha ileri geri okşarken, parmağını içimde tekrar tekrar döndürdü. Vücudumda dokunduğu tek yer sırasıydı ve günün bütün gerilimi, bütün kaygısı bedenimin o kamama toplanmıştı.

Kahretsin... Yoğundu... ve tuhaf... ve müzik... İçimde bir şeyler olmaya başladı. Christian elini içimde hareket ettirmeyi sürdürerek kışkırttı ve kısık bir vızltı sesi duydum.

"Ne?" diye sordum.

"Şeşt," dedi ve dudaklarını benimkilere örterek beni etekli bir şekilde susturdu. Bu daha sıcak ve daha yakın teması mutlulukla karşılayarak onu harsla öptüm.

"Bu bir değnek bebeğim ve titreyiyor."

Değneği göğsüme tuttu ve büyük, topumsu bir nesne üzerinde titreyormuş gibi hissettim. Tenimin üstünden göğüslerinin arasına, oradan bir meme ucundan diğerine kayarken titredim. Heyecanla sarmalandım, her yanım seğirmeye, sinir uçlarımdan kasıklarıma doğru kararlık, çok kararlık bir arzu ateşlenmeye başladı.

"Ah," Christian'ın parmakları içimde hareket etmeyi sürdürürken inledim. Çok yakışmıştı... O kadar uyarmıştı ki... Başına arkaya atıp yüksek sesle inleyince, Christian'ın parmakları hareketlenmişti. Bütün hisler bir anda durdu.

"Hayır! Christian," diye yalvararak kalçalarını öne itmeye çalıştı.

Yaklaşan orgazmum eriyip kaybolurken, "Kırdama, bebeğim" dedi Christian. Bir kez daha öne eğildi ve beni öptü.

"Bunalıcı, değil mi?" diye mırıldandı.

Ah hayır! Birden ne yapmaya çalıştığımı anladım.

"Christian, lütfen."

"Şeşt," diyerek beni öptü. Ve tekrar hareket etmeye geçti. Değnek parmakları, basparmağı; ölümcül dercede şelvetli bir içkenze kombine yonuydu. Vücudu vücuduma sürtünerek yer değiştirdi. Hala giyimli ve kot pantolonunun yumuşak kumaşa bacağıma, ereksiyonu kalpama sürtünüyordu. Vasat ve heyecan dolu, baştan çıkarıcı bir yakarlık. Beni bir kez daha orgazmum kıynısına getirdi ve vücudum ihtiyacı kıvrılırken durdu.

Yüksek sesle sızlandım. "Hayır."

Parmaklarını içimden çekerken omzuma ıslak öpücükler kondurdu ve değneği aşağı kaydırdı. Değnek simdi karnımın, kasıklarıma cinsel organımın ve klitorisimin üstünde titriyordu.

"Ah" diye inleyerek kol ve ayaklarını zapt eden keleçeleri çekti.

Vücudum öylesine duyarlı bir hale gelmişti ki, kendimi patlayacak gibi hissediyordum ve ben o haldeyken, Christian yine durdu.

"Christian" diye haykırdım.

"Bunalıcı, değil mi?" dedi. "Senin gibi. Bir şey için söz verip sana..." Cümlesi yarıda kesildi.

"Christian, lütfen," diye yalvardım.

Değneği tekrar tekrar hareket ettiriyor, en yaklaştığım anda duruyordu. Ah!

"Her durumum ardından yeniden başlamam daha yoğun bir his yaratıyor, değil mi?"

"Lütfen," diye sızlandım. Sinir uçlarıma, çığlık çığlığa boşalmayı istiyordum.

Vulva kesildi ve Christian beni öptü. Burnunu burnuma sürttü. "Se uzadığım en bunalıcı kadınsın."

Hayır, Hayır, Hayır.

Christian hiçbir zaman sana itaat etme sözü vermedim. Lütfen, lütfen..."

Ölümüne geçti, popomu sıkıca tuttu ve kalçalarını bana doğru hareket ettirerek beni inletti. Kasıkları benimkine sürtünüyor, pantolonunun ereksiyonunu güçlükle zapt eden düğmeleri etime batıyordu. Tek diye giyimdeki eşarbi çıktı ve çenemi sıkıca tuttu. Yakın gözlerine giderimi kırıpatarak baktım.

"Beni delirtiyorsun," diye fısıldarken, kalçasımı bir kez, iki kez, üç kez daha bana doğru iterek aramızda kıvılcımlar çakmasına neden oldu. Yanmaya hazırımdım. Ve sonra beni bir kez daha ortada bıraktı. Oana fena halde ihtiyacım vardı. Gözlerimi yumudum ve bir dua mırıldandım. Kendimi cezalandırıyordum.

gibi hissetmekten alamıyordum. Çaresizdim. O ise insafsız... Gözlerim yaşıyordu. Bunu daha ne kadar ileri götüreceğini bilmiyordum.

Bir kez daha, "Lütfen," diye fısıldadım.

Ana bana acımasız gözlerle baktı. Devam edecekti. Ne kadar! Bu çuna devam edebilir miydim? Hayır. Hayır. Hayır. Bunu yapmıyordum. Durmayacağı mı biliyordum. Bana içkence etmeyi sürdürüyordu. El bir kez daha vücudumdan aşağı kaydı. Hayır... Ve bu son dansıydı. Son birkaç gündür hissettiğim bütün endişe, kaygı ve korku beni bir kez daha altüst ederken, yaşlar gözlerime doldu. Başına çevirdim. Bu aşk değildi. İhtikamdı.

"Kırmızı," dedim ağlamaklı bir sesle. "Kırmızı. Kırmızı." Yaşlar yüzümün aşağı süzülüyordu.

Handeketsizleşti. "Hayır! Afallanmış gibi iç geçirdi. "Tanrı aşkına, hayır!"

Hızlı hareketlerle ellerimi çözdü, beni belimden tutarak, ayak bileklerini çözmeye eğildi. Benise başımı ellerimin arasına alınıp ağlıyordum.

"Hayır, hayır, hayır. Ana, lütfen. Hayır."

Beni kaldırıp yatağa taşıdı ve ben, teskin edilemez şekilde ağlıyorken, kucığına alarak oturdu. Altüst durumdaydım. Vücudun artık dayanılamıyordu, zihnim boşalmış ve duygularım rüzgârda dört bir yere savrulmuştu. Arkasına uzandı, direkli karyolamın saten çarşafını yakıya etrafına sardı. Serin çarşaf iyice hassaslaşmış tenimde yabano ve nahos bir his uyandırıyor. Beni kollarıyla sıkıca sarıp göğsüne bastırıyor ve öne arkaya sallanmaya başladı.

"Özür dilerim. Özür dilerim," diye fısıldarken, sesi ürkerkti. Seslerini tekrar tekrar öptü. "Ana, beni affet, lütfen."

Yüzümü boynuma bastırıp ağlamayı sürdürdüm. İçimde ne var ne yok temizlendi ve rahatladım. Son birkaç günde çok şey yaşanmıştı. Bilgisayar odalarında yangınlar, arabah takipleri, benim adımı

planlanan kariyerler, sürtük mimarlar, eve giren silah kaçıklar, arapçılar, afkesi ve Christian'ın yokluğu. Christian'ın gitmesinden zevk ediyordum... Burnumu silmek için çarşafın köşesini kullanırdım ve bir süre sonra, Bach'ın soğuk ve duygusuz notalarının odada yankılanmaya sürdürdüğünü fark ettim.

"Lütfen müziği kapat," dedim burnumu çekerek.

"Evet, elbette." Christian beni bırakmadan kıpırdandı ve uzaktan kumandasıyla arka cebinden çıkardı. Bir düğmeye bastı ve piyano, yerini benim türeyen iç çekişlerime bırakarak sustu. "Daha iyi misin?" diye sordu.

Başımı eğdim. Haçırıklarımı yatıştırıyordu. Christian başparmağıyla parçalarını sildi.

"Golda Bach'ın Goldberg Varyasyonları'nın hayranı değilsin," dedi.

"Bu parçanın değil."

Bacı gözlerindeki utancı saklamaya çabalayarak baktı.

"Çığırın," dedi bir kez daha.

"Bunu neden yaptın?" Karmakarışık haldeki düşünce ve duyguları düzene koymaya çalışırken, sesim güçlüğüle duyuluyordu.

Kafasını hücrümde sallayarak, gözlerini yandı. "Kendimi kapatır-ım," dedi ikna edici olmaktan uzak bir sesle.

Kaşlarıma çatınca iç geçirdi. "Ana organızın engellenmesi yaygın bir hastalıktır... Sen hiç..." Durdu. Kucığında kıpırdamınca, yüzünü buruşturdu.

Ah, kızardım. "Özür dilerim," diye marıldandım.

Gözlerini devirdi ve aniden beni de yanına çekerek arkasına yaslandı. Kollar arasındaydım ve yataкта uzanıyorduk. Sutyenim rahatlıkla verince, düzelttim.

Uzula, "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu.

Başımı salladım. Göğüslerime dokunmasını istemiyordum. Bana bakabileceği şekilde kaydı ve çekinerek yavaşça okudu. Yaşlar her kez daha gözlerime birikti. Bir an o kadar kati yürekliyken, sonra nasıl bu kadar şefkatli olabiliyordun?

"Lütfen ağlama," diye fısıldadı.

Ba adam kafamı karıştırıyor, beni serseme çeviriyordu. Öksüz tam ihtiyaç anında beni terk etmişti... Kendimi yuvarmış hissediyordum. Korku dolu gözlerine bakarken, gözyaşlarımı tutmaya çalıştım gözlerimi karpıştırdım. Bakışlarımı onunkilerden ayırmadan, titrek bir nefes aldım. Ba kontrol manyağı adamla ne yapacağım bel? Kontrol edilmeyi mi öğrenecektim? Sanmıyordum.

"Ben hiç ne?" diye sordum.

"Sana söyleneni yapmıyorsun. Fikrini değiştirdin ve bana neredi olduğunu söylemedin. Ana, ben New York'taydım, çaresiz ve kanı beynime sıçramış durumda. Seattle'da olsaydım seni eve getirirdin."

"Yani beni cezalandırıyor musun?"

Yutkundu ve gözlerini yumdu. Cevap vermesine gerek yoktu. Niyetinin bana ceza vermek olduğunu anlamıştım.

"Bunu yapmaya son vermen gerek," diye mırıldandım.

Kaşları çatıldı.

"Öncelikle, kendin hakkında daha kötü hissetmeden başka bir işe yararıyor."

Bir homurtu çıkardı. "Doğru. Seni böyle görmeyi sevmiyorum."

"Ve ben de böyle hissetmeyi sevmiyorum. Ben itaatkirla evlenmediğini *Fair Lady*'de kendin söyledin."

"Biliyorum. Biliyorum." Sesi yumuşak ve yarıyalıdı.

"O zaman bana bir itaatkâr gibi davranmayı bırak. Seni sevdiğim için üzgünüm. Bir daha bu kadar bencilce hareket etmeyeceğim. Benim için endişelendiğini biliyorum."

Bana ügün ve endişeli gözlerle ve dikkatle inceleyerek baktı. "Tamam. İyi," dedi sonunda. Eğildi ama dudaklarını dudaklarına sokmadan önce bir an durdu ve sessizce izin istedi. Yüzümü kalıncıca, beni şefkatle öptü.

"Ağladktan sonra dudakların her zaman yumuşacık oluyor," diye mırıldandı.

"Sana itaat edeceğime hiçbir zaman söz vermedim, Christian," diye fısıldadım.

"Biliyorum."

"Bunu artık kabul et, lütfen. İkimizin de iyiliği için. Ve ben de senin... kontrolle ilgili sorunların konusunda daha düşünceli davranacağım."

Savımsız görünüyordu. Bütününe şaşkana dönmüştü.

"Denerin," diye mırıldanırken sesi samimiydi.

İç geçirdim, uzun titrek bir iç çekti. "Lütfen dene. Ayrıca, burada öksüzüm..."

"Biliyorum," derken rengi attı. Arkasına yaslandı ve boşta ki kolunu yüzünün üstüne attı. Ona sarıldım ve başımı göğüsüne yasladım. Birkaç dakika boyunca ikimiz de sessizdik. Eli saç örgümün ucuna gitti. Tekrar çekip saçımı özgür bıraktı ve parmaklarını yumuşak ve ritmik hareketlerle saçlarının arasından geçirdi. Aslında mesele boydu. Korkmasıydı... Güvenliğim konusunda mantıksız bir korkuya sahip olmasaydı. Gözümün önüne Jack Hyde'in bir Glock'la evimizin önüne yığılmış görüntüsü geldi... Pekâlâ, belki de o kadar da mantıksız değildi. Bu bana bir şeyi hatırlatmıştı.

"Daha önce konuşurken, ya da diye başladığın cümleyi nasıl tamamlıyacağım?" diye sordum.

"Ea da ne?"

"Jack'le ilgili konuşuyorduk."

Bana baktı. "Hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?"

Çenemi göğsüne yasladım ve saçlırım arasındaki parmaklarımı yatıştırıcı okuyuşunun tadını çıkardım.

"Vazgeçmek mi? Asla. Anlat bana. Benden bir şeyler saklamamdan hoşlanmıyorum. Korumaya ihtiyacımda olduğunu düşünüyorsun. Sen nasıl ateş edileceğini bile bilmiyorsun ama ben biliyorum. Bana söylemediğin her neyse, altından kalkamayacağımı mı sanıyorsun, Christian? Sapık takipçi eski itaatkârların bana silah çekmesini de, pedofili aşkının beni taciz etmesini de atlattım." Suratına ateşin görünce, "Bana öyle bakma," diye çıktım. "Annem de onun için seni hisleri taşıyor."

"Annemle Elena hakkında mı konuştu?" Christian'ın sesi tizleşti, oktav yükseldi.

"Evet, Grace ve ben onun hakkında konuştuk."

Bana ağız açık bakıyordu.

"Bu konu onu çok üzüyor. Kendini suçluyor."

"Annemle konuştuğuna inanamıyorum. Kahretsin!" Utanış ve kolumu tekrar yüzüne örttü.

"Ayrıştıya girmedim."

"Umarım girmemişsindir. Grace'in bütün o içgüç detaylar bilmesine gerek yok. Tanrı aşkına, Ana, Babamla da konuşan mı?"

"Hayır." Kafamı hızla salladım. Carrick'le o tür bir ilişkim yoktu. Evlilik öncesi anlaşmayla ilgili söyledikleri canımı hâlâ acıtırdu. "Her neyse. Yine dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsunuz. Jack diyor ki. Onunla ilgili bilmediğim ne?"

Christian kolumu bir süreliğine kaldırıp anlaşılmaz bir ifadeyle bana baktı. İç geçirerek, kolumu tekrar yüzüne örttü.

"Hyde, Charlie Tango'nun sabotajına karışmış. Polisler kama bir parmak izi buldular. Sadece kısmı, o yüzden tam bir eleştiri yapamadılar. Sonra sen sunucu odasında Hyde'i tanıdın. Detroit'e resit olmadan önce mahkûmiyeti olmuş, izler onunla ilgili uyuyor."

Bu bilgiyi sindirmeye çalışırken başım dönüyordu. Charlie Tango'nun dışına neden Jack miydi? Ama Christian anlatmayı sürdürüyordu. "Bu sabah burada, garajda bir minibüs bulundu. Şoförü Hyde'miş. Ona yeni taşınan şu herife bir şeyler getirmiş. Asansörde tanıştı mı her?"

"Aklı hatırlamıyorum."

"Ben de öyle," dedi Christian. "Ama Hyde binaya yasal yollardan girseydi bu şekilde başarmış. Bir kargo şirketi için çalışıyormuş ve..."

"Ve? Minibüsü bu kadar önemli kılan ne?"

Christian hiçbir şey söylemedi.

"Christian, anlat bana."

"Polisler... minibüste bir şeyler buldular." Bir kez daha durdu ve kızıyla beni daha sıkı sarıdı.

"Ne tür şeyler?"

Birkaç dakika sessiz kalınca, üstelemek için ağızımı açtım ama devam ettiler. "Bir döşek, bir düzine atı uyutmaya yetecek kadar at nimelendirici ve bir not." Dehşeti ve tiksintisi üzerinden akarken, en bir fısıltı seviyesine indirdi.

Lafet olsun.

"Not mı?" Benim sesim de onunkinden farksızdı.

"Bana hızap eden bir not."

"Ne diyor?"

Christian bilmediğini ya da içeriğini söylemeyeceğini işaret eder gibi başını salladı.

Ah.

"Hyde din gece buraya seni kaçırma niyetiyle gelmiş." Christian devamı, yüzü gerilmişti. O bu sözleri söylerken, yapışkan bandı hatırladım ve bu benim için yeni bir haber olmasa da ürperdim.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

"Aynen öyle," dedi Christian gergin bir sesle.

Jack'in ofisteki halini hatırlamaya çalıştım. Her zaman böyle deli miydi? Bundan paçayı kurtarabileceğini nasıl düşünebilirdi? Demek istediğim, biraz ürkütücüydü ama bu kadar kaçık mıydı?

"Nedenini anlamıyorum," diye mırıldandım. "Bana hiç mantıklı gelmiyor."

"Biliyorum. Polisler olayı derinlemesine araştırıyor. Welch de öyle. Ama Detroit'te bir bağlantısı olduğunu düşünüyoruz."

"Detroit mi?" Ona kafam karışmış bir şekilde baktım.

"Evet. Orada bir şeyler var."

"Hâlâ anlamıyorum."

Christian yüzünü kaldırdı ve anlaşılabilir bir ifadeyle bana baktı. "Ana, ben Detroit'de doğdum."

BÖLÜM ON İKİ

"Burada, Seattle'da doğduğumu sanıyordum," diye fısıldadım. **B**ükrim son huzla işliyordu. Jack'le ne alakası vardı? Christian yüzünü öten kolunu kaldırdı, arkasına uzanıp yastıklardan birini kapı. Kafasının arkasına koydu, arkasına yaslandı ve bana temkinli bir ifadeyle baktı. Bir an sonra kafasını salladı.

"Hayır. Elliot ve ben, ikimiz de Detroit'de evlat edinildik. Benim evlat edinilmeenden kısa süre sonra da buraya taşındık. Grace, şehir limanından uzakta, Batı Sahili'nde olmak istedi. Burada North-west Hastanesi'nde bir iş buldu. O zamana dair çok hatıram var. Bu burada evlat edinildi."

"İzmi Jack de mi Detroitli?"

"Evet."

Ah... "Nereden biliyorsun?"

"Ben onunla çalışmaya başlayınca, geçmişine yönelik bir araştırma yaptım."

Elbette yaptırmıştır. "Onunla ilgili bir doeyan da var mı?" Pis pi sordum.

Keyfendiğini gizlemeye çalışırken dudakları kıvrıldı. "Sanırım rengi de açık mavî." Parmakları saçlarının arasında dolaşmaya devam ediyordu. Yatıştırıcıydı.

"Derisinde ne diyor?"

Christian gözlerini kırpaştırdı. Uzanıp yanağını okşadı. "Görpün bilmek istiyor musun?"

"O kadar mı kötü?"

Omuz silkti. "Daha kötülerini de gördüm," diye fısıldadı.

Hayır! Yoksa kendinden mi bahsediyordu? Zihninde Christian'ın küçük, kir, pas ve korku içinde, kaybolmuş çocuk görüntüsü canlandı. Ona iyice sokulup sımsıkı sarıldım ve çarşafı üstüne çöktü yanağını göğsüne dayadım.

Tepkime şaşırarak, "Ne?" dedi.

"Hiç," diye mırıldandım.

"Hayır, hayır. Her şey karşılıklı, Ana. Söyle bana sorun ne?"

Başımı kaldırdım ve endişeli ifadesini inceledim. Yanağımı göğsüne yaslarken, ona söylemeye karar verdim. "Bazen seni görünce bir çocuk olarak canlandırıyorum... Grey'lerin yanında yaşamayı gelmeden önceki haline."

Christian kasıldı. "Kendimden bahsetmiyordum. Acıman istemiyorum, Anastasia. Hayatının o kısmı bitti. Gitti."

Seresmemiş halde, "Bu acıma değil," diye fısıldadım. "Sevi o hüznün. Bir insanın bir çocuğu bunları yapabilmesinin getirdiği hüzün." Midem kasılıp gözlerim yeniden yaşarırken, sakinleşmek için derin bir nefes aldım. "Hayatının o kısmı bitmiş falan değil, Christian. Bana nasıl söyleyebiliyorsun? Her gününü geçmişine yaşıyorsun. Bana kendin de söyledin, Elli Ton'un." Sesim güçlükle duyuluyordu.

Christian homurdandı, sessiz ve gergin dursa da boştaki elini saçlarının arasından geçirdi.

"Beni kontrol etme ihtiyacı duymaman nedeninin bu olduğunu biliyorum. Beni güvende tutmak."

"Ve buna rağmen, bana kafa tutmayı seçiyorsun," diye mırıldandı. "Ben o saçımı okşuyordum."

Kollarımı çattım. Lanet olsun! Bunu kasten mi yapıyordum? Silahın yarım ay gözüklerini çıkardı ve dudaklarımı bükerek sapını ısırırken kafasını salladı. Onu görmezden geldim. Bu kafa karıştırıcı bir durumda. Ben onun itaatkârı ya da öylesine bulduğu karıştırıcı bir karısıydım. Annesi gibi uyuşturucu bağımlısı bir kız değil, karıştırdım... Siktir. Düşüncesi bile mide bulandırıcıydı. Dr. Flynn'in sözleri aklıma geldi:

"Taştığın şey yapmayı sürdür, yeter. Christian'ın ayakları yerden kesilmiş... Bunu görmek büyük mutluluk."

Beydu işte. Ben sadece her zaman yaptığım şeyi yapıyordum. Christian'ın ilk başta çekici bulduğu da bu değil miydi zaten?

Ah, bu adam çok kafa karıştırıcıydı.

Dr. Flynn sana inanmayı seçmemi söyledi. Ve sanırım yaptığım bu Emin değilim. Belki de bu, benim seni geçmişinden uzağa, buna ne jandiyeye getirme yöntemimdir," diye fısıldadım. "Bilmiyorum. İğneler tepkizsin merelere varacağımı bilmiyorum ve bunun her zaman istediğin geleceğimdir sanırım."

Esa bir an sessiz kaldı. Kendi kendine, "Kahrolası, Flynn," diye mırıldandı.

"Bana sana hep davrandığım gibi davranmaya devam etmemi söyledi."

"Öyle mi?" dedi Christian kuru bir sesle.

Tanama. Çözümlessiz bir kavgaya doğru ilerliyorduk. "Christian, senin sevdiğini ama kurtaramadığını biliyorum. Bunu yapmak senin görevin değildi. Ama ben o değilim."

Bir kez daha donakaldı. "Sakin," diye fısıldadı.

"Hayır, dinle. Lütfen." Korkuyla felç olmuş iri gözleri bakmak için başımı kaldırdım. Nefesini tutuyordu. Ah, Christian... Kalbim sıkıştı. "Ben o değilim. Ben onun olduğundan çok daha güçlüyüm."

Sana sahibim ve sen artık çok daha güçlüsün ve beni sevdiğini biliyorum. Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım.

Alın, duymayı beklediği sözler bunlar değilmiş gibi kuraç. "Beni hâlâ seviyor musun?" diye sordu.

"Elbette seviyorum, Christian. Seni her zaman seveceğim. Bana ne yaparsan yap." İstedigi güvence bu muydu?

Nefesini bıraktı, gözlerini yumdu ve kolunu yüzünün altına attı. Ama bana da sıkıca sarılmıştı.

"Benden saklanma." Uzanıp elini tuttum ve koluna yüzünden çektim. "Bütün hayatımı saklanarak geçirmişsin. Lâzım yaparsa, benîm saklanma."

Bana hayretle bakarken kaşlarını çattı. "Saklanmak mı?"

"Evet."

Aniden kıpırdadı, yan döndü ve beni de yanına uzanacağına çekti. Uzanmış, saçlarına yüzümden çekip kulağının arkasına itti.

"Bugün bana senden nefret edip etmediğimi sorduz. Nedeni alamamıştım ama şimdi..." Durdu ve bana tam bir anımsamayı bakar gibi baktı.

"Hâlâ senden nefret ettiğimi mi düşünüyorsun?" Şimdi hayret bürünen benim sesimdi.

"Hayır." Başını salladı. "Şimdi değil." Rahatlamış benzerdi. "Ana bilmem gerek... Parolayı neden kullandın, Ana?"

Bembeyaz oldum. Ona ne diyebilirdim? Beni korkutduğumu söyleyebilirdim? Durup durmayacağına bilmediğimi. Daha önce ona yalvarmıştım ve durmadığını. İşlerin iyice tırmanmasını istemediğimi. Bu odada yaşadığımız o gün gibi bir gün daha yaşamak istemediğimi. Beni komiseriyle karıştırdığı o günü hatırlayınca, ürperdim.

Yutkundum. "Çünkü... çünkü çok öfkeli ve mesafeliydin..."

soktuğun. Ne kadar ileri gideceğini bilmiyordum."

İfadesi okunaksızdı.

"Saklanma izin verecek miydin?" Sesim bir fısıltıdan farkında değilmişim gibi kulağıma hissettirdi ama gözlerimi kaçırmadım.

"Hayır," dedi sonunda.

"Lânet olsun." "Bu... çok sert."

Parmakların boğumlarıyla yanağına usulca okşadı. "Ama etkilidir" diye marıldandı. Gözleri kararmıştı ve ruhumun içini görmek ister gibi bakıyordu. Bana sonsuzluk kadar uzun gelen bir sürenin sonunda. "Parolayı söylemene sevindim," dedi.

"Çeyrekten mi?" Anlamıyordum.

Budakları hüzünlü bir gülümsemeyle büküldü. "Evet. Canımı çıplak istemiyorum. Kendimi kaybettim." Eğildi ve beni öptü. "Anın içine saklandım." Beni tekrar öptü. "Seninleyken bu çok sık bayağı geliyor."

Öyle mi? Ve tuhaf bir şekilde bu düşünce hoşuma gitti... Sırttım. Bu beni neden sevdirmişti ki? O da sırtıyordu.

"Neye sırtığınızı bilmiyorum, Bayan Grey."

"Ben de öyle."

Bana sımsıkı sarılıp başını göğsüme yerleştirdi. Çıplak ve ket kuşağına sarılı bedenler ve kırmızı saten çarşafardan oluşan bir yumağın benimsenmesi. Tek cümle sırtını okşuyor ve diğer elimin parmaklarını sırtının arasından kaydırıyordum. İç geçirdi ve kollarımı gevşetti.

"Bu... beni dardarmam konusunda sana güvenebileceğimi anladım mı geliyor. Canımı yakmayı asla istemiyorum," diye marıldandı. "Hayır, dayadığın..." Dardı.

"Tutuş, dayadığın ne?"

"Kontrol ihtiyacım var, Ana. Tıpkı sana ihtiyacım olduğu gibi. Kendini iyi hissetmemin tek yolu bu. Barakamıyorum. Denedim... Ancak, sizinleyken..." Başını sıkıntıyla salladı.

Yatırdım. Sorunlarımızın temeli buydu; kontrol ihtiyacı ve bana dayadığı ihtiyaç arasında sıkışmıştı. Bunların birbirlerini karşılık

olarak dışadıklarına inanmayı reddediyordum. Biri olacaktı diye kesinlikle olmayacak diye bir şey yoktu.

Ona daha sıkı sarılırken, "Benim de sana ihtiyacım var," dedi. "Deneyeceğim, Christian. Daha düşünceli davranmaya çalışacağım."

"Bana ihtiyaç duymanı istiyorum," diye mırıldandı.

Tasrı aşısına!

"Duyuyorum!" Sesim coşkuluysa, Ona o kadar çok ihtiyaç duyuyordum ki. Onu o kadar çok seviyordum ki.

"Sana bakmak istiyorum."

"Bakıyorsun. Her zaman. Sen burada yokken, seni o kadar istedin ki."

"Öledin mi geçekten?" Sesi çok şaşkıncı.

"Evet, elbette. Bir yorlerye gitmeden nefret ediyorum."

Gülmesediğini hissettim. "Benimle gelebilirsin."

"Christian, lütfen. Aynı tartışmayı tekrar yapmayalım. Çalışma istiyorum."

Parmaklarını saçlarının arasından usulca kaydırırken, deni bir iç çekti.

"Seni seviyorum, Ana."

"Ben de seni seviyorum, Christian. Her zaman seveceğim."

Pertına sonrası sessizliğinde kıpırdamadan yatık. Kabinin dienei atışını dinlerken bitkinliğime yenildim ve uykuya daldım.

İrkiler, yün duygumu kaybetmiş halde uyandım. Neredeydim? Oya odası. Işıklar hâlâ yanıyor ve kan kırmızısı duvarları aydınlatıyor. Christian tekrar inleyince, beni uyandıranın bu olduğuna şaşırdım.

"Hayır," diye inledi. Baş arkaya atılmış, gözleri sımsıkı kapalı halde yanına serilmişti ama yüzü sıkıntıyla şekil değiştirmişti.

Lanet olsun. Kâbus görüyordu.

Bir kez daha haykırdı. "Hayır!"

"Christian, uyan!" Çarşafı üstünden atarak doğruldum. Yanına diz çökün. Omuzlarını tutup onu sarsarken gözlerim yaşlarla dolmuştu.

"Christian, lütfen. Uyan."

Falçısı gibi açılan gözleri, gri ve vahşiydi, göz bebekleriyse korallere büyütmüştü. Bana boş bir ifadeyle baktı.

"Christian, kâbus görüyorsun. Eydesin. Güvendesin."

Gözlerini kırıştırdı, etrafına çılgın gibi baktı ve nerede olduğunu bilmiyordum. Sonra gözleri yeniden benimsikleri buldu. "Ana," diye soludu ve yüzümü iki eliyle kavrayıp beni göğsüne çekerek içti. Sertçe. DNE ağzımı istila ederken, çaresizliğim ve ihtiyacın tadına aldım. Bana nefes alma fırsatı bile vermeden üzerine yuvarlandı ve dudaklarını dudaklarıma kenetleyip beni dört direkli karyolamın sert yatağına bastırdı. Bir eliyle çenemi tutarken diğerini, parmakları açık halde başının üzerine yerleştirdi ve dizleriyle bacaklarımı aralayarak, üzerinde kot pantolonu olduğu halde bacaklarıma arasına girdi.

Orada, yanarda olmama inanamıyormuş gibi, "Ana," diye soludu. Bana kısa bir an baktı ve nefes almama izin verdi. Sonra dudakları yeniden dudaklarıma buldu; beni çölte susuz kalmış birinin su içiği gibi bir yokarınlıkla öpüyordu. Yüksek sesle inleyerek kılcalıklarını bana doğru bastırdı. Kot kumaşının sardığı penisi yumuşak etime batıyordu. Ah... İnledim ve biraz öncesinin bastırılmış cinsel gerilimi yeniden su yüzüne çıkarak, bedenimi arzu ve ihtiyaç içinde bıraktı. Kâbusların güdümünde yüzümü, gözlerimi, yanaklarımı, çenemi sadece öpüyordu.

Onu maksizetirmeye çalışarak, "Burnadayım," diye fısıldadım. Tahriş olmuş, kızlanmış nefesleriniz bürbürine karşıyordu. Kasıklarımı omaklılara sürerken, kollarımı omuzlarına sardım.

Hayranı ve kasık bir sesle, "Ah, Ana," diye soludu. "Sana ihtiyacım var."

"Benim de," diye fısıldarken, vücudum bana dokunması için yavaş tutuşuyordu. Onu istiyordum. Onu şimdi istiyordum. Onu iyileştirmek istiyordum. Kendimi iyileştirmek... Buna ihtiyacım vardı. El aşağıya uzandı ve pantolonunun düğmesiyle bir süre uğraştıktan sonra, ereksiyonunu özgür bıraktı.

Tanrı aşkına! Daha bir dakika önce uyuyordum.

Kaydı ve üstünde asla durarak, bana kısa bir an baktı.

Başgık ve muhtaş bir sesle, "Evet, Lütfen," diye soluğum.

Ve tek bir hareketle, kendini içime gömdü.

Anadan değil, girişinin huzuna şaşırarak, "Ah!" diye haykırdım.

İşledi ve kendini tekrar tekrar içime iterken, dudakları beni bir kez daha buldu ve bana diliyle de sahip oldu. Korkusunu, şehvetinin, arzusunun itici gücüyle çılgın gibi hareket ediyordu. Ne aşkı? Bilmiyordum ama her itişine itişle karşılık vererek onu içime buyur ettim.

Neredeyse anlaşılmaz bir şekilde, "Ana," diye gürledi ve sanki bir yüz, kaskatı bir bedenle, kendini içimi akıtarak, kudretle boşalttı. Ve sonra bütün ağırlığını koyarak ve beni bir kez daha orala bürarak, nefes nefese üzerime yığıldı.

Kahretsin... Bu gece benim gecem değildi. Ona sıkıca sarıldım ve altında neredeyse ihtiyaçla kıvrınarak ciğerlerimi dolduran deniz bir nefes aldım. İçimden fıktı ve beni dakikalarca... uzun dakikalarda kollarının arasında tuttu. Sonunda kafasını salladı ve dişetlerinin üstünde doğrulup ağırlığının bir kısmını üzerinden kaldırdı. İlk kez görüyormuş gibi bana bakıyordu.

"Ah, Ana. Tanrı aşkına." Eğilip beni şefkatle öptü.

Güzel yüzünü okşayarak, "İyi misin?" diye soluğum. Başını eğdi der gibi salladı da sarımsık ve keskinlik karmakarışık görünümlü. Benim kayıp çocuğum. Nerede olduğunu en sonunda idrak edebilmek gibi kışkırttı ve bana dikkatle baktı.

Başgık bir sesle, "Sen?" diye sordu.

"Evet..." Altında kıpırdanırken, dudakları misik, şehvetli bir gülmeye büküldü.

"Beyaz Grey, sizin de ihtiyaçlarınız var," diye mırıldandı. Hızlı bir içiçek kondurup yataktan kalktı.

Karıların sırtucunda dizlerinin üstünde durdu ve beni dizlerinin hemen üstünden tutup popom yatağın kenarına gelecek şekilde çekti.

"Özün," diye mırıldandı. Oturduğumda saçlarını bir duvak gibi, omaklarının üstüne dökülüyordu. Bacaklarını olabildiğince ıvık etmiş, elleriyle, gri gözleri, gözlerimideydi. Ne yapacağını çok iyi biliyor, arkaya, ellerime yaslandım. Ama... o daha yeni... şey...

"O kadar güzelsin ki, Ana," diye soluğu. Bakır saçlı başını eğip içiçekler kondurarak sağ bacağımdan yukarı doğru turmanmasını istedi. Bütün vücudum beklentiyle kasıldı. Kafasını kaldırdı ve beyaz güleleriyle, uzun kırpıklarının arasından bana baktı.

Altı Tuncun. Dünya bacak aramın tepe noktasına toplanırken, hayırlım. Onu izlemek -Siktir- o kadar erotikti ki. Diliyle vücudumun en hassas noktasını okşarken izlemek. Ve hiç acıması yoktu, taciz ediyordu, tapınıyordu. Vücudum gerildi ve dik durma çabamın kollarım titremeye başladı.

"Hayır... ah," diye mırıldandım. Çok yavaş bir şekilde, uzun parmağımı içime kaydırırdı. Daha fazla dayanamayarak yatağın sırt üstü yığıldım ve üzerinde ve içimde gezinen ağrı ile parmaklarının tadını alırdım. İçimde, derinlerdeki o tatlı, çok tatlı noktayı çok yavaş ve nazik hareketlerle masaj yapıyordu. Ve bu kadardı işte... Bitmiştim. Başka hiçbir şeyim yoktu yüzünden sırtımı yay gibi gererek yatağın kenarından, adının anlaşılmaz bir telaffuzunu haykırarak sesinde peşladım. O kadar derinlerden ve ilkel bir duyguydu ki, benim yüzlümleri gördüm... Burnunu karnıma sürdüğünü ve beni yavaşça içiçeklere boğduğunu bir sis perdesinin arkasından izler gibi fark ettim. Uzamış saçlarını okşadım.

"Henüz senle içim bitemedi," diye mırıldandı. Ve daha ben Sustie'ye Yerküre'ye tam olarak dönmeden ellerini uzatıp kollarımı kavradı ve beni yataktan, dizlerinin üstünde durduğu yere, kulağına ve bekleyen ereksiyonunun üstüne çekti.

İçimi doldururken iç geçirdim. *Aman Tanrım.*

Kollarını bana sarıp kıpırdamama engel olurken, başımı ellerini arasına aldı ve beni öptü. Kollarını kasınca, derinlerden gelen banyo bütünü sertliği ve sıcaklığıyla hissettirdi. Popoma uzandı, beni kaldırdı ve kollarını yukarı doğru salladı.

"Ah," diye inledim. Yavaş, ah çok yavaş bir şekilde kalkıp sallanırken... tekrar kalkıp tekrar sallanırken, dudakları bir kez daha dudaklarıma örtüldü. Kollarımı boynuma dolayıp kendini yavaş yavaş ritmine teslim ettim. Kollarını kasıp üzerinde yükselip alıp almaya başladım... Harika bir his. Arkaya doğru eğilip başıma arkaya standı tatlı sevimizimin tadını çıkarırken, ağzım, başımın sessiz zindanlığı iyice aralanmıştı.

"Ana," diye seslendi ve üzerime eğilip boynumu öptü. Beni sıkı tutarak, içime bir girip bir çıkıyor ve muhteşem bir zamanlama ve akıcı, şehvetli bir güçle, beni yükseğe, daha yükseğe itiyordu. Beni böyle mahrem bir şekilde tutarken, içimden, çok derinlerden yüreğimin cennetten çıkma bir haz, dışarı akıyordu.

Kulağıma alkış bir sesle, "Seni seviyorum, Ana," diye fısıldadı ve beni tekrar kaldırdı. Yukarı, aşağı, yukarı, aşağı. Esasenide bir leşitirdiği ellerimi saçlarına kaydırdım.

"Ben de seni seviyorum, Christian." Gözlerimi açınca ona beni izlerken yakaladım ve oyun odasının yumuşak ışığında omuzları parlayan ağzına gördüm. Kibusu unutulmuşu benziyordu. Bedenime boşalmaya yaklaştığını hissederken, istediğimin bu olduğunu farkettilim. Bu bağ, aşkımızın bu şekilde ifadesi.

Alkış sesle, "Benim için boşal bebek," diye fısıldadı. Yüreğimin sesinin alkış tınısıyla kasılırken, gözlerimi samsık yandırdım ve yavaş

ben bir orgazmın ortasına yuvarlanarak gürültüyle boşaldım. Alın altında, hareketsiz kaldı ve kollarıyla beni samsık sararak o da uyuma ulaştı.

Beni sıcak bareketlerle kaldırıp yatağa yatırdı. Tamamen bitmiş ve uyuma ulaşmış halde, kollarının arasına uzandım. Burnunu boynuma sürdüm.

"Şimdi daha iyi misin?" diye fısıldadı.

"Evet."

"Yatağa gidelim mi? Yoksa burada uyumak mı istersin?"

"Evet."

"Başın Grey, konuşun benimle." Sesi eğlenir gibiydi.

"Evet."

"Elden gelenin en iyisi bu mu?"

"Evet."

"Gel, seni yatağa götüreyim. Burada uyumayı sevmiyorum."

İstemeye istemeye kıpırdadım ve yüzümü ona çevirdim. "Bekle," diye fısıldadı. İri iri açılmış gözlerini kırptırırken, masum ama aynı zamanda tamamen becerilimsiz ve kendinden hoşnut bir hali vardı.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

Eğri bir çocuk gibi kendini beğenmiş bir gülümsemeyle, "Şimdi iyim," dedi.

Ona, "Ah, Christian," diye azarladım ve güzel yüzünü usulca kapadım. "Kabusundan bahsediyordum."

İlkesi bir an dündü, sonra gözlerini yumdı ve bana daha sıkı sarılarak yüzünü boynuma gömdü.

"Konuşalım," diye fısıldarken, sesi boğuk ve kırıldı. Yüreğimin gıcırdağında bir kez daha yerinden oynadı. Onu daha sıkı sardım ve ellerini sırtında ve saçlarının arasında dolastırdım.

Tepkisi karşısında telaşlanarak, "Özür dilerim," diye fışkırdım. Kahretsin, bu ani ruhsal değişimlerine nasıl ayak uydurabiliyorsun ki? Kâbusu neyle ilgiliydi acaba? Detayları yeniden yapıtıp daha fazla acıya noden olmak istemiyordum. Onu bir dakika önceli oyculu çocuk haline geri döndürmek için yumuşacak bir sesle, "Her şey yolunda," diye mırıldandım. "Her şey yolunda," Rahatsızlanma için peş peşe tekrarladım.

Bir süre sonra usulca, "Haydi yatağa gidelim," dedi ve kalıp beni bombos ve açt içinde bıraktı. Saten çarşafı etrafıma sarıp peşime düşmeden önce, yerden kıyafetlerimi almak için eğildim.

"Burak, kalsınlar," dedi ve ne olduğunu anlamadan kendimi boynunda buldum. "Şu çarşafa takılıp boynunu kırmama istemiyorsun." Kollarımı boynuna doladım ve beni yatak odamıza taşıyan, tupe lanmasına sevinerek, burnumu boynuna sürttüm.

Gözlerim açılıverdi. Bir şeyler yolunda değildi. Hava hâlâ karanlık olmasına rağmen, Christian yatağa yoktu. Çalar saate bakınca, sabah üçü yirmi geçtiğini gördüm. Christian neredeydi? Sonra piyanoya duydum.

Yataktan hızla kalkıp sabahlığına kaptım ve koridordan odama koştum. Çaldığı melodi hüzünlüydü; daha önce de çalarken duyduğum acıklı bir şıttı. İnsanın içini sızlatacak kadar hüzünlü ezrikt odayı kaplarken, kapa eşliğinde duraksayıp bir ışık öbeğinin ortasında bel Christian'ı seyrettim. Neden bu kadar hüzünlü bir engi çalıyordu? Kollarımı kavuşturdum ve büyülenmiş halde, piyano çalıyor dinledim. Ama yüreğim salıyordu. Christian, neden bu kadar üzgünsin? Benim yüzümden mi? Bunu ben mi yaptım? Parçanın sonuna gelip içimden kez baştan başladığında daha fazla dayanamadım. Ben piyanoya yaklaşıpken kafasını kaldırmadı ama piyano sırasına yazmış okuma bilmem için kenara kaydı. O çalmayı sürdürürken, başımı omzuna

koşuldu. Saçlarını öptü ama parça bitene kadar durmadı. Kafamı kaldırıp ona baktığımda, temkinli bir ifadeyle beni süzüyordu.

"Seni uyandırdım mı?" diye sordu.

"Yanında olmadığın için uyandım. Bu parçanın adı ne?"

"Çağın. *En minor Prelüdləri*'nden biri." Christian duraksadı. "Adı bşılma."

Uzun elini tuttum. "Olanlar seni gerçekten sarstı, değil mi?"

Bir homurtu çıkardı. "Sorunlu bir pislik, karımı kaçırmak için deneme yapıyor. Karım söz dinlemiyor. Beni delirtiyor. Beni parçalayla durduruyor." Gözlerini kısa bir süre için kapattı. Geri açtığımda, katı ve sertti. "Evet, hayli sarıldım."

Elimi sıkıttım. "Özür dilerim."

Anam benimkine yasladı. "Rüyamda öldüğünü gördüm," diye fışkırdı.

"Ne?"

"Yerde yatıyordun, soğuktan ve bir türlü uyanmıyordun."

Ah, Eli.

"Hey, sadece kötü bir rüyaydı." Uzandım ve başımı ellerimin arasına aldım. Beni delip geçen gözlerine yansıyan sıkıntı, sarımsıydı. "Buradayım ve sen olmayınca yatağa üşüyorum. Lütfen yatağa dön." Elimi tuttum ve peşimden gelecek mi diye bekleyerek durdum. Sonunda, oda ışığı kalktı. Üzerinde pijama altı vardı ve her zamanki gibi, bşılardan düşecek gibi duruyordu. Parmaklarımı bel lastiğinin içinde dolandırmak istiyordum ama bu isteğime direndim ve onu yatak odasına geri götürdüm.

Üzerimde bana sımsıkı sarılmış halde, huzurla uyuyordu. Gevrek, beni sarmalayan sıcaklığın ve tenime değen teninin keyfini alırdım. Onu rahatsız etmek istemediğim için, hiç kıpırdamadım.

Tanrım, ne akşamda ama. Üzerimden bir tren, bir yük treni geçmiş gibi hissediyordum. Yanımda yatan ve uykusunda çok dağınık ve genç görünen adamın dün gece öyle harpalanmış halde olduğunu ve beni de harpaladığını inanmak güçtü. Gözlerimi tavana diktim ve Christian'ı her zaman güçlü ve hükmedici biri olarak düşündüğümü ama onun, kayıp çocuğumun aslında çok kırılgan olduğunu fark ettim. İçin garip tarafı, onun beni kırılgan olarak görmesi ve benim kırılgan olduğumu düşünmememdi. Onunla karşılaştırdınca, ben güçlüydüm.

Ama ikinize de yetecek kadar güçlü müydüm? Bana söylemeni yapacak ve kafasının rahat etmesini sağlayacak kadar? İç geçirdim. Benden çok fazla şey istemiyordu. Dün geceki konuşmamın ardından geçirdim. İkimizin de daha fazla çabalaması dışında bir karar almamıydık? İçin özü ben bu adamı seviyordum ve ikimiz için bir yol izlemem gerekiyordu. Bütünlüğümü ve bağımsızlığımı koruyacak ama onun için daha fazlası olmama izin verecek bir yol. Ben onun daha fazlasıydım, o da benim. Bu hafta sonu ona yeni bir endişe nedeni vermemek için özel çaba harcamayı kafaya koydum.

Christian kıpırdandı ve başını göğüsümden kaldırıp uykulu gülele bana baktı.

"Günaydın, Bay Grey." Gülümsedim.

"Günaydın, Bayan Grey. İyi uydunuz mu?" Yanımda gerindi.

"Kocam piyansız o korkunç gürültüyü çıkarmaktan vazgeçince evet, uyudum."

Mahcup gülümsemesini takıncına, içim eridi. "Korkunç gürültü ha? Bayan Kathie'ye bir e-posta gönderip haber vereceğiz."

"Bayan Kathie?"

"Piyano öğretmenim."

Kıldırıldım.

"Bu çok hoş bir ses," dedi. "Bugünümüz daha iyi bir gün olsun mı?"

"Tamam," diye onayladım. "Ne yapmak istersin?"

"Karada sevip hazırlandığı kahvaltısı ettikten sonra, onu Aspen'e götürmek isterim."

Ağzım açık bakakaldım. "Aspen mi?"

"Evet."

"Aspen, Colorado mu?"

"Ta kendisi. Tabii yerini değiştirmemişlerse. Sonuçta, bu deneyim için tam yirmi dört bin dolar ödedim."

Sartmı. "O senin parandı."

"Biraz paramız."

"Ben açık arttırmaya katılırken, senindin." Gözlerimi çevirdim.

Elisi bacağında gezdirirken, "Ah, Bayan Grey, siz ve şu göz pejmenter," diye mırıldandı.

Dikkatini dağıtmak için, "Colorado'ya gitmek saatlerce sürmeyecek mi?" diye sordum.

Piyano ulaştırken, ipeksi bir sesle, "Jetle gidersek sürmez," dedi.

Tabii ya. Kocamın bir jeti vardı. Nasıl unuttuğumdum? Eli, geceliğini de yanına sürükleyerek, vücudumdan yukarı kaymaya devam etti ve kısa süre içinde, her şeyi unuttum.

Taylor'ın Sea-Tac'teki piste, Grey Şirketler Topluluğu'nun jetinin beklediği yere götürdü. Seattle'da gri bir gündü ama havanın, kışın ipe kaymayan içimi durultmasına izin vermedi reddettim. Christian'ın beş yıl daha iyiydi. Bir şey onu çok heyecanlandırmıştı; Noel ağacı gibi etrafı ışık saçıyor ve büyük bir sırı olan küçük bir oğlan gibi renkte durmuyordu. Ne tür bir iş çevirdiğini merak etmiştim. Dağınık saçları, beyaz tişörtü ve siyah kot pantolonuyla enfes görünüyordu. Başın CEO'lüğün yakınından bile geçmiyordu. Taylor, jetin motorlarının önünde kayar gibi dururken, Christian elimi tuttu.

"Sana bir sürprizim var," diye mırıldandı ve parmak boğazını öptü.

Ona sırtarak baktım. "İyi bir sürpriz mi?"

"Umarım." Yüzünde sıcak bir gülümseme vardı.

Humm... Ne olabildi ki?

Sawyer ön koltuktan dışarı fırlayıp kapıyı açtı. Taylor da Christian'inkini açtıktan sonra, bagajdan valizlerimizi çıkardı. Uçağı girdiğinde, Stephan basamakların tepesinde beni bekliyordu. Kalkıp bakınca, yardımcı pilot Beighley'nin gösterişli gösterge panelindeki düğmelerle uğraştığını gördüm.

Christian ve Stephan el sıkıştılar. "Günaydın, efendim." Stephan gülümsüyordu.

"Son anda haber vermeme rağmen, ayarladığınız için teşekkürler." Christian pilota sınıtı. "Misafirlerimiz geldiler mi?"

"Evet, efendim."

Misafirler mi? Döşünce nefesim kesildi. Kate, Elliot, Mia ve Ethan gülümseyerek krem rengi koltuklarda oturuyorlardı. Vay canım! Hemen Christian'a döndüm.

"Sürpriz" dedi.

Sevincimi ve duyduğum mutluluğu bastırmaya çalışarak "Nasıl? Ne zaman? Kim?" diye zıvaladım.

"Arkadaşlarını yeterince görmediğini söylödin." Onun sükri ve ötür çiler gibi, çarpak bir gülümsemeyle baktı.

"Ah, Christian, teşekkürler." Kollarımı boynuna doladım ve onu herkesin önünde, aklıla öptüm. Ellerini kollarıma yerleştirdi, pantolonunu kot pantolonunun kemer halkalarına geçirdi ve öpücümün daha da derinleştirdi.

Ah Tanrım.

"Bunu biraz daha sürdürürsen, seni yatak odasına sürükleyeceğim," diye mırıldandı.

Dudaklarını dudaklarından uzaklaştırmadan, "Buns cüret edemem," diye fısıldadım.

"Ah, Anastasia." Başını sallarken, sırtıyordu. Beni bıraktı ve başını öne eğdi, eğer, bacaklarını kavradı ve beni omzuna kaldırdı. "Christian! Beni yere bırak!" diye cırlıyarak poposuna bir tokat indirdim.

Döşip kokpote girerken, bir an için Stephan'ın gülümsemesini gördüm. Taylor eşikte durmuş sırtına bastırmaya çalışıyordu. Christian bütün yalvarmalarımı ve sonuçsuz debelenmemi yok etmek der kabinin içinde tekli koltuklarda karşılıklı olarak Mia ve Ethan'ın ve Kate'le çalın bir şebek gibi tezhürat yapan Elliot'un arasından geçti.

Biri misafirimize, "İzinizle," dedi. "Karımın baş başa konuşmam gerek."

"Christian!" diye bağırdım. "İndir beni!"

"Zaman gelince bebek."

En süslü de olsa Min, Kate ve Elliot'ın güldüklerini gördüm. Christian! Bu hiç komik değildi; utandırıcıydı. Biz kabinde gölden beklerken, Ethan bize ağız bir karanlık ve tamamen şoke olmaya hazır buldük.

Christian kabinin kapısını arkasından kapatıp beni vücudundan ayık, tek tek bütün kas ve kirşlerini hissedebileceğim şekilde, ağır ağır kayarak yere bıraktı. Bana çocuksu bir sırtıyla bakarken, kabinin son derece hoşnut görünüyordu.

"Sizi gösteriydi, Bay Grey." Kollarımı göğsüme kavuşturdum ve ona yapacak bir gücümle baktım.

"Yok eğleneliydi, Bayan Grey." Ve sırtığı daha da büyüdü. Ah, Tanrım. O kadar geniş duruyordu ki.

"Bunu sürdürecektir misin?" Bu konuda ne hissettiğinden emin olamayarak, tek kağıdı kaldırdım. Demek istediğim, diğerleri beni duyacaklardı, tanırsın. Birden utanmıştım. Yatağa kayıp daha bir bakış atarken, düğün gecemizi hatırlayıp kızardığımı hissettim. Din o kadar çok konuşmuş, o kadar çok şey yapmıştı ki. Bilmeyen bir engin üstünden atlamış gibi hissediyordum ama asıl sorun buydu. Bilmiyor olmasa. Gözlerim Christian'ın yoğun ama keyifli bakışlarıyla buluştu ve yüzümün ifadesizliğini koruyamaz oldum. Sırılsık fazla buluşuyordu.

Bana doğru bir adım atarken, ipeksi bir sesle, "Sanırım misafirimizi bekletmek kabalık olur," dedi. İnsanların ne düşündüğünü önemsemeye ne zaman başlamıştı? Kabinin duvarına doğru bir adım geri çekilince beni esir aldı ve vücudundan yayılan ısıyla yerine sabitledi. Eğildi, burnumu burnuma sürttü.

"İyi bir sürpriz miydi?" diye fısıldarken, sesinde bir kaygı tane vardı.

"Ah, Christian muhteşem bir sürpriz." Elimi göğsünden yukarı kaydırıp boynuma doladım ve onu öptüm.

Geri çekilirken, saçlarını okşayarak, "Bunu ne zaman organize ettin?" diye sordum.

"Din gece, uykum kaçınca. Elliot ve Mia'ya e-posta attım ve işte buradalar."

"Çok düşüncelisin. Teşekkürler. Harika zaman geçireceğizden eminim."

"Umarım. Basından uzak durmanın Aspen'de evdekinden daha kolay olacağını düşündüm."

Papazıziler! Haklıydı. Escala'da kalsaydık, eve mahkum olcağıktık. Bu sabah Taylor hızla geçenler çalışan kameraları ve birkaç fotoğrafçının göz kamaştıran flaşlarına hatırlayınca, sırtımdan ısı bir ürperti indi.

"Gel. Yerimizi alsak iyi olacak. Stephan birazdan kalkar." Bana elini uzattı, birlikte kabinde döndük.

Biz içeri girince, Elliot bir tezahürat tuttu. Şaka yolla "Bu geliş için en hızlı uçuş için hizmetti," diye selend.

Christian onu duymazdan geldi.

"Lütfen yerlerinizi alın, bayanlar, baylar. Birazdan kalkış için piste giriyoruz." Stephan'ın sakini ve otoriter sesi kabinde yankılandı. Düğün gecesindeki uçuşa da olan esmer kadın -şey... Nafite miydi? -uçuş mutfak komandanı çıktı ve boşalan kahve fincanlarını topladı. Natalia... Ah, Natalia'ydı.

Melamayı andıran bir sesle, "Günaydın, Bay Grey, Bayan Grey," dedi. Neden beni bu kadar rahatsız ediyordu? Christian'ın kendi beyazına göre, çekici bulduğu için genelde esmerleri işe almıyordu. Neden arkasındaki yerine geçip Elliot ve Kate'in karşısındaki yerini alan, Natalia'ya kıbar bir gülümseme gönderdi. Christian'ın yanındaki yerine oturup kemerimi bağlamadan önce, Kate ve Mia'yı çabucak kuzakladım ve Ethan ile Elliot'a el salladım. Christian elini dizime yerleştirip çekilme sıklığı. Misafirlerimiz olmasana rağmen, rahatlamış ve mutlu görünüyordu. Acaba neden böyle -kontrol manyağığın dan tamamen uzak- olamıyor diye düşündüm.

"Umarım yürüyüş botlarını almışsındır," dedi sıcak bir sesle.

"Kayağa gitmiyoruz muyuz?"

"Aşağıda bayağı bir uğraş gerektirirdi," dedi keyifle.

Ah, tabii ya.

Elliot araya girdi. "Kayak yapıyor musun, Ana?"

"Hayır." Christian elini dizimden çekip elimi tuttu.

"Kardeşimin sana öğretebileceğinden eminim." Elliot bana göz kırptı. "Yoklarda gayet hızlıdır."

Ve kızarmamak elimde değildi. Christian'a baktığımda, dudakları gölülerle Elliot'a bakıyordu ama bence neşesini saklamaya çalışıyordu. Uçak iberi doğru sarıldı ve piste doğru ilerlemeye başladı.

Natalia uçağın güvenlik prosedürlerini net ve çınlayan bir sesle aktardı. Lacivert, kısa kollu bir gömlek ve dişe doğru daralan siyah renk bir etek giymişti. Makyajı kusursuzdu; gerçekten bayağı iyi bir kızdı. Bilinçaltım bana tek sıraya inceltilmiş kaşlarından içeri kıldırdı.

Kate iğneleyici bir ses tonuyla, "Sen iyi misin?" dedi. "Yani Hyde olayından sonra?"

Başımı eğdim. Hyde meselesini ne düşünmek ne de konuşmak istiyordum ama görünüşe bakılırsa, Kate'in başka planları vardı.

Benzersiz tarzıyla konuya en hassas noktasından dalarak "Ne den cinnet geçirmiş?" diye sordu. Daha fazla sorgulama yapmayı hazırlanarak saçını arkaya attı.

Christian onu serinkanlı bir bakışla süzerek, omuz silkti. "Kısa tekmeyle basıp kovdum," dedi açıkça.

"Ah? Neden?" Kate başını yana yatırdı ve tam Nancy Drew havasına girdiğini anladım.

"Bana asıldı," diye mıldandım. Masanın altından Kate'e bir tekme indirmeye çalıştım ve iskaladım. Kahretsin.

"Ne zaman?" Kate gözlerini bana dikti.

"Asırlar önce."

Tükürükler saçarak, "Sana asıldığından hiç habsetmemiştin" dedi. Özer diler gibi omuz silktim.

Kate, "Sadece bununla ilgili bir garez olamaz, elbette. Demek istediğim tepkisi bayağı uç noktada," diye devam etti ama jüri sorularına Christian'a yönelmişti. "Zihinsel olarak sağlıklı mı? Ya elindeki siz Grey'lerle ilgili bilgilere ne demeli?" Christian'ın bu şekilde kurcalaması tüylerimi diken diken etmişti ama benim hiçbir

şey bilmediğime ikna olduğu için, bana soramıyordu. Can sıkıcı bir diyalogdu.

"Detroit'te bir bağlantısı olduğumu düşünüyoruz," dedi Christian. Sesi daha nazık çıkmıştı. Ah, Kate, lütfen artık vazgeç.

"Hyde'de Detroitli mi?"

Christian başıyla onayladı.

Uçak huzurlarken, Christian'ın elini daha sıkı tuttum. Bana güven vererek ister gibi baktı. Kalkış ve inişlerden nefret ettiğimi biliyordu. Elini sıkı ve beni sakinleştirmek için baskırmağıyla parmak boğumlarımı sıkıyordu.

Elliot göğsü fırlamak üzere olan küçük bir jetin içinde pistte son bir denetimsiz geçişine olduğu kadar Christian'ın Kate'e gittikçe artan kabalığına da aldırmayarak, "Onun hakkından ne biliyorsun?" diye sordu. Kate öne eğildi ve kulak kesildi.

Christian doğrudan Kate'e hitaben, "Bunlar kayıt dışı," dedi. Kat'in ağız ince bir çizgi halini aldı. Ah, Kahretsin.

Christian, "Hakkında çok az şey biliyoruz," diye devam etti. "Bebek izler korumasında ölmüş. Annesi kendini içkiye vermiş. Çocukken bir balık aileden diğerine ve bir beladan diğerine atlayıp durmuş. En fazla araba hırsızlığı geliyor. İslahevinde kalmış. Annesi bir sosyal yardım programı sayesinde toparlanınca, Hyde'de kendine gelmiş. Princeton'dan burs almış."

"Princeton mu?" Kate'in ilgisini çekmişti.

"Evet. Zeki bir oğlan," Christian omuz silkti.

"O kadar da değil. Yakalandı," dedi Elliot.

Kate, "Ama bu numarayı tek başına çevirmiş olamaz, değil mi?" diye sordu.

Christian yamada gerildi. "Henüz bilmiyoruz." Sesi fazla sakindi. Lazer olan. Otuzun birlikte hareket eden biri olabilir miydi? Dendüm ve Christian'a dehşet dolu bir bakış gönderdim. Bir kez daha elimi

sıktı ama gözlerimin içine bakmadı. Uçak sansızından havalandı, midemde korkunç çökme duygusunu hissettim.

Sadece onun duyulması için Christian'a iyice sakalıp, "Ke yaşımda?" diye sordum. Neler olup bittiğini bilmeyi ne kadar istemiş de, Kate'in sorularını teşvik etmek istemiyordum. Christian'ın etiketlerini biliyordum ve Kektelygate olayından beri, kara listemde olduğundan emindim.

"Otuz iki. Neden?"

"Merak ettim. Hepsi bu."

Christian'ın ağzı gerildi. "Hyde'i merak etme. O pişkin kiki altına alınmasına seviniyorum." Beni neredeyse azarlamıştı ama ses tonunu duymadan gelmeyi seçtim.

"Birişiyte ortaklaşa hareket ettiğini düşünüyor musun?" Bu her kasının da için içinde olabileceği düşüncesi, midemi bulandırmıştı. Bu işin bitmediği anlamına gelirdi.

"Bilmiyorum," diye yanıtlarken, Christian'ın çenesi bir kez daha kasıldı.

"Belki de sana garazi olan biri?" diye akıl yürüttüm. Kahyon. Umanas o sırtlık cüce değildi. "Elena gibi?" diye fısıldadım. Adam yüksek sesle andığının farkındaydım ama sadece Christian duyabiliirdi. Kate'e kaygılı bir bakış attım ama ona kızması gibi görünce Elliot'la derin bir konuşmaya dalmıştı. Hmm.

"Onu şeytanlaştırmak gerçekten hoşuna gidiyor, değil mi?" Christian gözlerini çevirdi ve tiksintiyle kafasını salladı. "Garazi olabilir ama bu tür bir şey yapmaz." Gri bakışlarını gözlerime sabitledi. "On konuşmayalım. En sevdiğim sohbet konusu olmadığımı iyi biliyorum."

Bilmek isteyip istemediğinden emin olamayarak, "Özneliğin leştin mi?" diye sordum.

"Ara, doğum günü partinden bu yana onunla konuşmadın. Lütfen kapat bu konuyu. Onun hakkında konuşmak istemiyorum." Elli-

notu ve parmak boğumlarını dudaklarına sürdü. Gözleri gözlerimi bulup görünce, bu sorgulamayı şu anda sürdürmemem gerektiğini anladım.

Elliot, "Kendinle bir oda bulan," diye takıldı. "Ah, doğru ya zaten bir odası var ama ihtiyacımız uzun sürmüyor."

Christian kafasını kaldırdı ve Elliot'a sakın bir ifadeyle baktı. Restoran over taşımayan bir sesle, "Siktir git, Elliot," dedi.

"Aldap ben sadece olanı söylüyorum." Elliot'un gözleri neşeye parlıyordu.

Christian kaşını kaldırarak, alaycı bir sesle, "Sanki anlarımışın gibi" dedi.

Elliot bu espriden hoşlanarak sırttı. Beni işaret ederek, "İlk kız arkadaşıyla evlenen sensin," dedi.

Ah, kahretsin! Bu iş nereye gidiyordu? Kızardım.

"Beni suçlayabilir misin?" Christian bir kez daha elimi öptü.

"Hay." Elliot gülerken kafasına salladı.

Ben kıvrırken, Kate, Elliot'ın bacağına bir şaplak indirdi.

Taahhüt gibi davranmayı bırak," diye azarladı.

Christian sırtarak, "Kız arkadaşının sözünü dinle," dedi. Biraz önceki endişesi dağılmışa benzeyordu. Yükseklik yüzünden kulaklarım tıka ve uçak dengesini sağlarken, kabindeki gerilim de dağıldı. Kate, Elliot'a yüzünü buruşturdu. Himm... Aralarında bir şeyler mi değişti? Emin olmadım.

Elliot haklıydı. İşin iremisi karşısında bir homurtu çıkardım. Ben Christian'ın ilk kız arkadaşaydım ve şimdi de karısı olmuştum. Onu hayranlık ve kötü kalpli Bayan Robinson sayılmazdı. Ama Elliot'un onlardan haberi yoktu ve belli ki Kate de ona anlatmamıştı. Arkadaşına gülümsedim, o da bana bir sırı paylaşıp gibi göz kırptı. Karılam Kate'de güvendiği.

Stephan "Pekâlâ, bayanlar ve baylar. Yaklaşık otuz iki bin kişi yükseklikte seyredeceğiz ve tahmini uçuş süremiz bir saat elli dört dakika," diye ilan etti. "Artık kabinin içinde istediğiniz gibi hareket edebilirsiniz."

Natalia bir anda mutfak bölümünden çıktı.

"Kahve ikram edebilir miyim?" diye sordu.

BÖLÜM ON ÜÇ

Sarıç Feld'a, yerel saatle saat 12:25'te, hiç sorunsuz indik. Stephan uçup ana terminalden biraz uzakta durdardı. Pencerelerden içiş bir VW minibüsün bizi beklediğini gördüm.

"İyi iniş." Jetten inmeye hazırlanırken, Christian sırtarak Stephan'ın elini sıktı.

"Bütün mesele yoğunluk yüksekliğinde, efendim." Christian da gülmüyordu. "Beighley matematikte çok iyi."

Christian, Stephan'ın yardımcı pilotunu başıyla selamladı. "Hadi, Beighley. Pürüzsüz bir iniş oldu."

"Teşekkürler, efendim." Pilot kendinden emin bir ifadeyle gülmüştü.

"Bütün sezonun tadını çıkarın, Bay Grey, Bayan Grey. Yarın görüşürüz." Stephan inmemiz için kenara çekilince, Christian elimi ona ve beni uçağın basamaklarından, Taylor'ın yanında beklediği minibüse indirdi.

Taylor sürgülü kapıyı açarken, Christian biraz şaşkın bir halde, "Merhaba!" dedi.

Taylor ona biraz gergin ve suçlu bir gülümsemeyle baktı ve başını eğdi.

Christian derhal yatışarak, "Son dakikada ancak bu kadar oluyordunuz," dedi. Taylor valizlerimizi almak üzere uçağa döndü.

Christian gözlerinde muzip bir parıltıyla, "Minibüsün arkasından oynamak ister misin?" diye sordu.

Kükürdüm. Bu adam kimdi ve son birkaç gündür ortalıkta nasıl estiren Bay İnanılmaz Derecede Öfkeli'ye ne yapmıştı?

Mia, Ethan'ın yanında, arkamızda duruyordu ve esbersizdi. "Haydi, binin artık," diye seslendi. Minivana binip arka taraftaki iki küçük koltuğa oturduk. Christian'a iyice sokuldum. Koluna kollarımı arkasından omzuma doladım. Mia ve Ethan önümüzdeki koltuğa yerleşirken bana, "Rahat mısın?" diye sordu.

"Evet." Gülümseyince alnımı öptü. İzah edemeyeceğim bir nedene bugün müthiş utangaç hissediyordum. Neden? Dün gece yüzünden miydi? Yanımızda birileri olduğu için mi? Tam olarak adını koyamıyordum.

Taylor valizleri yüklemek için bagaj kapısını açarken, Kate ve Elliot da bize katıldılar. Beş dakika sonra yola çıkmıştık.

Aspen'e doğru yol alırken, pencereden dışarıya baktım. Ağaçlar yeşildi ama yaklaşan sonbahar, yer yer sarıran yapraklarını uçurarak kendini hissettiriyordu. Gökyüzü, batı yönündeki koyu bulutlar arasında masmaviydi. Uzakta heybetle yükselen Rocky Sırağları'nın çevriliydi ve en yüksek zirve tam karşımızda kalıyordu. Tepeleri yemyeşildi, en yükseklerinin zirvesiyle karla kaplıydı ve bir çocuktan elinden çıkmış bir resmi andırıyordu.

Zengin ve ünlülerin kışık oyun bahçesindeydik. Ve benim boz ruda bir evim vardı. Buna inanamıyordum. Christian'ın servetinin boyutlarına idrak ettiğim anlarda hissettiğim o tanıdık humursuzluk ruhumun derinliklerinden yükselip kendimi suçlu hissetme nedeni oldu. Bu hayat tarzını hak etmek için ne yapmıştım? Ağık almadık düpnde hiçbir şey.

Ethan dönüp, "Daha önce Aspen'e gelmiş miydin, Ana?" diye sorunca, daldığım düşüncelerden uyandım.

"Hayır, bu ilk gelişim. Sen gelmiş miydin?"

"Erpediğimizde Kate ve ben buraya sık sık gelirdik. Babam kışık çok düşkündür. Annem o kadar sevmeyi gerçi."

"Kocaman bana kayak yapmayı öğreteceğini umuyorum." Başımı eğip erkeğime baktım.

Christian, "Çok beklersin," diye marıldandı.

"Hemen öğrenirim!"

"Beynini kirabolursun." Gülümsemesi kaybolmuştu.

Ah Tartışıp tadını kaçırmak istemediğim için konuyu değiştirdim. "Ne ev ne zamandır senin?"

"Yaklaşık iki yıldır. Artık sizin de eviniz, Bayan Grey."

"Biliyorum," diye fısıldadım. Nedenise bunu biliyor ama inanamıyordum. Eğildim, çenesine bir öpücük kondurdum ve bir kez daha yanına sokulup Ethan ve Elliot'la şakalaşıp gülüşmesini dinledim. Mia da arada lafa karışıyordu ama Kate sessizdi. Jack Hyde ya da başka bir konuyu mu dalmıştı acaba? Sonra hatırladım. Aspen'deydik. Christian'ın evi Gia Matteo tarafından yeniden tasarlanmış ve Elliot tarafından inşa edilmişti. Acaba aklımı kuralcalayan bu muydu? Gia'yla olan geçişleri yüzünden bunu ona Elliot'ın önünde soramazdım. Ben Kate, Gia'nın evle bağlantısından haberdar mıydı? Kafasını aya kaldırıyor olabileceğini merak ederek kaşlarını çatıttım ve yalnız başına sormaya karar verdim.

Aspen'in merkezinden geçtik. Kasabayı incelerken keyif yerine mi. Çoğu kırmızı tuğladan inşa edilmiş alçak binalar, İsviçre tarzı bahçeler ve yüz yılın başından kalma, komik renklere boyanmış sarıya kıyık ev. Yerel nüfusun zenginliğini ele veren bir yığın banka ve tasarımı mağazası. Elbette Christian buraya uygundu.

"Neden Aspen'i seçtin?" diye sordum.

"Ne?" Bana anlamayan gözlerle baktı.

"Bir ev almak için."

"Çocukken annem ve babam bizi buraya getirirlerdi. Kayağı yapmayı burada öğrendim ve burayı severim. Umarım sen de severim, aksi takdirde evi satın başka bir yer seçmemiz gerekecek."

O kadar basitti yani!

Seçimin önüne düşen bir tutamına kulağının arkasına sıkıştı. "Bugün çok hoş görünüyorsun," diye marıldandı.

Yanaklarını kızardı. Üzerinde alt tarafı seyahat kıyafetleri vardı. Kot pantolon, tişört ve lacivert, hafif kumaştan bir ceket. *Lord* olmasın. Neden utanıyordum ki?

Beni şefkatli, tatlı ve sevgi dolu bir şekilde öptü.

Taylor bizi kasabadan çıkardı ve dağ yolundan kıvrılarak valinin diğer tarafına doğru turmanmaya başladı. Yukarı çıktıkça beyazlanıyordum, Christian ise geriliyordu.

Bir virajı dönerken, "Sorun ne?" diye sordum.

"Umarım beğenirsin," dedi. "Geldik."

Taylor yavaşladı ve gri, bej ve kırmızı taşlardan yapılmış bir girişten geçti. Araç yolu boyunca ilerledi ve sonunda gösterdiği bir binanın önünde durdu. Dik eğimli bir çatısı ve kapının her iki yanına sıralı pencereleri olan ev, koyu renk ahşap ve girişteki taşlardan inşa edilmişti. Göz alıcı, modern ve sadeydi; tam Christian'ın tarzıydı.

Misafirlerimiz minzübsten inerlerken, bana, "Eviniz," dedi.

"İyi görünüyor."

Bana bilim projesini ya da ona benzer bir şeyi göstermeye başlamıyormuş gibi şıldıran gözlerle ve kaygılı ama heyecanlı bir sesle, "Gel. Bakalım," dedi.

Mia eşikte bir kadının durduğu kapının basamaklarını kıvrak turmandı. Kadın ufak tefekti ve kuzguni saçları griye dönmeye başlamıştı. Mia kadının boynuna atılıp sımsıkı sarıldı.

Minzübsten ineneme yardım eden Christian'a, "O kim?" diye sordum.

"Bayan Bentley. Kocasıyla birlikte burada yaşıyor. Eve hoş kulaak deyolarız."

Anas Tanrı... Yeni çalışanlar ha?

Mia tanıştımın merasimine geçmişti. Önce Ethan'ı, ardından da Savi tanıttı. Elliot da Bayan Bentley'i kucakladı. Taylor mini-bizi bğalırken, Christian beni elimden tutup ön kapıya götürdü.

"Hoş geldiniz, Bay Grey," Bayan Bentley gülümsüyordu.

"Carmella, bu benim karım, Anastasia," dedi Christian gururlu. *Adını söyleyip biçimi kalbimin yerinden oynamasına neden oldu.*

"Bayan Grey," Bayan Bentley beni saygıyla selamladı. El sıkıştık. Christian'a ailenin geri kalan kısmına davrandığından daha resmi davranmamıştım.

"Umarım uçuşunuz iyi geçmiştir. Havanın hafta sonu boyunca ılıman bekleniyor ama kesin olarak bilemeyiz tabii." Arkamızdaki koyu renk bulutları süzdü. "Öğle yemeği istediğiniz anda hazır." Koyu renk güdeleri şıldıyarak gülümsedi. Ona hemen ısınmıştım.

Christian beni kucaklayarak ayaklarını yerden kesti.

"Ne yapıyorsunuz?" diye ciyakladım.

"Sizi bir eşikten daha geçiriyorum, Bayan Grey."

Beni geniş holden içeri taşıırken gülümsedim. Kısa bir öpücüğün ardından parke zeminine, ayaklarımın üstüne indirdi. İç dekorasyon sadeydi ve bana Escala'daki salonu hatırlatmıştı: bembeyaz duvarlar, koyu renk ahşaptan mobilyalar ve soyut modern sanat eserleri. Hol, odaya hükmeden taş şöminenin etrafını çevreleyen üç kırık beyaz kanepenin bulunduğu geniş bir oturma alanına açıyordu. Odaya sadece kanepelerin üstüne serpiştirilmiş yumuşak yastıklar renk katıyordu. Mia, Ethan'ı elinden tutup evin derinliklerine sürükledi. İhtilafından bakarken, Christian'ın gözleri kısılmış, dudakları zırmıştı. Kafasını salladı ve bana döndü.

Kate yüksek sesle ısıklı çalarak, "Güzel yer," dedi.

Etrafına bakınca, Elliot'in valizler için Taylor'a yardım ettiği gördüm. Bir kez daha, Kate'in bu evde Gia'nın da parmağı olduğunu bilip bilmediğini merak ettim.

Christian bana, "Evi görmek ister misin?" diye sordu. Mia ve Ethan konusunda her ne düşündüyse şimdi salınmıştı. Çok beyazad görünüyordu. Yoksa kaygılı mıydı? Ayırt etmesi güçtü.

"Elbette." Serveti beni bir kez daha afallatmıştı. Burası kaç parı ederd? Ve benim en ufak bir katkı olmamaştı. Kasa bir an için, Christian'ın beni Escala'ya ilk kez götürdüğü güne döndüm. O zaman da afallamıştım. Bilinçaltım, *Ama sonradan alıştır,* diye teslad.

Christian kaşlarını çatı ama elimi tutup bana odanın gösterdi. Son moda mutfak açık renk mermer tezgâhlar ve siyah dolaplarla oluşuyordu. Alt katta etkileyici bir şarap mahzeni ve plazma TV, yumuşak kanepeler ve bir bilardo masasının olduğu geniş bir oturma odası vardı. Christian beni bilardo masasına ağzım açık bakarken yakalayınca kıpırcımın kosıldım.

Gülerinde ahlaksız bir purıltıyla, "Bır el oynamak ister misin?" diye takıldı. Kafamı sallayınca, alın bir kez daha kıvrıştı. Elimi yeniden tuttu ve beni bu kez üst kata çıkardı. Üst katta, her birinin ayrı banyosu olan dört yatak odası vardı.

Ana yatak odası insimlmazdı. Yatak kocamandı -evdeki yatap mardan daha büyük- ve Aspen'e ve yemyeşil kocaman bir pencere bakıyordu.

"Ajax Dağı," dedi Christian beni temkinli gözlerle süzerek "Ya da Aspen Dağı, hangisini tercih edersen." Parmaklarını siyah lat pamolucaun kemer halkalarına geçirmiş halde, eşikte duruyordu.

Başımı eğdim.

"Çok sessizsin," dedi.

"Çok hoş, Christian." Ve birden, delicesine Escala'ya dönmek istediğiydim.

Beş uzan adımıma karşına dikildi ve çenemi tutup dudaklarını dişlerinin kısılcısından kurtardı.

Gülerini gözlerimden ayırmadan, "Sorun ne?" diye sordu.

"Çok zenginsin."

"Evet."

"Bazen servetin büyüklüğü karşısında şaşırıp kalıyorum."

"Servetimizin."

Otomatik olarak, "Servetimizin," diye mırıldandım.

"Stres yapma, Ana, lütfen. Alt tarafı bir ev."

"Giz burada tam olarak ne yaptı?"

"Giz" Şaşkın bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı.

"Evet. Burayı yeniden tasarlayan oydu, değil mi?"

"Evet. Alt kattaki oturma odasını tasarladı. İnşaatını Elliot yaptı."

Elmi saçlarının arasından kaydırırken bana çatık kaşlarla baktı. "Yeni Gia'dan bahsediyoruz?"

"Elliot'a bir kaçamak yaşadıklarını biliyor muydun?"

Christian bir an anlaşılmaz bir ifadeyle baktı. "Elliot, Seattle'in büyük şaşınluğunu becermiştir, Ana."

İç geçirdim.

"Acladığım kadarıyla daha çok kadınları," diye espri yaptı. Sa-
nın iladen ona komik gelmişti.

"Hayır."

Christian başını eğdi. "Gerçi beni ilgilendirmez." Ellerini havaya kaldırdı.

"Kate'in bildiğini sanmıyorum."

"Bunu herkese anlattığını ben de sanmıyorum. Kate de bildiklerini kendisi saklar gibi görünüyor"

Şek olmuştum. Tatlı, mütevazı, sarışın, mavi gözlü Elliot? Hayret içinde bakakaldım.

Christian başına yana eğerek beni sözdü. "Mesele Gia ya da Elliot'ın önlerine çıkan herkesle yatmaları olamaz."

"Biliyorum. Özur dilerim. Bu hafta olanlardan sonra... ben as-dece..." Birden ağlamaklı hissederek omuz sülktüm. Christian rahatlamış benziyordu. Beni kollarının arasına çekti ve sımsıkı sarıladı burnunu saçlarının arasına göndü.

"Biliyorum. Ben de üzgünüm. Gevşeyelim ve keyfimize bakalım olur mu? Burada kalabilir, kitap okuyabilir, televizyonda berbat şeyler izleyebilir, alışverişe gidebilir, yürüyüşe hatta balık tutmaya gidebilirsin. Ve Elliot hakkında söylediklerimi unut. Patavatsızlık ettin."

Burnuma göğüsüne sürterek, "Neden sana sürekli takıldığını açıklıyor aslında," diye mırıldandım.

"Geçmişim konusunda gerçekten en ufak bir fikri yok. Sana söyledim. Ailem eşcinsel olduğumu sanıyordu."

Kıkırdadım ve kollarının arasında gevşemeye başladım. "Ben de bekârlık yemini ettiğimi sanıyordum. Ne kadar yanlışmış." Kollarını ona sararken Christian'ın eşcinsel sanılmasının ne kadar saçmı olduğunu düşündüm.

"Bayan Grey, yoksa bana gülüyor musunuz?"

"Belki biraz," diye kabul ettim. "Biliyor musun, asıl anlattığının neden bu evi aldığın."

"Ne demek istiyorsun?" Saçımı öptü.

"Teknen olmasına anlıyorum ve iş için New York'ta bir yerin var ama buradaki neden? Birlikte geldiğin kimse de yoktu."

Christian durdu ve birkaç saniye boyunca sessiz kaldı. "Seni bekliyordum," dedi yumuşak bir sesle. Gözleri ıslıklı, koyu bir griye dönmüştü.

"Bu... bunu söylemen çok hoş."

"Bu doğru. O zaman bilmiyordum." Mahcup gülümsemesiyle güldü. "Beklediğin için memnunuz."

"Siz beklenmeye değersiniz, Bayan Grey." Parmağıyla çenesini süken kıldırda ve başını eğip beni şefkatle öptü.

"Siz de öyle." Gülümsedim. "Gerçi kendimi hâle yapmış gibi hissediyorum. Senin için hiç beklemem gerekmedi."

Sırtı. "O kadar büyük bir ödül müydü?"

"Christian sen piyangosun, kansere çaresin ve Aladdin'in lam-lamındaki üç döşğin bir araya gelmiş halisin."

Tek kaşına kaldırdı.

"Bunu ne zaman anlayacaksınız?" diye azarladım. "Sen birçok insanı evlemek için can atacağı bir adamsın. Ve sebebi bunlar değil! Elimle etrafımızdaki lüksü işaret ettim. "Burası." Elimi kal-tım üstüne koyunca, gözleri iri iri açıldı. Kendinden emin, seksi kocan gitmişti; karşında kayıp bir çocuk vardı. "İnan bana, Christian, listen," diye fısıldayarak yüzünü tuttum ve dudaklarını dudaklarına çektim. İhadi. Nedeni söylediğim şey miydi yoksa şevvet miydi bilmiyordum. Dudaklarımı dudakları üzerine örterek ve dilimle ağzımı sıkarak emu öptüm.

Dimiz de nefessiz kalınca geri çekildi ve beni şüpheli gözlerle baktı.

Kapınlıkla, "Seni sevdiğimi o olağanüstü kalınlıktaki kafana ne zaman sokacaksın?" diye sordum.

Yatımda. "Bir gün," dedi.

Bu bir ilerleme sayılırdı. Gülümsedim ve onun mahcup gülümsemesiyle ödüllendirildim.

"Gel. Öğle yemeği yiyeelim. Diğerleri nerede kaldığının meraklıları. Ne yapmak istediğimizi de konuşabiliriz."

"Ah, hayır!" dedi Kate birden.

Bütün gözler ona çevrildi.

"Bakın," diyerek pencereyi işaret etti. Dışarıda bardaktan boşanırcasına bir yağmur başlamıştı. Bayan Bentley'nin hazırladığı karışık mezelardan oluşan İtalyan ziyafetini ve bir ya da iki şişe Frascati'yi mideye indirmiş halde, mutfaktaki koyu ahşap masanın etrafında oturuyorduk. Taka basa doymuş ve alkolün etkisiyle biraz mayımlaşmışım.

Eliot, "Bizim yürüyüş yalan oldu," diye marıldanırken biraz rahatlamış gibiydi. Kate ona yüzünü buruşturarak baktı. İkisinin arasında kesinlikle bir şeyler dönüyordu. Hepimize karşı son derece rahat ama kendi aralarında gergindiler.

Mia, "Kasabaya inebiliriz," diye şakıdı. Ethan ona sırıttı.

Christian, "Balığa çıkmak için mükemmel bir hava," dedi.

"Ben tercihim balıktan yana kullanıyorum," dedi Ethan.

Mia el çırpı. "Ayrılalım. Kızlar alışverişe, oğlanlar sıkı dikiş ambartlarını yapmaya."

Mia'ya hoşgörüyle bakan Kate'e döndüm. Balık ya da alışveriş. Tanrım müthiş seçeneklerdi ama.

Christian, "Ana, sen ne yapacak istersin?" diye sordu.

"Bana her şey uyar," diye yalan söyledim.

Kate benimle gözgöze geldi ve dudaklarını "alışveriş" diye oynattı. Belki de konuşmak istiyordu.

"Ama alışverişe gitmek daha cazip geliyor." Kate ve Mia'nı gülümsedim. Christian sırıttı. Alışverişten nefret ettiğini biliyorduk.

"İstersen ben burada seninle kalabilirim," diye marıldandı. Son tonu, karanlık bir hissin kasıklarına yayılmasına neden oldu.

"Hayır, sen balık tutmaya git," diye cevapladım. Christian'ın erkeklerle zaman geçirmeye ihtiyacı vardı.

Kate masadan kalkarken, "Anlaştık o zaman," dedi.

Christian, "Taylor size eşlik eder," dedi. Bu tartışmaya açık olmayan bir talimattı.

Kate açık bir şekilde, "Bebek bakıcısına ihtiyacımız yok," diye plöş.

Elimi Kate'in koluna yerleştirdim. "Kate, Taylor'ın gelmesi iyi olur."

Kızlarını çağırdı, omuz silkti ve hayatında ilk kez dilini tuttu.

Christian'a mahcup bir ifadeyle gülümsedi. Yüzü kayıtsızdı. Ah, Kate'e kumadığına üzdüm.

Eliot'un kızıları çıktı. "Saatim için kasabeden pil almam gerek."

Kate'e huzur baki bakış atarken hafifçe kızardığını gördüm. Kate bunu ört etmedi çünkü onu kasten görmezden geliyordu.

"Ardıyı al, Eliot. Balığa döndüğün zaman çıkarız," dedi Christian.

Eliot, "Tamam," diye marıldandı ama dalgın görünüyordu. "İyi plöş."

"Bırışa girilim." Mia elimi tuttu ve beni pembe saten ve Fransız tarzı süslü mobilyalarla dolu bir tasarımı mağazasına sürükledi. Kate de ben takip etti ve Taylor, yağmurdan korunmak için mağazanın tavanına sığındı. Mağazanın hoparlörlerinden Aretha'nın *Soy a Little Prayer*'i¹¹ yayılıyordu. Bu şarkıyı seviyordum. Christian'ın Fofana yüklemeliydim.

"Bu sende harika durur." Mia gümüş rengi bir kumaş parçasını banyo kaldırmıştı. "Al, bir dene."

"Şey... biraz kısa."

"İçinde harika görüneceksin. Christian bayılacak."

"Öyle mi diyorsun?"

(1) (ing.) Bir duca öks. (ç. n.)

bin doları aşan bir gödik açmağardı. Kate'in alması konusunda ona ettiği uzun gümtüş zincir konusunda daha şaşkınydılar; seksen dolarlık fiyatıyla kelepirdi.

Arabaya dönerken Kate kibar bir sesle, "Çok paran olmasın alışıyor musun?" diye sordu. Mia önden yürüyordu.

"Boyle biri olmadığımı biliyorsun, Kate. Bütün bızlardan bile rahatsızım. Ama güvenilir bir kaynaktan bunun da paketin parçası olduğuna dair bilgi aldım." Dudaklarını büzdüm. Kolları omuzuma attı.

"Alacaksın, Ana," dedi sempatik bir tavırla. "Harika görünüyor."

"Kate, sen ve Elliot nasılsınız?" diye sordum.

İri mavi gözleri huzla bana çevrildi.

Ah, hayır.

Kafasını salladı. "Bunu şu anda konuşmak istemiyorum." Başta Mia'yı işaret etti. "Ama işler..." cümlesinin devamına getirmede.

Hiç de benim güçlü Kate'im gibi değildi. Kahretsin. Bir şeyleri yolunda gitmediğini biliyordum. Ona gördüklerimi söylemiş miyim? Ne görmüştüm? Elliot ve Bayan Çok Bakımlı Yurtta Seks Hayran konuşmuş, kucaklaşmış ve yanaktan öpmüşlerdi. Elbette eski kadeşlerdi o kadar. Hayır, ona anlatmayacaktım. Şu anda olsam! Ona tamamen anlıyorum ve mahremiyetine saygı duyacağım bilgimi gönderdim. Elime uzanıp minnetle sıkta ve bir güc kırparla bastırıldı acı ve incinme ifadesini gördüm. Camısı arkadaşım için ani bir koruma güdüsüyle doldum. Erkek Oropası Elliot Gey miydi bir oyun oynuyordu?

Eve dönünce, Kate alışveriş çalınmışımızın üstüne kokteyli hak ettiğimize karar verdi ve bizim için çilekli bir kokteyli hazırladı. Güzel gülül yanan ateşin karşısına, kanepelere kıvrıldık.

Kate alıcılara bakarak, "Elliot son zamanlarda biraz mesafeli," diye mırıldandı. Mia aldıklarını yerleştirmek üzere odasına çekilince, Kate ve ben nihayet baş başa kalmıştık.

"Nöle mi?"

"Ve senin senin başım belaya soktuğum için başım belada."

"Derdin mi?"

"Det. Christian, Elliot'u, Elliot da beni aradı."

Gösterimi devirdim. Ah, Elli, Elli, Elli.

"Çapıms. Christian... korumacı biri. Kokteyliste'ten beni Elliot'u geçiriyor musun?"

"Hayır."

"Ah."

"Onun gerçekten hoşlanıyorum, Ana," diye fısıldadı. Ve bana istediğeni bir an için, ağlayacağımı sandım. Bu hiç Kate'ten beklenmez bir şey değildi. Pembe pijamaların geri döneceği anlamına mı geliyordu? Bana döndü.

"Ben ona aşık oldum. İlk başta sadece harika seks yüzünden aşıkım sandım. Ama o çekici ve nazik ve içten ve komik. Birlikte yaşadığımız hayal edebiliyorum. Bilirsin... Çocuklar, torunlar. Bir şey..."

"Matu sorun olduğunu yani," diye fısıldadım.

Hızla kafasını salladı.

"Belki de onunla konuşmalısın. Burada başbaşa kalacağınız bir zaman yakalanmaya çalış. Onu kemiren şeyin ne olduğunu öğren."

Bilecektim, Kemiren kişinin, diye hırladı. Kendi düşüncelerimin yanlışlığına şaşırarak, onu bir tokatla susturdum.

"Belki de ikinci yarın sabah bir yürüyüşe çıkabilirsiniz."

"Bakarsın."

"Kate, seni böyle görmekten nefret ediyorum."

Çıktı bir gülümsemeyle bakınca, onu kucaklamak için eğildi. Girdi bahsetmemeye karar verdim. Gerçi erkek orospusunu kes edebildirdi. Arkadaşımın duygularını nasıl alabilirdi?

Mia geri geldi ve daha gündelik konuşmalara geri döndü.

Ben sen kütüğü atınca ateş tısladı ve şöminenin içinde kırılmaya uğradı. Odunumuz bitmek üzereydi. Yaz günü olmasına rağmen, bu yağmurlu günde ateş çok iyi geliyordu.

Kokteyli yudumlarken, "Mia, ateş için odunların nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordum.

"Sarırm garajda."

"Gidip biraz odun alayım. Böylece biraz kreş yapma imkânı da."

Dışarı çıkıp evin bitişiğindeki üç arabalık garaja yönelmiştim yağmur hafiflemişti. Yan kapı kilitli değildi. İçeri girilip ne iş yaptım. Floresan lambalar hafif bir ses çıkararak yandı.

Garajda bir araba vardı. Bu öğleden sonra Elliot'u gördüğün Audi olduğunu fark ettim. Ayrıca iki de kar motosikleti vardı ama asıl dikkatimi çeken 125cc'lik iki patika motosikleti oldu. Elinin büyük bir cesaretle örneği göstererek bana bunlardan birini kullanmam öğretme girişiminin anıları zihnimde canlandı. Bâlnşiece, o devrdeki düşürek fena halde yaraladığım kolumu ovaladım.

Elliot arkandan, "Kullanmayı biliyor musun?" diye sordu.

Hızla arkama döndüm. "Dönmüşsün."

"Evet." Sarıttı ve o anda Christiann'ın da aynı şeyi -ama o b o caman, insanın içi eriten gülümseme olmadan- söyleyeceğini his ettim. "Eee?" diye sordu.

"Erkek orospusu!" "Sayılır."

"Bilmek ister misin?"

Benimle. "Şey, hayır, Christiann'ın binnemden çok hoşla. Benimle."

"Christiann burada değil." Elliot sarıttı -ah bu bir aile geleneğiydi- ve elini omuzuma göstermek için kolunu salladı. Ona en yakın arkadaşları yürüdü ve kot pantolonu uzun bacağına selenin üstünden geçerek gidene tuttu.

"Christiann... şey... güvenliğimle ilgili endişeleri var. Binnemle."

"Bir zaman o ne derse onu mu yaparsın?" Elliot'un bebek mavisi gözünde müzik bir ışıltı vardı ve bir an kötü çocuğun, Kate'in ışıltı ışıltı kötü çocuğun pırlatasını gördüm. Detroitli kötü çocuk.

"Hayır." Kızın gibi görünmeye çalışarak kaşımı kaldırdım. "Bu orospuyu gülmeye çalışıyorum. Endişeleneyeceği yeterince şey var zaten, ben de yeni sorunlar yaratmak istemiyorum. O döndü mü?"

"Biliyorum."

"Sen balık tutmaya gitmedin mi?"

Elliot kafasını salladı. "Kasabada halletmem gereken bir işim var."

"İyi Tavrı açtın. Bakımlı sarışınla ne işin olabilir? Koskin bir işle uğraş ve ona baktım."

"Madem binnem istemiyorsun, garajda işin ne?" Elliot merak etmiş görünüyordu.

"İş için odun arıyorum."

"Demek bursasın. Ah, Elliot dönmüşsün." Kate konuşmamamın nedeni idi.

"Evet, bebek." Elliot'un yüründe kocaman bir gülümseme belirdi.

"Bir şeyler yakalayabildiniz mi?"

Elliot'un tepkisini dikkatle süzüdüm. "Hayır. Benim kasabada bul-
letmem gereken birkaç şey vardı." Ve bir an için, yüzünden belirsiz
bir ifadenin geçip gittiğini gördüm.

Ah kahretsin.

"Ana'nın dönmemesin neden bu kadar uzun sürdüğüne bakamaz
gelmistim." Kate bize kafası karışmış gibi bakıyordu.

Elliot, "Havadan sudan sohbet ediyorduk," dedi ve anımsadığı
gönlümün çatırtısını duyar gibi oldu.

Dışarıda bir arabanın durduğumu duyunca hepimiz duruldu.
Ah, Christian dönmüştü. Tanrıya şükür. Garaj kapısının kolu gi-
rültili çıkarak hareket etti ve kapı ağır ağır kalkarken, Christian
ve Ethan'ın siyah renkli, açık kasalı bir kamyoneti boğaltırken habisi.
Christian bizi garajda dikilirken görünce durdu.

İçeri girip bana doğru yürürken, alaycı bir sesle, "Garaj istasyon
mı kursunuz?" diye sordu.

Sırtım. Onu görmek beni rahatlatmıştı. Yağmurluğunun altına
Clayton'da benim ona sattığım tulumu giymişti.

Kate ve Elliot'u yok sayarak, soran gözlerle bana baktı ve "Ne
haha," dedi.

"Merhaba. Güzel tulumla."

"Bir yığın cebi var. Balık tutmak için çok elverişli." Sesi gık-
mşak ve baştan çıkarıcıydı ve bana bakarkenki ifadesi çok seksiydi.

Kızardım. Yüzünde bana özel, kocaman ve sınır tanımayan gö-
lümemesi belirdi.

"İslanmışın," diye mırıldandım.

"Yağmur yağıyordu. Sizin garajda ne işiniz var?" Yalnız olmadı-
ğımı nihayet fark etmiş gibiydi.

"Ana odun almaya gelmiş." Elliot tek kaşını kaldırdı. Kalp-
müstehen bir şey gibi gelmesini sağlamayı bir şekilde başarmıştı.

"O bir tur atmaya ikna etmeye çalıştım." Çifte anlam yüklemek
kasıtlıydı.

Christian'ın yüzü düşerken kalbim duracak gibi oldu.

"İstemedi. Sen hoşlanmazmışın," dedi Elliot kibarcı.

Christian'ın gri bakışları bana çevrildi. "Öyle mi?" diye mırıldandı.

Kate, "Bakın, Ana'nın sonra ne yaptığını dinlemeye karşı değilim

ama içeri girmek mi artık?" diye çıkıştı. Eğildi, iki kötük aldı, hazla

indirdi ve ayaklarını yere vurarak kapıya yürüdü. Ah kahretsin. Kate

istemi ama bana kuzumduğumu biliyordum. Elliot iç geçirdi ve tek

kalbine etmeden, Kate'in peşinden çıktı. Arkalarından baktım ama

Christian dikotisini dağıttı.

Eyret dolu bir sesle, "Sen motosiklet kullanabiliyor musun?"

diye sordu.

"Yok iyi değil. Ethan öğretmişti."

Gözleri derhal soğudu. "Doğru kararı vermişsin," derken, sesi

girişimciydi. "Şu anda zemin hayli ağır ve yağmur da yolları

çok kayganlaştırıyor."

Bhan dışarıdan, "Balık tutma malzemelerini nereye koymama

ısın?" diye seslendi.

"Eh, Bhan. Taylor halleder."

"Ta bakılan?" diye üstelerken, Ethan'ın sesi bir miktar alaycıydı.

İşkencik içinde, "Balık mı tuttun?" diye sordum.

"Söz değil. Kavanagh." Christian dudaklarını sarkıttı... ve çok

girişimciydi.

"Ne kahkaha koyverdim."

"Bayan Bentley icabına bakar," diye seslendi. Ethan sırtarak

girişimciydi.

"Sizi öğlendiriyor muyum, Bayan Grey?"

"Yok. Balık... Küveti doldurayım..."

"Sen de bana katalacaksan tamam." Christian eğilip beni öpti.

Odamızdaki banyonun yumurta biçimindeki küvetini doldurmuş içine döktüğüm pahalı banyo köpüğü derhal köpürdü. Kokusu müthişti... Yasemin esansıyla sanırım. Küvet dolarken, elbiseyi dolaba asmaya gittim.

Christian odaya girer girmez, "İyi vakit geçirdin mi?" diye sordu. Üzerinde sadece bir tişört ile eşofman altı vardı ve ayakları çıplaktı. Kapıyı arkasından kapattı.

"Evet," diye mırıldanarak onu süzdüm. Onu özlemiştim. Ağırlıcaydı. Ne kadar olmuştu ki? Birkaç saat mı?

Başına yana yatırıp bana baktı. "Ne oldu?"

"Seni ne kadar özlediğimi düşünüyordum."

"Sesinize bakılırsa, abayı fena yakmışsınız, Bayan Grey."

"Yaktım, Bay Grey."

Ağır adımlarla bana yaklaştı ve tam karşımda durdu. "Ne oldu?" diye fışıldadı ama amacının konuyu değiştirmek olduğunu biliyordum.

"Bir elbise, ayakkabı ve bir kolye. Parandan büyük bir miktarda harcadım." Ona suçlulukla baktım.

Keyiflendi. "İyi," diye mırıldandı ve bir tutam saçımı kulağına arkasına itti. "Ve milyonuncu kez söylüyorum, benim değilizin paramız." Çenemi tutup dudaklarımı dişlerimin arasından kurtarıp ve işaret parmağını tişörtümün önünde dolaştırdıktan sonra, göğüs kafesimin üstünden, memelerimin arasından karnuma, cesadın tişörtümün etek ucuna indirdi.

"Banyoda buna ihtiyacın olmayacak," diye fışıldadı ve tişörtü ile eliyle tutup başından sıyırdı. "Kaldır kollarını."

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan itaat ettim. Tişörtümü yere attım.

"Sadece banyo yapacağız sanıyordum." Nabızım hızlanmıştı.

"Önce seni iyice kirletmek istiyorum," dedi. "Ben de seni özeledim." Ve eğilip beni öptü.

"Sabretsin! Sen!" Orgazm sonrası mahmurluğu içinde ve sersemlemiş bir halde doğrulmaya çalıştım.

Christian beni bırakmadı.

"Christian, banyo!" Göğsünün üzerinde yüzükoyun yatararken ona baktım.

Geldi. "Gerçe, sonuçta ıslak zemin." Yuvarlandı ve beni çabucak öpti. "Ben musluğu kapatırum."

Yataktan bütün zarafetiyle inip banyoya yürüdü. Gözlerim açıldı ona izliyordum. Hımm. Kocam çıplak ve bürzandan ıslak olacak. Yataktan fırladım.

Aynı kadar dolu olduğu için her hareketimizde yanlarından suların sapıp ve yere sıçradığı küvetin iki ucunda karşılıklı oturuyorduk. Çok keyif vericiydi. Daha da keyif verici olan, Christian'ın ayağımı pısması, tabanlarıma masaj yapması ve ayak parmaklarını usul usul sıkıştırmasıydı. Hepsini tek tek öptü ve minik parmağımı yavaşça sürdü.

"Ah..." Ta orada hissettim. Kasığımda.

"Başına gitti mi?" diye solumdu.

Azıcıkla bir mırıldı koyverdim. "Hımm."

Tekrar masaja başladı. Ah, bu harikaydı. Gözlerimi yumdum.

"Kasabada Gie'yı gördüm," diye mırıldandım.

"Gerçekten mi? Sanırım buralarda bir evi var," dedi geçiştirir gibi. Hiç ama hiç ilgilenmemişti.

"Elliot'la birlikteydiler."

Masağı kesti. İşte bu dikkatini çekmişti. Gözlerimi açtıkça, anlamamış gibi başını yana yatırmıştı.

Kafası karışmış gibi, "Birlikteydiler derken ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Gördüklerimi anlattım.

"Ana, onlar sadece arkadaşlar. Elliot'un Kate'e bayağı vurulmuş olduğunu sanıyorum." Duraksadı ve daha alçak sesle ekledi. "Adına bakarsan, bayağı vurulduğundan eminim." Ve bana neden-olduğunu anlamıyorum-ama bakışını attı.

Arkadaşımı savunmaya geçerek, "Kate muhteşemdir," dedim.

Bir homurtu çıkardı. "Ofisime düşen sen olduğun için hâlâ men-nunum." Başparmağımı öptü, sol ayağımı bıraktı ve masaj işlemine yeniden başlamadan önce sağ ayağıma geçti. Parmakları o kadar gıcı ve esnek ki, tekrar gevşeyiverdim. Kate için tartışmak istemiyordum. Gözlerimi yumdum ve parmaklarının sihirlerini koşturmasını izin verdim.

Bana bakan vamp kadını tanıyamayarak, şaşkınlıktan bir karışık bir ağızla boy aynasına bakıyordum. Kate kendini kaybetmiş ve benimle Barbie bebekle oynar gibi oynamış, saçlarını ve makyajını yapmış. Saçları açık ve dümdüz, gözlerim koyu renk farla, dudakları kıpkırmızıydı. Bu halimle... seksi görünüyordum. Becaktan ibaret gibiydim. Hele yüksek topuklu Manolo'larım ve teşviki derecesinde kısa elbisemle. Her ne kadar içimde benim bu kadar büyük kısmının açıkta olmasından hoşlanmayacağına dair korkum bir his olsa da Christian'ın onayını almam gerekiyordu. Doğru anlaşılmamız doğrultusunda, ona sormam gerektiğine karar verdim. BlackBerry'mi aldım.

Kimden: Anastasia Grey

Konu: Popom Bunun İçinde Büyük Görünüyor mu?

Tarih: 27 Ağustos 2011 18:53 Yerel Saat

Kime: Christian Grey

Bay Grey

Tenlik görüşünüze ihtiyacım var.

Saygılarımla

Bayan G x

Kimden: Christian Grey

Konu: Nefis

Tarih: 27 Ağustos 2011 18:55 Yerel Saat

Kime: Anastasia Grey

Bayan Grey

Ciddi anlamda şüphelerim var.

Ana emin olmak için gelip poponuzu ayrıntılı bir incelemeden geçireceğim.

Heyecan dolu saygılarımla

Bay G x

Christian Grey

CEO, Grey Şirketler Topluluğu ve Popo Teftiş Kurulu

Ben e-postasını okurken kapa açıldı ve Christian eşikte donakaldı. Ağzı bir karışık açılmış ve gözleri irileşmişti.

Kahretsin... Olay iki yöne de gidebilirdi.

"Eee?" diye fısıldadım.

"Ana, sen... Vay canına."

"Beğendin mi?"

"Evet, sanırım." Sesi biraz boğuktu.

Odanın içine ağır bir adım attı ve kapıyı kapattı. Üzerinde bir kot pantolon ve beyaz gömlek vardı ama bu kez siyah ceket giymişti. Tanırsal bir görüntüsü vardı. Ağır adımlarla bana yaklaştı ve elime ulaşmaz, ellerini omzuma koydu ve arkama geçerek beni boy ayarına doğru çevirdi. Gözlerim aynada onunkileri buldu sonra, büyülenmiş gibi, bakışlarını çıplak sırtımdan aşağıya indirdi. Parmağı belimden aşağı kaydı ve açık renk tenimin gümüş rengi kumaşa buluştuğu bel çıkurumda elbisemin kenarına ulaştı.

"Çok açık," diye mırıldandı.

Eli daha aşağı kaydı ve popomu sıyrarak çıplak bacağıma dokundu. Gri gözleri, mavi gözlerimi delip geçerken duraksadı. Sonra parmağın tekrar eteğimin kenarına getirdi.

Uzun parmaklarının tenimde böyle dolaşmasını izlerken ve sokmalarında bıraktıkları karıncalanmayı hissederken, ağzım kusurunu bir O biçimini almadı.

"Buradan..." Etek ucuna dokunduktan sonra parmaklarını yukarı doğru hareket ettirdi. "... burası çok uzak değil," diye fısıldadı. Parmakları cinsel organımı okşarken ve beni baştan çıkaran hareketlerde kulotumun üstünde kayarken iç geçirdim.

"Yani?" diye fısıldadım.

"Söylemeye çalıştığım... buradan..." Parmakları kulotumun üstünden kaydı ve sonra biri kumaşın altında, yumuşak ve nemlenmiş etime dokundu. "... burası uzak değil. Ve.... Burası." Bir parmağın içime kaydırıldı.

İç geçirdim ve miyavlar gibi, yumuşacık bir ses çıkardım.

Kulağıma, "Bu benim," diye fısıldadı. Gözlerini yumdu ve parmağın ağır ağır, içeri dışarı hareket ettirmeye başladı. "Bunu başka kimse hissetmesini istemiyorum."

Nefesim kesildi ve hızlanan soluğum parmağının ritmine ayak uydurdu. Aynada onu bunu yaparken izlemek... aşırı erotikti.

"Be yünden, uslu bir kız ol ve sakın eğilme. O zaman sorun çıkmaz."

"Nasıl olur musun yani?" diye fısıldadım.

"Hayır, ama giymene mani olmayacağım. Muhteşem görünüyorsun, Anastasia." Ani bir hareketle parmağımı çekti ve beni daha fazlasına iter hâlde bırakıp karşıma geçti. İstilasçı parmağının ucunu alt dudaklarıma doğdırdi. İçgüdüsel olarak dudaklarımı büzüp parmağın optüm ve şakıksız bir sirtıyla ödüllendirildim. Parmağımı ağızma soktu ve dudakları bana tadımın güzel... çok güzel olduğu yönündeydi. Kızardım. Beni yapması beni her zaman şaşırtacak mıydı?

Elini tuttu.

Yumuşak bir sesle, "Gel," diye emretti. Zaten gelmek üzere olduğumu söyleyecektim ki dümen oyun odasında yaşananların ışığında, söylemeye karar verdim.

Şehirde sık ve seçkin bir restoranda tatlılarımızı bekliyorduk. Şu ana kadar çok hareketli bir akşam olmuştu ve Mia bu hareketliliğin sarması ve bir kulübe gitmemiz konusunda kararlıydı. Şu anda sessizce oturuyor ve Christian'la konuşan Ethan'ın ağzından çıkan her kelimeyi dikkatle dinliyordu. Mia'nın Ethan'a aşık olduğu her kimseden belliydi. Ethan'a gelince... Şey, emin olması güçtü. Sadece arkadaş mıydılar yoksa daha fazlası var mıydı, bilmiyordum.

Christian rahat görünüyordu. Ethan'la keyifli bir sohbet halindeydi. Görünüşe bakılırsa, balık avı sırasında yakınlaşmış gibi görünüyorlardı. Sohbetin ana konusu psikolojideydi. İşin tuhaf yanı, Christian'ın daha bilgili görünmesi idi. Sohbetlerini kısmen dinlerken,

Christian'in uzmanlığının sayısız psikiyatrla tecrübesinin sonucu olduğunu üstünlüyle fark edip cılız bir homurtu koyverdim.

En iyi terapi sensin. Bir sevişmemiz esnasında fışkırdığın sözler zihnimde yankılandı. Öyle miydin? Ah, Christian, umarım öyledir.

Kate'e baktım. Güzel görünüyordu ama her zaman güzel görünürdü zaten. O ve Elliot az konuşuyorlardı. Elliot gergin görünüyordu; esprileri fazla gürültülü, kahkahası biraz tuhaftı. Kavga mı etmişlerdi acaba? İçini kemiren neydi? O kadın mı? En yakın arkadaşım incitebileceğini düşününce keyfim kaçtı. Neredeyse Gia'nın bakışını kaçını sallayarak, sakın bir tavırla içeri girdiğini görmeyi bekleyerek girişe baktım. Zihnim oyunlar oynuyordu; sanırım nedeni aldığı alkol miktarı olmalıydı. Başım sızlamaya başlamıştı.

Elliot ani bir hareketle ayağa fırlayıp sandalyesini gürültüyle geri iterek hepimizi irkiltti. Bütün gözler ona çevrildi. Bir az Kate'e baktı ve yanında dizlerinin üstüne çöktü.

Aman Tanrım.

Kate'in eline uzanırken, herkesin yemek yemeyi, konuşmayı ve yürümeyi bırakıp sadece onu izlediği restorana derin bir sessizlik girdi.

"Benim güzel Kate'im. Seni seviyorum. Zarafetin, güzelliğin ateşli ruhunun bir benzeri daha yok ve kalbimi ele geçirdin. Hayatın benimle geçir. Evlen benimle."

Aman Tanrım!

BÖLÜM ON DÖRT

Restorandaki bütün dikkatler Kate ve Elliot'un üstüne çevrilmiş, nefesler tutulmuştu. Beklenti katlanırlar gibi değildi. Sessizlik perçin bir lastik şerit gibi uzuyordu. Atmosfer bunalıcı, kaygılı ama umutluydu.

Kate, beklentiyle –hatta korkuyla– iri iri açılmış gözlerini ona tiken Elliot'a boş gözlerle bakıyordu. *Tanrı aşkına, Kate! Adamı bu şifasete kurtar! Lütfen.* Tanrım, Elliot teklifini pekâlâ başbaşaşken de yapabiliirdi.

İadesizliğini korusa da, Kate'in yanagından bir damla yaş süzülür. Kahretsin! Kate ağlıyor muydu? Ardından yüzünde ağır ve kayıt dolu bir Nirvana'ya-ulaştım gülümsemesi belirdi.

Nefes nefese ve tatlı bir uysallıkla, "Evet," diye fışkırdı. Hiç Kate'lik bir durum değildi. Bir nanosaniyelik bir duraksamanın ardından, koca restorandan toplu bir iç çekiş ve kulakları sağır eden bir gürültü yükseldi. Alkışlar, tezahüratlar, ıslıklar, çağlıklar ve birden, fiderinden süzülen yaşlar Barbie ile Joan Jett karışımı makyajını taşıdı.

İçisi etraflarındaki cümbüşten tamamen bihaber halde kendi küçük dünyalarına kilitlenmişlerdi. Elliot cebinden küçük bir kutu çıkarıp, kapağını açıp Kate'e sundu. Görebildiğim enfes bir yüzüktü ama daha yakından bakmam gerekecekti. Gia'yla yaptıkları bu mayıydı?

Yüzük mü seçmişlerdi? *Kahretsin!* Ah, Kate'e söylemediğime o kadar memnundum ki.

Kate bir yüzüğe, bir Elliot'a baktı ve kollarını boynuna doladı. Onlar için hatırı sayılır biçimde masum bir şekilde öpüştiler ve kalabalık çığna döndü. Elliot ayağa kalktı ve takdirleri yaptığı derecede zarif bir roveransla kabul etti ve sonra, yüzünde kocaman ve kendinden hoşnut bir gülümsemeyle yerine oturdu. Gösterisi onlardan ayrılmıyordum. Elliot yüzüğü kutusundan çıkarıp nazik bir hareketle Kate'in parmağına geçirdi ve bir kez daha öpüştiler.

Christian elini sıkı. Onu bu kadar sıkı tuttuğumu fark etmemişim. Biraz mahcup hissederek elini bıraktım ve kafasına sallayarak, dudaklarına "Ahh" der gibi kıpırdattı.

"Affedersin. Senin haberin var mıydı?" diye fısıldadım.

Gülümseyince bildiğini anladım. Garsona işaret etti. "İki şeye Cristal lütfen. Varsa 2002 olsun."

Ona sırtarak baktım.

"Ne?" diye sordu.

"Çünkü 2002, 2003'ten çok daha iyi," diye takıldım.

Güldü. "Ayırt etmeyi bilen damak için öyle, Anastasia."

"Sizin ayırt etmeyi çok iyi bilen bir damağınız var, Bay Grey ve benzersiz zevkleriniz." Gülümsedim.

"Aynen öyle, Bayan Grey." Bana doğru eğildi. "En büyük zevkin sensin," diye fısıldadı ve kulağımın arkasındaki bir noktayı öperek bel kemiğimden aşağı minik ürpertiler gönderdi. Kıpkırmızı kızılsın ve elbisemin kışkırtıcılarına dair sunumunu mutlulukla hatırladım.

Kate ve Elliot'u ilk kucaklayan Mia oldu, ardından mutlu çiti hepimiz sırayla tebrik ettik. Kate'e sımsıkı sarıldım.

"Gördün mü? Sadece teklif için endişeliymiş," diye fısıldadım.

"Ah, Ana." Yarı kıkırtı yarı hıçkırık arası bir ses çıkardı.

"Kate sizin adına çok sevindim. Tebrikler."

Christian arkamdaydı. Elliot'un elini sıkı ve ardından hem Elliot'u hem beni şaşırtarak, onu kendine çekti. Söylediklerini güçlükte duyuldu.

"Aferin sana, Lelliot," diye mırıldandı. Elliot hiçbir şey demedi. Sadece beklenmeyecek şekilde sessiz kalarak kardeşinin sarılarına karşılık verdi.

Lelliot mı?

"Tepekkürler, Christian," dedi nefessiz kalmış gibi.

Christian, Kate'i kısa ve sakil bir kucaklaşmayla neredeyse bir anım öteden tebrik etti. Christian'ın Kate'e olan tavrının en iyi durumda hoşgörülü ve çoğu zaman karışık olduğunu biliyordum; bu yüzden bu ilerleme sayılırdı. Onu bıraktı ve sadece Kate'in ve benim düşüncemizin bir sesle, "Umarım sen de evliliğinde benim evliliğimde olduğum kadar mutlu olursun," dedi.

"Tepekkürler, Christian. Ben de umarım," dedi Kate sıcakkanlılıkla.

Garson şampanyayla geri geldi ve gösterişli bir şekilde açmaya koyuldu.

Christian şampanya kadehini havaya kaldırdı.

"Kate'e ve sevgili kardeşim Elliot'a. Tebrikler."

Hepimiz birer yudum aldık, yutkundum. Himm, Cristal'ın tadı gerçekten çok güzeldi ve Christian'ın kulübünde ilk defa içtiğim günü ve ardından yaşadığımız olaylı asansör yolculuğunu hatırlamıştım.

Christian bana kışkırtıcı olarak baktı. "Ne düşünüyorsun?" diye fısıldadı.

"Bu şampanyayı ilk kez içtiğim zamanı."

Meraklı gözlerle baktı.

"Senin kulüpteydik," diye hatırlattım.

Sırtı. "Ah, evet. Hatırlıyorum." Bana göz kırptı.

Mia neşeli bir sesle, "Elliot, tarih belirlediniz mi?" diye sordu.

Elliot kız kardeşine öfkeli bir bakış gönderdi. "Kate'e daha iyi evlenme teklif ettim. O konuda sana daha sonra döneriz, tamam mı?"

"Ah, Noel düğünü olsun. Çok romantik olur ve evlilik yükümlüğünü hatırlamakta güçlük çekmezsiniz." Mia el çırttı.

Elliot kardeşine sırtta. "Bunu bir düşünüyüm."

"Şampanyadan sonra kulübe gidebilir miyiz?" Mia döndü ve Christian'a en masum bakışını attı.

"Sanırım ne yapmak istediklerini Kate ve Elliot'a sormalıyız."

Hep birlikte, beyecanla onlara döndük. Elliot omuz silti ve Kate'nin rengi mora çaldı. Nişanısına duyduğu arzu öylesine barizdi ki diğer yüz dolarlık şampanyayı neredeyse masanın üstüne püskürttü.

Zax, Aspen'in en seçkin gece kulübüydü; ya da en azından Mia'nın göre öyleydi. Christian kolunu belime dolamış halde, kısa beklemesinin önüne yürüdü ve derhal içeri alındı. Bir an acaba burası da ona mı ait diye düşündüm. Saatime baktım. Akşamın en bir buçukuydu ve biraz sersem hissediyordum. İki kadeh şampanya ve yemel sırasında içtiğimiz sayısız kadeh Pouilly-Fumé etkisini göstermeye başlıyordu ve kolunu bana sardığı için Christian'a minnettarım.

Saten seksi bir pantolon ve aynı kumaştan kolsuz bir gömlek giymiş ve minik kırmızı bir papyon takmış olan, çok çekici ve uzun bacaklı bir sarışın, "Bay Grey, hoş geldiniz," dedi. Yüzünde, papyonuyla aynı renkteki dudaklarının arasında kusursuz bir gülümseme vardı. "Max ceketinizi alacak."

Baştan ayağa siyahlar içindeki -neyse ki saten değildi- gri bir adam gülümseyerek ceketimi almayı teklif etti. Koyu renk gömlemler ve davetkardı. Bir tek ben ceketli olduğum için -Christian popomu örtmesi için Mia'nın trençkotunu almadığı ısrar etmişti- Max'in ilgilenileceği tek kişi bendim.

Bana dikkatle bakarak, "Güzel ceket," dedi.

Christian, Max'e bir "geri çekil" bakışı fırlattı. Max kazırdı ve elbisesinin vestiyer fişini telaşla Christian'a verdi.

Bayan Seksi Saten Pantolon, "Masanızı göstereyim," diyerek koluma gülerimi kırıştırdı, saçını savurdu ve kalçalarını kıvırtarak içiye baktı. Christian'a daha sıkı sarılınca, bana bir an soran bir bakış attı ve Bayan Seksi Saten Pantolon'un peşinden içeri girerken gözünü bana dikti. Işıklar kısık, duvarlar siyah, döşemeler koyu kırmızıydı. Duvarlara her iki yanına masalar sıralanmıştı ve ortada U biçiminde büyük bir bar vardı. Sezon dışında gelmiş olmamıza rağmen içerisi ışığın cumartesi gecesi güzel vakit geçirmek için dışarı çıkmış gençleriyle hayli doluydu. Herkes rahat giyinmişti ve ilk kez kendini biraz fazla... şey... az giyinmiş hissettim. Yer ve duvarlar, barın etrafındaki dans pistinden yayılan müzikle titreşiyordu ve ışıklar her yere bir senerik döküyorlardı. Çakar keyif halimle, bunun bir seri hastası için kabus olacağını düşündüm.

Seksi Saten Pantolon bizi, önü bir ipe kapatılmış bir masaya götürdü. Bara yakın ve dans pistine geçişi kolaydı. Belli ki masasının en iyi masası buydu.

"Siparişlerinizi almak üzere bir görevli hemen geliyor." Bize en yakın masam gülümsemesini gönderdi ve gözlerini kocama son bir kez kırıştırdıktan sonra, kıvırtarak geldiği yere döndü. Ethan dans pistine gitmek için tutuşarak olduğu yerde daha şimdiden kıpırdanmaya başlayan Mia'nın haline acıdı.

Onlar el ele uzaklaşırlarken, Christian, "Şampanya?" diye sordu. Ethan baskırmaklarını havaya kaldırırken, Mia hevesle kafasını salladı.

Kate ve Elliot yumuşak kadife koltuklara el ele yerleştiler. Çok modu giriniyorlardı. Sehpanın üstündeki kristal mumlukların içinde taze mumların parlaklığında her ikisinin de yüz hatları yumuşacık

ve ıslı ıslıldı. Christian bana oturmamı işaret edince, Kate'in yanına kaydım. Christian da yanıma oturdu ve odanın kaygılı gözleri tarafıma.

Sesimi müziği bastırarak şekilde yükselterek, "Bana yüzüğü göster," dedim. Çıkana kadar sesim kısılmış olacaktı. Kate sırtını elini havaya kaldırdı. Yüzük, zarif oymalı bir tırnağın üstüne oturmuş ve her iki yanında minik purlantalar sıralanmış erden bir taştı. Retro Viktorya tarzının havasını taşıyordu.

"Çok güzel."

Neşeyle başını salladı ve uzanıp Elliot'un bacağına saktı. Elliot eğilip onu öptü.

"Kendinize bir oda bulun," diye seslendim.

Elliot sınıttı.

Yine siyah seksi saten pantolonlu, kısıcık koyu renk saç ve müzip gülümsemeli genç bir kadın siparişlerimizi almaya geldi.

Christian, "Ne içmek istersiniz?" diye sordu.

Elliot, "Burada da hesabı sen üstlenecek değilsin," diye homurdandı.

"Yine başlama, Elliot," dedi Christian usulca.

Kate, Elliot ve Ethan'ın bütün itirazlarına rağmen, biraz önce yediğimiz yemeğin hesabını Christian ödemişti. Onları bir çarşıya geçiştirmişti. Ona sevgiyle baktım. Benim Elli Ton'u... Her zaman kontrolü elinde tutardı.

Elliot bir şey demek için ağzını açtı ama akıllılık ederek geri kapattı.

"Ben bir bira alayım," dedi.

Christian, "Kate?" diye sordu.

"Biraz daha şampanya lütfen. Cristal enfes. Ama Ethan'ın birer tercih edeceğinden eminim." Christian'a tatlı tatlı -evet tatlı tatlı- gülümsedi. Mutluluktan ısk saçıyor. Ondan yayılan mutluluğu hissediyordum ve neşesinin tadını çıkarmak büyük keyifti.

"Ana"

"Şampanya, lütfen."

Her zamanki otoriter ve ciddiyetten taviz vermeyen sesiyle, "Bir şise şampanya, üç Peronis, bir şise buzlu soda ve altı bardak," dedi. Sekiydi.

"Teşekkürler, efendim. Hemen geliyor." Bayan İki Numaralı Seksi Pantolon ona zarif bir gülümsemeyle baktı ama yanakları hafifçe kızardı. Christian bu kez kırıştırılan gözlerden mahrum kaldı.

Başımı salladım. *O benim, kızım.*

Christian bana, "Ne?" dedi.

"Sana gözlerini kırpmıyordu." Sınıttım.

Christian neşesini saklamayı başaramayarak, "Ah, kırpmıyordu mı?" diye sordu.

"Kadınlar genelde öyle yapıyorlar." Sesim alaycıydı.

Sınıttım. "Bayan Grey, yoksa kışkandınız mı?"

"Akılsız yok." Suratımı sarkıttım ve o anda kadınların kocama gitmelerini anlayışla karşılamaya başladığımı fark ettim. Zaman zaman en azından. Christian elimi tuttu ve parmaklarını öptü.

Neşesyle kulağımı gıcaklayarak, "Kışkanmanızı gerektiren bir şey yok, Bayan Grey," diye mırıldandı.

"Biliyorum."

"Eh"

Garson geri geldi ve birkaç dakika sonra, yine şampanyamı yudumlayordum.

"Eh" Christian bana bir bardak su uzattı. "Şunu iç."

Ona kollarımı çatarak baktım ve iç geçirdiğini gördüm.

"Çoklu kokteyl ve öğle yemeğinde içilen iki kadeh Frascati'nin tadına, akşam yemeğinde üç kadeh beyaz şarap ve iki kadeh şampanya iç. Hemen, Ana."

Öğleden sonraki kokteylleri nereden biliyordun? Yüzümü buruş turdum. Ama aslında haksız sayılmazdın. Soda bardağına aldım ve bir kez daha ne yapacağımın söylenmesini protesto etmek için, her hammeferdiye yakışmayacak şekilde kafama diktim. Elimin tersiyle ağzımı sildim.

"Aferin sana," dedi sırtarak. "Üzerime bir kez kustun. Beni bir kez daha yaşamak istemem."

"Neden yakındığını anlamıyorum. Sonunda benimde yatma şansına eriştin."

Gülümserken gözleri yumuşadı. "Evet, öyle."

Ethan ve Mia dönmüşlerdi.

"Ethan sıkıldı, şimdilik. Haydi kızlar. Piste çıkalım. Poz verelim, biraz kıvrıtalım ve yediğimiz tatlımın kalorilerini yakalım."

Kate hemen ayağa kalktı. Elliot'a, "Geliyor musun?" dedi.

"Ben seni seyredeceğim," dedi Elliot ve Kate'e bakışını görsün, kızarak başını çevirmek zorunda kaldım. Ben ayağa kalkınca Kate sırıttı.

"Biraz kalori yakacağım," dedim ve Christian'ın kulağına eğilip "Beni seyredebilirsin," dedim.

"Sakın eğileyim deme," diye homurdandı.

"Tamam." Hızla ayağa kalktım. Vay canına. Başım döndü ve o da bir o yana bir bu yana kayıp hafif yan yatarken, Christian'a tutandım.

"Belki de biraz daha su içmelisin," diye mırıldanırken, Christian'ın sesinde bariz bir uyarı vardı.

"Ben iyiyim. Bu koltuklar çok alçak ve topuklarım yüksek."

Kate beni elimden tuttu ve derin bir nefes alarak ve dengeli tamamen sağlamış halde, o ve Mia'nın peşinden dans pistine çıktım.

Müzik gümbür gümbür bir bas içeren tekno bir ritimle atıyordu. Dans pisti çok kalabalık olmadığı için kendimize yer bulabildik. Dans

etmek kalabalık çok çeşitliydi, kendilerini dansa kaptırmış gençler ve yaşlılar. Hiçbir zaman iyi bir dansçı olmadım. Aslında, dans etmeye Christian'dan sonra başlamıştım. Kate beni kucakladı.

Müziği bastırmak için, "Çok mutluyum!" diye bağırdı ve dans etmeye başladı. Mia her zamanki Mia haliyle bize sırtarak baktı. Ben kendimi oradan oraya atıyordum. Tanrım, dans pistinde bayağı hareket ediyordum. Arkamızda kalan masaya baktım. Erkeklerimiz bizi izliyorlardı. Hareket etmeye başladım. İnsanın içinde duyduğu bir enerji. Gözlerimi yumdum ve kendimi müziğe teslim ettim.

Gözlerimi açınca, dans pistinin dolmaya başladığını gördüm. Kate, Mia ve ben birbirimize yaklaşmak zorunda kalmıştık. Ve büyük bir rahatlıkla, gerçekten keyif aldığımı fark ettim. Biraz daha... cesurca hareket etmeye başladım. Mia başparmaklarını havaya kaldırıp onaylayınca, ona gülümsedim.

Gözlerimi yumdum. Hayatımın ilk yirmi yılını neden bunu yapmadım geçirmişim ki? Okumayı dans etmeye tercih etmişim. *Jane Austen'in dans edebileceği harike bir müzik yoktu ve Thomas Hardy... Tanrı, ilk karısıyla dans etmediği için kendini bir günahkâr kadar suçlu hissedirdi. Bu düşünceyle kıkırdadım.*

Neden Christian'dı. Bana bedenim ve onu hareket ettirme biçimin konusunda güven veren o olmuştu.

Bir el kalçalarımın iki el hissettim. Christian bana katılmaya hazır vurmıştı. Kıptırdandı, elleri popoma kaydı, etimi sıkı ve tekrar kalçalarım döndü.

Gözlerimi açtım. Mia bana dehşet içinde bakıyordu. *Kahretsin... O kadar mı kötüydüm? Christian'ın ellerini tutmak için uzandım. Kalkıyorlar. Siktir. Bunlar Christian'ın elleri değildi. Hızla döndüm ve parmağımın ucuna bir sırtışı olan sarışın bir devle burun buruna geldim.*

Gömbürdeyen müziğin üstünden, "Ellerini üstümden çek!" diye bağırdım.

"Haydi ama tatism, sadece biraz eğlenmek istiyorum." Yavaş yavaş ışıkların altında parıl parıl parlayan mavi gözleriyle gülmeye ve bir gorilinkini andıran ellerini havaya kaldırdı.

Daha ne yaptığını anlamadan, suratına okkalı bir tokat indirdim.

Ah! Kahretsin... Elim... Acıdı. "Benden uzak dur!" diye bağıştı. Kırmızı yanağını avuçlayarak bana baktı. Hasarsız elimi yüzüne önüne salladım ve yüzüklerimi göstermek için parmaklarımı açtım.

"Ben evliyim, seni pislik!"

Biraz küstah bir tavırla omuz silkti ve benden pek içten olmayan bir şekilde özür diledi.

Çılgın gibi etrafıma bakındım. Maa sağ tarafımda duruş Sarışın Dev'e bakıyordu. Kate kendi alemindeydi. Christian masada yoktu. Ah, umarım tuvalete gitmiştir. Geri adım atınca, çok iyi tanıdığım bir bedene çarptım. Ah, kahretsin. Christian kolunu belime sarı ve beni yanına çekti.

"O lanet olası ellerini karımdan uzak tut," dedi. Bağırıyor ama sesi bir şekilde müziğe rağmen duyulmuştu.

Lanet olsun!

Sarışın Dev, "Başının çaresine bakabilir," diye bağırdı. Elizi tokatladığım yerden çekmesiyle, Christian'ın ona vurması bir oldu. Kendim ağır çekimde seyreder gibi hissediyordum. Öylesine iyi ayarlanmış bir hız ve güçle çeneye inen bir yumruktu ki, Sarışın Dev gelipni görmemişti bile. Bir pislik torbasi gibi, yere yığıldı.

Siktir.

Panik içinde, "Christian, hayır!" diye haykırdım ve onu tutmak için önüne geçtim. Tanrım, onu öldürecekti. Müziği bastırmak için. "Ben zaten vurdum," diye bağırdım. Christian bana bakıyordu. Taziciye nefretle bakıyordu. Gözlerinin böyle çıkmak çıkmak olduğunu hiç görmemiştim. Şey, belki Jack Hyde bana asıldıktan sonra sonra görmüştüm.

Dans eden diğer insanlar kenarlara çekilmiş ve araya güvenli bir mesafe koyarak etrafımızı boşaltmışlardı. Elliot yanıma geldiğinde Sarışın Dev aynıça fırladı.

Ah, hayır! Kate yanıma gelmiş hepimize şaşkınlıkla bakıyordu. Elini de yanımda belirirken, Elliot, Christian'ı kolundan tuttu.

"Tatman, sakın ol." Sarışın Dev, savunmaya geçer gibi ellerini havaya kaldırdı ve telaşa geri çekildi. Christian'ın gözleri onu dans pistinden ayırlama kadar terk etmedi. Benden yana bakmıyordu.

Elliot bir bana, bir Christian'a baktıktan sonra kardeşini bıraktı ve Kate ile dansetmeye başladı. Ben kollarımı boynuna doladım ve Christian alev alev -ülkel ve öldürücü- gözlerini benimkilere çevirene dek çekmedim. Kavgacı ergeni görür gibi olmuştum. Kahretsin.

Yüzümü süzdü. "Sen iyi misin?" dedi sonunda.

"Evet." Yanma duygusunu dağıtmak için elimi ovaladım ve ellerimi göğsüne indirdim. Daha önce kimseye tokat atmamıştım. Bana ne olmuştu böyle. Bana dokunmak insanlığın en kötü suçu değildi ki öyle miydi yoksa?

Oysa için için ona neden vurduğumu biliyordum. Christian'ın bir peşancı beni avuçlarken görünce nasıl tepki vereceğini bildiğim için böyle davranmıştım. Kontrolünü kaybedeceğini biliyordum. Ve özel herifin tekinin kocama, aşkıma kontrolünü kaybettirmesi beni delirtmişti. Gerçekten delirtmişti.

Christian gümbürdeyen müziğin üstünden, "Oturmak ister misin?" diye sordu.

Ah, lütfen bana geri dön.

"Hayır. Dans et benimle."

Bana hiçbir şey söylemeden, duygusuz gözlerle baktı.

Kadın şarkıda "dokun bana" diyordu.